

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ESKİ En İyi Arkadaşlarım

**Çağdaş Bir TERS HAREM Romantizmi (Ex Marks
the SPOT)**

Rebel Bloom

Copyright © 2025 by Rebel Bloom

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

İçindekiler

1. ***Brooke***
2. ***Brooke***
3. ***Brooke***
4. ***Brooke***
5. ***Brooke***
6. ***Brooke***
7. ***Colt***
8. ***Brooke***
9. ***Logan***
10. ***Brooke***
11. ***Brooke***
12. ***Logan***
13. ***Brooke***
14. ***Brooke***
15. ***Brooke***
16. ***Brooke***

17. [***Noah***](#)
18. [***Brooke***](#)
19. [***Brooke***](#)
20. [***Noah***](#)
21. [***Brooke***](#)
22. [***Brooke***](#)
23. [***Colt***](#)
24. [***Brooke***](#)
25. [***Brooke](#)
26. [***Noah***](#)
27. [***Colt***](#)
28. [***Colt***](#)
29. [***Brooke***](#)
30. [***Logan***](#)
31. [***Brooke***](#)
32. [***Brooke***](#)
33. [***Brooke***](#)
34. [***Brooke***](#)
35. [***Noah***](#)
36. [***Logan***](#)
37. [***Logan***](#)
38. [***Brooke***](#)
39. [***Logan***](#)
40. [***Brooke***](#)
41. [***Brooke***](#)
42. [***Logan***](#)
43. [***Brooke***](#)
44. [***Brooke***](#)

- [45. ***Brooke***](#)
- [46. ***Brooke***](#)
- [47. ***Brooke***](#)
- [48. ***Colt***](#)
- [49. ***Brooke***](#)
- [50. ***Brooke***](#)
- [51. ***Noah***](#)
- [52. ***Brooke***](#)
- [53. ***Brooke***](#)
- [54. ***Logan***](#)
- [55. ***Colt***](#)
- [56. ***Brooke***](#)
- [57. Epilog Bir](#)
- [58. Epilog İki](#)
- [59. Eski Erkek Arkadaşımın Kardeşlerinin Ücretsiz Önizlemesi](#)

Brooke

T Düğün " diyeceğim pek çok şey vardı. Neredeyse kayınvalidemin beni mükemmel bir gelin gibi göstermesi için ısrar ettiği beyaz dantel ve tül yığınının içine girmeden önce vereceğime yemin ettiğim on kiloyu vermek. Seksenli yıllardan birinin annesi gibi görünmemek için kendi saç stilistimi işe almak. Neredeyse kayınpederimin başka birinin POS arabasının arkasına yeni evlendiğimi yazması. Bir kilisenin arka tarafında durup, koridordan aşağıya, eşimi becerirken yakaladığım adama bakmak dışında dünyanın herhangi bir yerinde olmak

o sabah patron.

Arkadaşlarıyla içki içtiği bir gecenin ardından nişanlımın akşamdan kalmalığını uyuyarak atlatacağını düşünmüştüm. Büyük günümüzde onu uyandırmamak için hayatım boyunca sahip olmadığım bir zarafetle dairemize gizlice girdim. Regl kabımı unutmuştum ve regl tanrıları beni bir hafta erken kutsamıştı. Sadece Finn Love, gerçek adıyla, çoktan uyanmış ve patronum Meredith Voles'un içine girmişti. Tamam, belki onun *derinliklerinde* değildi ama yine de içindeydi. Dizlerini göğsüne bastırmıştı ve kıcı daha önce hiç fark etmediğim bir şey yapıyordu. Her itişte gevşek kalçaları titriyordu. Şok ve dehşet içinde, kalçalarının böyle yaptığını daha önce nasıl fark etmediğimi düşünerek, aklım başıma gelip oradan uzaklaşmadan önce tam otuz saniye öylece durdum.

Hemen kendime gelmek yerine kiliseye gittim. Saçım ve makyajım yapılırken hiç kıpırdamadan oturdum. Aynada kendime bakarken goril gibi uçacak kadar saç spreyi soludum, stilistin gözlerimi ve ağzımı kapatmam yönündeki talimatlarını görmezden geldim. Göğüslerimi etten bir raf gibi gösteren elbisenin içine sıkıştırılmama izin verdim. Hatta orada oturup düğün organizatörünün neler olacağını anlatmasını bile dinledim. Finn'in annesinin seçtiği nedimelerin arkasında sıraya girecektim. Düğün marşı çalınana kadar bekleyecek ve sonra geleceğime doğru yürüyecektim.

Ne halt ediyorsun, Brooke? Kusacaktım, yapacağım şey buydu.

Düğün marşı başladığında koridordan aşağı baktım ve derin bir nefes aldım. Ve o gün kesinlikle 'Evet' diyemeyeceğim tek şeyin Finn Love'la evlenmek, Brooke Love olmak olduğunu çok çabuk fark ettim. Döndüğümde, elbisemi olabildiğince yukarı topladığımda ve koşar adımlarla uzaklaştığımda hissettiğim tek utanç, aklım başıma gelmeden önce neredeyse mihraba kadar gelmeme izin vermiş olmamdı.

Dizlerimin yarısına kadar bağcıkları olan yıpranmış botlarım, düğün günü giymekte ısrar ettiğim kıyafetimin tek parçasıydı. Giydiğim tek ayakkabı onlardı ve şanslıymışım gibi davranmışım. O gün, tıklım tıklım dolu kiliseden kaçarken, benimle ilgili en şanslı şey onlardı. Finn'in annesi topuklu ayakkabılarıyla beni asla kovalayamazdı. Kilisenin önündeki son iki basamağı da atladım ve yere düşmediğime şükrederek arabamın önünden koşmaya başladım. Finn ve ailesi benim eski Mustang'imi, büyük günümüzde sevimli bir fotoğraf dekoru olana kadar göz ağrısı olarak görmüşlerdi. Yukarıda bahsi geçen 'yeni evliyiz' yazısı ve arkaya bağlanmış boş konserve kutularıyla retro bir fotoğraf onlar için bir şekilde stil seçimiydi. Benim içinse bir kaçıştı.

Her zaman yaptığım gibi Lola'nın içine girmeye çalıştım ve yarı yolda sıkıştığımda panikledim. Elbisem çok büyük, çok ağır ve çok fazlaydı. Yine de bu beni sadece birkaç saniyeliğine durdurdu. Özellikle de kiliseye bakıp Finn ve ailesinin kilisenin yarısıyla birlikte bana doğru geldiğini gördüğümde motive olmuşum. Ayaklarımı kapıya dayadım ve kendimi arabaya ittim, kapıyı çarparak kapatırken elbisemin yarısını kapattım ve anahtarları almak için vizörü aşağı çektim.

"Hadi Lola," diye mırıldandım, anahtarı kontağa sokarken. Kükreyerek canlandı, motoru bir asi gibi . Lastikler gıcırdarken

Kalbim onun gürültüsüyle senkronize bir şekilde çarpıyordu. Lastik yaktım, Finn'i kaldırımda geride bıraktım, kolları az önce kaçırdığı otobüsü kovalayan bir adam gibi sallanıyordu.

Ondan uzaklaşır uzaklaşmaz göğsümden vahşi bir kahkaha yükseldiğinde doğru kararı verdiğimi anladım. Tabii ki doğru kararı veriyordum. Düğünümüzün sabahında patronumu beceriyordu. Bu, aklımdan asla çıkaramayacağım bir görüntüydü.

" bu!" Şehir trafiğinde çılgılık attım. "Ben özgür bir kadınıml!"

Hiç düşünmeden otoyola çıktım ve güneye yöneldim. Finn'le aynı evi paylaşıyor olmam gidecek başka bir yerim olmadığı anlamına geliyordu. Atlanta'daki tüm dünyam o olmuştu ve tüm arkadaşlarım önce onun arkadaşlarıydı. Atlanta'da hiçbir şeyim yoktu, özellikle de patronumun ders dışı faaliyetlerini düşünürsek. İşsiz, evsiz, nişanlısız, başka seçeneğim yoktu. Eve dönme vakti gelmişti. Bu düşünce gözyaşlarımın başladığı andı.

"Ben özgür bir kadınıml..." Kokladım. "Whoo."

On sekiz yaşına bastığımdan beri Beaumont, Alabama'ya geri dönmemiştim ve geceleyin bir hırsız gibi oradan ayrılmıştım. Sahildeki küçük balıkçı kasabası hâlâ annemin ve Karlene Teyzemin eviydi ve muhtemelen hep öyle kalacaktı. Beaumont onların delilik seviyesini gözünü kırpmadan kabullenmişti. Benimkini de kabul etmeye istekli olacağını umuyordum.

Arkamda yol boyunca çarpan teneke kutuların sesi nihayet I85 boyunca bir yerde kesildi. Arkama bakmadım ve yaşadığım günden sonra gezegenin çöp attığım için beni affedeceğini düşündüm. Kesinlikle. Beaumont'a yaklaşık dört saat kala benzin almak için durduğumda, arka camdaki 'yeni evli' yazısını silmeye çalıştım ama işe yaramadı. Bu sözler ve elbisem yüzünden benzin alırken pek çok bakışla karşılaştım ama umurumda değildi. Eğer benim gördüklerimi görselerdi, neden kaçak bir gelin gibi davrandığımı anlarlardı. Kendimi arabama sıkıştırıp tekrar yola koyulduktan sonra radyoyu açtım ve eski bir country istasyonu buldum. Erkekler aldatan kadınlar ve yorgun köpekleri hakkında mırıldanırken ben önümdeki yola bakıp ne yapacağımı merak ediyordum.

Annemi arayıp ona her şeyi anlatmak istedim ama ne diyeceğini biliyordum. Düğünde olmamasının bir nedeni vardı. O ve Karlene Teyze Finn'den nefret ediyorlardı. Onun bana göre biri olmadığını durmadan söylemişlerdi. Onlardan 'ben sana demiştim' lafını çok duyacaktım ve bunu dört gözle beklemiyordum. Haklı olduklarında çekilmez oluyorlardı.

Beaumont'a yaklařtıķa midem sinirden fokurduyordu. Beaumont'tan kaķmıřtım ve geri dönmeyi hiķ planlamamıştım. Neredeyse on yıl olmuştu ve yüzümü tekrar gösterecek kadar değiştiğimden emin değildim. Tüm büyük planlarım ve büyük şehirde yaşama ve sanatımla başarılı olma hayallerim hala sadece büyük hayallerdi. Ama artık bunların *benim* büyük hayallerim olduğundan bile emin değildim. Neredeyse kaķtıęım zamankinden bile daha az eve geri d n yormuşum gibi hissediyordum.

Lola'nın benzin göstergesi tekrar E'ye yaklaştı ve üst dudağımdaki teri sildim. Yol boyunca ara ara ağlamıştım ama nedense Beaumont şehir sınırı tabelasını geķerken göstergenin E'de olduğunu görmek benim iķin çok fazlaydı. Yolun kenarında durdum ve soyulan deri direksiyon simidine doğru hıķkırarak ağladım. Arabanın kliması ben arabanın sahibi olmadan çok önce bozulmuştu, bu yüzden daracık elbisemin iķinde otururken iķim kaynıyordu. Kendim iķin gerçek bir acıma partisi verdim.

Ateşliydim, meteliksizdim, d ğ n m z n olduğu gün nişanlım tarafından aldatılmıştım ve dedikoduların Asya'daki yeni trenlerden daha hızlı yayıldığı bir kasabaya dönüyordum. Finn'le olan ilişkime her şeyimi vermiştım ve beynimde sürekli var olan sorunun cevabı olmasını umarak onu Savannah'dan Atlanta'ya kadar kovalamıştım. Ama soruyu bilmiyordum ve yine yanılmıştım. Finn, uzun zamandır yaptığım kötü seķimlerden sadece biriydi. Onun peşinden koşmak iķin sanat diplomamı bitirmekten vazgeķmiřtım.

Yüzümü silerken, rimelin gözlerime sürdüğüm yeri inledim. Gözlerimi hızla kırpıştırarak bir kat t l  yukarı çektim ve onunla gözlerimi sildim. Elbisenin üzerinde uzun siyah çizgiler bıraktı ama elbiseyi kurtarmayı planlamıyordum, bu yüzden umursamadım. Bana kalırsa elbise Finn ve patronumla birlikte cehennemde   r yebilirdi.

"Onun tipi bile değildi. Ya da belki ben onun tipi değildim. Ya da belki sadece bir s rt kt r."

Otoyola geri dönmeden önce kendime  z lmek iķin birkaç dakika daha verdim. Vardığım ilk benzin istasyonu hâlâ kasabanın dış mahallelerindeydi, bir zamanlar lokanta olan k  k, yıkık dökük bir yerdi. Lokanta ben doğmadan çok önce kapanmıştı ama yaşlı adamlar hâlâ boş yemek salonunda oturup boktan kahvelerini iķiyor ve dedikodu yapıyorlardı. Gerķi bu sabah erken saatlerde olan bir şeydi ve iki pompadan birine yanaştığımda güneş batmak üzereydi.

Lola'dan inmek, sahip olmadığım bir sabır egzersizi olduğunu kanıtladı. Bir parça dantel vites koluna takıldı ve elbise beni boğup geri çekerken arabanın dışında dizlerimin üzerine çöktüm. Her şey çok fazlaydı. Elbiseyi arabanın dışına kadar yırttım ve korse şeritlerine ulaşmak için iki kolumu arkama uzattığımda öfkeyle küfrettim. Ayağa kalkmışım, çırpınarak dönüyor, kurdeleleri yakalamak için elimden gelen her şeyi yapıyordum. Göğüslerim neredeyse beni boğuyordu ve tam olarak nefes alamıyordum ama çoğunlukla sadece sıcak ve terliydim ve kaşındırıcı tül saçlarımı koparmak istememe neden oluyordu.

Pompanın diğer tarafındaki kamyonu ya da yanında duran adamı fark etmedim. Boğazımı temizleyen ve geçmişten acı verici bir şekilde tanıdık gelen bir sesin adımı söylediğini duyana kadar hiçbir şey fark etmedim. Sırtımı ona dönerek donakaldım, aklımın bana oyun oynaması için dua ettim.

"Herhalde şehre kaçıp utanmadın, küçük tavşancık." Yumuşak, derin sesi omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi ve bana rol yapmaya devam etmek için yer bırakmadı.

Arkamı döndüğümde, eski en iyi arkadaşlarımdan biriyle, Beaumont'tan bu kadar hızlı kaçmama neden olan üç adamdan biriyle yüz yüze geldim. Bunu bildiklerinden değil.

Logan Brooks.

*****Brooke*****

L Ogan Brooks onu son gördüğümünden beri büyümüştü. O günü çok net hatırlıyordum ve son gördüğüm çocuğun bu kadar büyümüş olması endişe vericiydi.

daha da yakışıklı bir adama dönüştü. Onunla bakışlarımızı kilitlediğimizde nefesim boğazımda düğümlendi. Koyu kahverengi gözleri her zaman gerçekte ne hissettiğini ele verirdi. Öfkelendiğinde ya da üzüldüğünde daha koyu, mutlu olduğunda ise daha açık renk alırlardı. Bana bakarken de karanlıktılar ama çok uzun zaman olmuştu. Kendime karşımda duran adamı tanımadığımı hatırlattım. Anlattıklarını bilmiyordum.

"Logan." Sesim nefes nefese çıkmıştı ve boğazımı temizlemek zorunda kaldım. "Um. Selam."

İri bir elini gür siyah saçlarının arasında gezdirdi ve dudakları yarım bir gülümsemeyle yukarı doğru kıvrıldı. "Görüşmeyeli uzun zaman oldu."

Boyu uzamıştı. Ve genişlemişti. Değişikliklere bakmaktan kendimi alamıyordum. On sekiz yaşındayken uzatabildiği sakalları, çenesinin keskin hatlarını vurgulayan bakımlı bir sakala dönüşmüştü. Gözlerinin bir zamanlar sahip olduğu uykulu bakış gitmiş, yerini o güne kadar gördüğüm en yatak odası gözleri almıştı. Bacakları üzerinde yürüyen, konuşan, için için yanan bir seks sahnesine dönüşmüştü.

Boğazımı tekrar temizlemek zorunda kaldım. "Evet, ... Ben döndüm."

Bakışlarını üzerimde gezdirmek için acele etmedi ve yanaklarım alev aldığında gülümsemesi sırtımaya dönüştü. "Küçük tavşancık, berbat durumdasın."

Söylemesini beklediğim onca şey arasında, bu onlardan biri değildi. Sesini duyduğumda içinde bulunduğum durumu tamamen unutmuştum. Kendime baktığımda solgunlaştım. "Oh... Bu mu? Evet... Sanırım berbat durumdayım. Uzun bir gün oldu."

"Ve büyük bir gün?" Kaşlarını kaldırdı. "Beyefendi nerede?"

Mahcup olmuştum. Şehre döndüğüm ilk gün, tanıdığım en iyi adamlardan birine başarısızlıklarımı açıklayacağımı tahmin etmemiştim. Dudağımı ısırdım ve yalan söylemeyi düşündüm ama yalan söylemekte hiç iyi olmamıştım. "Sanırım şu anda patronumun taşaklarına kadar batmış durumdayım."

Bu, Logan'ın yakışıklı yüzündeki sırıtmayı silip süpürdü. Ellerini kalçalarına dayadı ve kaşlarını çattı. "Ah?"

Çenemi zorla yukarı kaldırdım. "Evet. Ben kaçak bir gelinim."

Her şey çok mantıklıymış gibi başını salladı. "Sana nasıl olduğunu sorardım ama şu anda sana bakarak bu konuda oldukça iyi bir fikir edindiğimi hissediyorum."

Yüzümü buruşturdum ve canavarı ehlileştirmek için ellerimin saçlarıma gitmesine engel olamadım. "Normalde böyle görünmem."

"Nasıl görüldüğünü hatırlıyorum, küçük tavşancık. Bazı yönlerden büyümüşsün ama hâlâ Brooke'a benziyorsun." Gözleri göğsüme kaydı ve sonra tekrar gözlerime döndü. "Sen iyi misin?"

Korseyi tekrar gevşetmek için arkama uzanırken kendimi durdurmak zorunda kaldım. Göğüslerimin açıkta olduğunu biliyordum ama Logan'ın bana pek de nazık olmayan bir şekilde bunu söylemesi küçük düşürücüydü. Eski lakabını kullanması da pek iyi olmamıştı. "Ben iyiyim. İyi görünmüyorum muyum?"

Kaşlarını daha da yukarı kaldırdı.

"Beni en iyi halimle görmüyorsun." Yan dikiz aynasına bakmak için eğildim ve nefesim kesildi. Palyaço bir gelin gibi görünüyordum. Çok uzun bir gün geçirmiş bir palyaço gelin. Doğrudum ve aniden kuruyan dudaklarımı yaladım. "Şimdi biraz benzin alacağım."

Tüm kartlarımı koyduğum küçük bozuk para çantasını Lola'nın yan kapısından çıkardım ve benzin pompalamaya başladım. Benzin akmaya başladıktan sonra sessizlik etrafımı bir cendere gibi sardı. Elbisenin dantel ve tülleriyle oynamamak için kendimi zor tutuyordum. Tekrar tekrar çekiştirmek kumaşın yırtılmasına neden . İçimi çektim ve Logan'ın hâlâ ağzındaki o sırıtışla beni izlediği yere baktım.

"Buralarda seni özledik. Sensiz her şey biraz sıkıcı." Yaklaştı ve bana bir kart uzattı. "Çocuklar taşınmak zorunda kaldı

Susan Kasırgası'ndan sonra evime geldiler. Evleri harap oldu. Eğer şehirdeyken kaçmak istersen beni ara."

Tereddütle kartı aldım ve baktım. Logan Brooks'un kartvizitleri vardı. Görünüşe göre lisenin beyzbol koçuydu. Ona baktım ve boğazımdaki duygu yumağını yuttum. Ben uzaktayken büyümüşü ve bunu kaçırdığım için garip bir şekilde büyük bir üzüntü duydum. Birden sormak istediğim bir düzine soru oldu ama onun cevaplarını hak etmiyordum. Onları öylece bıraktıktan sonra olmazdı.

"Seni tekrar görmek güzel, küçük tavşan." Çenesini ovuşturdu ve kamyonetine doğru bir adım attı. "Ne olursa olsun, seni aldatacak bir pislikle evlenmediğine sevindim."

O gittikten sonra uzun bir süre orada durdum, durduğu yere baktım ve Beaumont dışında yaşamamın bir cevap olduğunu neden düşündüğümü merak ettim. Benzin pompasının diğer tarafına başka biri yanaştığında hızla kendi tarafımdaki işimi bitirdim ve kendimi arabama geri attım.

Beaumont'a geleli otuz dakika bile olmamıştı ve daha önceki seçimlerimin ağırlığını üzerimde hissediyordum. Sonlarla ilgili sorunlarım olduğunu bilmek için bir terapistin bana bunu söylemesine ihtiyacım yoktu. Her şeyden kaçıyordum. Hayatımdaki birçok insanın gerçekten nefret ettiği bir gerçek olan dizi veya filmleri bile bitiremiyordum. Sanat projelerim bile asla bitmezdi. Ben bitiren biri değildim, vazgeçen ve her şeyden çok, hemen o anda bırakıp kaçmak istiyordum. Kaçacak başka bir yerim de yoktu. Kapana kısılmış bir tavşandım ve kaçacak hiçbir yerim yoktu.

*****Brooke*****

M Annem her zaman isminin hakkını vermeyi sevmiştir. Çılgın Daisy. Dürüst olmak gerekirse, annesi ona Çılgın kısmını vermemiştir, ama çok zor yapıştı

o da olabilirdi. Çılgın Daisy ve kız kardeşi Çatlak Karlene, Beaumont ve çevresindeki topluluklarda kötü şöhretliydi. Karlene Teyze medyum olduğu konusundaki ısrarı nedeniyle, annem ise Karlene'in kendini kötü hissetmesine neden olan herkese hızlı bir tekme atarak kız kardeşinden asla geri kalmadığı için. Annem de kendi çapında deli sayılmazdı. Doksanlı yılların başından beri Aerosmith'ten Steven Tyler gibi giyinirdi ve tırmanamayacağı bir adamla ya da bir ağaçla asla karşılaşmamıştı. Ben çocukken Beaumont'un o zamanki belediye başkanı annemin şehirdeki ağaçlara tırmanması için bir yasa çıkartmaya çalışmıştı çünkü annem aşağı atlayıp insanların ödünü koparmayı severdi.

Annem kesinlikle deli olmasına rağmen, iyi bir anneydi ve her zaman da öyle olmuştu. O ve Karlene Teyze, babam ben daha bebekken çekip gittiğinden beri bana birlikte bakmışlardı. Pislik herifin tekiydi. Annemle Karlene Teyze'nin beni neden bu kadar çok paslaştıklarını ancak büyüdüğümde anladım. Her iki kadının da çılgınca aktif seks hayatları vardı. Kendi yaşımda onlar gibi seks yapan birini hiç tanımamıştım. Akıl almazdı ve bir yetişkin olarak yorucuydu. Konuştukları kovboy kız ve ters kovboy kızları düşündükçe kalçalarım yanıyordu.

Tüm bunları bildiğim halde kendimi annemin evine öylece bırakmamalıydım. Önünde ip çit ve tek palmiye ağacı olan çiftlik tarzı sarı ev dışarıdan aldatıcı bir şekilde sessiz ve sakindi. Ancak ön kapıyı açar açmaz ortalık tam bir kaosa dönüştü. O gün ikinci kez biriyle sevişirken içeri girdim, ama bu ikinci kez annemdi.

Çılgılık attım, dehşetimi kontrol edemedim ve az önce tanık olduğum her şeyi unutmaya çalışırken etrafımda döndüm. Yaşlı bir adamın çıplak kıç, annemin çıplak bacakları, düşünemediğim şeyleri kavrayan eller, çok fazlaydı. "Neden sehpanın üzerinde?!"

"Brooklyn Diane Monroe! Jimmy ve benim nerede seks yaptığımız seni ilgilendirmez! Burada ne işin var senin? Ve-oh, Tanrım, ne giyiyorsun? Bunu sen mi yaptın? O eşeğin sikiyle evlendin mi?" Annemin sesi gittikçe yükseliyordu, ta ki sokağın aşağısındaki marinadaki herkesin onu duyabildiğinden emin olana kadar.

"Onunla evlenmedim. Buraya bir süre kalmak için geldim ama o sehpayı yakmamız gerekecek." Ürperdim. Tüm komşuların konuşmamızı duymasını engellemek için kapıyı kapatmak istedim ama kendimi iki çıplak ihtiyaçla birlikte içeri kapatmaya zorlayamadım.

"Hayır, hayır, hayır. Jimmy ve ben ilişkimize yeni başlıyoruz ve bunu onun evinde yapamayız çünkü izlemekten hoşlanan köpekleri ve sarkan şeyleri tokatlamak isteyen bir kedisi var." Tanrıya şükür, bunu sindirmem için bana zaman vermedi. "Sana o maymunun şişmiş anüsünden bahsetmiştim, Brooke. Sana onun bir pislik olduğunu söylemiştim, değil mi? Ne yaptı ki? Yoksa değişiklik olsun diye Karlene Teyzeni dinlemeye mi karar verdin? Sana o şişmiş testisle evlenmemen gerektiğini söylemişti. O sana söyledi, ben de sana söyledim."

Gökyüzüne baktım ve kaşlarımı çattım. "Neden bu yükü taşımam için bana verdin, Tanrım? Neden?"

"Brooklyn Diane! Gerçekten Tanrı ile konuşmadığını biliyorum! Sen bir kafirsin!"

"Bilemezsin! Belki de ben yokken dindar olmuşumdur!" Tipik bir Monroe kadını çılgınlığının içine çekildiğimi fark ettiğimde yemin ettim. "Kahretsin. Cidden burada kalmama izin vermeyecek misin?"

"Ben ciddiylim! Jimmy ve benim ihtiyaçlarımız var, Brooke. Git Karlene teyzenle kal. Seni özlüyor. Oradayken ona işlerinde de yardım edebilirsin. ClıkTok'a başladığından beri çok meşgul. Çocuklar onu çok seviyor!"

Karlene Teyze'yle kalıyordum. "Yaşlandığında ve yetişkin bezini değiştirmeye ihtiyaç duyduğunda bu anı hatırlayacağım."

"Benim seninkini değiştirdiğim gibi sen de benim bezimi değiştireceksin ve bu konuda mızızlanmayacaksın! Benim hiçbir kızım kendi annesine boktan bir bakıcı olmayacak. Büyükannen yaşlandığında ne yapmak zorunda kaldığımı biliyor musun? Ya sen? Yanaklarını ayırmak zorunda kaldım ve-"

"Güle güle! Sonra görüşürüz!" Aceleyle kapıyı kapattım ve kapıya yaslandım. Ne halt edecektim ki?

Başımı yana çevirerek Front Beach Yolu'na baktım ve iç geçirdim. Durduğum yerden The Snazzy Motel'in önünde yanıp sönen *Vacancy* tabelasını görebiliyordum. Altmışlı yılların sonunda ilk inşa edildiğinde bir hippiler cenneti idi, bundan emindim ama o zamandan beri kimse dokunmamıştı. O motelden bir özgür aşk hareketi geçmişti ve öyle de kokuyordu. Motelde kalmak ile kaçınılmaz olarak çıplak kıcımın videosunu TikTok'una yükleyecek olan Karlene Teyze'yle kalmak arasında özgür aşk çöplüğünü seçtim.

Odalardan oluşan bir kattan oluşan The Snazzy Motel parlak turuncuya boyanmıştı ve binanın ön tarafına rastgele serpiştirilmiş gülen yüzler, barış işaretleri ve hatta birkaç çiçek gibi şeyler vardı. Ön büro, kapıyı açtığımda sahip olduğum her duyguya bir hakaretti. Güçlü kokarca otu kokusu, duvarlardaki göz kamaştırıcı neon renkler ve ayaklarımın altındaki kalın tüylü halılar biraz ağlamak istememe neden oldu. Sadece... çok fazlaydı.

Masaya doğru yürürken ayaklarım halıya battı ama masanın arkasındaki adam hâlâ geldiğimi duyuyordu. Yaşlıca bir adamdı, bıyıkları tüm vücudundan daha genişti ve bana bakarken sırtışı da neredeyse bir o kadar genişti. "Sanırım hükümet ehliyetimi elimden aldığında benim yaşadığımdan daha kötü bir gün geçiriyor olabilirsiniz. Bir odaya mı yoksa şeytan çıkarma ayinine mi ihtiyacın var kızım?"

Öfkelendim. "Hangisi daha ucuz?"

Bıyığının bir tarafını döndürdü ve diğer eliyle bir esrar aldı. Başını sallayarak kaşlarını kaldırdı. "Sakıncası var mı?"

"Varsa iç." Bana esrarı uzattığında başımı salladım. "Yaşadığım gün mü? İçine zehir katılmış olmalı ve hemen burada ölmeliyim."

"Hangi salak seni elinden kaçırdı? Sen bir şeftalisin." Bir oda anahtarı uzattı. "Senin için mi? Geceliği elli, vergi yok. Arkadaş ve aile indirimi."

"Annemle yatmış olma ihtimalin olduğunu düşünmeseydim, seni öperdim." Ona bir ellilik uzattım ve anahtarı aldım.

"Annen kim?"

Sırıttım. "Çılgın Daisy."

Kızarma nezaketini gösterdi. "Hayatımın en güzel iki haftasıydı."

"Sana inanıyorum. Gerçek şeftali o. Şu anda, benim sadece bir çukur olduğumdan eminim." Anahtarı salladım ve geri çekildim. "Teşekkür ederim."

Dışarı çıkarken bana bağırdı. "Sen çekirdekten daha fazlasısın, bebeğim! Sen bütün bir şeftalisin! Şanslı bir adam için koca ağaç olacaksın! Annenle yattığım için bana değil ama birine!"

Yoldan geçen bir aile sanki bağırarak benmişim gibi bana ters ters . Onları görmezden gelerek üçüncü odaya doğru ilerledim ve kendimi içeri attım. Işık düğmesini bulmam bir saniye sürdü ve bulduğumda neredeyse derimden sürünerek çıkıyordum. Yerde bir hamam böceği sıçrayarak yanımdan geçti ve dışarı çıkmaya çalışırken neredeyse kendimi öldürüyordum.

"Hayatta olmaz." Ürperdim ve ellerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturarak tenimde böceklerin gezindiği hissinin sağlamaya çalıştım. Karlene Teyze'nin evini düşünürken aklıma Logan'ın kartı geldi. Bunu yapamazdım. Bu çılgınlık olurdu.

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım. Çılgınlık ağaçtan çok uzağa düşmemişti, bu kesindi.

*****Brooke*****

I Logan aradığımda şaşırdı ama öyle davranmadı. Bana adresini vermiş ve beni herkesle birlikte akşam yemeğine davet etmişti. Ben bir Bir zamanlar en az kendimi tanıdığım kadar iyi tanıdığım üç adamla akşam yemeğine gidiyor olmam panik yarattı mı? Evet. Onları neredeyse on yıldır görmediğim ve birlikte gerçekten çok zaman geçirdiğimiz son seferde aklımızı kaybedip seks yaptığımız için mi çıldırıyordum? Yüce Tanrım, evet. Ayrıca benden nefret ettikleri için de dehşete düşmüştüm. Etmelilerdi. Söz konusu seksten sonra çıldırmış ve tamamen ayrılana kadar onlardan kaçmışım. Akşam yemeği davetini hak etmiyordum ama kabul ediyordum. Gerçekten delicesine mutlu olduğumu hatırlayabildiğim son an onlarla olduğum zamandı. Benden nefret etseler bile, onların yanında olmanın verdiği rahatlıktan birkaç dakika çalmak istiyordum.

Logan'la benzin istasyonunda karşılaştığımızda işler pek de iyi gitmemişti. Bu acı verici derecede garipti. Kendime bunun sadece sürpriz olduğu için olduğunu söylüyordum. Her şey yoluna girecekti.

Logan, Barnacle Lane'in sonunda iki katlı bir evde yaşıyordu. Evi bir tepenin üzerindeydi ve tahminimce eviyle sahil arasındaki mahallelerin tepelerinden okyanusun güzel manzarasını görüyordu. Kum ve palmiye ağaçları yerine gerçek çimenleri ve annemin tırmanmaya bayılacağı ağaçları vardı. Güzel bir evdi, soluk yeşil ve koyu renkli

panjurlar ve etrafı çevrili bir sundurma. İki kamyonun ve eski bir cipin arkasına park ettim ve basamaklı taş yoldan verandaya doğru yürüdüm.

Yukarı baktığımda verandanın ilk basamağında durdum ve mutfığa bakan büyük pencerelerden üçünü gördüm. Nefesim kesildi ve gitmek istedim. Onlar terk ettiğim çocuklar değildi. Beni içermeyen hayatları olan yetişkin adamlardı. Korkunç bir arkadaş olmuştum ve beni tekrar görmek istediklerini hayal bile edemiyordum. Bir de hala gelinliğimin içinde olduğum ve harap bir halde olduğum gerçeği vardı. Olduğum gibi görünemezdim.

Döndüm ve kapının açıldığını ve Logan'ın derin sesini duymadan önce yürüyüş yolunda üç adım atmıştım. "Vay canına. Bu sefer düşündüğünden daha hızlı koşun, küçük tavşancık."

Donakaldım ve kendimi arkamı dönmeye zorladım. Duştan çıkmış ıslak saçlarıyla verandanın loş ışığında daha da seksi görünüyordu. Gri bir eşofman ve sade siyah bir tişört giymişti ve ağlamak istedim. "Kaçmıyordum. Sadece gidiyordum... Ben..."

Noah Carter Logan'ın yanında belirdi. "İçeri gel, Brooke. Sert bir içkiye ve duşa ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun."

Yanımda getirdiğim tekila şişesini cesurca havaya kaldırdım. "Siz duşu sağlarsanız ben de sert içkiyi sağlarım."

Yaklaştığımda Noah'nın da en az Logan kadar değiştiğini gördüm. Daha uzun boyluydu ve dolgunlaşmıştı, kasları tişörtünü zorluyordu. Kumlu sarı saçları kesilmiş ve yüzünden uzakta şekillendirilmişti, her zaman kesilmesi gereken asi saçlarıyla tanıdığım çocuktan çok farklıydı. Yine de masmavi gözleri aynıydı. Hâlâ içimi delip geçiyor gibiydiler.

Dik dik baktığımı fark ettim ve boğazımı temizledim. "Kusura bakmayın. Sizler çok değiştiniz ve beynim buna yetişmekte zorlanıyor sanırım. Uzun bir gündü."

Noah gülümsedi ve ağzının iki yanındaki gamzeler ortaya çıktı. "Bu sanırım duymak istediğim bir hikâye. Her gün kapımıza harap bir gelinlik ve küçük bir çocuk boyunda saçlarla biri gelmiyor."

İnledim. "Belki okyanusa doğru bir yürüyüş daha iyi olur."

Logan üst kolumu hafifçe kavradı ve beni evin içine çekti. "Gelgit seni denize sürükleyecek ve bir şekilde annenle teyzen bizi suçlayacak. Böyle bir şey olmayacak, küçük tavşanım."

Önce ben içeri girmek zorunda kaldım çünkü elbisemle kapı aralığına yan yana sığamazdık. Ne yazık ki bu, kaşlarını çatmış Colton Hayes ile aramda bir tampon olmadığı anlamına geliyordu. Onu gördüğümde neredeyse küçük dilimi yutacaktım.

tüm yoğunluğu bana yöneldi. Colt hiçbir zaman yumuşak başlı bir adam olmamıştı ve bu ben kaçıp onları terk etmeden önceydi.

"Bok gibi görünüyorsun." Derin bir nefes aldı ve onu takip etmemi işaret etti. "Gel hadi. Duşa ihtiyacın var."

Logan ve Noah'a baktım ama ikisi de omuz silkti. Colt'a yetişmek için acele etmeden önce tekila şişesini yırtıp bir yudum aldım. Ona ne söyleyeceğimden emin değildim ve nereye bakacağımdan da emin değildim. O kadar kalın kasları olan bir aksiyon kahramanına dönüşmüştü ki sanki onlardan sarkabilirmişim gibi hissediyordum. Gömleğinin kollarının altından görünen dövmeleeri görebiliyordum. Onlar da yeniydi. Koyu kahverengi saçlarının tepesi hâlâ gür ve dağınıktı ama yanları bir nebze olsun düzenli bir şekilde tıraş edilmişti. Onu takip ettiğimden emin olmak için bana dönüp baktığında, yeşil gözleri sık sık baktığımı hatırladığım gözlerle aynıydı.

Hepsi de en iyi arkadaşım dediğim çocuklarla daha önce hiç tanışmadığım erkeklerin bir karışımıydı. Kalbim hızla çarpıyor ve midemde kelebekler uçuşuyordu. Ne söyleyeceğimden ya da neden orada olduğumdan emin değildim. Hayatlarına devam etmişlerdi ve muhtemelen hepsinin kız arkadaşları ya da eşleri vardı. İhtiyaçları olan son şey benim ziyaretimdi.

Colt beni üst kata, okyanus ve insan kokan bir odaya götürdü. Bu koku beni hemen etkiledi ve kendimi öyle kaptırmıştım ki Colt'un sırtına doğru yürüdüm. Onun sert vücuduna çarpınca homurdandım ve çenemi ovuşturdum.

"Özür dilerim. Dikkat etmemiştim." Tanrım, enkaz gibiydim.

"Duş şurada. Kapının önüne senin için bir kıyafet bırakacağım." Kenara çekildi ve bana baktı. "Eğer yine ortadan kaybolmayı planlıyorsan, gitmeden önce eşyalarımı geri istiyorum."

Bakışlarımı yere indirdim ve başımı salladım. "Adil."

Homurdandı. "Devam et o zaman."

Banyoya girdim ve sonra donup kaldım. *Kahretsin*. Ağlamak istiyordum.

"Colt?" "Ne?"

"Bu elbisenin içinden çıkamıyorum." Derin bir nefes aldım ve gözlerimi sıkıca kapattım. "Özür dilerim. Sadece kurdeleyi çözmek için yardıma ihtiyacım var."

Sessizce arkama geçti ve kurdeleyi kavrarken parmak eklemleri sırtımı sıyırdı. Sıcak nefesi tenimde gezindi ve tüylerimi diken diken etti. "Bahse girerim düğün gecende seni soyarken hayal ettiğin adam ben değilimdir, ha?"

Sesindeki öfkeyi duyunca içime bir pişmanlık ve acı saplandı. Logan ve Noah benden nefret etmeseler bile Colt'un nefret açıktı. Bir şey söylemek istedim, durumu düzeltecek herhangi bir şey ama ağzımı zorlayıp kelimeleri söyleyemeden gitmişti. Elbisem bollaşmıştı ve parmaklarının değdiği yerdeki tenim hızla soğumuştı.

Her şey farklıydı. Artık onların çevresine ait değildim. O imrenilen yerde daha önce de bulunmuştum ve her şeyi bir kenara atmıştım. Eğer gerçekten bir duşa ve kıyafet değişikliğine ihtiyacım olmasaydı, banyo penceresinden tırmanır ve atlamadan önce yumuşak bir iniş için dua ederdim.

Brooke

A Sıcak bir duştan ve kıyafetlerimi değiştirdikten sonra kendimi yeniden insan gibi hissettim. Merdivenlerden inerken elbiseyi kollarımda taşıyordum ve tam Colt'un mutfaktan bana baktığını gördüğümde ayağım takıldı ve son iki basamağı sertçe indim. Elbisenin üstüne düştüm ve bu dizlerime aldığım darbeyi biraz yumuşattı ama yine de kendimi bok gibi hissettim. İnledim ve kırımın üzerine oturdum.

"geçmiş en kötü gün."

Noah önümde diz çöktü ve yüzünü buruşturdu. "Hasara bir bakayım."

Aptal elbiseyi tekmeledim ve Colt'un benim için bıraktığı pantolonun altını kapmadan önce onu ters çevirdim. Hem pantolon hem de gömlek çok büyüktü ama yumuşaktı ve onun gibi kokuyordu, bu yüzden bir şey demedim. Pantolonun paçalarını yukarı çektim ve kaşlarımı çattım. İki dizine de hiçbir şey olmamış gibi görünüyordu.

"Neyden nefret ederim biliyor musun? Vücudun seni gazladığında. Dizlerim acıyor ama üzerinde bir iz bile yok. Eğer acıyacaksa, görünmeli, lanet olsun." Ani bir duygu dalgasına karşı göz kırptım ve başımı geriye atarak tavana bakmaya başladım. "Ağlamayacağım. Bunu yapmayacağım. Ben iyiyim. Bugün harika bir gündü. Gelmiş geçmiş en iyi gün."

"Kendini toparladığını görmek güzel." Colt'un sesi soğuktu ama beni ayağa kaldırırken dirseğimi kavrayışı sıcaktı. "Git tezgâha otur."

Logan pizza dilimlediği yerin karşısındaki tabureyi işaret etti. "Bize her şeyi pizza ve bira eşliğinde anlatmaya ne dersin?"

"Burada olmamalıyım." Dirseklerimi tezgâha dayadım ve çenemi yumruklarımın üzerine düşürdüm. "Sizi neden aradığımı bilmiyorum. Pisliğin tekiydim ve benden nefret etmek için her hakka sahiptiniz. Bunun yerine, olduğum gibi ortaya çıkıyorum ve siz beni teselli etmek zorunda kalıyorsunuz. Bu yanlış."

"Bunu buraya gelmeden önce düşünmeliydin. Artık çok geç." Colt buzdolabını açıp dört bira çıkarırken bana kaşlarını çattı. "Konuşmaya başla. En azından içindekileri dökebilirsiniz."

"Colt." Noah içini çekti ve yanıma oturdu. "Her seferinde tek bir şey için endişelen. Gelinliği düşünürsek, bence bu daha acil bir mesele. Yemin töreninden önce mi sonra mı kaçtın?"

Dudağımı ısırdım. "Daha önce."

"Adama bir iyilik yaptın. Artık fesih evraklarıyla uğraşmak zorunda kalmayacak." Colt birayı önüme koydu ve bakışlarımı tuttu. "Şu anda bir yerlerde ağlıyor mu?"

"Tanrım, Colt." Logan inledi. "Sakin ol ya da git."

Daha dik oturdum, öfkenin alevlenmesiyle bir canlanma hissettim. "Bu sabah yatağımızda patronumu beceriyordu. Yani, hayır, şu anda bir yerlerde ağladığını sanmıyorum."

Colt'un gözleri kısıldı ama başka bir şey söylemedi. Birasından uzun bir yudum aldı ve odadan çıktı.

"Kahretsin, Brooke. Bu çok zor." Noah tereddüt etti ve sormaya korktuğu bir şeyi sormak istediğini anlayabiliyordum.

"Sadece bilmek istediğin her şeyi sor."

"Onu sevdin mi? Sadece beklediğim kadar kalbin kırılmış gibi görünmüyorsun." Omuz silkti ve birasını kavradı. "Ben ne bilebilirim ki?"

Şişemin üzerindeki etiketin izini sürdürdüm ve onun sözlerini düşünürken boşluğa baktım. Finn'i seviyor muydum? İçimdeki kötü duyguyu bastırdım ve Logan'ın üzerinde durduğu pizzaya baktım. "Ondan bir dilim alabilir miyim? İki haftadır bir şey yediğimi sanmıyorum. Finn'in annesi beni birkaç kilo vermeye 'teşvik etmek' için o şeytani elbiseyi ihtiyacım olandan bir beden küçük sipariş etti."

Logan bana kâğıt tabakta bir parça uzattı. "Finn?"

Ağızma bir parça attıktan sonra homurdandım. "Finn Love. Aptalca bir isim. Ben olsam Brooke Love olurum. Ne düşünüyordum bilmiyorum. Annem ve Karlene Teyze gelmediler bile. Finn'den nefret ediyorlardı ve Karlene Teyze bana onun kocam olmaması gerektiğini söylemişti. Öyle demişti."

kafasını eğme hareketini yapıyordu ve ben de düşündüm."

"Her zaman bir şeyler uyduruyor." Logan pizzasını benimkinden daha yavaş yedi. "Sadece bazen haklı oluyor."

Dilimimi bitirdim ve biramdan uzun bir yudum aldım. Noah'nın sorusunu aklımdan çıkaramıyordum. "Gerçekten korkunç bir şey bilmek ister misin? Onu sevip sevmediğimi bilmiyorum. Neden herkes gibi bir babam olmadığını merak edecek kadar büyüdüğümünden beri mevcut en kötü seçeneğin peşindeyim. Sanırım Finn'le bir noktada onunla birlikte olacağımı kabullendim. Düğün için heyecanlı bile değildim. Hiçbirini ben planlamadım. Annesi yaptı. Ben sadece oradaydım, sahnelenmiş bir odaya son dokunuşu yapmak için kullanılan bir saksı bitkisi gibi. Belki de bugün ne olursa olsun oradan koşarak çıkacaktım."

Sessizdiler ve ben de bu sessizliğin omuzlarıma ağır bir yük gibi çökmesine izin verdim. Muhtemelen benden daha fazla iğrenebileceklerine şaşırmışlardı.

"Finn Love aptalca bir isim." Colt mutfğa geri döndü ve homurdandı. "Bana da bir dilim ver."

Bir şekilde Colt gerginliği bozdu. Kekeleyerek bir kahkaha attım ve Noah ile Logan'ın da bana katılması uzun sürmedi. Hatta Colt sırtı ve başını salladı.

"Küçük tavşanımızın Finn Love'dan ve onun anne sorunlarından kaçmasına içelim." Logan birasını kaldırdı ve sırtı. "Ve yola devam etmeye."

Noah birasını uzattı. "Devam etmeye."

Benimkini kaldırdım ve derin bir nefes aldım. "Devam etmeye."

Hepimiz Colt'a baktık ve ben onun çenesinin çalışmasını izledim. Sonunda birasını kaldırdı ve ikisini birbirine vurdu. "Devam etmek için."

Umut saklandığı delikten başını göğsümü bir hafiflik doldurdu. Gülümserken başımı eğdim ve baskının biraz gevşediğini hissettim. "Teşekkür ederim."

"Bize henüz teşekkür etmeyin. Pizza ve bira bedava değil. Bize bir açıklama borçlusun, küçük tavşan." Logan'ın kolay gidiyor ifade oldu gitti, yerine daha sert bir şey geldi. "Neden bizden kaçtın?" "Oh, vay canına. Hemen içeri giriyoruz, ha?" Yukarı uzandım ve Islak saçlarımin uçlarını. "Önce biraz daha içebilir miyiz?"

"Hayır." Colt yanımdaki tezgâha yaslandı ve bakışlarını bana dikti. "Dökül bakalım."

Ne söyleyeceğimden emin değildim. O yere asla geri dönmemeye çalıştım. Olanlardan sonra hissettiğim acı dayanılmazdı ve zihnimin dolaşmasına izin verdiğimde yüzeyden asla çok uzakta değildi. Onlara gerçeği söyleyemezdim. En azından tüm gerçeği. Gerçeğin bir versiyonu yeterli olmalıydı. "Aramızdaki şeyler değişti. Her şeyi berbat ettiğimizden korktum. Zaten hep Beaumont'tan uzaklaşmak istemiştım ve sanırım bunu işler çirkinleşmeden önce ayrılmak için bir şans olarak gördüm. Bu yanlıştı. Özür dilerim. Sizden kaçmamalıydım."

"Her şey değişti çünkü sen buna izin verdin." Noah başını iki yana salladı ve bana tekrar baktığında yüzündeki hayal kırıklığı silinmişti. "Köprünün altından çok sular aktı mı?"

Logan omuz silkti ve başını salladı. "Ona tutunmanın pek bir faydasını göremiyorum." Colt'a baktım ve alt dudacağımı çiğnedim. "Colt?"

Bana bakmadı. "Elbette."

Noah getirdiğim tekila şişesini havaya kaldırdı. "Bir şişe pahalı likörün düzeltemeyeceği hiçbir şey yoktur."

"Adsız Alkolikler toplantılarına kısa bir yürüyüş mesafesinde, göt herif." Logan şişeyi ondan aldı. "Ama bu gece içki içmek gerekiyor. Misket limonu ve tuz isteyen var mı?"

"Lanet bir ibne gibi mi görünüyorum?" Colt şişeyi kaptığı gibi mutfaktan dışarı çıktı. "Mutfakta içmem ben. Gel hadi."

Brooke

I Güldüm ve gözyaşlarım yanaklarımdan süzülürken gözlerimi sildim. "Kalmama izin vermedi! Bir adamla seksin tam ortasıdaydı.

Jimmy ve ben onun benim yüzümden durduğu hissine kapılmadık."

"Jimmy mi?" Noah bir kahkaha attı. "Benim tanıdığım tek Jimmy, Jimmy Day."

Korku neredeyse ağzımı tıkiyordu. Dik oturdum ve başımı, saçlarımlın yüzümün etrafında uçuşmasına neden olacak kadar sert salladım. "Sadece kiciını ve çok ama çok kıllı kalçalarını gördüm. Belki biraz yaşlılık lekeleri. Müdür Day olamaz. Annem bile bana bunu yapmazdı."

"Müdür Day'in çıplak kiciını gördün." Logan homurdandı. "Haklısın. Herkes Çılgın Daisy'yi şaşırtamayacağınızi bilir."

Bir yudum daha aldım ve bu beni yaltaklandırmayınca kaşlarımı kaldırdım. "Sanırım iyiyim ve sarhoşum."

"Demek ki istilacı soruların zamanı geldi." Noah yanımdaki kanepeye çöktü ve gülümsedi. Gamzeleri muhteşem bir şekilde ortaya çıkmıştı. "Finn Love'a neden evet dedin?"

İnledim ve koltuğa geri yaslandım. "Bilmiyorum. Hayır demek garip ."

"Şaka yapıyorsun." Colt bir kahkaha attı. "Neredeyse evleniyordun çünkü hayır demek garip olurdu."

Yüzümü buruşturdum. "İnsanlar izliyordu. Atlanta'ya kadar onun peşinden gitmek için sanat eğitimimi yarıda bıraktım. O noktada kendimi tamamen kaptırmış gibi hissediyordum. Çünkü o kadar da hoşlanmadığım bir adamın peşinden gitmek için hayallerimden vazgeçecek kadar aptal değildim."

Logan ısıklık çalarak diğer tarafıma oturdu ve başımı okşadı. "Erkekler konusundaki zevkini düzeltmeye çalışmalısın."

"Kahretsin. Larry Banks'e aşık olduğumu sandığı zamanı hatırlıyor musun?" Colt başını salladı ve şişeden bir yudum aldı. "O adam neredeyse seni uyuşturucu suçundan tutuklatıyordu."

"Oh, Tanrım. Evet, o yaptı. Genç ve güzel olduğum için polislerin beni suçlamayacağını söyledi. Söylediklerinin saçmalık olduğunu bilmeme rağmen gülümsedim ve kabul ettim."

"Peki ya Kevin Norman'la çıktığın zaman? Lisenin yarısıyla çıkıyordu ama sen onun hayatının aşkı olduğuna yemin ediyordun." Noah sessiz bir kahkaha attı. "Sonra da benzin istasyonunda bira için para dilenirken gördüğün o yirmi yaşındaki çocukla birlikte olman gerektiğini mi düşündün?"

Ellerimi kaldırdım. "Dur! Anladım. Erkekler konusunda berbat bir zevkim var. En kötüsü."

Bir daha asla bir erkek seçememeliyim."

"Her seferinde nasıl yanlış yapıyorsun anlamıyorum. Beyninde bir şeyler yanlış çalışıyor olmalı." Colt karşımdaki sehpaye oturdu. "Organ nakli yaptırmayı düşündün mü?"

Bacağımı uzattım ve dizine hafifçe vurdum. "Anladım. Berbat bir zevki olan bir aptalım. Sadece seni bir gecede üç kişi seçtiğimi belirtmek isterim. Bu senin hakkında ne söylüyor?"

"Oh, bunun hakkında mı konuşacağız?" Logan sırtıttı ve tamamen bana döndü. "Bu eğlenceli olacak."

Ellerimi yüzüme kapattım. "Hayır. Konuyu ben açmamışım gibi davran."

Noah ellerimi yüzümden çekti ve kalçama yasladı. "Oh, hayır. Konuyu sen açtın. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, erkekler konusunda yaptığın tek iyi seçim bizdik."

Bir sıcaklık dalgası bana çarptı. "Bekaretimi o geceye kadar korudum, belki de sandığımızdan daha akıllıyım."

Anı üzerimizden geçip gitmiş ve ensemdeki tüyleri diken diken eden bir gerilim bırakmış gibiydi. Dudağımı çiğnedim ve Noah'ın hâlâ ellerimi tuttuğu yere baktım. Elinin sıcaklığı uyluğuma sızdı ve bacaklarımın arasında cevap veren bir karıncalanma hissettim.

Acaba onlar da benimle aynı şeyleri mi düşünüyorlardı? İşi yaptığımız ağaç ev biraz küçüktü ve o kadar sıkışmıştık ki Colt bekâretimi aldığımda Noah ve Logan da yanımdaydı, beni öpüyor ve bana sarılıyorlardı. Daha önce ya da sonra hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Muhtemelen bir sefahat gecesi olması gereken o gece, hayatımda hissettiğim en sevilmiş ve güvende olduğum gece olmuştu. On sekiz yaşındayken bu çok korkutucuydu ve neredeyse on yıl sonra bile hâlâ korkutucuydu.

Sessiz gerginlik çok uzayınca Logan boğazını temizledi. "Belki de senin için erkekleri başkasının seçmesine izin vermelisin."

Homurdandım ve bir anda o an geçti. Sırtarak ellerimi Noah'inkilerden çektim ve bir kadeh daha içtim. "Kim? Kim benim için bir erkek seçecek?"

"Tamam, belki senin için bir erkek seçmek tuhaf olurdu ama iyi bir erkeği nasıl seçeceğin konusunda sana koçluk yapmalıyız." Bana sırtarak karşılık verdi. "Ne de olsa üçümüzden ikisi artık koç. Şampiyon takımların koçlarıyız bu arada."

"İyi bir erkeği nasıl seçeceğim konusunda bana koçluk yapacağını mı *sanıyorsun*? İyi erkek seçme konusunda çok tecrüben var mı Logan?" Omzuyla bana vurduğunda güldüm. "İyi top oynadığın için tebrikler."

"Sen bir . İyi top oynuyor musun? Gerçekten mi?" Noah başımın üzerinden Logan'a baktı. "Belli ki yardıma ihtiyacı var."

"İstemiyorum." Hepsi bana bakınca içimi çektim. "Tamam, yardıma ihtiyacım var."

"Tamam." Logan ellerini birbirine sürterek biraz fazla hevesli görünüyordu.

Daha dik oturdum ve üçüne de baktım. "Hayır. Ciddi değildim. Siz üçünüz bana bir erkeği nasıl seçeceğim konusunda koçluk yapmayacaksınız. Bu çok garip. Garip, değil mi?"

Colt öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine dayayarak yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Biz değilsek, o zaman kim?"

Bir kahkaha attım. "Kimse yok mu! Karlene Teyze! Annem! Üçünüz hariç herkes."

"Tamam, alınmaya başlıyorum." Adım atabilmek için ayağa kalkan Noah ellerini kalçalarına koydu ve bana baktı. "Seni tanıyoruz. Uzun zaman oldu ama temel şeyleri biliyoruz. Bizler düzgün adamlarız, bu yüzden diğer düzgün adamların nasıl davrandığını biliyoruz. Sana bir erkek bulmak için mükemmel insanlarız."

Homurdandım. "Colt'un benden nefret ettiğinden emin olmam ve senin ve Logan'ın da buna hakkınız olması dışında. Bana bir seri katil ayarlamaya çalışmayacağınızı nereden bileyim? Beni hemen dışarı çıkar."

Colt gözlerini devirdi. "Hâlâ çok dramatik olduğunu bilmek güzel."

Ellerimi havaya kaldırdım. "Tamam. Bana koçluk yap. Bana nasıl düzgün bir adam bulacağımı öğret. Ve unutmayın, bunu sadece sarhoş olduğum ve bugün düğün günüm olduğu için kabul ediyorum."

"Bu mantıklı mı?" Logan çenesini ovuşturdu. "Mantıklı olmadığına eminim." "Sadece bana koçluk yap, lanet olsun."

"Burada olmaz. Bara gitmemiz gerekiyor." Ayağa kalktı ve sonra kıyafetime baktı. "Tamam, bu işe yaramayacak."

Colt'a başımı salladım. "Kıyafetlerine hakaret ediyor."

"Benim kıyafetlerimin içinde nasıl görüldüğüne hakaret ediyor."

Dudağımın somurtmakla tehdit ettiğini hissettim ama kendimi tuttum ve Colt'un onun kıyafetleri içinde iyi görünmediğimi düşünmesinin önemli olmadığını kendime hatırlattım. Ben sadece şehirde kaçınılmaz olarak karşılaştığımızda işleri daha az acı verici hale getirmeye çalışıyordum. Kapılarına kadar gelmemin tek nedeni buydu. "Sanırım bara gitmiyoruz, çünkü bu elbise yanımdaki tek kıyafet."

Noah kaşlarını kaldırdı. "Biz gidiyoruz."

*****Colt*****

F Noah ve kardeşine lanet olsun. Onlar olmasaydı geceyi evde, yatağında dinlenerek geçiriyor olurdu. Olmak istediğim son yer bard. Snake Eyes iyi bir günde boktan bir bard ve pek iyi günleri yoktu. O gece daha da kötüydü çünkü uzun zamandır kayıp olan en iyi arkadaşımız eve dönmüştü ve Noah'ın kardeşinin kız arkadaşından ödünç aldığı küçük bir elbiseyle masamızın etrafında sallanıyordu. Görünüşe göre, Jace'in kız arkadaşı Brooke'tan çok daha kısaydı. Kırmızı elbise onu zar zor örtüyordu.

Kıçını ve ön tarafını neredeyse karnına kadar indirmişti.

Brooke uzaktayken şişmanlamıştı ve bunu fark etmemek elimde olmadığı için çok kızmıştım. Gözlerimi onun dolgun göğüslerinde ve kıvrımlı poposunda gezdirmek ve aletimin sertleştiğini hissetmek istemiyordum. Hiçbir şey hissetmek istemiyordum. Gitmesini ve o yokmuş gibi davranmaya devam etmeme izin vermesini istiyordum. Logan'ı ve onun bağışlayıcı kalbini sikeyim. Üçümüz arasında Brooke'un bize ne yaptığını hatırlayan tek kişi benmişim gibi hissediyordum. Noah ve Logan, sanki en iyi arkadaşları değilmişiz de bizi terk etmemiş gibi gülüyor ve onunla flört ediyorlardı.

"O." Brooke masaya yaslandı, poposu tam önümdeydi ve barın karşısındaki bir adamı işaret etti. "Hoş birine benziyor."

. "İki kez suç işlemiş. Tanrım."

Logan yüzünü buruşturdu. "Evet, küçük tavşancık, bence hayatında başka bir erkek seçmemelisin. Doğrudan kaybedenlere yöneliyorsun."

"O mu?" Plajda kadınların ayaklarının fotoğrafını çekerken yakalanan Johnny Gray'i işaret etti. "Kötü biri olamaz."

Onu sarsmak için bir dürtü hissettim. "Ayak fetişi. Tanrı aşkına Brooke, benimle taşak mı geçiyorsun?"

Suratını astı ve bir an için en iyi arkadaşımın yüzüne bakıyordum ve ikimiz de hala çocuktuk. Büyümüştü, dolgunlaşmıştı, saçları değişmişti ama hala aynı canlı yeşil gözlere ve dolgun bir ağza sahipti. Yanaklarındaki ve burnundaki çilleri hâlâ saklayamıyordu. Ergenliğimizde bana her zaman surat asardı. Bana surat asardı ve ben de onun her istediğini yapardım.

"Hayır. *Benimle taşak mı geçiyorsun?* Bu bir şaka olmalı." Uzun kirpiklerini kırıştırarak bana göz kırptı. "Sanırım ayak fetişi o kadar da kötü bir şey değil. Kimsenin nefesine dokunmak istemem."

Elimde değildi. Boynunun arkasını kavradım ve tüm dikkatini çekecek kadar sıktım. "Hiç tanımadığın bir adam için sahip olmadığın bir fetişi kabul etmek konusunda ciddi ciddi kendinle mi konuşuyorsun? Hadi ama Brooke. Ciddi olamazsın."

Dudakları aralandı ve bana doğru sallandı. Kesinlikle çakırkeyifti ve normalde göstereceğinden daha fazla tepki gösterdiğine bahse girmeye hazırdım. Elimi boynuna koymam hoşuna gitmişti. Tek başına bu bile elimi geri çekmemi sağlamalıydı ama parmaklarım kıpırdamadı. Kendime sessizce küfrettim.

"Sen birini seç o zaman." Yere baktı ve iri gözlerinin daha da büyüdüğünü izledim. "Vay be."

Aşağıya baktım boynunu sıkıca kavradıktan sonra geri çekilip onu kalabalığa doğru çevirdim. Sikime ve ona ulaşmak için elinden geleni yapan sikime bakmaya hiç hakkı yoktu. Sikimin ona bu şekilde tepki vermesine hiç gerek yoktu. "O. Aptal polo tişörtü, haki pantolon. Eminim bir golden retriever'ı ve 401k'sı vardır. Kesinlikle iyi bir adam."

Logan boğazını temizledi ve Brooke'a başını sallamadan önce bana geniş gözlerle baktı. "Colt haklı. O iyi bir adam. Git yakala onu, küçük tavşancık."

Brooke içini çekti ve omuz silkti. "Elbette. Neden olmasın?"

Adama doğru ilerlerken kışını izledim. Beklentisi konusunda pek heyecanlı görünmüyordu. Adama ulaşır ulaşmaz Logan ve Noah'a döndüm. "Bu eğlenceliydi."

Logan birasını bitirdi ve derin bir nefes verdi. "Az önce ikiniz arasında olanlar hakkında konuşmak ister misin?"

"Hiçbir şey olmadı." Dudaklarımı birbirine bastırdım ve sonra hırladım. "Ona küçük tavşan demen hakkında konuşmak ister misin?"

Noah gözlerini Brooke'tan ayırmadı. "Dans ediyorlar."

Kendime arkamı dönmememi söyledim. Onu izlemeye hakkım yoktu. Yine de arkamı döndüm ve Polo Guy'a gülümsediğini görünce irkildim. Dans pistindeydiler ve adam hiç tereddüt etmeden kollarını Brooke'un beline doladı ve ellerini sırtına, tam kışının üzerine koydu. Brooke'un gerildiğini gördüm ve elimi biramın üzerinde sıktım. O beni ilgilendirmezdi.

Yine de gözlerimi onlardan ayıramıyordum. Polo Guy'ın elini sinsice aşağı indirmeye başlamasını izledim ve artık canıma tak etmişti. Barın öbür ucuna fırlayarak ellerini yakaladım ve Brooke'un kışından uzaklaştırdım. "Ellerine dikkat et, pislik."

Brooke arkasını döndü ve sırtarak ve bana doğru eğilerek beni şok etti. "Hiçbirimizin iyi bir erkek zevki olduğunu sanmıyorum."

Kolumu omuzlarına doladım, ellerimin altındaki çıplak tenini hissedince dişlerimi birbirine geçirdim. Adama bir bakış daha attım, her ne kadar sarhoş bir şekilde sendeleyerek uzaklaşmış olsa da. "Hakilere güvenebileceğimi düşünmüştüm."

Başını geriye doğru eğip bana baktığında hâlâ göğsüme yaslanmış sırtıyordu. "Finn Love bazen haki pantolon giyerdi. Bilmiyorum Colt. Belki de benim için hiç iyi adam kalmamıştır ve ben de tek başıma yaşlanacağım. Bu iyi olabilir. Birkaç düzine kedi besleyebilirim ve belki öldüğümde beni yerler, böylece kimse bedenimle uğraşmak zorunda kalmaz."

"Tanrım, Brooke." Onu masamıza geri götürdüm ve Logan'ın kucığına bıraktım. "Düzelt onu. Kedilerin onu yediğinden falan bahsediyor."

"Ugh. İyi!" Brooke dik durarak elbisesini olabildiğince kalçalarından aşağı çekti ve bir karar vermiş ve bunu kabul ediyormuş gibi başını salladı. "Bunu ben yapacağım. Colt artık yardım edemeyecek çünkü beni kusmuk gibi kokan sarhoş bir frat çocuğuna gönderdi. Logan, sıra sende. Birini seç, herhangi birini."

Umurumda değildi. O bir enkazdı ve ben onun için endişelenmeyecektim. Daha önce de bizi çok kolay terk etmişti. Bunu hatırlamam gerekiyordu. Kalpsiz olabilirdi ve bununla tekrar uğraşmaya hiç niyetim yoktu. Tam tüm bu operasyondan elimi eteğimi çekecekken Logan'ın balıkçı bahçesinden tanıdığım bir adamı işaret ettiğini gördüm. Kaşlarımı çatarak kendi işime bakmamı söyledim.

Tekrar araya girmeden önce iki saniye dayanabildim.

Brooke

"A Sen iyi bir adam mısın?" Noah'ın işaret ettiği adama sarhoşça sııttım. Önümdeki adam adamların beni gönderdiği neredeyse bir düzine erkeğin en sonuncusuydu. İyi bir adamın nasıl olması gerektiği konusunda 'eğitilmişim'.

gibi görünüyor, ama şimdiye kadar hiçbirimiz bu özel bilgiyi bilmiyor gibiydik.

Colt için hakiler, Logan için düzgünce taranmış saçlar, Noah için temiz ayakkabılar ve liste uzayıp gidiyordu. Her ders daha da saçma görünüyordu ama sarhoştum ve harika vakit geçiriyordum.

"Kız arkadaşım öyle düşünüyor." Adam gülümsedi ve elini hafifçe belime koydu. "Sen düşünmüyorsan da benim için sorun değil."

Dilimi çıkardım ve homurdandım. "Kız arkadaşın daha iyisini hak ediyor."

"Muhtemelen öyle ama bilmediği şey ona zarar vermez. Senin küçük hanım?" Eli belimde sıkılaştı. "Sana hiç ne kadar güzel olduğunu söyleyen oldu mu?"

Elini ittim ve kaşlarımı çattım. "Bu onu incitecek. Muhtemelen bir süre senin onu aldattığına dair gizli bir korku duyacak ve sonra yine de seninle evlenmeyi kabul edecek ama düğün gününde seni patronuyla sevişirken yakalayacak ve kendi düğününden, kendisinin bile seçmediği çirkin bir elbiseyle kaçmak zorunda kalacak ve-"

"Bayan, geri çekilin. Kimse ahlak polisi istemedi." Yanındaki adama dirsek attı ve kıkırdadı. "Yani, haklı mıyım? Kahretsin, bu sürtük keyfimi kaçıracak."

Gözlerimi kısıtım ve parmak uçlarımda yükseldim. "Pardon? Az önce bana kaltak mı dedin? Senin iyi bir adam olman gerekiyordu. İyi adamlar kadınlara sürükemez. Tanrım! İşte bu yüzden hep kaybedenleri seçiyorum. *Hepiniz eziksiniz!*"

"Dalga mı geçiyorsun benimle? Kaybol!" Benden uzaklaşmaya çalıştı ve omzunu göğsüme çarptı. Dengemi kaybettiğim ve sarhoş olduğum için geriye doğru tökezledim ve beni bilerek itmiş gibi göründü.

Daha ayaklarımın üzerinde bile dengede duramıyordum ve Colt çoktan bara doğru ilerlemiş ve adamı bar taburelerine çarpmasına neden olacak kadar güçlü bir şekilde itmişti. Adamın arkadaşı Colt'a doğru hamle yapınca nefesim kesildi ve öfkeli bir çığlık attım. "Hey! Siktir git!"

Arkamdan kalın bir kol beni sardı ve başımı çevirdiğimde Noah'nın güldüğünü gördüm. "Hâlâ şok edici miktarda sorun yaratıyorsun, B."

Logan etrafımızdan dolandı ve Colt'u yakalayıp geriye doğru çekmeden önce birine yumruk atmasını izlemek için döndüm. O sırada barda yeterince insan itişip kakışmış, daha fazla insan olaya karışmıştı. O kadar ki kimse fark etmeden sıvışabildik. Noah beni pratik bir şekilde dışarı taşıdı, kolu göğüslerimin altında sağlam bir çubuk gibiydi ve dışarı çıkar çıkmaz kolunu ittim ve birkaç adım ileride dans ettim.

"Bu da gösteriyor ki hiçbirimiz hayatımızı kurtarmak için sıraya girip iyi bir adam seçemiyoruz!" Omzumun üzerinden Jace'in kamyonetine baktım ve bir kaldırıma takıldım.

Logan yere düşmeme fırsat vermeden beni yakaladı ve başını salladı. "Berbat durumdasın."

"Evet. Biliyorum. Ben de bunu söylüyordum." Onu ittim ve aceleyle sürücü tarafındaki kapıya yöneldim. Bizi beklerken kız arkadaşıyla görüntülü konuşmaya devam eden Jace'e sırtarak baktım. "Jace! Bu salaklar bar kavgası başlattı."

Jace bizden birkaç yaş küçüktü ve Noah'nın aksine annelerinin karanlık bakışlarını almıştı. Başımın üzerinden baktı ve güldü. "bir ses bar kavgasını başlatan salağın sen olduğunu söylüyor, tatlım."

Alay ettim. "Bu saçmalık. Colt'tu. Ve Logan. Masum olan biri varsa o da bendim. Ve Noah."

Noah arka kapıyı açtı ve beni belimden tutup arka koltuğa kaldırdı. "Hâlâ sorunlusun ve hâlâ içkini tutamıyorsun."

Ortaya geçtim ve emniyet kemeriyle oynadım. "Hey, Jace? Beni bırakabilir misin?"

"Öyle olduğumu sanıyordum." Adamlar içeri girene kadar bekledi ve sonra bardan uzaklaştı.

"Yani, bir tane daha. Beni The Snazzy Motel'e bırakabilir misin?" Başım daha da ağırlaşmıştı, bu yüzden eğilip Logan'ın oturduğu yanımdaki koltuğa yaslanmaya çalıştım ama Colt iç çekti ve başımı kendisine doğru çekerek omzuna yasladı. "Teşekkürler Colty."

"Neden seni o bok çukuruna bıraksın ki?" Logan ön koltuktan dönüp bana ters ters baktı. "Uyuşturucu almaya mı çalışıyorsun?"

Dik oturdum ve kaşlarımı çattım. "Hayır. Ben uyuşturucu kullanmam. Yani... Biri bana yenilebilir bir şey verirse, bu konuda kaba davranıp geri çevirmem ama başka bir şey yapmam. Bunu bana neden soruyorsunuz? Uyuşturucu kullanıyor gibi mi görünüyorum?"

"Neden oraya bırakılmak istiyorsun, Brooke?" Colt'un sesi kızgın geliyordu ama bu yeni bir şey değildi.

"Ben de orada kalıyorum. Oda üç. Ya da iki. Hatırlayamıyorum. Hamam böcekleri var." Hüzünlü bir iç geçirdim ve somurttum. "Hamam böceklerini kovmak istemiyorum ama yatağımı da paylaşmak istemiyorum. Önce onlar vardı ama ben hayranı değilim. Hamam böcekleri kulaklarınıza girebilir mi?"

Noah ürperdi. "Orada kalamazsın."

"Finn Love ile kalamam. Ben de annemle kalamam. O hayır dedi. Karlene Teyze de Finn Love konusunda haklı olduğu için bana çok kötü davranır. O yüzden hamam böcekleriyle kalıyorum. Ve kasadaki kibar adam bana aile ve arkadaş indirimi yapıyor. O kadar iyi davrandıktan sonra kaba davranıp hamamböceklerinden şikayet etmek istemiyorum."

"Bizim evde kalacak. O lanet yerde kalamaz." Logan bana daha da sert baktı. "Orada kalacağına inanamıyorum. Sen aklını kaçırmışsın."

Sonra başımı Noah'nın omzuna yasladım. "Yapamam. Colt benden nefret ettiği için seninle kalamam. Biri beni nefret ettiğim biriyle yaşamaya zorlarsa çok kızarım."

Colt çenemi kavradı ve yüzüne bakmaktan başka çarem kalmayana kadar yüzümü çevirdi. "Senden nefret etmiyorum. Logan haklı. Bizimle kalıyorsun."

"Benden nefret etmediğine söz veriyor musun?" Gözlerimi kırıştıtarak ona baktım ve nefesim boğazımda düğümlenerek bekledim. Benden nefret etmesini istemiyordum. Bana eskiden baktığı gibi bakmasını istiyordum.

Onun yerine kaşlarını çattı. "Bana surat asmayı kes, Brooke. Senden nefret etmediğimi söyledim.

Bu kadarı yeterli olsun."

Yüzümü bıraktığında koltuğuma geri oturdum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Somurtmuyorum."

Jace homurdandı. "Gördüğüm kadarıyla dördünüz arasında pek bir şey değişmemiş."

Colt iç çekti. "Her şey değişti."

*****Logan*****

I Oturma odasındaki koltuğuma yerleştirdim, Colt ve Noah da kanepeye oturdular. Onlar da benim hissettiğim kadar bitkin görünüyorlardı. Şükürler olsun ki

Brooke eve gelir gelmez üst katta kaybolmuştu. Nereye gittiği ya da ikimizden birinin onu yatağımızda sızmış halde bulup bulmayacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu ama umurumda değildi. Ondaki uzak kalmaya ihtiyacım vardı. Uzun bacaklarının barda saatlerce salınışını izledikten sonra kırılma noktasına yaklaşıyordum.

Henüz ayık olmak istemediğim için biramdan uzun bir yudum aldım ve iç çektim. "Kahretsin."

Noah yüzünü ovuşturdu ve esprisiz bir kahkaha attı. "Evet. Boku yedik."

Tam rahat bir nefes alacağımızı düşünürken, Brooke'un merdivenlerden inen çıplak ayaklarının sesi vücudumun gerilmesine neden oldu. Başımı kaldırıp, Colt'un kıyafetlerini giymiş olarak oturma odasına gelişini ve Noah ile Colt'un arasındaki kanepeye oturmasını izledim.

Dizlerini göğsüne doğru çekti ve çenesini dizlerine dayadı. Melankolik görünüyordu ama ağzını açtığı anda beni yine şok etti. "Sence hamam böceklerinin ailesi var mıdır? Bunu düşünmeden edemiyorum. Dışarı çıkıp çalışan bir hamam böceği var mı? Yoksa onların ekonomisinin de boktan olduğunu ve tek başına geçimlerini sağlayamadıklarını mı düşünüyorsun? Peki ya hamam böceği okulu?"

Noah uzandı ve eliyle kızın ağzını kapattı. "Hamam böcekleri hakkında konuşmayı kes, Brooke."

İçini ve adamın elini itti. "Tamam. Bu adil."

"Yani bu gece bir fiyaskoydu." Konuyu değiştirmek istedim ama yüzü düştüğünde sözlerimi geri almak istedim. "Sorun değil. Sadece bir geceydi."

"Hepimiz bunun sadece bir gece olmadığını biliyoruz. Bu benim tüm hayatım. Şimdiye kadar sadece üç iyi adam tanıdım ve bakın orada ne yaptım... Belki de baştan başlamam gerekiyor."

Bir panik dalgası, onun şimdiden gitmesi fikriyle beni demir atmış gibi hissettirdi. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani belki de flört hayatımın başına dönüp her şeyi baştan yaparım ama şimdi bildiklerimle. İlk öpücüğümü AJ Commack'a bir çöp konteynerinin arkasında vermezdim, sırf hemen ardından beni aşağı itsin diye. Ertesi gün beni tanıımıyormuş gibi davransın diye Mike Colvin'e aynı çöplüğün arkasında mastürbasyon yapmazdım. Her şeyi yeniden öğrenirdim. Sanırım yol boyunca bir yerlerde beynim karıştı."

"Peki bekaretini kaybetmek? Bunu değiştirir miydin?" Noah uzun zamandır görmediğim kadar ciddileşmişti. Yüzündeki ifade, Brooke'un cevabının hepimizin nasıl ilerleyeceğini belirleyeceğini düşündürüyordu.

Yüzünde yumuşak bir gülümseme belirdi. "Asla. Şimdiye kadar yaptığım tek iyi şey sizsiniz."

Odadaki hava yoğunlaştı ve yüzlerinde göreceklerimden korkarak Colt ya da Noah'a bakmaktan kaçındım. Ağzından çıkan o yumuşak sözcükleri duymak sanki on yıldır nefesimi tutmuş, onları bekliyormuşum gibi hissettirdi.

"Tamam, yeniden başlamanın beynini iyi erkekler bulmak için yeniden programlayacağını mı düşünüyorsun?" Noah boğazını temizledi. "Mantığını benim için açıkla."

"Mantığımı açıklayamam, Noah. Biraz sarhoşum ve bugün benim düğün günüm." Ona sırtarak baktı. "Yani mantığımı kullanmama gerek yok."

"Hâlâ senin koçun muyuz?" Neredeyse kendi sesimi tanıyamayacaktım. Ne yapıyordum ben?

"Bilmiyorum. Siz bu işte pek iyi değildiniz." Güldü ve sonra omuz silkti. "Elbette. Sence yeniden başlamak için koçlara ihtiyacım var mı? Yani, nasıl olacak bu iş? Mantığım ve planlamam bu gece yeterli değil. Sanırım iyi bir adamla ilk öpüşmemi yeniden yapmam gerekiyor. Gerçi hiçbirimiz iyi bir erkeği nasıl bulacağımızı bilmiyoruz."

Noah homurdandı. "Biz iyi adamlarız."

Midemde utanç verici bir şekilde kelebeklere yakın bir şey patladı. Öne doğru oturdum. "Noah."

Brooke gözlerini devirdi ve onun bacağına okşadı. "Beni öpmek istemezsiniz."

"Kimse istemek ya da istememekle ilgili bir şey söylemedi. İlk öpücüğünü iyi bir adamla yeniden yaşamak istiyorsun ve az önce bizim iyi adamlar olduğumuzu kendin söyledin." Parmaklarını büktü ve ona doğru eğildi. "Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünecek kadar sarhoşum, Brooke."

"Ama... Ama... istemiyorsun-"

"Siktir et." Colt onu yakaladı ve kucağına çekti, böylece ağzını onunkine indirebilecekti. Brooke birkaç saniye onun kollarında gevşek kaldı ve sonra lanet bir volkan gibi patladı. Kollarını adamın boynuna doladı ve onu daha derinden öpmek için ağzını eğdi. Brooke onun kollarında canlandı ve Colt'un ellerini Brooke'un kalçalarında tutmak için çırpınışını izledim.

Colt'un onu tekrar yanındaki kanepeye yatırmasıyla başladığı gibi bitti. Brooke minderlere gömüldü ve dudaklarına dokundu. Şok olmuş görünüyordu.

"Artık önümüzdeki iki saat boyunca bu konu hakkında konuşmak zorunda değiliz." Colt ayağa kalktı ve üçümüzü sessizce oturmak zorunda bırakarak çekip gitti.

Brooke sonunda Noah'dan bana baktı ve sonra kıkırdadı. "Bu da bir şeydi."

Noah hırladı, hayal kırıklığı açtı. "Seni öpeceğime çoktan karar vermiştim. O kıcı." "

"İstersen hâlâ yapabilirsin." Bunu çok tatlı bir şekilde söyledi ve ona bakış şekli herhangi bir erkeğin parçalanmasına neden olabilirdi.

Noah ona yaklaşmasını işaret etti ve ben de dizlerinin üzerine çöküp olabildiğince yaklaşmasını izledim. Elini başının arkasına dolamadan ve ağzını kendi ağzına doğru çekmeden önce ona bakmak için zaman ayırdı. Öpüşmeleri daha yavaştı ama Colt'unkinden daha az yoğun değildi. Noah ancak kızın eli gömleğini kavradığında ve göğsü kabardığında geri çekildi.

Bacaklarım kontrolüm dışında hareket etti ve Brooke'un önüne geçip onu ayağa kaldırına kadar durmadılar. Yüzünü ellerimle kavradım ve durmamı istediğine dair herhangi bir işaret var mı diye yüzünü aradım. Onun yerine kollarını belime doladı ve göğsünü benimkine bastırdı. Ağzımı onun ağzına bırakarak onu sertçe öptüm, tekilaya batırılmış kokusunu içime çektim ve onu tatmak için bir saniye daha bekleyemedim. Dilimi dudaklarında gezdirirken, açılıp beni içeri aldığı anda inledim. Elleri sırtımda sıkılaştı ve onu öptüğümde küçük bir inilti çıkardı.

onun ilk öpücüğü yerine benim son öpücüğümdü. Dudakları benimkilere karşı yumuşacıktı ve onu bırakmak için kendimi zorlamak zorunda kaldım.

Birbirimizden ayrıldığımızda ikimiz de zor nefes alıyorduk. Ellerimin yanlarıma düşmesine izin vererek birkaç adım geri attım. "Daha iyi misin?"

Kanepenin arkasına doğru ilerlemeden önce yanakları güzel bir kızarıklıkla karardı. "Şey. Eğer bu beni düzeltmediyse, benim için bir umut olduğunu sanmıyorum. Sanırım şimdi yatağa gitsem iyi olacak. Yalnız yani. Kesinlikle yalnız. Sadece ben, kendim ve ben. Nerede uyuyayım? Kanepede mi? Yerde mi? Dışarıda mı?"

Başımı arkaya attım ve güldüm. "Kullanabileceğin fazladan bir oda var. Sana yolu göstermemi ister misin?"

"Hayır! Bu muhtemelen iyi bir fikir değil... Yani, yeterince şey yaptınız. Hepiniz yaptınız. Hepiniz harikasınız. O yüzden şimdi odaya çıkacağım." Uzaklaştı. "Ve eğer bana hangi oda olduğunu söyleyebilirsiniz..."

"Sağdaki son oda." Ona yaklaştım ve gıcırdayarak merdivenleri koşar adımlarla çıktığında sııttım. Noah'a dönüp baktığımda başımı salladım. "Lanet olsun."

Homurdandı. "Şu şeyi başka bir yere doğrultabilir misin?"

Ereksiyonuma baktım ve iç çektim. Onu tersleyerek kendim merdivenlere yöneldim. "Ben yatmaya gidiyorum. Uyandığımda tüm bunların bir rüya olduğunu görmeyi umup ummadığımdan emin değilim."

"Hiç bu kadar şanslı olmamıştık. Bu karmaşanın içine geri döndük."

Ona cevap verme zahmetine girmedim çünkü ikimiz de onun haklı olduğunu biliyorduk. Brooke'la hayatımızda işlerin sarpa sarmadığı bir nokta asla olmayacaktı. Aramızda çok fazla geçmiş vardı ve bir orman yangını başlatmaya yetecek kadar gerginlik vardı. Ne yazık ki hiçbirimiz bir orman yangınıyla başa çıkamazdık.

Brooke

İrtesi sabah şiddetli bir akşamdan kalmayla uyandım ve çocuklar uyanmadan gizlice kadar utandım. Gidecek hiçbir yerim yoktu ama Logan'ın evinde uzun süre kalamayacağımı biliyordum çünkü onların yanında kendimi kontrol edemediğim açıktı. Her şeyin eski haline bu kadar çabuk dönmesi beni dehşete düşürmüştü. Neredeyse.

Hafifçe morarmış dudaklarımda hâlâ öpücüklerini hissederken aceleyle şehre indim ve doğruca Anything but Fish'e, kendi yemeğimi çiğneyebildiğim zamandan on sekiz yaşına kadar neredeyse haftada üç kez yemek yediğim lokantaya gittim. Kafeine ve vücudumda hâlâ dolaşan alkolü emecek yağlı bir şeye ihtiyacım vardı.

Hatamı fark etmem uzun sürmedi. Lokantanın kapısını açtığım ve tepedeki zil çaldığı anda Karlene Teyze ile göz göze geldim ve donakaldım. Gözlerini hemen bana dikti ve işaret parmağını şakağına götürdü. Yeşil gözleri yuvalarından fırlayacak gibi olurken yüksek bir inleme sesi çıkardı ve diğer elini bana doğrulttu.

"Savurgan kız geri döndü! Yıkılmış bir evlilik ve bir özür görüyorum!" Kollarını iki yana açarak Karlene Teyze'nin uçuşan bluzunu masanın üzerine fırlattı ve yiyecekleri sürükledi. "Brooklyn Diana Monroe geri döndü! Bir kamyonet ve küçük kırmızı bir elbise görüyorum. Üç adam görüyorum-"

Neredeyse restoranın öbür ucuna uçacaktım ve elimle ağzını kapattım. "Hayatımı hapishanede geçirme fikrine o kadar karşı değilim ki

"Çatalını burada, Karlene Teyze!"

Bana sırtıttı, psişik saçmalıklarının tüm izleri kaybolmuştu. "Kahvaltıda bana katılmanı sağlayacağımı biliyordum."

"Sen... Sen tam bir baş belasısin ama seni seviyorum." Onun karşısındaki kabine kaydım ve şakaklarımı ovuşturdum. "Kendimi ölüm gibi hissediyorum ve sen şimdiden saçmalamaya başladın."

"Küçük bir sıçan gibi kasabaya gizlice girmene izin vereceğimi ve Fennel denen çocuk hakkında başından beri haklı olduğumu yüzüne vurmayaacağımı sanıyorsan, çok yanılıyorsun. Onun hakkında haklıydım. Sana söylemiştim. Beni dinlemeliydin. Ben ve annen yanınızda olmadan evleneceğinize inanmıyorum!" Mor boyalı dudaklarını büzerek bana baktı ve içini çekti. "Yine de sanırım seni affedeceğim, çünkü sen zaten benim önceki servetlerimi gerçekleştirme yolunda ilerliyorsun."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. Onun gerçek bir medyum olduğuna inanmıyordum. Sadece turistleri kendisine inanmaları için kandıracak kadar tuhaf ve çılgındı. Ama bu beni korkutmadığı anlamına gelmiyordu, bazen o kadar kendinden emin bir şekilde kehanetlerde bulunuyordu ki, biraz fazla gerçekçi görünüyordu.

"Uh huh. Hayatın boyunca sana gerçek olduğumu söyledim ve sen bana hiç inanmadın. Yine de bana inanmadığını biliyorum çünkü bazı şeyleri biliyorum! Tıpkı senin o küçük seksilik sürünle çoktan iş birliği yaptığını bildiğim gibi." Beni inceledi ve bir garsonun bize katıldığını fark etmedi. "Geleceğini görebiliyorum Brooklyn ve o yakışıklılardan biriyle evleneceksin."

Garson kız nefesini tuttu ve not defterini göğsüne bastırdı. "Aman Tanrım! Kiminle evlenecek?"

Genç kıza baktım ve kaşlarımı çattım. "Hiç kimseyle. Kimseyle evlenmeyeceğim."

"Bilemiyorum." Karlene Teyze kollarını başının üzerine kaldırdı ve uzun ve yüksek bir titreme sesi çıkardı. "Öyle. Bir yıl içinde onlardan biriyle evleneceksin. Tıpkı her zaman söylediğim gibi. Dördünüz birbiriniz için yaratılmışsınız."

"Dördünüz mü? Oh. Oh! Logan, Noah, ve Colt! Bu inanılmaz! Bu şehirde buna üzülecek pek çok kadın var." Garson kız hâlâ ona baktığını fark etti ve kızardı. "Özür dilerim! Benim adım Kara. Meraklı olmak istemem ama insanlar bütün gece ve sabah sizin döndüğünüzü konuşup durdu! Sanki ünlü biriyle tanışıyormuşum gibi hissediyorum. Sen ve en iyi üç arkadaşın hakkında çok şey duydum. Hepsi çok rüya gibi. Sence kiminle evleneceksin?"

Karlene Teyze'ye ters ters baktım. "Hiç kimse. Uzun bir süre bekâr kalacağım. Yine de seninle tanıştığımıza memnun oldum Kara. Bana beş galonluk bir kova sade kahve getirebilir misin?"

"Oh! Özür dilerim! Bayan Karlene'in büyüüne kapılmışım. Size bir fincan kahve getireceğim ve istediğiniz sıklıkta dolduracağım." Kara not defterini ağzına götürdü ve olduğu yerde kıpırdandı. "Bu çok heyecan verici!"

Karlene Teyze'ye dönmek için masadan yeterince uzaklaşmasını bekledim. "Kes şunu. Finn konusunda seni dinlemediğim için benimle uğraşıyorsun. Anlıyorum. Ben hatalıydım. Sen haklıydın. Tamam mı?"

"Oh, Brooke. Başına geleceklerden haberin yok." Kaşlarını bana doğru salladı ve kayan deri saç bandını düzeltti. Kaç kat dantel ve ipek giydiğinden emin değildim ama onun ve annemin kendilerine yakışan bir görünüşleri olduğunu asla inkâr edemezdim. "Şimdi bana gecenin nasıl geçtiğini anlat. Dün gece seni bir sürü erkekle gördüm."

Arkamdaki masadan gelen yumuşak bir soluk elimi alnıma götürmeme neden oldu. Hayal meyal tanıdığım yaşlı çifte dönüp baktım. "Öyle demek istemedi. Dün gece pek fazla erkekle birlikte değildim."

"Onlar da vardı. En az bir düzine diyebilirim."

Arkamdaki kadın çantasını toplamaya başladı. "Şey, ben asla."

Çift gözden kaybolana kadar Karlene Teyze'ye ters ters baktım. "İşte bu yüzden taşındım ve geri dönmedim."

"Uzaklaştın ve geri dönmedin çünkü en iyi arkadaşlarınla birkaç harika orgazm yaşadın ve onlardan biriyle evleneceğini söylediğim için çıldırdın. Çünkü aynı anda üç erkekle evlenmek yasa dışı." Sessiz bir meydan okumayla kaşlarını kaldırdı. "Seni tanıdığımı unutuyorsun, Brooklyn. Seni tanıyorum ve nasıl çalıştığını biliyorum. Artı, ben belalı bir medyumum."

"Sen medyum değilsin." Homurdandım ve başka tarafa baktım. "Artık bu konu hakkında konuşmayacağım. Bana hiçbir faydası olmayacak."

"Ve sadece sana iyilik yapan şeyler hakkında mı konuşuyorsun?" Beni fazla zorladığını anlayabiliyordu ve bu da başını geriye atıp kıkırdamasına neden oldu. "Tanrım, seni kızdırmak çok kolay."

"Gelip birkaç kıyafet ödünç alabilir miyim?" Ailemdeki kadınlara çekmiş olabileceğimi ve biraz Stevie Nicks gibi giyindiğimi istemeyerek de olsa kabul ettim. Bu benim suçum değildi. Çılgın kadınlar tarafından yetiştirilmişim.

"Elbette. Bugün kasabada adamlarınızdan saklanmak dışında başka ne yapıyorsunuz?"

Kara elinde kahvemle çıkageldi ve kocaman gözlerle bana gülümsedi. "Henry senin fıstık ezmeli ve jöleli waffle yediğini, üstüne de bir sürü domuz pastırması koyduğunu söyledi. Onun sözleri, benim değil. Bu hâlâ senin siparişin mi?"

Arkaya doğru bir göz attım ve gençliğimde huysuz olan aşcının bana baktığını gördüm. Göz göze geldiğimiz anda kaşlarını çattı ve mutfağa geri döndü. Huysuz yaşlı adamın siparişimi hatırlaması beni tuhaf bir şekilde duygulandırdı. Boğazımı temizleyip başka tarafa bakmak zorunda kaldım.

"Bu hala onun emri. Teşekkürler, Kara." Karlene Teyze parmağını şakağına götürdü ve gözlerinin geriye kaymasına izin verdi. "Geleceğinde yeni bir sevgili görüyorum. Sarı saçlı biri."

Kara heyecanla ellerini birbirine vurdu. "Aman Tanrım! Bu Brian Rains mı? Kesinlikle Brian Rains, değil mi?"

"Sanırım gelecekte ne olacağını göreceğiz, değil mi?"

Gözlerimi teyzeme diktim ama o anki duygusallık geçtiği için minnettardım. Kara gittikten sonra Karlene Teyze bana baktı ve gözlerini devirdi. Ona homurdandım. "Sen bir kaçıksın."

"Önceki soruma geri dönelim. Bugün ne yapıyorsun?" Kahveme baktı ve yüzünü buruşturdu. "O şeyi içerken göğsünde kıllar çıkacak."

"Bu resmi bir tahmin mi?"

"Sen bir . Bunu sana hiç söyleyen oldu mu?"

Sırıttım. "Garip bir şekilde, evet."

Brooke

"I bir iş bulmam gerekiyor. Finn patronumla yatıyordu, bu yüzden ona evden çalışıp çalışamayacağımı sorabileceğimi pek sanmıyorum." Waffle'ımı kestim ve bir parça pastırmayla birlikte bir ısırık aldım. Çiğnemeyi bitirdikten sonra büyük bir

bir yudum kahve içtim ve ağzımı yaktığında ağzıma fisfis . "Kahretsin."

"Biriyle görüşüyordum. Özel olarak değil tabii ki. Geceleri ziyarete gelen ruhlar için kendimi açık tutmam gerekiyor. Bazıları çok seksi oluyor." Sırıttı. "Her neyse, bu adam. Adı Dakota Simmons. Belediyenin yeni turizm müdürü. Yeterince tatlı bir şekilde rica edersem bana bir iyilik yapmaya istekli olacağını düşünüyorum."

"Bu iş nereye gidiyor?"

"Şu bitirdiğinde gidip onunla konuşalım. Fırtına hasarından sonra kasabayı biraz daha çekici hale getirmek için yeni bir projeye başlamak istiyordu. Ona kasabaya bir sanatçının geleceğini hissettiğimi söyledim ama bana inanmadı. Bu benim birçok ihtiyacımı karşılayacak." Ne kadar yiyeceğim kaldığını görünce iç geçirdi. "Bütün gün bekleyemem Brooke. Ben meşgul bir kadınam."

"Seni seviyorum ama senden hoşlandığımdan emin değilim." Ağzıma iki lokma daha attım, kahvemi bitirdim ve sonra ayağa kalktım. "Hemen . Ben hazırım."

"Dışarı çık ve Memur Keagen'a söyle, eğer bana park cezası keserse onun geveze annesine küfredeceğim." Dantel ve zarafet içinde ayakta duran Teyze

Karlene beni yanından uzaklaştırmak için ellerini salladı. "Kahvaltı parasını ödeyeceğim ama ceza alırsam çok kızarım."

Ona son bir bakış attım ve arabasını bulmak için dışarı çıktım. Caddenin yarım blok aşağısında, antenine gökkuşağı bayrağı ilâştirilmiş gri bir VW böcek duruyordu ve teyzemin olduğu varsayımına varmak için çok uzağa atlamam gerekmedi. O tarafa doğru ilerlerken caddenin karşısından bir polis memurunun arabaya baktığını fark ettim. Midem bulandı ve onu arabaya yetiştirmek için koşmaya başlamadan önce içimden küfrettim. Başım itiraz ediyordu ama Karlene Teyze'nin "sana söylemiştim "lerinden biriyle daha karşılaşmayacaktım.

Memur arabaya ulaştığında kendimi arabanın önüne attım. Ona gülümseyerek, başına büyük bir bela olmayacakmışım gibi görünmek için elimden geleni yaptım. "Selam! Merhaba. Hey. Nasıl gidiyor?"

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken kalın kaşları saç çizgisinin içine girdi. "Yardımcı olabilir miyim?"

Yanaklarım acıyana kadar gülümsedim. "Sadece merak ediyordum... Polis departmanında nasıl iş buldun?"

Kaşları daha da çatılmıştı. "Karakoldaki işi nasıl aldığımı bilmek ister misin?"

"Evet?"

"Başvurdum ve şartları karşıladığım için beni işe aldılar." Etrafımdaki arabaya bakmaya çalıştı. "Hanımefendi, kenara çekilebilir misiniz?"

"Teyzem ona bilet verirsen annene küfredeceğini söyledi!" Bunu söyler söylemez elimi ağzıma kapattım ve irkildim. "Oh, Tanrım. Özür dilerim! Bunu söylememi o istedi. Bu benim fikrim değildi. Birini tutuklamak istiyorsanız onu tutuklayın. Ama iş bulmama yardım edene kadar bekleyebilir misiniz?"

Gözleri o kadar büyüdü ki, gözbebeklerinin etrafındaki beyazlıkları görebiliyordum. "Teyzen Karlene mi?"

Başımı salladım. "Sen... hayranı mısın?"

"Merhaba, Memur Randy. Yeğenimi rahatsız etmiyorsunuz, değil mi?" Karlene Teyze yolun karşısına süzülerek yanımda durdu. "Annen nasıl?"

"Hayır, hayır, hanımefendi. Onu rahatsız etmiyordum. Ne var biliyor musunuz? Sanırım kaptanın beni çağırdığını duyuyorum. Gitmem gerek." Dönüp hızlı adımlarla uzaklaşan adam neredeyse trafiğin içine giriyordu.

Karlene Teyze güldü ve kolumu okşadı. "Dallas'ta Tricia adında kızıl saçlı bir kızı ziyaret edebilmek için yerel izci grubuyla hafta sonu ziyaretlerinin her hafta sonu kısa kesildiğini öğrendim."

"Güç sarhoşu olmuşsun."

"Kızıllardan bahsetmişken. Tricia'yı kullanmıyordun, değil mi?" Saçıma dokundu. Kızıl ombre, Meredith'le işi aldıktan sonra kendime yaptığım bir ikramdı. "Bu arada hoşuma gitti. Adamların beğendi mi?"

Kendimi baharatlı hissederek ellerimi kalçalarımaya koydum. "Zaten bilmiyor musun?" "Arabaya bin, Brooke. Dakota'yı görmeye gitmeden önce benim eve uğrayacağız."

Hiçbir saygın sanatçı bu kıyafetle ortaya çıkmaz."

Elbette Karlene Teyze'nin evinde kıyafet bulmak için on beş yıl önce bir fuarda kazandığı Japon balığını ziyaret etmem ve çevremizdeki tüm bitkilere iyi dileklerimi göndermem gerekiyordu. Sonunda dolabına ulaştığımızda, hangi kıyafetlerin benimle gelmek istediğine karar verebilmesi için her bir kıyafete dokunmasını beklemek zorundaydım. Yine de şikayet etmeye hakkım yoktu, hele ki sevdiğim şeylerle dolu iki çöp torbasıyla ayrılmamı sağlamışken.

Ayrılmadan önce beni giydirmesine izin verdim ve verandasına bir çift dar kot İspanyol paça pantolon, önü bağcıklı ve göğüs dekoltesini fazlasıyla gösteren bir köylü bluzu ve muhtemelen boynumu kıracağım platform esmeraldalarla çıktım. Sağlıklı görünmek için fazla solgun olduğuma yemin ederek beni rimel ve bronzlaştırıcı ile kaplamasına izin vermem için ısrar etmiş, sonra da kıcıma bir tokat atıp beni arabasına doğru itmişti.

"Bu kıyafeti bu kadar çok sevdiğim için nefret ediyorum." Kendim gibi hissettim ve bir gelinlik ve ardından başka birinin mini elbisesini giydikten sonra, kendim gibi hissettiğim için çok mutluydum.

"Hep şikâyet mi edeceksin?" Belediye binasına geri dönmek için ben kemerimi bağlayana kadar bekledi. "Bırak da konuşmayı ben yapayım. Nasıl çalıştığını biliyorum."

Gerginleşmeye başladım, adamın kasabaya yönelik projelerden bahsedip bahsetmediğini ya da bir banka soygununa doğru gittiğimiz hissinin doğru olup olmadığını merak ediyordum. Ona baktım ve akışına bırakmaya karar verdim. Nedeni ne olursa olsun, Karlene Teyze bazen beni ne kadar korkutursa korkutsun, o işin içindeyken işler her zaman yolunda giderdi.

"Tam on beş dakika arabada bekle ve sonra içeri gel. Bir dakika bile erken değil."

Evet. Zavallı adamı soyuyorduk. Belki aldığımız para olmayacaktı ama bir şey olacaktı. Omuz silktim. "Tabii. Neden olmasın? İçeri girdiğimde ne bulacağım?"

"Yok bir şey kızım. İşe başlamadan önce içeri girip biraz atıştırmasına izin vereceğim. Adam yemek yemeyi seviyor-"

Çıglık attım ve ellerimi kulaklarıma kapattım. "Hayır! Hayır, hayır, hayır! Bu çok fazla!"

Kıkırdadı. "Aslında bize yirmi dakika versen iyi olur. Aç görünüyor."

Bakışlarını belediye binasının önünde duran, üzerinde kazak yelek ve ayak bileklerinin iki santim üzerinde duran pantolonuyla bir adamın olduğu yere kadar takip ettim. Güneş, cep koruyucusunun parlak plastiğine vuruyordu. Karlene Teyze'ye bakarken dudaklarını yalayınca ağzım açık kaldı. "Huh."

Koluma bir tokat attı. "İnsanlar her zaman inek çocukların iştahını küçümser. Ben öyle değilim. Potansiyeli gördüğümde anlarım. Bize otuz dakika ver ve sonra içeri gel."

İnledim. "Tamam! Git de bütün günü sıcak bir arabanın içinde sevilmeyen bir köpek gibi nefes nefese geçirmeyeyim."

*****Logan*****

T Lokantadan çıktığımda nalbur dükkanının yanında duran kadın gözüme çarptı. Caddenin karşısından bile onun Gördüğüm en güzel kıçlardan biriydi. Olduğum yerde durdum ve içimde bir umut parıltısı hissettim. Birine bakıp da onu Brooke'la kıyaslamadığım pek sık olmuyordu. Üzerimde o kadar büyük bir etki bırakmıştı. Sokağın kadın ise ağzımı sulandıran kıvrımlara sahipti. Uzanıp omuzlarına dökülen saçlarından bir şey çekti ve neredeyse dilimi ısıracaktım.

Dipleri sarıya yakın bir renge dönüşen kızıl saçlar yüzüme bir tokat gibi inmişti. Kendi kendime homurdandım ve sokağın karşısına doğru tepindim. Kendime ona kızgın olmadığımı hatırlatmak zorundaydım. Tüm dikkatimi çalacak başka birini bulduğumu düşündüğüm için kendime kızıyordum, oysa düşünmemek için elimden geleni yaptığım kadındı.

Brooke geldiğimi duyunca döndü ve yüzünü aydınlatan gülümseme nefesimi kesti. Öğleden sonra güneşinde gözleri neredeyse yeşil parlıyordu ve yanakları sıcaktan ya da heyecandan kızarmıştı. Aynı anda hem çok fazla hem de az göğüs gösteren bir kıyafetin içinde yalınayaktı. Bağcıkların arasından göğüslerinin iç kabarıklıklarını neredeyse görebiliyordum ve neye baktığımdan emin olabilmek için daha dikkatli bakmak istedim.

Ayak parmaklarının üzerine kalktı ve elindeki kalemi bana doğru salladı. "Hey! Tahmin et ne oldu!"

Kendimi ona sırtırken buldum. "Ne?"

"Bir iş buldum! Beaumont için nalbur dükkanının yan tarafına bir duvar resmi yapıyorum!" Olduğu yerde zıpladı ve sonra dönerek büyük tuğla duvara baktı. Saçları omuzlarında dalgalanıyordu ve ben de Colt ile Brooke'a ait daha sıcak bir kokuyu içime çekiyordum.

"Bu harika. Ne çizeceksin?" Ona o sabah neden bir gece hırsız gibi sıvıştığını sormak istedim ama kendisini tuhaf hissetmesini istemedim.

"Henüz emin değilim. Dürüst olmak gerekirse, biraz gergin hissediyorum. Bu şimdiye kadar yaptığım en büyük duvar resmi olacak." Dudağını ısırды ve fısıldayacaklarını duyabilmem için bir adım daha yaklaştı. "Daha önce hiç bir projeyi bitirmedim. Bu iş için kesinlikle yeterli değilim ama geri çeviremezdim. Ücret garip bir şekilde iyi ve işleri bitirmeyi öğrenmem gerekiyor."

Ona cevap veremedi telefonunun ayakkabılarının yanındaki yerden tekrar tekrar çaldığını duydum. Gözlerini dikkatle telefondan uzak tutarken kaşlarını kaldırdım. "Birinden mi kaçırıyorsun?"

Yüzünü buruşturdu ve kalemi o kadar sıkı kavradı ki kırıldı. "Birkaç kişi."

Kendimi fazla meraklı hissederek eğildim ve telefonu elime aldım. Güneşten ve gelen mesajlardan dolayı sıcaktı. Telefondan yüzüne baktım ve yanaklarının karardığını gördüm. "Şifren ne?"

"Benim şifrem yok. Finn şifrem olduğunda kendini güvensiz hissediyordu. Sanırım bu iyiliğe karşılık vermesini sağlamalıyım." Sanki sihirli bir şekilde onaracaktı gibi kalemin uçlarını birbirine bastırdı. "Bakabilirsin. Tanrı biliyor ya, ilk birkaçını okuduktan sonra bakmayacağım."

Başımı salladım ve telefonunu açtığımda Finn'den, Meredith adında bir kadından ve telefonuna Devil MIL olarak kaydettiği başka bir kadından gelen yüzlerce mesaj ve cevapsız arama gördüm. Küfür dolu mesajlardan birini görmemiş olsaydım bu beni güldürecekti.

"Oğlumu hiçbir zaman hak etmedin zaten, seni değersiz sürük?" Brooke'a kaşlarını çatarak baktım. "Bir sürü hayranını toz içinde bıraktın, ha?"

Duvara döndü ve kalemi arka cebine soktu. "Evet."

Eski sevgilisinden gelen mesajları okudum ve telefonunu kıracak kadar sert tuttuğumu fark ettim. Kendimi tutuşumu gevşetmeye zorladım ve Meredith'ten gelen mesajları okuduğumda daha da öfkelen dim. Hepsi de

İğrençti. Etrafına toplayabileceği en iğrenç insanları toplamak için bizi terk etmişti.

"Bu duvar resmini iyi yapmalıyım. Karlene Teyze turizmciyle takıldığı için bu işi aldığımı biliyorum ama yine de bundan sonuna kadar yararlanacağım. Tek isteği Beaumont'la ilgili olmasıydı." Mesajlardan rahatsız olmamış gibi davranıyordu ama omuzlarındaki sertliği ve bana bakmayışını görebiliyordum. "Beaumont hakkında ne çizebilirim ki? Gideli on yıl oldu. Eminim her şey değişmiştir."

"Brooke."

Sanki adını söylememişim gibi aceleyle devam etti. "Deniz manzarası yapmak kaçış gibi görünüyor, değil mi?"

Kolundan tuttum ve yüzüme bakması için onu kendime çektim. "Bu kötü mesajların etkisinden kurtulana kadar bunun üzerinde çalışmaya başlamayı beklemeye ne dersin?"

Bir an için çaresiz görünüyordu. Sonra kocaman bir nefes verdi ve önümde söndü. İş bittiğinde daha küçük, daha narin görünüyordu. "Kahretsin."

Telefonunu kapattım ve arka cebime soktum. "Sana yeni ve o kadar da gelişmiş olmayan Beaumont'u gezdirmeme ne dersin? Ne resmetmek istediğine karar vermene yardımcı olabilir."

Brooke'un duygularını bir zamanlar okuyabildiğim gibi okuyamıyordum ve bu beni rahatsız ediyordu. Dudaklarında oynayan bir gülümsemeyle beni inceledi ama sonra başını salladı ve tüm enerjisi sönmüş bir halde başka tarafa baktı.

"Yapmamalıyım."

Ayakkabılarını aldım ve giydirmek için diz çöktüm. "Giymelisin. Hadi, Brooke."

Brooke

"A Soluna bakarsan annenin Müdür Day'in kışını okşadığını görürsün." Logan camını indirdi ve kafasını dışarı uzattı. "Yakala onu, Çılgın Daisy!"

Saatte ancak beş mil hızla gittiği için emniyet kemerimi takmamıştım, bu yüzden bağırduğunda olabildiğince hızlı bir şekilde kamyonun taban tahtasına eğildim. Dizinin yanından ona bakarak bacağındaki birkaç tutam saçı yakaladım ve çekiştirdim.

"Kahretsin, küçük tavşan!" Bacağını ovuşturdu ve sonra camını tekrar açtı. "Şiddet yanlısı küçük bir şeysin, değil mi?"

"Eğer annemi dün sevişirken gördüğüm lise müdürümüzle buraya getirirsen, ben gelirim." Öğürdüm. "Bir zamanlar bize kıyametin dört pisliliği diyen adamla yattığına inanamıyorum."

"Sahil temiz. Yukarı gelin."

Penceresinden annemle yüz yüze gelmek için fırladım. Camını tekrar indirdiğinde donup kaldım.

"Vay, vay, vay. Kızımı bir kamyonetin içinde dizlerinden kalkarken yakaladığım her gün için bir dolarım olsaydı..." Annem sırtıttı ve kamyonu yaslanıp Logan'ın saçlarını karıştırdı. "Karlene ve çılgın tahminleri bir değişiklik için doğru olabilir. Brooke'un evleneceğine yemin ediyor-"

Elimi kornaya vurdum ve yerde debelendim. Logan'ın üzerinde yarı sürünerek anneme dişlerimi sıkarak gülümsedim. "Artık gitmeliyiz anne. Güle güle."

Logan elini kalçamın arkasına koydu ve dizim kasıklarına çarptığında homurdandı. "Dikkatli ol."

Annem ellerini çırpı ve sıkmak için yüzümün iki yanına vurdu. "Döndüğüne çok sevindim bebeğim. Şimdi bu çocuklardan birini bağlayabilir ve başka bir kaltağın onları almasını engelleyebilirsin."

"Anne! Öncelikle, diğer kadınlara sürtük demene gerek yok. İkincisi, ben kimseyi bağlamıyorum. Daha dün düğünümünden kaçtım."

"Bunu daha ne kadar bahane olarak kullanacaksın? Şu anda altında mükemmel bir erkek var, Brooklyn ve sen hala o iğrenç eski sevgilin için mi ağlıyorsun? Uyan artık çocuğum. Seni bundan daha iyi yetiştirdim."

Başımı eğdim ve yüzümü çevirerek Logan'a yalvaran bir bakış attım. "Bana yardım et."

Sırıttı. "Şaka mı yapıyorsun? Ben güçlü kuvvetli bir erkeğim. Neden bundan faydalanmıyorsun, Brooklyn?"

Hırladım. "Hemen uzaklaş yoksa dizimi aletine ve doğruca altındaki kamyonun kasasına batıracağım."

"O yapmazdı. Hatırladığım kadarıyla senin mallarını gerçekten seviyordu." Annem kıkırdadı. "Günlüğünde senin nasıl ballandıra ballandıra anlattığını okumalıydın. O kadar gerçekçiydi ki hala satır satır alıntı yapabiliyorum." Ben camı açarken annem sesini yükseltti. "Penisinin hafifçe yukarı kıvrılmasına bayılıyordu. Görünüşe göre, gözlerini döndüren şeyler yapmışsın."

Çılgılık attım ve Logan'ın yüzünü tuttum. "Sür. O psikopat kadından hemen uzaklaş yoksa trafikte oynayıp suçu senin üzerine atacağım."

Anneme el salladı ve çekildi. "O kadını seviyorum."

Koltuğuma geri yaslandım ve emniyet kemerimi taktım. Sonra alay ettim ve çıkardım. "Eğer kaza yaparsan, bundan sonra ölümümü memnuniyetle karşılarım."

"Her zaman bu kadar dramatik değilmişsin gibi hissediyorum." Bir yan yola saptı ve büyüdüğü evin yanında durdu. Kamyoneti park etti ve kolunu arkamdaki koltuğa dayadı. "Kasabaya döndüğümde burayı onardım ve sattım. Kalacak bir yere ihtiyacım vardı ama Colt şu anda yaşadığımız evi satın alana kadar onunla kalmamı istedi. İkimiz de burada yaşayamayacağımızı biliyorduk. Çocuk istemeyen iyi bir çifte gitmesini sağladım."

Gençliğimin çoğunu etrafında dönerek geçirdiğim eve baktığımda hissettiğim her şey uçup gitmişti. Logan'ın babası yanındayken bizi içeri davet izin verilmemişti ve sonrasında da annesini salonun zemininde sarhoş bir halde görmemizi istememişti. İçeri girdiğim tek zaman Logan'ın vücudunu kaplayan morlukları gördükten sonraydı. O geceden önce ya da sonra hiç bu kadar öfkeli hissetmemiştim. En iyi arkadaşımın kim bilir ne kadar zamandır babasının kum torbası olarak hareket ettiğini bilmek mide bulandırıcıydı.

"Çocuk yok mu?"

Meraklı bakışlarımla karşılaştı ve derin bir nefes aldı. "Gerçekten iyi insanlara benziyorlardı ama bu yerin bir tür lanete sahip olma ihtimalini göze alamazdım. Daha yaşlılar ve açıkça çocuk yerine köpek evlat edinip onları yetiştirmekten bahsediyorlardı çünkü çocuklar daha çok ısırıyormuş. Onların sözleri, benim değil."

Bankta otururken başımı onun omzuna yasladım. "Ağaç ev hâlâ ayakta mı?"

"Hayır." Bu konuda başka bir şey söylemedi ve bunun yerine kamyonu tekrar vitese takıp uzaklaştı. "Sana Noah ve Colt'un kasırgadan önce yaşadıkları yeri göstereceğim."

Tekrar yanıma dönmeye başladım ama kolunu omuzlarıma doladı ve beni yerimde tuttu. Onun yanına yaslanmak çok iyi hissettirdi. O kadar büyük ve sıcaktı ki, o kadar güzel kokuyordu ki yasadışı olmalıydı. Direksiyondaki elini izledim, dönerken ön kolundaki damarların nasıl öne çıktığını fark ettim. Büyük elleri vardı, güçlü elleri. Annemin hatırlatmasıyla birlikte kafamda Logan'la ilgili, orada olmaması gereken bir sürü düşünce vardı.

"Noah boşandıktan sonra kendi evini satın aldı. Kelly birlikte satın aldıkları evden taşındı ama Noah kalmakla ilgilenmiyordu. Cavern Lane'deki Bloomburg eviydi. O küçük sarı evi hatırlıyor musun?" Gulf Yolu'na dönen Logan sağdaki üçüncü evi işaret etti. Çatısı muşambalarla kaplıydı ve pencereleri tahtalarla kapatılmıştı. "Eninde sonunda üzerinde çalışmaya başlayacağız ama sigorta onu oyalıyordu, bu yüzden hasar için hala ödeme alamadı."

Küçük mavi evde yaşayan yetişkin bir Noah hayal etmeye çalıştım. "Kelly ile ne oldu? Annem arada sırada bana küçük bilgiler verirdi ama bilerek cimrilik ederdi."

"Yani bunca zamandır bizi internette takip etmiyor muydun?" Logan çatlak beton araba yoluna park etti ve camları indirdi. İçeriye okyanus kokusu yayıldı.

"Yapamadım." Tek söyleyebildiğim buydu. Onların bensiz bu kadar mutlu bir hayat sürdüklerini görme fikrinin içimi parçaladığını ona söyleyemedim.

"Kelly onu şu anda evli olduğu kadınla aldattı. Lily yeterince iyi birine benziyor ve Noah'nın Sinclaire ile olan ilişkisine her zaman saygılı davrandı."

Kaşlarımı çattım. "Kelly'den hiç hoşlanmadım." "Oh, bunu herkes biliyordu."

"Bekle." Ondan uzaklaşarak daha dik oturdum. "Sinclaire kim?"

Başını iki yana salladı. "Onun kızı. Annen gerçekten de seni çok iyi bilgilendirmemiş."

Midem bulanırken bile vücudum tüylerim diken diken oldu. Kıskançlığa fazlasıyla benzeyen iğrenç bir his içimi parçaladı. "Ah."

*****Brooke*****

I Logan beni Colt'un hasarlı evine ve sonra da kasabanın geri kalanına götürürken başka bir şey söylemedi.

benim için yeniydi. Öğrendiklerim aklımı başımdan alıyordu. Noah'ın bir çocuğu vardı. Çok sevdiğimiz ağaç evimiz gitmişti. Bir zamanlar çok yakın olduğum adamlar, ben yokken geçen on yıl içinde koca bir ömür yaşamışlardı. Tanıdığım çocuklar değillerdi ve bu beni çok üzüyordu. Bensiz yaşadıklarını bilmek ve bunu görmek şiddetle farklıydı. Ağlamak istedim.

Logan bir zamanlar benim de favorim olan Mack's adlı deniz ürünleri restoranında akşam yemeği yemek için ısrar etti. Bizi evine geri götürmek yerine kasabanın sonundaki küçük parka götürdü ve okyanusa bakan bir yere park etti. Parkın diğer tarafındaki halk plajı muhtemelen yüzücülerle dolup taşıyordu ama o, orada yaşayan bazı yerli hayvanlar nedeniyle halktan korunan tarafa park etmişti. Camları tekrar indirdi ve kamyoneti kapattı.

Bana yemeği aldım ve sessizce dalgalara bakarak yedim. Ses endişemin bir kısmını hafifletti ama hâlâ gergin hissediyordum.

"Ne oluyor, küçük tavşan?"

Açmaya çalıştığım yengeç bacağından vazgeçerek elimdeki strafor tabağı ön konsolun üzerine ittim ve iç çektim. "Önemli bir şey değil."

Parmaklarını yalayarak temizledi ve bu hareketiyle karnımın alt kısmına doğru bir sıcaklık yayıldı. "Saçmalık. Biri köpeğini tekmelemiş gibi görünüyorsun."

İnleyerek başımı koltuğa yasladım ve gözlerimi tavana diktim. "İyiyim. Garip bir durum. Hayatlarınızı dinlemek tuhaf ve onları kaçırdığım için nefret ediyorum. En kötü kararımın bir erkek seçmekle ilgisi olmadığı ortaya çıktı."

Çenesi gerildi. "Evet, bunu sana on yıl önce de söyleyebilirdim."

"Biliyorum. Sana yaptığım bir şey hakkında *sızlanmak* istememiştim. Sadece ben gittikten sonra burada hiçbir şey yokmuş gibi davranmaya çalıştım. Elbette sizi düşündüm ama bu konuda birkaç saniyeden fazla zaman harcamama izin vermedim çünkü... Berbattı. Şimdi kafamı kuma sokmamın hayatlarınızı yaşamanıza engel olmadığını görüyorum ve çılgılık atmak istiyorum. Buna hakkım olmasa bile istiyorum." Kapıyı iterek açtım ve dışarı çıktım. "Sadece bir saniyeye ihtiyacım var. Beni görmezden gel Logan. Ben senin sorunun değilim ve bunu sana yüklememeliyim."

Kapıyı kapattım ve ona yaslandım. Ne yaptığımı bilmiyordum. İçimden geçen duygular korkutucu ve çileden çıkarıcıydı. Kıskançlık ve acı, Finn'e olan kızgınlığımla ve hayatım boyunca yaptığım seçimlerden duyduğum acıyla karışmıştı ve kendimi küçük ve aptal hissediyordum. Bir zamanlar hayatta istediğim her şeye sahiptim ama korkmuş ve kaçmışım. On yıl sonra, gözlerimin etrafındaki birkaç yeni çizgi ve içimde bazen beni tüketiyormuş gibi hissettiren bir iğrençlik dışında uzakta geçirdiğim zaman için gösterecek hiçbir şeyim yoktu. Ben bir eziktim.

"On yıl boyunca seni bekleseydik daha mı kolay olurdu?" Logan kamyonetin önünden dolanıp karşımda durdu, kaşları çatılmıştı. "Burada ne işin var, Brooke? Burada mı kalıyorsun? Yine kaçmak için kafamızı karıştırıp bizi hâlâ önemsiyormuş gibi mi yapacaksın? Çünkü eğer öyleyse, seni annenin evine bırakırım ve hiç geri dönmemişsin gibi davranırsınız."

"Kafanı karıştırmaya çalışmıyorum!"

"Bizim için zaman geçti ama son on yılda pek bir şey yaşadığımızı söyleyemem. Noah hayatına devam etmeye çalıştı ama seni aramayı bir gün bile bıraktığını düşünüyorsan yanıyorsun. Colt mu? Başka birine bakmayı denemediğini kim bilebilir ki? Peki ya ben? Brooke, o geceden beri seni düşünmeden başka bir kadınla yatmadım. Bir kadını eve götürdüğüm için heyecanlıymışım gibi , kendimi ihanete uğramış gibi hissetmekten asla . Bu yüzden, bizim senin için hissettiklerimizin yüzde birini bile hissetmeyecek başka bir adamın peşinden şehre dönmenden önce duygularını gözden geçirmek için buradaysan, ilgilenmiyorum."

Ona bakarken göğsüm kabardı, yüzündeki ifade içimi parçalarken sözlerini anlamaya çalışıyordum. "Logan, ben-"

Ellerini başımın iki yanındaki kamyona vurarak beni sıkıştırdı. "Bunca yıldır bizi düşünmeyi reddettiğini bilmek nasıl bir duygu sence? Belli ki sensiz hayatın kırıntılarını bir araya getirmeyi başardığımızı görmek hoşuna gitmiyor. Kafanı kuma gömdüğünü ve ben yokmuşum gibi davrandığını bilmek nasıl hissettirmeli? Hay sikeyim! Seni sarsabilirim, Brooke. Bizi mahvettin. Bizi mahvettin ve sonra da hayatın boyunca yoluna devam ettin."

Titreyen ellerimle yüzünü kavradım ve başımı salladım. "Ben hiç mutlu olmadım. Bunu itiraf etmek, ne kadar yanıldığımı kabul etmek içimi parçalıyor ama bu doğru. Dün gece fark ettim ki, sizinle birlikte olduğum son zamandan beri hiç mutlu olmamışım. Kendimden nefret ediyorum Logan. Yaptığım şeyden nefret ediyorum. Ben sadece-"

Ellerini saçlarımın arasına soktu ve ağzını ağızma yapıştırdı. Morartıcı bir öpücüktü, dilden çok dişleri vardı. Dudağımı beni inletecek kadar sert ısırды ve beni kapıya yapıştırdı. Yaklaşmaya çalışırken boynunu tırmaladım. Dilini ağızma sokmaya zorladığında emdim ve sonra ısırдыm, bu da onun hırlamasına neden oldu.

Ben fark etmeden bizi hareket ettirdi ve sonra beni arka koltuğuna kaldırdı ve üzerimde sürünmeye başladı. Ondan daha fazlasını istiyordum. Ona dokunmaya, onu hissetmeye ihtiyacım vardı. Gömleğini kafasının üzerinden çektim ve yırtmama izin verdiğinde haykırdım ve sonra üstümdeki sert meme ucumu ısırmak için ağzını bıraktı. Gömleğimi ve sütyenimi göğsümü dışarı çıkaracak kadar aşağı iterek, ben altında kıvranana kadar beni emdi.

Tırnaklarımı sırtına geçirdim ve ayaklarımı koltuğuna geçirerek kalçalarımı ona doğru salladım. O yer değiştirirken ereksiyon hissini kovaladım ve sonra elini kot pantolonuma soktuğunda kayboldum, onları çözmeye bile zahmet etmedi. Bu kotun yanlarını ısırmasına neden oldu ama parmaklarını külotumun altına sokup sert parmaklarını kaygan klitorisimin üzerinde kaydırduğında umursamadım. Bağırдыm ve Logan göğsümde ve boğazımda acı veren ısırıklar bıraktı. Ağızma geldiğinde beni öpmek yerine üzerimde gezindi ve

Klitorisimin etrafında daha hızlı ve daha hızlı dönerken çaresiz bakışlar.

"Bizim için bu kadar ıslanırken gitmenin bir seçenek olduğunu nasıl düşünebilirsin ki? Pantolonunu ıslatıyorsun, küçük tavşancık, parmaklarımı ıslatıyorsun. Başka biri için hiç bu kadar ıslandın mı?" Bana dişlerini gösterdi. "Cevap ver bana."

Yeterince hızlı cevap vermediğimde parmaklarını çekti. Onları kovalayarak bana dokunmaya devam etmesi için yalvardım. "Hayır! Hayır, asla! Dokun bana Logan. Sana ihtiyacım var."

Parmaklarını yarığımdan aşağı kaydırarak üç parmağını kabaca içime soktu ve vücudum ona kenetlendiğinde ikimiz de yemin ettik. Adımı kamyonu dolduracak kadar yüksek sesle inletti ve sonra parmaklarını kıvırdı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Bütün bu tatlı am suyu bizim için, değil mi? Söyle bana, Brooke. Bana gerçeği söyle. Bunların hepsi bizim için mi?"

Kollarımı boynuna doladım ve nefes nefese kaldım. "Evet!"

"Colt'un o gece bekaretini aldığı anda canını yakacağını düşünmüştüm, küçük tavşanım, ama o kadar ıslak ve hazırydın ki üçümüzü de aldın ve devam etmemiz için yalvardın. O geceden beri binlerce kez sikimi okşadım, o daracık amcığının parmaklarımın ve sonra sikimin etrafında dolanışını düşündüm. Bizi doğduğun gibi, sanki bizim özel küçük fahişemiz olmak için yaratılmışsın gibi aldın." Elini kot pantolonumdan çekerek kalçalarımın altına indirdi, böylece içime tekrar girdiğinde daha fazla yeri olacaktı. Beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken bakışlarımı tuttu. "Başka erkeklerin sana dokunmasına izin verirken beni düşündün mü?"

Orgazmım hızla ilerledi ve parmaklarını yavaşlatıp bir cevap istediğinde adını haykırdım. Ona söylemek istemedim ama parmaklarını ihtiyacım olan yerden uzaklaştırmaya devam etti. Kaybolmuştum ve çaresizdim. "Evet! Evet, seni düşündüm! Gözlerimi kapattım ve bana dokunanın sen olduğunu hayal ettim. Hiçbir zaman aynı olmadı. İlk seferimin en iyi sefer olmaması gerekiyordu! Beni mahvettin. Beni başka bir erkek için mahvettin ve bunun için senden nefret ettim."

Parmaklarını tekrar içime sokup çıkarırken çılgılığını yuttu. Başparmağı klitorisimin üzerinde kıvrıldı ve beni o kadar yoğun bir orgazma zorladı ki vücudum acıyana kadar kendi içine sıkıştı. Yine de beni sikmeye devam etti. Sadece acınası miyavlama sesleri çıkarabildiğimde parmaklarını yavaşlattı ve dişlerini çenemde ve kulağımda gezdirdi. "İyi kız. Sadece korkup kaçtığı erkekler için damlayan mükemmel amcığıyla iyi, mahvolmuş küçük kız. Şimdi ne olacak? Yine kaçacak mısın?"

Bırakın koşmayı, kolumu kaldırılabileceğimden bile emin değildim.

"Seni öyle bir sikmek istiyorum ki kıpırdıyamayacaksın, küçük tavşanım. Tekrar kaçman fikri bile seni bağlayıp öyle bir sikmek ve döllerimle öyle bir doldurmak istiyorum ki gitmeyi aklından bile geçiremeyeceksin. Anladın mı? Bana yaptığın buydu. Amını mahvettim ama

Bütün hayatımı mahvettin." Parmaklarını serbest bırakarak üzerime eğildi ve onları emerek temizlemesini izlememe izin verdi. "Seni annenin evine mi götüreyim yoksa benimkine mi?"

Az önce bana söylediği ve yaptığı iğrenç şeylerden sonra düşünmemi ya da konuşmamı mı istiyordu? Beynim pelte gibiydi. Vücudum lapa gibiydi. "Um..."

Kamyonetten inip beni koltuğun kenarına çekmeden önce yüzünde bir gülümseme belirdi. "Sen kıyafetlerini düzeltirken ve ben yemeğimi bitirirken bunu düşün."

Brooke

"Y bizim evimiz." Belki de büyük bir hata yapıyordum ama az önce yaptıklarımızdan ve söylediklerimizden sonra Logan'dan uzaklaşmayı hayal bile edemiyordum. Yine de mantıklı olmaya çalıştım. "İyilik yapıyor olmam gerekiyordu, erkekler hakkında akıllıca kararlar verin."

Evinin önüne park edene kadar cevap vermedi. Uzanıp ensemini kavradı ve sıktı. "Ben her zaman iyi ve akıllıca bir karar verdim. Belki dünyadaki herkes için değil ama senin için, küçük tavşanım, her zaman. Aramızdaki bu şey farklı ve bunu sen de biliyorsun."

Bakışlarını tutamadım. Ellerime bakarak bir omzumu silktim. "Ne yaptığımı bilmiyorum."

"Hiç yaptın mı?" Ona kaşlarını çattığımda sırıttı. "Hadi ama, küçük tavşan. Ayaklarının üzerinde ölü gibi duruyorsun. Uyumadan önce yukarı çık ve küvete gir. Yoksa yarın komik bir şekilde yürüyeceksin."

Kızardım. "Kapa çeneni."

"Aslında, şimdiden oldukça komik yürüyorsun." Kamyonun ön tarafına doğru ilerlerken göğsü kabarmıştı. "Pratik yapmıyorsun, küçük tavşan."

Homurdandım ama verandanın basamaklarını çıkarken acele etmedim. "Bir erkeğin kamyonetinin arkasında onu parmaklamasına izin verdikten sonra bir kadının duymak isteyeceği şey. Pratiği kalmamış."

Birden boynumu kavradı ve beni kendisine doğru çevirdi. Ondan birkaç adım daha yüksekteydim, böylece göz göze gelmiştik. "Bu yorumun performansınla hiçbir ilgisi yoktu ve bunu sen de biliyorsun."

"Ne performansı? Orada ölü bir balık gibi yatıyordum." Ürperdim ve a baktım. Çok fazla şey söylemiştim. Bu Finn'in bana birkaç kez söylediği bir şeydi. Bu aynı zamanda onu aldatırken yakaladığımda kafamda aniden patlayan bir bomba gibi titreşen bir düşünceydi. Meredith orada öylece yatmıyordu.

Logan'ın gözlerinde karanlık bir şey parladı ve tekrar üzerime çıkmak için bir adım yükseldi. "Az önce orgazmını kovalarken vücudunun yuvarlanıp dönmesini izledim, küçük tavşancık. Bunda ölü balıkla ilgili bir şey yok. Seni ilk becerdiğimizde de ölü balık yoktu. Eğer bu bizden sonra duyduğun bir şeyse, belki de birlikte olduğun erkeklerle o kadar da ilgilenmiyordun."

Titrek bir nefes verdim. "Muhtemelen meselenin özü bu, ha?"

Yüzümü kavradı ve elini yavaşça boğazıma doğru götürdü. Bu hareket o kadar sahiplenici geldi ki kanımı lav haline getirdi. "Bunu anlamadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Artık ikimiz de sadece çok ilgi duyduğumuz insanlarla sevişsek nasıl olur? Sağlığımız için daha iyi olur gibi görünüyor."

Yüzünü aradım. Sadece beni becereceğini mi kastettiğinden emin değildim ama bunu istiyordum. Onun başka bir kadınla ilgilenmesi, başka bir kadına dokunması düşüncesinden nefret ediyordum.

Ağzının bir tarafı yukarı doğru kıvrıldı. "Kıskanç bir yapın olduğunu hiç bilmiyordum."

Ondan uzaklaştım ve yüzümü buruşturdum. "Kıskanç değilim. Şimdi banyo yapacağım."

Kolumdan tutup beni geriye, göğsüne doğru çekmeden önce birkaç adım uzaklaşmama izin verdi. Çenemi kavrayarak beni sertçe öpebilmek için başımı geriye ve yana doğru eğdi. Sonra beni bıraktı ve eve doğru tökezlerken kıcıımı tokatladı.

İçerideki merdivenlerin başına geldiğimde hâlâ ellerimi ağzıma götürüyordum ve neredeyse Colt'a çarpıyordum. Vücudum ihtiyaçtan zonkluyordu ve Colt ile koridorda kalmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedim, bu yüzden başımı eğdim ve kaçtım.

Telefonumu ve o gün aldığım tüm mesajları hatırladığımda çoktan yatmış ve yarı uykuya dalmıştım. O mesajları untabilmiş olmanın büyüğü bir yanı vardı. Yan tarafıma yuvarlandım.

yüzümde bir gülümseme. Telefonumu bulmaya hiç niyetim yoktu, belki de bir daha hiç.

Kapım yumuşak bir sesle çalındı ve battaniyeyi göğsüme bastırarak doğruldum. "Evet?"

Logan odama girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Hızla yatağıma doğru ilerledi, battaniyenin köşesini kaldırdı ve yanıma gelmem için bir işaret yaptı. Hava karanlıktı ama yüzündeki gülümsemenin hayaletini görebiliyordum. "Hâlâ o kadar iyi uyuyamıyorum. Tam da bir gece daha dönüp durmak için yerleşmek üzereydim ki, çocukken odana gizlice girdiğimde ne kadar iyi uyuduğumu hatırladım."

Sırt üstü yanıma yerleşti ve ben de onun iri bedeninin yaydığı ısıya doğru yaklaştım. "O geceler ben de daha iyi uyudum."

Uzanarak kolunu bana doladı ve beni göğsüne çekti. "İyi geceler, küçük tavşanım."

Ben daha cevap veremeden küçük bir horlama sesi çıkarınca neredeyse nefesim kesiliyordu. Yüzüne bakabilmek için boynumu uzattım ve eminim ki çoktan uyumuştı. Başımı salladım. Bu kadar çabuk kendinden geçebilen birini daha önce hiç görmemiştim.

Bu kadar şanslı olacağımı düşünmemiştim. Henüz ergenlik çağındayken onun yanında uyumakla, kasları ve kilometrelerce sıcak teni olan yetişkin bir adamken onun yanında uyumak aynı şey değildi. Yine de onun yanına kıvrıldım ve başımı kalbinin üzerine koyarak sabit beni uyutmasına izin verdim.

Brooke

"D Addy! Bu iş böyle yapılmaz."
Ertesi sabah mutfağın önünde donup kaldım. Uyandığımda Logan'dan hiçbir iz bulamadığım için zaten biraz sarsılmıştım ama bir de

köşedeki küçük çocuk sabahın bu erken saati için çok fazla gibi geldi.

"Büyükannem benim için böyle yapmıştı." Noah'nın sesi yorgun ve biraz da kızgındı. "Ve senin için de böyle yaptığını biliyorum."

"Sen de kimsin?" Küçük ses, Noah ile aynı kum sarısı saçlara ve mavi gözlere sahip küçük bir kıza aitti. Hatta gamzeleri bile aynıydı.

Yıllar önce tanıdığım Noah'ya ne kadar benzediğini görünce bir şok hissettim. Kocaman gözlerle bana bakıyordu, meraklıydı ama hiç endişeli değildi. Ona cevap verebilmek için kendimi toparlamam gerekti. "Ben Brooke. Ya sen?"

"Ben Sinclair. Neden buradasınız?" Yaklaştı, bana ilginç bir bilim projesiymişim gibi bakıyordu.

"Kahretsin." Noah mutfağın derinliklerinden yüzünde özür dileyen bir çıkageldi. "Özür dilerim, Brooke. Bu benim kızım, Sinclair. Sin, bu babanın bir arkadaşı, Brooke. Burada bizimle kalıyor."

"Neden benden özür diliyorsun?"

"Neden üzgün olduğunu söylüyorsun baba?" Aynı anda konuştuğumuz için Sinclair başını kaldırıp bana baktı. "Jinx! Bana bir kola borçlusun."

Alay ettim. "Bu sadece aynı şeyi söylersen işe yarar. Ayrıca, kolalar küçük çocukları çıldırtan kafeinle dolu değil mi?"

O da benimle alay etti. "Babam insanların sorumluluklarından kaçmaya çalışmaması gerektiğini söylüyor. Bana bir kola borçlusunuz, bayan."

Kendimi ona sırtırken buldum. "Tamam. Sana bir kola borçluyum ama vermek için acele etme. Dün deli teyzemden kıyafet almak zorunda kaldım, bu yüzden küçük çocuklara kola verecek durumda değilim."

"Senin de mi deli bir teyzen var? Adı ne onun? Patty Teyze mi?"

"Hayır. Karlene Teyze." Ona bir saniye daha baktım. "Teyzen neden deli?"

"Sabahın bu erken saatinde bu kadarı beynim için çok fazla." Noah, Sinclair'in başının üst kısmını kavradı ve onu mutfağa geri döndürdü. "Krep yapıyorum, görünüşe göre yanlış ama yine de yenilebilir. Benim naçizane görüşüme göre. Sinclair'in onaylamadığı bir düzinesini yemekten çekinmeyin."

Sinclair gözlerini devirdi. "Annem çikolata parçacıklı yapıyor. Çikolatanın iyi bir gün geçirmenizi sağladığını söylüyor."

Onları mutfağa kadar takip ettim ve küçük kıza layık görülmeyen devasa krep yığınının baktım. "Annen akıllı bir kadına benziyor. Çikolata asla yanlış olamaz. Ancak ben bu çikolatasız krepleri kabul edeceğim çünkü bu sabah çikolatamı başka şekillerde alacağım."

Bana şüpheli bir bakış attı. "Nasıl?"

Çantama gittim ve gizli zulamdan iki öpücük çıkardım. Adaya geri dönüp oturdum ve onları tabağımın yanına koydum. Tabağımı kreplerle doldurup onları şuruba boğarken Noah'ya sırttım. İlk lokmamı yedim ve şaşkın bir inilti çıkardım. "Vay anasını. Baba olmak yemeklerini daha iyi yapmanı sağlamış."

Adaya yaslandı ve bakışlarındaki sıcaklıkla beni inceledi. "Pek çok şeyi daha iyi hale getirdi."

Sinclair beni utanç verici derecede muhtaç bir cevap vermekten kurtardı. Yanıma oturdu ve gözlerini tabağıma dikti. "İyiler mi?"

Onun için bir parça kestim ve şurubun aramızdaki tezgâha damlamasına izin vererek uzattım. Elini uzattığında, lokmayı ağızma attım ve güldüm. "İşte bu kadar iyiler."

Ofladı ve sonra sinsice baktı. "O da ne?!"

Oyuna getirildiğimin farkındaydım ama yine de arkama baktım ve abartılı bir şekilde arkamı döndüm. Ona döndüğümde bütün bir krepî ağzına tıkmaya çalışıyordu. Nefesim kesildi. "Hayır, yapmadın! Buna kandiğima inanamıyorum!"

Noah iç çekti. "Bir suçlu yetiştiriyorum."

"Çılgın Patty Teyzesini suçla." Sırıttım. "Tanrı biliyor ya, annem yaptığım her kötü şey için Karlene Teyze'yi suçluyordu."

"Çocuklarla aran iyi." Noah adanın üzerine eğilmiş ve sesini alçaltmıştı. Elinde bir fincan kahve tutuyordu ve ona baktığımı görünce iç çekti. "Al bunu. Onu doğurduğumuzda öğrendiğim bir şey de eşyalarımın artık benim olmadığıydı."

Fincanını aldım ve uzun bir yudum aldım. "Oh, bu çok iyi. Buna ihtiyacım vardı. Sağ ol baba."

Gözleri kızarmıştı. "Gerçekten mi, Brooke?"

Başımı arkaya attım ve güldüm. "Özür dilerim!"

Sinclair koluma dokundu. "Bunlardan birini benim için mi aldın?"

İki çikolatayı da aldım ve derin düşüncelere dalmış gibi davrandım. "Krepimi çaldın ama..."

"Bunu bir daha asla yapmayacağım!"

Küçük kıza karşı neredeyse anında bir sıcaklık hissettim. Altı yaşından büyük olamazdı ve şimdiden çok büyük bir kişiliğe sahipti. "Tamam. Paylaşacağım. Ama bu bir takas. Sana şimdi bir çikolata veririm, yarın da bir tane ama kola vermek zorunda değilim."

Bunu düşündü. "Bana bugün bir çikolata, yarın da bir kola vermeye ne dersin?"

Homurdandım. "Evlat, senin okula geri dönmen gerek. Bu şimdiye kadar duyduğum en kötü pazarlık."

"Yaz geldi!" Bana sanki babasının derisini canlı canlı yüzmesini önermişim gibi baktı. "Tamam. Çikolataları alacağım. Nasıl olsa babam bana kola alacak."

Noah homurdandı. "Bu çok eğlenceli."

Ona çikolatalardan birini uzattım ve yumruk atması için yumruğumu uzattım. "Senden hoşlanıyorum, evlat. Babanın senin yaşındayken olduğundan daha zekisin."

Kıkırdadı ve çikolatayı ağzına sokmaya çalıştı. Noah paketini açmasına yardım etti ve sonra her seferinde küçük bir ısırıkla öpücüğü yemeye odaklandığında ikimiz de onu kaybettik.

"Siz ikiniz bugün ne yapıyorsunuz?"

Kollarını kavuşturdu ve karşımdaki tezgâha yaslandı. "Henüz emin değilim. Bugünlerde onun beğenilerine ayak uydurmak neredeyse imkânsız, bu yüzden çoğu zaman içimden geldiği gibi davranıyorum. Ya sen?"

Düşünemeyecek kadar uzun zamandır ilk kez hissettiğim bir gururla doğruldum. "Karlene Teyze nalbur dükkanının yan tarafına bir duvar resmi yapmam için iş bulmama yardım etti. Turizm için sanırım, turistleri çekecek bir şeyler bulmam gerekiyor. Sadece gömleksiz erkekler çizip bu işi bitirmek istiyorum. Bu kasabada onlardan hiç eksik yok gibi görünüyor."

"Çocuk işçiliğine ihtiyacınız var mı? Tanıdığım bir çocuk var."

Hâlâ öpücüğünü kemirmekte olan Sinclair'e sııttım. "Ne var biliyor musun? Elbette. Çocuk işçiliği harika görünüyor. Sen orada olduğun sürece. Tanrım, çocuğunla tek başıma bana güvenme. Pantolonumun koltuğuyla uçmaktan bahsediyorum... Çocukları severim ama etraflarında çok fazla zaman geçirmedim."

"Eğer benimle vakit geçirmek istiyorsan, bunu söylemen yeterliydi, B." Göz kırparak adanın etrafında yürüdü ve benimle Sinclair'in arasında durdu. Bana dönüp bakarken gözleri mizahla dans ediyordu. "Resim yapmak için bir gömleğe ihtiyacın var mı? Üstünü mahvetmeni istemem."

Bol, dökümlü tişörtün altını kesinlikle görebildiği yere baktım ve iç çektim. "Sapık."

Noah

I büyük, boş bir duvara bakarken benim kıyafetlerimi giyen yetişkin kadın ve küçük kıza baktım. Kenardaki bir çim sandalyeye oturarak yollarından çekildim ve manzarayı hayranlıkla seyrettim. Sinclair eski bir tişörtümün içinde çok sevimliydi, tişörtün uçları neredeyse her adımda ona takılıyordu.

Brooke ise tamamen başka bir şeydi, tam olarak sevimli diyemeyeceğim bir şeydi. Gömlek geniş göğsüne tam oturuyordu ama diğer her yeri çok büyüktü.

Belinde bir düğümle bağlayana kadar kalçalarına kadar sarktı. Sonra eğildi ve aynı hareketi Sinclair'e de yaptı.

Ayaklarının dibinde bir kova boya vardı ve Brooke Sinclair için fazladan bir boya rulosu almayı ihmal etmemişti. Sinclair bir heyecan yumağıydı ama Brooke boyayı açmaya ve nalburun verdiği tavalara dökmeye çalışırken gergin görünüyordu. Arada bir duvara bakıyor ve yüzünde perili bir ifadeyle öylece bakıyordu. Sinclair orada olmasaydı onu çağırırdım.

Dikkatli olmak zorundaydım. Sinclair'in zaten Brooke'a sırlıslıkla aşık olduğu belliydi ve eğer çok flörtöz davranırsam küçük kafasında büyük fikirler kurmaya başlayacağını biliyordum. Kelly yeniden evlendiğinden beri Sinclair benim de evlenmem fikrine kafayı takmıştı. Onu heyecanlandıranın sadece düğün kısmı olduğundan emindim ama onu incitmek istemiyordum. Özellikle de Brooke tekrar giderse.

Bu düşünce ağızımda ekşi bir tat bıraktı ve eski arkadaşımı izlerken sevgi dolu bakışlarımı biraz daha sertleştirdi.

Brooke geri adım attı ve botlarını tekmeledi. "Pekâlâ. Bu en değerli eşyalarımızı sakladığımız zaman. Bu botlar mı? Sanki sadece benim için yapılmışlar ve onları mahvetmektense yüz kere ayak parmağımı vurmayı tercih ederim. Ayrıca artık saçlarımızı da bağlıyoruz çünkü saçımızdaki boya bir süreliğine hoş olabilir ama onu çıkarmak hoş değil."

Sinclair spor ayakkabılarını tekmeledi ve bana baktı. "Saçımı toplamam lazım baba!"

Donup kaldım. Saç kravatım yoktu. Saçını toplamakta bile o kadar iyi değildim. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, parçalar hep kaçıyor gibiydi.

"Seni yakaladım, kızım." Brooke kızımın önünde çömeldi ve ben onun kışını kontrol etme ihtiyacımla savaştım. "Her zaman fazladan bir saç bağı taşıyım. Fazladan bir tane bulundurduğum için pek çok iyi insanla tanıştım."

Bütün o iyi insanlar neredeydi? Bir kızım olması, dünyada kadınların başına gelenlere karşı daha temkinli olmamı sağlamıştı. Sinclair'ın Brooke'un görüldüğü kadar yalnız olduğu fikri beni hasta hissettiriyordu. Neden bu kadar yalnızdı? Neden işler sarpa sardığında kaçacak başka bir yeri olmamıştı?

"Pekâlâ, hazırız." Brooke iki silindiri aldı ve birini Sinclair' uzattı. "Daha önce hiç bunlardan birini kullandın mı?"

"Hayır."

"Size göstereyim. Bunlardan birini nasıl kullanacağını bilmek, sevdiğin bir yerde yaşamakla köpek kusmuğu renginde bir yerde yaşamak arasındaki fark anlamına gelebilir." Silindiri bir kılıç gibi kullanan Brooke onu başının üzerinde tuttu. "Bu silindirde güç var, Sin. Biraz boyanın daha iyi hale getiremeyeceği neredeyse hiçbir şey yok ve koşmadan önce yürümelisin. Önce bu fırçayla resim yapmayı öğreneceksin. Daha sonra, sihir yapabilene kadar daha küçük fırçalara geçeceksin."

Sinclair, Brooke'un söylediği her kelimeyi içselleştirdi, gözleri geniş ve odaklanmıştı. Sinclair'ın birinden bu kadar çabuk etkilendiğini hiç görmemiştim ama zaten Brooke gibi olan pek fazla insan da yoktu. Tek bir bakışıyla sizi içine çekebilirdi.

Telefonuma odaklanmaya çalıştım, futbol takımının yaklaşan yaz kampı için hazırladığım planlar üzerinde çalışıyordum. Sezon sonbahara kadar başlamayacaktı ama yazın son ayı her zaman yoğun bir . Kampı kasabada düzenlemek için uygun ortamımız yoktu.

Logan da hangi yerin uygun olduğunu görmek için eyaletin alt yarısındaki birkaç spor kompleksini ziyaret ediyordu. Beyzbol koçu olmasına rağmen, Sinclair'im olduğu için seyahatlerin çoğunu benim yerime o karşılıyordu. Colt'un bu seyahatte onunla birlikte gitmek için gönüllü olması dikkatimden kaçmamıştı. Kesinlikle Brooke'tan kaçıyor ve saklanıyordu.

Logan'ın bana az önce gönderdiği stadyum resimlerine baktım ve kaşlarımı çattım. Çok büyüktü ve bütçenin yarısına mal olacağından emindim. Ona olumsuz bir yanıt gönderdim ve sonra başımı kaldırıp Brooke ve Sinclair'i tekrar izledim. Duvarı düz krem rengine boyuyorlardı. Biraz göze batıyordu.

Eski tuğlaların tek bir renk olması gerekmiyordu ve Binadaki her yıpranmış noktayı vurgulayın.

Brooke yüz ifademi yakaladı ve kaşlarını çattı. "Bu sadece diğer renklerin daha iyi ortaya çıkması için bir taban kat. Berbat göründüğünü biliyordum."

Gülümsedim. "İyi görünüyor."

Sinclair iç çekti. "Babam yalan söylüyor. Kötü görünüyor. Neden kötü görünüyor, Brooke?"

Brooke paniklemiş görünüyordu ama Sinclair' yanında yere oturup çantasından bir defter çıkarırken sakindi. Ardından bir kalem çıkardı ve çizimler yapmaya başladı. Sinclair normalde *Tangled*'a gösterdiğinden daha büyük bir dikkatle onu izliyordu.

"Tamam, diyelim ki bunu boyayacaktık." Brooke defteri, nefesi kesilen Sinclair'e uzattı.

"Bunu nasıl bu kadar hızlı yaptın?"

Yanına gidip bakmadan edemedim. Çizdiği çiçek duvarına bakarken kendi huşu dalgamı hissettim. Çok yetenekliydi. Tam olarak unutmuş sayılmazdım ama onun yokluğunda geçen on yıl boyunca en çok düşündüğüm şey sanatı değildi.

"Tamam, şimdi şuna bakın." Brooke profesyonel görünümlü bir renkli kalem seti çıkararak çizimin yarısını, üzerini boyadıkları tuğlanın rengine benzer bir renkle hızla renklendirdi. "Çiçeklerin renginin beyaz arka plan üzerinde ne kadar iyi görüldüğüne bakın."

Sinclair izlerken o kadar hareketsizdi ki, nefesi kesilip yerinde dans edene kadar nefes aldığından bile emin değildim. "Vay canına!"

Brooke onları ne kadar çabuk renklendirmiş olsa da, beyaz zemin üzerindeki çiçekler elbette harika görünüyordu. "Bu yüzden duvarı beyaza boyadık. Şu anda boş ve tuhaf görünüyor ama üzerine sanat eseri koyar koymaz

harika bir şekilde gösterecek. Yazın bir şeyler öğrendiğine göre, bir çikolatayı daha hak ediyorsun."

Kızımın Brooke'a aşık olmasını izliyordum ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Brooke kocaman yeşil gözleri ve daha da kocaman kalbiyle insanları kendine çekiyordu. Daha önce ne kadar kolay kaçıp gittiğini düşündükçe içimi bir huzursuzluk kaplıyordu. Yine kaçacak mıydı?

"Duvara çiçek boyayabilir miyiz?" Sinclair'in yüzünde ve şortunda zaten boya vardı ama o bu kadar iyi vakit geçirirken içimden kötü hissetmek gelmiyordu.

"Biliyor musun... Adanın batı tarafında yetişen çiçekleri düşünüyordum. Neden onlardan bazılarını boyamıyoruz?"

Telefonumu kontrol etmekten vazgeçtim ve onları birlikte izleme arzusuna teslim oldum. Logan muhtemelen daha sonra sinirlenecekti ama mesajlarına cevap vermek yerine ne yaptığımı söylersem beni anlayacağını hissediyordum.

*****Brooke*****

"I Henüz geri dönmek istemiyorum, baba!" Sinclair tam bir krizin ortasındaydı. Benimle birlikte resim yaparken çok yorulmuştu ve keyfi yerinde değildi. "Seninle ve Brooke'la geri dönmek istiyorum!"

Noah'nın öfkeli küçük bir kızla nasıl başa çıkacağından emin olamadığım için irkildim. Benim hiç babam olmamıştı ve babaların çocuklarıyla etkileşimlerini izlerken bazen kendimi bir uzaylı gibi hissediyordum. Her şey bana çok yabancı geliyordu.

Noah onu tanıdığım zamanki neşeli çocuk halinden ne kadar değiştiğini kanıtlıyordu. Kamyona doğru eğilirken yüzü sertleşmişti. "Sinclair Grace, bugün annenin gecesi olduğunu biliyorsun. Ve istediğini elde etmenin yolunun öfke nöbeti geçirmek olmadığını da biliyorsun. Hadi küçük kız. Beni kötü bir notla bırakma."

Son kısmı söylerken sesindeki acı onun için ağlamak istememe neden oldu. Bir adamın kızını terk etmek zorunda kaldığı için acı çektiğini görmek beni derinden etkiledi. Yüzümdeki yıkımı onların meraklı gözlerinden saklamak için gözlerimi kaçırmak zorunda kaldım.

Bir yaz babamı aramaya gitmiştim. Karlene Teyze bana ufak tefek bilgiler verecek kadar sarhoş olmuştu ve sonunda kim olduğunu anlayacak kadar bilgi edinmiştim. Yabancı bir adamın verandasına gitmiş ve onu pırıl pırıl, mutlu ailesiyle yemek yerken bulmuştum. Başka bir kızın ona baba dediğini duymuş ve adamın yüzündeki dehşet dolu ifadeye bakmıştım.

ve ne söyleyeceğini söylemeden biliyordu. Beni terk etmek zorunda kaldığı için kesinlikle hiç acı hissetmemişti.

"Yine resim yapmana yardım edebilir miyim, Brooke?"

Hemen yüzümü sildim ve parlak bir gülümsemeyle ona döndüm. "Duh. Bütün duvarı tek başıma boyayacağımı mı sanıyorsun?"

"Söz mü?"

Serçe parmağımı uzatarak geri uzandım. "Söz veriyorum."

Sonunda dışarı çıktı ve Noah onu kucığına alarak ön kapıya kadar taşıdı. Onunla konuştuğunu görebiliyordum ve Sinclair'ın kollarını babasına dolayıp ona sıkıca sarılışını izledim. Noah'yı bu kadar farklı bir ışık altında görmek çok garipti ama bu onun için çok doğru hissettiriyordu. O bir babaydı ve iyi bir babaydı.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissettim ve başımı kaldırdığımda Kelly'nin evinin kapısında durduğunu, gözlerini bana diktiğini gördüm. Noah' döndüğünde ve omuzları sertleştiğinde ürperdim. Noah bana eliyle işaret ettiğinde ve Kelly içeri girip kapıyı yüzüne kapamadan önce başını salladığında yerin yarılıp beni yutmasını istedim.

Yakışıklı yüzünde sahte bir gülümsemeyle bana dönmeden önce birkaç saniye orada durdu. Tekrar kamyonete bindi ve konuşmadan önce garaj yolundan çekildi. "Bunun için üzgünüm."

Yüzümü ona döndüm. "Yani, Kelly benden nefret etmeseydi Beaumont olmazdı."

Küçük bir kahkaha attı ve sonra inledi. "Sin'e karşı korumacı tabii ki. O iyi bir anne. Eğer burada kalırsan, senin için endişelenecek bir şey olmadığını görecektir."

Bu da beni aynı hızla geri çevirdi. Kızının yanında olmam konusunda neden endişelendiğini anlıyordu. Bu da muhtemelen onun da aynı düşüncelere sahip olduğu anlamına geliyordu. Bir acı yumağını yuttum ve Logan'ın evine doğru geri dönerken okyanusu izledim.

"İyi misin?" Noah evin önüne park etti ve bana bakarken kamyoneti çalışır halde bıraktı.

İyi miydim? Azıcık bile değil. "Evet! İyiyim. Gidip şu boyayı yıkayacağım. Kelly'ye haber ver ve Sinclair'den ne kadar çabuk çıkarırsa o kadar kolay çıkacağını söyle."

"Brooke."

Ses tonunu ve bana bakışını görmezden geldim. Kapıyı açıp ona gülümsedim. "Teşekkür etmek için herkese yemek pişirmeyi düşündüm."

bu gece."

"Logan ve Colt bu gece şehir dışındalar."

Gülümsemem hafifçe düştü. "Oh. Tamam. Sanırım yemek yapmak için bekleyebilirim." "Ya da bu gece yemek yapmana yardım edebilirim ve

Logan ile Colt'a

geri döndüklerinde." Kamyonu kapattı ve verandada bana katıldı. "Muhtemelen böylesi daha güvenli. Senin iyi bir aşçı olduğunu hatırlamıyorum."

Kollarımı kendime doladım ve başımı salladım. "Elbette. Kulağa hoş geliyor." "Brooke. Bir şeylerin canını sıktığını söyleyebilirim."

"Temizlenmem lazım. Birkaç saat sonra burada görüşürüz." Hızla merdivenleri çıktım ve kendimi odama kilitledim. Muhtemelen bana güvenmemesine, hatta belki de hakkımda çok fazla düşünmemesine üzölmeye hakkım yoktu ama elimde değildi.

Duş aldım ve aşağı inmeyi o kadar uzun süre erteledim ki sonunda Noah kapıma geldi ve kapıyı çaldı. Nefesimi içime çektim ve kapıyı açmak için kendimi zorladım. Rahat hissetmek için tekrar Colt'un tişörtünü ve eşofmanlarını giymiştim.

Noah'nın gözleri vücudumda gezindi ve kaşları hafifçe çatıldı. "Akşam yemeği konusunda fikrini mi değıştirdin?"

Başımı salladım ve daha neşeli bir tavır takınmaya çalıştım. "Hayır, hayır. Sadece aşağı iniyordum."

"Burada bekle." Dönüp odasına gitti ve sadece bir dakika sonra elinde bir tomar kıyafetle geri döndü. "Al. Bunlar kirli. Bunları daha yeni yıkadım."

Onları aldım ve tekrar ona bakmadan önce derin bir nefes aldım. "Kıyafetlerin mi? Gömleklerinden birini mahvettim bile."

Bir adım daha yaklaştı. "Bana sorunun ne olduğunu söylemen için seni zorlama isteğime şimdiden karşı koyuyorum. Sadece benimle çalış ve kıyafetlerini giy."

Ofladım ve kapıyı kapattım. "Senin rahat davranan biri olman gerektiğini sanıyordum. Neden Colt kadar huysuz davranıyorsun?"

Onun tişörtünü ve boxer külotunu giydim ve sonra kapıyı açtığım da onu kapı çerçevesine tutunmuş, benim alanıma doğru eğilirken buldum. Beni izlerken yüzünde gergin bir ifade vardı. "Ben yumuşak başlı biriyim. Sadece daha önce seni bir şekilde incitmiş olmamdan ve bana ne yaptığımı söylememenden hoşlanmıyorum."

İnledim. "Noah!"

"Peki. Bana söyleme. En azından aşağıya gel ve yemeğini ye." Şaşkın bakışlarımı gördü ve iç çekti. "Beklemekten yoruldum ve bir şeyler attım."

birlikte."

"Noah!" Onun alanına girdim ve omuzlarını kavradım. "Ben çaresiz değilim. Evet, bir serseriyim ama yemek yapabilirim. Kendime bakabilirim ve baktım da. Gidip bir ebeveyn olmadım ama yine de bana güvenilebilir."

Gözleri büyüdü ve aniden kollarını bana doladı. "Özür dilerim."

Sıkı tutuşu karşısında homurdandım. "Üzgün müsün?"

"Duygularını incittim. Mesele şu ki Brooke, sana aşık olmanın ne kadar kolay olduğunu biliyorum. Bugün Sin'in senin için soğukkanlılığını kaybettiğini gördüğümde ilk başta beni endişelendirdi. O benim çocuğum ve asla acı çekmesini istemem. Acı çekmediğinden emin olmak benim işim. Sen gittin ve çok uzun süre kaldın, B. Sen gittiğinde hissettiklerimin bir zerresini bile kızımın hissetmemesini tercih ederim. Yine de o çocuk bir asker ve istesem bile onu senden uzak tutmama izin vermez. Sin konusunda sana güveniyorum." Tereddüt etti. "Sadece kalacağın konusunda sana güvenmiyorum. Eğer tekrar gitmeye karar verirsen, bunu ben hallederim. Sanırım bu seni önemsemenin bir parçası."

Beni çalıştığında onu daha sıkı sıktım. "Bir yere ." Vücudu kaskatı kesildi. "Brooke..."

"Ben değilim. Burası evim. Sizler, annem ve teyzem, eviniz."

Brooke

"W Kelly ile ne zaman boşandınız?" Noah'nın yaptığı spagettiden bir ısırık daha alıp ağzıma attım. "Tanrım, bu çok güzel."

"İki yıl önce." Kendi tabağını itti ve arkasına yaslandı.

"Beni şimdiki karısı için terk etti. Bunun kolay olduğunu söyleyemem. Kendimi başarısız gibi hissettim. Büyürken hep benimki gibi bir ailem olsun istemiştim. Başlarda bunu pek iyi karşılayamadım."

Bu iştahımı . "Tabii ki hayır. Karın seni aldattı. Kimse bununla iyi başa çıkamaz."

"Mesele de bu. Kelly'yi hiç sevmedim. Egom biraz incinmişti elbette ama daha çok Sin'e benim yaşadığım çocukluğu yaşatamadığım için yıkılmışım. Onun bir boşanma yaşamasını asla istemedim."

"Kelly'yi hiç sevmedin mi? Bu doğru değil. Peki ya lise? İkiniz bir dargın bir barışkıntınız, evet, ama onu seviyordun."

Yavaşça başını sallarken güldü. "Hayır. Muhtemelen bu beni bir pislik yapar ama o zaman bile onu sevmiyordum. Sadece onunla olmak daha kolaydı. Herkes çıkmamızı bekliyordu, ben de öyle yaptım."

Ağzım açık kalmıştı. "Bu delilik, Noah. Neden onunla birlikteydin? En azından mutlu muydun?"

kaçırdı. "O zamanlar mutlu olabileceğimi düşünmemiştim." "Ne demek istiyorsun?"

"Yok bir şey. Benim başarısız evliliğimi bırakıp senin başarısız neredeyse evliliğine dönelim." Güldü. "Özür dilerim."

Yaptığı açıklamanın şokunu hâlâ üzerimden atamamıştım. "Neredeyse başarısız olan evliliğim mi?" "Evet. Bizim size iyi adamlar bulmamız gerekmiyor muydu?"

Omuz silkerek tekrar yeryüzüne inmeye çalıştım. "Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum."

"Belki de internetten çıkmayı denemeliyiz. Boşandığımdan beri kimseyle çıkmadım. Sin büyüyene kadar da yeniden başlamayı düşünmüyorum ama iş yerindeki bazı erkekler bana sürekli internete girmem gerektiğini söylüyor."

Yüzümü buruşturdum. "Hiç sanmıyorum."

"Hadi ama. Senin bir tavuk olduğunu hiç bilmiyordum."

Ona kaşlarını çatarak ağzımı sildim ve daha dik oturdum. "Ben tavuk değilim."

"O zaman senin için bir flört profili oluşturalım." Ayağa kalktı ve dizüstü bilgisayarını aldı. "Hadi gel. Birkaç bira al ve benimle kanepede buluş."

Evin diğer ucuna doğru ilerledim ve onun yanındaki kanepeye uzanırken kaşlarını çattım. "Sanırım geçen gece kendimizi kaptırdık. Ben sadece düğünümünden kaçtım. Kimseyle çıkmama gerek yok."

"Çok kötü. Senin hesabını çoktan açtım." Bana sırtarak dizüstü bilgisayarını çevirdi, böylece gerçekten de benim adıma bir hesap açtığını görebildim. "Pekâlâ. Seninle ilgili bazı soruları cevaplayalım. İlk soru. İdeal ilk randevun nedir?"

Ayağa kalkmaya çalıştım ama elimi tuttu. "Noah, bu korkunç."

Beni tekrar aşağı çekti ve kolunu omuzlarıma doladı, böylece ona karşı sıkıştım. "Eşleştiğin kimseyle tanışmak zorunda değilsin. Sadece yapalım ve kimin ortaya çıktığını görelim."

Şikayet ettim ama sorduğu sorulara cevap verdim. Ta ki cinsel sorulara gelene kadar. "Ciddi misin? En sevdiğim pozisyonu mu öğrenmek istiyorlar? Neden?"

Noah oturduğu yerde kıpırdandı. "Biliyorsam ne olayım. Yine de cevap vermelisin." Gözlerimi ona diktim. "Ciddi misin?"

Sırıttı. "Hadi, B." "Tamam."

Pilgrim'in Son Duruşu."

Sustu. "Pilgrim's Last Stand?" Başımı

salladım. "Evet. Bırak onu."

"Bu da ne böyle, Brooke?"

"Oh, bilmiyor musun?" Tırnaklarıma baktım ve gülümsememi gizlemeye çalıştım. "Eğer bilmiyorsan..."

"Seni aptal." Noah homurdandı. "En sevdiğin seks pozisyonu hangisi?"

Onunla yattığım gecedan aklıma istenmeyen bir görüntü geldi. Beni arkamdan götürmüştü ve o gece aklımı başımdan almıştı. "Güzel. Köpekçik."

Gözleri parladı ve yanaklarına bir parça pembe renk geldi.

"Pekâlâ." Homurdandım. "Sen sordun."

"Evet, yaptım. Gerçekten yaptım." Yüzünü ovuşturdu ve sonra başını salladı. "Sıradaki. Vücudunu tarif et."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Hayır. Siktir et."

Kaşlarını çattı. "Ne? Neden? Bu cevaplama en kolay olanı gibi görünüyor."

"Belki senin için." Ayağa kalktım. "Sanırım bununla işim bitti. Biramı açmadım bile. Buzdolabına geri koyacağım ve sonra yukarı çıkacağım." "Bir dakika bekle, Brooke." Noah bilgisayarını kapatıp beni takip etti. "Oluyor?"

Bunu senin için on saniyede yazabilirim. Neden böyle davranıyorsun? garip değil mi?"

Buzdolabının kapağını kapattım. "Belki on yıl önce. Şu an vücudumu tarif edemezsin. On yıl oldu. Her şey değişti. Ben de değiştim. Artık farklı görünüyorum. Daha iriyim. Ben... Ben böyle şeylerden nefret ediyorum. Gerçekten. İnsanların tüm güvensizliklerini orada ilan etmelerini mi bekliyorlar? Ya da yalan söyleyip insanları kandırmalarını mı? Ne kadar zalimce bir şey."

"Whoa, whoa, Brooke. Ne oluyor be?" Beni mutfığa ve merdivenlere kadar takip etti. "Hey! Bir saniye dur."

Onunla yüzleşmek için döndüm.

"Ne dedin?" "Çok güzelsin."

Onu ittim. "Kes şunu."

"Lanet olsun, kadın. Bunu gerçekten bilmiyor musun? Büyüleyicisin. Artık daha fazla kıvrımın var ama seni gördüğüm andan beri ağzımın suyu akıyor. On yıl öncesine göre şimdi daha da afetsin ve on yıl önce gördüğüm en güzel kızdın Brooke."

Gömleğini yumruklarımla kavradım. "Bunu yapmak zorunda değilsin... Bunu yapmak zorunda değilsin. Beni güçlendirmek zorunda değilsin. Ben iyiyim. Sadece çıkıyoruz. İnsanlar çok acımasız olabiliyor."

Kalçalarını kavrayıp beni göğsüne çekmeden önce sinirli bir hırıltı çıkardı. "Seni övmüyorum, B. Dürüst oluyorum. On yıl boyunca seni hayal ettikten sonra, seni tekrar yüz yüze görmek beni hayal kırıklığına uğratmadı. Her nasılsa, hatırladığımdan bile daha iyisin. Bu sinir bozucu. Seni benim için daha az çekici kılan bir benle ya da kötü bir boyayla geri gelmeni umuyordum ama hayır. Eskisinden bile daha iyisin ve bu beni öldürüyor."

Nefeslerim ayakta duramayacağım kadar zor geliyordu ama kendime hâkim olamıyordum. Noah'ya bakarken, inançsızlık ve umudun kafa karıştırıcı bir karışımını hissettim. Finn sonunda beni rüküş bir ezik gibi hissettirmişti. Noah bana öyle bakmıyordu ama. Bana söylediği her kelimedede ciddiymiş gibi bakıyordu. "Sen de eskisinden daha iyisin. Bunun adil olduğunu da düşünmüyorum. Ben yokken üçünüz de berbat olsaydınız kendimi daha az aptal gibi hissederdim."

"Tanrım. Bunu yapmamalıyım..."

Ağzını ağzıma bastırmadan önce sormaya fırsatım olmadı ve onun da bunu yapmaması gerektiğini düşündüm ama onu durdurmuyordum.

Noah

S Dünyanın en seksi kadını olmadığını düşünüyorsa aptalın tekiydi. Bütün gün ellerimi ondan uzak tutmak cehennem gibiydi ve denemekten bıkmıştım.

Evde yalnızdık ve ikimiz de yetişkindik.

Onu öptüğümde Brooke kollarımda canlandı. Ellerimi beline doğru götürüp onu kollarımın arasına aldığımda, ellerini göğsümden yukarı kaydırıp ve boynumun arkasına doladı. Bacakları belime dolandı ve nefesini ağzıma verdi. "Noah!"

Onu yukarı taşıırken dudaklarına karşı sııttım. "Ne?"

"Beni düşüreceksin. Beni yere bırak."

Kaymasına izin verir gibi yaptım ve sonra kıcını sıkıca kavradım. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Seni düşürmeden önce kendimi merdivenlerden aşağı atardım."

Bana daha da sıkı sarıldı. "Bu beni daha iyi hissettirmiyor! Kendini merdivenlerden aşağı da atma!"

Odama gittiğimizde gülmek için kendimi zor tutuyordum. Garipti çünkü aletim bu kadar sertleşmişken güldüğüm bir zamanı hatırlamıyordum. Onu yatağıma bıraktım ve sonra geri çekildim, nereye gittiğim konusunda ikimizin de net olduğundan emin olmak için boşluğa ihtiyacım vardı. "Çok hızlı hareket ediyor ya da çok ileri gidiyor olabilirim. Seni yatağıma yatırıp becermek istiyorum Brooke ama sanırım birçok adımı atlıyorum. Şu anda düşünemiyorum, o yüzden bunu istemediğini söylemen gerekiyor."

Dirseklerinin üzerine çıktı ve pantolonumu incelerken dudaklarını yaladı. "Ben de atmamız gereken başka bir adım düşünemiyorum. Birlikte yemek yedik. Bu da bir şeydir, değil mi? Önce bir kızı beslemek? Ya da onun gibi bir şey. Bilmiyorum. Bence sorun değil. Hayır demiyorum."

Gömleğimi başımın üzerine çektim. "Tanrıya şükür."

Aceleyle ayağa kalktı ve önümde durdu. "Bunca yıldır pişmanlık duyduğum bir şey varsa o da sizi soyamamış olmamdır. Sadece soyunduk ve devam ettik. Yine de seni bir hediye gibi açmak istiyorum. Bu kaslar..."

"Sanırım bu benim cümlem olmalıydı." Parmak eklemleri karnımı tırmaladığında sert bir nefes aldım. "Tanrım, Brooke, buna dayanabilir miyim bilmiyorum."

Gözlerinde o kadar büyük bir açıklık ve netlikle bana baktı ki ellerim yüzünün yarısına gelecek şekilde donup kaldım. O fark etmedi. "Aramızda hâlâ bu kadar gerginlik olması garip, değil mi? Neden kaybolup bilmiyorum. Aksine, daha da güçlenmiş gibi hissediyorum. Tahrik olmadan sana bakamıyorum, Noah."

İnledim ve onu öpebilmek için başını kavradım. Onu yuttum ve dizleri yatağa değene kadar geriye doğru yürüdüm. Onu aşağıya doğru takip ederek kendimi onun üzerine attım ve ellerini pantolonumda hissettiğimde homurdandım. Çenesinden aşağıya doğru öperek boğazını ısırdım ve sonra elini pantolonumun içine soktuğunda bakışlarını tutabilecek kadar yukarı kaldırdım.

Beni kavrarken gözleri parlak ve mutluydu. "İç çamaşırı yok mu? Ne sürtük ama."

Şok olmuş bir kahkaha attım ve sonra eli sıkılaştınca homurdandım. "Siktir, Brooke. İçimde oyun oynayacak bir şey yok. Senin içinde olmalıyım."

Ben sırt üstü yuvarlanana kadar omzumu itti. Beni takip etti ve sonra yavaşça vücudumdan aşağı kayarak inciklerimin üzerine diz çöktü ve bana sırtıttı. "Neresi olduğunu belirtmedin. Eğer sana sakso çekersem bu gece beni götürebilecek misin?"

Çenem yerinden çıkacak gibi oldu. Doğrulup saçlarını kavradığımda çenemi kapamak zorunda kaldım. Ağzını kendime çekerek onu sertçe öptüm ve sonra ona hırladım. "Beni düzinelerce kez emebilirsin ve eminim ki seni becermek için hala sertleşirim, B."

İnledi ve başını serbest bıraktı. "Güzel."

Beni soyduktan sonra kendisi de çırılçıplak soyunup bacaklarımın üzerine tekrar diz okerken ellerimi yatağıma gömmek zorunda kaldım. Amının sıcaklığını hissedebiliyordum ve tadına bakabilmem için dönmesi için ona bağırmamak için dilimi ısırarak zorunda kaldım.

Elini sikimin dibine dolayan Brooke bana baktı ve gülümsedi. "Şimdi nasıl daha büyüksün? Aletler sürekli büyüyor mu? Kulaklar ve burunlar gibi mi?"

Bu düşüncenin dehşet verici olduğunu söylemek için ağızımı açtım ama o da aynı anda ağızını açtı ve uzunluğumu tek bir hareketle boğazının arkasına aldı. Boğulur gibi bir ses çıkardı ve geri çekildi.

"Senin kadar uzun zamandır kimse olmadı. Gerçi bir oyuncağı var, o da yakın. Yalnız gecelerimde onun üzerinde pratik yapardım. Seni emdiğimi hayal ederdim ve hiç bu kadar sert boşalmamıştım."

Kararlılığım kırıldı. Onu sırtüstü yatırdım ve kalçalarımın şiddetli bir hareketiyle içine girdim. Adımı haykırdı ve amcığı neredeyse acı verici bir şekilde uzunluğumu sıktı. Açık ağızını boynuma bastırıp nefes nefese tırnakları omuzlarıma batıyordu.

Kendime yavaşlamamı, ona uyum sağlaması için zaman vermemi söyledim ama kendimi kaybetmişim. Geri çekildim ve tekrar ileri , onu zevkten görüşümü bulanıklaştıran sert bir hızda becerdim. Kalçalarını kalçalarımın etrafına sardı ve çığlık attı.

"Durma! Oh, Tanrım!" Elleri her yerdeydi, rklerim olacağından emin olana kadar beni çekiştiriyor ve peneliyordu ama ben onları istiyordum. Aramıza uzanıp klitorisini sert ve hızlı bir şekilde okşadığımda kendini kaybetti. "Oh, kahretsin! Evet, Noah! Boşalt beni! Tanrım, boşalt beni! Lütfen!"

Boşalıırken duvarları etrafımda daha da sertleşti ve içine boşalıırken hırıltılı bir ses çıkardım, benim dışarı sızıp battaniyelerimi lekeleyene kadar amını doldurdu. Bunlar gecenin son lekeleri olmayacaktı, emindim.

Yuvarlandım ve Brooke'u tutmaya çalıştım ama o çoktan dizlerinin üzerine kmş, kaval kemiğimin üzerine yerleşmişti. Bacağıma bastırana kadar göbeğini indirdi, kalçalarını döndürürken birleşik sıvılarımız tenime sürtündü. Sonra hâlâ yarı sert olan sikimi kavradı ve yüzünde hınzır bir ifadeyle okşadı.

"Szm kestir." Sikim ağızıyla buluşmak için yükseldiğinde çok güzel gülümsedi. "Sikini seviyorum Noah. Tüm bunların tesadüf olmasından endişeleniyordum.

yıllar ama değildi. Daha önce hiç kendimi aptal gibi hissetmemiştim."

Dişlerimi sıktım ve bir profesyonel gibi sikimi emerken onu izlemek için dirseklerimin üzerine yaslandım. Sonra göbeğini bacağıma doğru sallamaya ve uzunluğumun etrafında inlemeye başladı. Benden önce boşaldı, bu yüzden onu tekrar doldurana kadar arkadan aldım.

Onu duşta tekrar aldım ve sonra ağlayana kadar yedim ve sonra onu tekrar aldım. Kaç kez boşaldığının sayısını unuttum ama her orgazmını saydım, hazine gibi biriktirdim. Yatağında o kadar açık ve savunmasızdı ki gecenin bitmesini istemedim. Onu orada tutmak, ağzıma, parmaklarıma ve sikime boşalmasını sağlamak istiyordum, ta ki tamamen deşifre olana, aramızda tek bir sır bile kalmayana kadar.

Sonunda uykunun çekiciliğine teslim olduğumda, aletim hala onun derinliklerine gömülüydü.

Brooke

O Tabii ki ertesi sabah Noah'a veda etmeden sıvıştım. Yaralıydım, paniklemişim ve tüm bunların ne anlama geldiğinden korkuyordum. Bu yüzden koştum. Gerçi pek sayılmazdı, çünkü sadece annemin evine kaçmışım. Annem ve Karlene Teyze'nin Noah'la vedalaşacağı sabah orada saklanmayı seçecek kadar şanssızdım.

Kahvaltı yapıyorduk.

Karlene Teyze bana bir bakış attı ve bir şekilde çılgınca rahatsız edici bir kahkaha attı. Karşılarındaki eski metal sandalyeye çökmeden önce ona kaşlarımı çattım. Vücudum sanki hiç antrenman yapmadan maraton koşmuş gibi hissediyordu. Zihnim şu anda başka bir maratonda birinci olmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu. Düşüncelerim kafamın içinde o kadar hızlı uçuşuyordu ki hiçbirini yakalayamıyordum.

"Gördüğüm en utanç verici yürüyüş bu." Annem çatalıyla beni işaret etti. "Logan ve Colt'un dün gece şehir dışında olduğunu biliyorum, bu yüzden Noah'ı becerdiğini tahmin ediyorum."

"Anne! Bunu söyleyemezsin!" Ürperdim. "Kutsal olan her şey aşkına, bunu söyleme."

"Ne var? Sikeyim mi? Tanrım, Brooklyn. İffetli olma." Bana baktı ve sonra tabağını itti. "Yemek yemen lazım. Biraz fazla zayıf görünüyorsun."

Alay ettim. "On kilo de bir şey olmaz."

"Bunun şakasını bile yapma. Ailemizdeki kadınlar önce göğüslerinden kilo verirler. O bebekleri kaybedersen

kişilik."

"Sana bir şey mi yaptım? Bu sabah özellikle kötü davranıyorsun." Kollarımı kavuşturdum ve sonra kahvaltıya dalabilmek için çözdüm. Krepten bir ısırık aldım ve öğürdüm. "Bu da ne böyle? Bu da ne böyle?"

"Az şekerli şurup. Jimmy'nin şeker hastalığı için şekeri azaltıyoruz." Annemin bakışları, yeni sevgilisi hakkında kötü bir şey söylemem için beni cesaretlendirdi.

"Al." Karlene Teyze kalçasındaki kılıftan küçük bir şurup şişesi çıkardı ve bana uzattı. "Sıcak, tam olması gerektiği gibi."

Başımı salladım. "Burası delilik. Hayır, teşekkürler."

"Senin kaybın." Tabağına sağlıklı bir yudum daha döktü ve mutlu bir şekilde iç çekti. "İyi bir gelişten daha iyi olan tek şey iyi, sıcak bir şuruptur."

"Neden buraya geldim?"

"Çünkü Noah ile geçirdiğin gece hakkında konuşmak istedin. Görünüşe bakılırsa, yatak odasına nasıl girileceğini biliyor. Birkaç yıl önce onu plajdaki soyunma odasında yakaladığımı söylemiş miydim? O çocuk bir at gibi asılı. Eğer birkaç on yıl daha genç olsaydım ve üvey anne olmakla ilgilenseydim, onu tüm şehirde gezdirirdim."

"Tanrım, anne. Bunu gerçekten söyleyemezsin." Doğama boyun eğdiğim ve odadaki diğer iki kadın kadar dağınık çılgın olduğum için kendimi suçlu hissederek etrafıma bakındım. "Yine de çılgınca asılıyor. Bu... çok fazla."

"Fotoğraf mı çektin?" Karlene Teyze şaşkın bakışlarım karşısında homurdandı. "Ne? Bugünlerde penis resimleri o kadar da nadir değil ve ben de görmek istedim. Herkes görebiliyorsa ben de görmeliyim."

Sandalyede arkama yaslandım ve tavana baktım. "Elimde bir resim olsa bile sana göstermezdim."

"Çok mu kıskandın?" Tabağını yukarı kaldırdı ve içindeki şurubu içti. "Çok sıkı sarılırsan o adamı korkutup kaçırsın. Peki, istediğin kişi o mu yoksa hâlâ tüm malları mı deniyorsun? Seni ve Logan'ı parkta kamyonetinde gördüğümü bilmediğimi sanma."

Annemin nefesi kesildi. "Affedersiniz?"

Kendimi bir fiçı sıcak balmumunun içine düşmüş gibi hissediyordum. "İzinli misin?"

"Benim bundan nasıl haberim olmaz? Nasıl oldu bu? Ne zaman oldu?" Dramatik bir şekilde durakladı. "Şaka yapıyorum. Tabii ki insanların seni Logan'ın arka koltuğuna küçük bir fahişe gibi girip çıkarken gördüklerini biliyorum. İyi iş çıkardın. Sadece teyzenin tahminlerini gerçekleştirirsen

Üçüyle de birlikte olursam, ona bir kutu şarap borçlu olacağım ve enflasyonla birlikte bu, iddiaya girdiğim zamanki kadar ucuz değil."

"Kesinlikle değil. Yine de kaderi kontrol edemezsin Daisy." Karlene Teyze esnedi. "Lafı açılmışken."

Tekerleklerin çığlık çığlığa durma sesi havayı doldururken mi yoksa hemen öncesinde mi konuştuğundan emin olamadım. Koltuğumda döndüğümde Noah yüzünde öfkeli bir ifadeyle annemin ön kapısını açıyordu. Beni orada, çalıntı tişörtlerinden biriyle oturmuş kahvaltı ederken gördüğünde yüz ifadesi utanç verici bir hal aldı.

Bir şeylerin ters gittiğinden endişelenerek ayağa kalktım. "Ne oldu? Her şey yolunda mı?"

Garip bir şekilde güldü ve yavaşça geri çekildi. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim. Bir şey gördüğümü sandım... İyi kahvaltılar!"

O kapıyı çekip kapatmadan önce kapıyı yakalamak ve neredeyse onu kamyonetine kadar kovalamak zorunda kaldım. Tam kapının koluna uzanırken elini tuttum ve beni yakalayıp çamurluğa yapıştırmak için döndürdü. Ağzı benimkinin üzerine sert ve sıcak bir şekilde kapandı. Elleri her yerdeydi, saçlarımda, göğüslerimin üzerinde, yanlarımda ve sonunda kıçımda durdu.

"Özür dilerim." Uzaklaşırken mırıldandı. "Ben sadece..."

Yüzüne baktım ve kaşlarımı çattım. "Gittiğimi mi sandın?" Yanakları karardı. "Evet."

Kollarımı boynuna doladım ve ona sıkıca sarıldım. "Kaçtım. Ama sadece buraya. Bir daha gitmeyeceğim, Noah. Ben sadece... Seksten sonra gelen şeylerde iyi değilim."

Dudaklarında şakacı bir sırıtışla geri çekildi. "Bilmiyorum, dün gece harika sarıldın."

Aleti hâlâ içimdeyken nasıl uykuya daldığımızı düşündüm ve sıcaktan kızardım. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, buraya gelmekle hata ettim. Delirmişler. Annem birkaç yıl önce penisini görmüş ve çok etkilenmiş. Karlene Teyze görmediği için çok kızmış ve fotoğrafını istiyor."

Yüzü kızardı. "Hiçbir şey görmediğini söyledi!"

Eve doğru baktım ve pencereden annemle teyzemin suretlerini gördüm. "O bir yalancı."

"Lanet olsun. Belki bir dahaki sefere şehri terk ederim. Eee. Dün gece seni becerdiğimi biliyorlar mı?"

Yüzümü tekrar onunkine çevirdim. "Birbirimizi becerdik."

Annemin ihlali unutulmuştı, bana alaycı bir şekilde gülümsedi. "Oh, eşit kredi mi istiyorsun?"

Dramatik bir şekilde iç çektim. "Siz her zaman grup projelerimizden kredi çalmaya çalışırdınız."

Güldü ve beni tekrar öpmek için kendine çekti. "Oraya bir deli gibi daldığımı unuttun mu?"

Başımı salladım. "Unutulmuş say."

Telefonu çaldı ve kaşlarını çatarak cebinden çıkardı. "Annem arıyor."

Telefondan onun sesini duyduğumda irkildim. Benimle seks yapmak için Çılgın Daisy'nin evine girdiğini bağırarak anlatıyordu. Beaumont'ta haberler hızlı yayılıyordu ve kötü bir telefon oyunu gibi yayılıyordu. Noah'ya yüzümü buruşturdum ve annemin evinin beklenmedik güvenliğinde kaybolmak için geri çekilmeden önce ona bir öpücük verdim.

*****Brooke*****

Mom ve Karlene Teyze'nin o sabah evden ayrılmadan önce bana söyledikleri veda sözleri hâlâ aklımdaydı. Umursamayan bir adamın gitmiş olmamdan bu kadar korkmayacağını belirtmişlerdi. Sakin, neredeyse bastırılmış görünüyorlardı, bu da beni korkutmaya yetmişti. Ama ikisi de bana ne olsun açık olmamı söylediklerinde ciddiydiler. Annemin mi yoksa Karlene Teyze'nin mi kışına sahip olduğum konusunda tartıştıklarını duymamış olsaydım, cesetlerinin kaçırılmış olmasından korkardım.

Kapıyı çekip kapatarak.

Hırdavat dükkanının yanında durmuş, neyim var diye düşünürken duvar tepemde dikiliyordu. Sinclair benimle birlikte duvar üzerinde çalışırken, sadece dalga geçmiyormuşum gibi görünmesini sağlayacak kadarını yapabilmişim. Ancak küçük kız olmadan, tüm korkularımın geri geldiğini hissettim. Daha önce hiç büyük ölçekte bir resim bitirmemişim. Küçük bir resmi bitirdiğimden bile emin değildim. Sadece sonları sevmiyordum. Görünüşe göre her türlüünü.

Sinclair ile duvar resminin bir köşesindeki çiçekleri çizmeye başlamışım, bu yüzden onlara odaklanmaya karar verdim. Geri çekilip duvarın geri kalanını incelemeden önce mükemmel olduklarından emin olmak için bir süre ana hatları üzerinde çalıştım. Neredeyse beynimin izni olmadan, elim çiçeklerin arasına bir figür eklemek için hareket etti. Sinclair. Kumlu sarı saçları ve babasının mavi gözleriyle,

çiçeklerin arasında duracaktı. Kelly ve Noah'ın tuhaf hissetmemesi için yüzü yeterince genel tutacaktım.

Kendimi o kadar kaybetmişim ki arkamdan yaklaşan ayak seslerini duymadım. Bir el omzumu kavrayıp beni döndürene ve neredeyse devirene kadar üzerimde beliren bir figürü fark etmedim. Adrenalinin sistemimi doldurmasıyla çılgılık attım ama önümde duran ve eli hala omzumu kavrayan kişiyi gördüğümde sesim kesildi.

Finn Love. Yüzü bir saniye daha öfkeyle çarpıldı ama sonra beni göğsüne çekip sıkıca sarılmadan önce kedere yakın bir şeye dönüştü. "Brookie! Sana bir şey oldu sandım."

Kollarım aramıza sıkışmıştı ama onu boş yere itmeye çalıştım. "Bana bir şey oldu, Finn!"

Geri çekildi. "Ne oldu bebeğim? Beni böyle terk etmene neden olacak ne olmuş olabilir?"

Yüzüm karardı. O biliyordu. Ona, Meredith'e ve canavar annesine grup sohbetinde tam olarak bir mesaj göndermişim. Onların iğrenç davranışlarını gördüğümü ve artık hiçbirisiyle ilişkiyi sürdürmek istemediğimi açıkça belirtmişim.

"Ne var? Ne oldu, Brookie?" Yanaklarımı okşadı ve çenemi kavradı. "Kalbimin ne kadar kırıldığını bilmiyorsun. Sen benim tüm dünyamsın, Brookie. Korktun ve kaçtın. Bunu affedebilirim. Sadece eve dönmene ihtiyacım var."

Yüzümü ellerinden çekip aldım ve boya fırçamı bir silah gibi aramızda tuttum. "Bana dokunmayı kes."

"Tatlım?"

"Seni Meredith'i sikerken gördüm Finn. Sen aldatan bir domuzsun." Başımı salladım. "biliyorsun. Ne yapıyorsun? Neden bilmiyormuş gibi davranıyorsun?"

Üzerime geldi ve ben de boya fırçasını ona doğru savurdum. Parmaklarının ucuna geldi ve sanki kan akıtmışım gibi tepki verdi. "Brooke! Tanrım. Bu yepyeni bir takım."

Ona kötü bir gülümseme gönderdim. "O zaman gitsen iyi olur çünkü bu boya çıkmıyor."

Birkaç koruyucu adım attı ve yeniden toparlandı. "Gördüğünü sandığın şey gerçek değil, Brookie. Meredith ile yatmıyordum. O senin patronun,

Tanrı aşkına. Benden işiniz hakkında konuşmak için bir toplantı istedi... Yeterince yapmıyormuşsunuz."

Bu acıttı. Meredith için çok çalışmışım. Orada bulunduğum kısa süre içinde bile onun patronlarının gözünde iyi görünmesini sağlamak için iş tanımımın çok üstünde şeyler yapmışım. "Saçmalık."

"Bebeğim, kes şunu. Sen benimle eve aitsin." İcini çekti ve elini mükemmel bir şekilde şekillendirilmiş saçlarında gezdirdi, her nasılsa tek bir parçasını bile oynamadı. "Seni özledim. Dizlerimin üzerine çöküp sana yalvarmamı mı istiyorsun? Yalvaracağım."

Bu görüntüden uzaklaşmak için neredeyse kendimi geriye atıyordum. "Hayır! Tanrım, Finn, hayır! Sadece eve git. Beaumont'tan ayrılmayacağım."

Takım elbisesini bozmayı göze aldı ve tekrar üzerime geldi. Ancak beni yakalayamadan sokaktan derin bir öfke çılgılığı geldi.

"Hey! Uzak dur ondan!" Colt. Bana doğru gelirken dev bir öfke topuna dönüşmüştü.

Onu bu kadar kızgın gördüğüm için hiç bu kadar rahatlamamışım. Önümde durup beni Finn'den ayırmak için hareket ettiğinde, arkasında durdum ve onun karmaşık kokusunu içime çektim. Çalışıyordu, bu yüzden her zamanki nefis kokusu tuzlu su ve terle karışmıştı.

"Kimsin sen? Git başımdan. Bu karımla aramdaki özel bir mesele." Finn gerçekten kendini kaybediyordu.

"Biz evli değiliz, Finn. Asla evlenmeyeceğiz. Seninle evleneceğime sağ mememi keserim daha iyi. Meredith'e ya da arkamdan kimi beceriyorsan ona geri dön."

Colt homurdandı. "Doğru olan değil. Bu daha büyük olan ikizi."

Finn'in yüzü kıpkırmızı oldu. "Bu adamla yatıyor muydun?"

Colt'un göğüslerimden bahsettiğini duyduğumda hâlâ sersemlemiştim. "Bir dakika. Az önce ne dedin sen? Benim göğüslerim de aynı büyüklükte."

"Hayır. Sağdaki biraz daha büyük." "O

haklı." Finn suratını astı.

Colt hırladı. "Git buradan. Şimdi. Seni tekneme alıp parlak, yeni ayakkabılarına bağladığım birkaç tuğlayla birlikte denize atmadan önce."

"Bu iş bitmedi, Brookie. Seni seviyorum." Finn geri çekildi. "Biz birbirimize aitiz."

"Git!" Colt bana dönmek için Finn gidene kadar bekledi. Yüzümde gördüğü her neyse, sanki tuğla ayakkabılarla tehdit edilen kendisiymiş gibi geri adım atmasına neden oldu. "Ne?"

Beni kurtarmıştı. Finn'in bana zarar vereceğini düşündüğümde değil, ama yine de. Beni kurtarmaya gelmişti. Belki de benden tamamen nefret etmiyordu.

Kollarımı boynuna doladım ve ona sarıldım. "Teşekkür ederim Colt."

Bir süre öylece durduktan sonra kollarını belime doladı ve kısa bir süreliğine çekildi. "Resim şu ana kadar bok gibi görünüyor."

İçimi çektim. İşte oradaydı, bir zamanlar sevdiğim bir çocuğun yüzünü taşıyan adam, beni sevmiş olabileceği kadar benden nefret eden adam. Onun uzaklaşmasını izledim ve kollarımı kendime doladım, sıcak yaz güneşinde aniden üşüdüm.

Colt

I Ertesi gün öğle yemeği için adamlarla lokantada buluştum. Belki de yapmak istediğim konuşmayı Beaumont'un meraklı vatandaşlarının duyabileceği bir yerde yapmak aptalcaydı ama çaresiz kalmaya başlamıştım. Evde konuşabildiğimiz gibi değildi. Brooke hep oradaydı, hep yanımdaydı. tatlı kokusunun izi kaldı.

Önce ben geldim ve arka tarafta bir masa kaptım. Noah ve Logan birlikte geldiler, lokantanın en karanlık köşesinde saklandığımı görünce kaşlarını kaldırdılar.

Önce Noah karşımdaki kabine kaydı. "Bu da ne böyle? Sanki casusmuşuz ve görevimiz biraz daha karmaşık hale gelmiş gibi hissediyorum."

Logan onun ardından içeri girdi ve gözlerini devirdi. "Potansiyel bir öğrenci ve ailesiyle buluşmadan önce on beş dakikam var. Eyaletteki pek çok lise takımı peşinde ama ailesi sahili seviyor."

Söylemem gerekenleri uzatmak istemediğim için kaçırdım. Bana sık sık çok açık sözlü olduğumu söylerlerdi, ama işimi hallederdim ve önemli olan da buydu. "Brooke gitmek zorunda."

Noah ona yumruk atmışım gibi tepki verdi. "Ne?"

Logan kaşlarını çatarak beni izledi.

"Ona bir randevu ayarladım. Okulunuzdaki öğretmenlerden biri. Billy Dorn mu? İyi birine benziyordu." Aceleyle devam ettim. "Etrafı da kontrol ettim ve Oceanside'da bir daire kalmış. Üç yatak odalı, yani muhtemelen

Ancak mülk yöneticisi bana birkaç hafta içinde daha küçük bir birimin hazır olacağını söyledi."

İkisi de bana o kadar uzun süre baktılar ki, vinyl kabinde rahatsız bir şekilde yer değiştirdim. Sorunlarının ne olduğunu anlamamıştım. Bütün ağır işleri ben yapmıştım.

"Ne?"

Logan uzun gövdesini masanın üzerine uzatarak beni göğsümden dürttü. "Ciddi misin Colt? Ondan kurtulmaya öylece karar mı ? Önce bizimle konuşman gerektiğini düşünmedin mi?"

Noah başını salladı. "Hepimiz adına karar vermek sana düşmez. O bizim arkadaşımız."

Kendi kulaklarıma bile acı gelen bir kahkaha attım. "Hayır. O bizim arkadaşımızdı. Sonra ortadan kayboldu ve on yıl boyunca bizden uzak kaldı. Hepimizin aynı fikirde olduğunu sanıyordum. Bizimle öylece kalamaz."

Rıhtımdan tanıdığım sırık gibi bir çocuk elinde bir not defteriyle masaya geldi. "Hey, Colt. Logan. Noah Um. Bu yıl takımında boş yer olmadığını biliyor musun?"

"Stanley, değil mi?" Noah çocuğa nazikçe gülümsedi, yeni insanların yanında her zaman rahattı.

"Evet, evet. Şey, Marcus Stanley, ama evet. Evet, efendim." Not defterini bacağına vurdu. "Geçen yıl denedim ama başaramadım. Yine de pratik yapıyorum. Çoğu gün babamla teknedeyim ama geceleri sahaya gidiyorum ve top atıyoruz, anlıyor musunuz?"

"Okul yılının sonunda seçmelerimiz vardı. Neden o zaman gelmedin?" Noah'nın sözleri kaba değildi ama çocuğun annesinin vefatıyla ilgili rıhtımdaki anım gözümün önüne geldi ve yüzünün düşmesini izledim.

"Uh... Annem hastalandı. Öldü." Ağlayacakmış gibi görünüyordu ve bu göğsümdeki sert taşa bir şeyler yaptı.

"Bırak şimdi denesin, Noah." Kelimeler dudaklarımdan sertçe döküldü ama onların bakışlarını görmezden geldim ve Marcus'la bakışlarımızı kilitledim. "Sen burada çalışırken babanın seni teknede özlemesine bir şey demiyor musun?"

"Evet, efendim. Bahşişler şu anda daha iyi ödüyor ve fazladan paraya ihtiyacımız var." Tekrar Noah'ya baktı. "Şimdi deneyebilir miyim?"

Noah bana bir bakış attı ama başını salladı. "Elbette, evlat. Bu hafta bir gün boş olduğunda ofisime gel. Takıma girersen önümüzdeki kamp için işten izin alabilecek misin?"

Yapabilirdi. Babasına para vermem gerekseydi, bunu yapabilirdi. Boğazımı temizledim. "Bana bir çizburger getir, evlat. Bir de bira."

Elbette öğle yemeği vakti gelmişti ve tekneme geri dönmem gerekiyordu ama kendimi bok gibi hissetmeye devam edeceksem biradan daha fazlasına ihtiyacım olacaktı. Noah ve Logan siparişlerini verdikten sonra açık bir merakla bana baktılar.

Dışarı ilk çıkan Noah oldu. "Ne oluyor lan? Ben senin balık tutmana karışmıyorum Colt. Sen de benim işime karışmıyorsun. Neyin var senin?"

İçimi çektim. "Haklısın. Özür dilerim."

"Ve şimdi de özür mü diliyorsun? Ölüyor musun lan sen?" Logan bu kez alınımı hissetmek için masaya tekrar eğildi.

Elini geri çektim. "O iyi bir çocuk. Çok çalışır. Babasını yeterince tanıyorum."

"Sorun değil Colt. Eğer yetenekleri varsa, onu takıma alırım. Senin haddini aşmanı umursadığım kadar bunu umursamıyorum." Noah arkasına yaslandı. "Bu konuda ve Brooke'la anlaşırken."

Bakışlarımı sertleştirdim. "Ona karşı haddimi aştığımı mı düşünüyorsun? Haddimi aşmıyorum. Sadece siz iki aptalın kalbinin tekrar kırılmasını engelliyorum."

Logan homurdandı. "Çünkü geçen sefer kalbine sıçılan bir tek bizdik."

Alaycılığını görmezden geldim ve devam ettim. "Öğretmeni tanıyor musun? İyi biri mi?"

Noah isteksizce başını salladı. "O iyi bir adam."

"O zaman sorun ne? Sonsuza kadar bizimle kalamaz. O ev dördümüz için yeterince büyük değil." İçlerinden birinin gitmemi önermesini bekledim ama daha iyisini bilmeliydim. Uzun bir üçlüydük, birbirimizin arkasını kollayarak geçirdiğimiz onca yılın bir anlamı vardı. "Tamam mı?"

Logan içini çekti ve başka tarafa baktı. "Eğer onunla çıkmak istiyorsa, bu ona kalmış."

"Peki ya isterse?" Dürttüm. "Evet. Tabii. Her neyse."

Noah başını salladı. "Elbette."

Başımı salladım, istediğimi elde ettiğim için mutlu olmaya çalışıyordum. İstedğim buydu, Brooke'u bizden çok ama çok uzağa göndermek. O tehlikeliydi. Uçarı. Ona güvenilemezdi ve ben sadece hepimizi kolluyordum.

Brooke

I O gece Logan'ın evine vardığımda üç adamın da çoktan masaya oturmuş beni beklediğini görünce şaşırdım. Onları gördüğümde sııttım ve aceleyle yanlarına gittim. Logan günün erken saatlerinde bana mesaj akşam yemeğinde onlara katılmak isteyip istemediğimi sormuştu.

O zamandan beri midemde.

Colt beni Finn'den kurtardıktan ve Noah ile Logan'ın başına gelenlerden sonra, şansımı denemenin o kadar da kötü bir fikir olmadığını düşünüyordum. Her şey farklıydı. Daha yaşlıydık ve hepimiz ne istediğimizi biliyorduk. Ben daha yaşlıydım ve ne istediğimi biliyordum. Çoğunlukla. Elbette çok korkuyordum ama onların yanında olmanın beni yeniden mutlu ettiğini biliyordum. Onların yanında olmak bana kendimi güvende ve güzel hissettiriyor, duvar resmini bitirmek gibi şeyler yapabileceğimi hissettiriyordu. Belki aptalcaydı ama onlar büyürken vücudumun bir parçası gibiydiler. Onlar olmadan bir şeyler hep eksik kalırdı. Önemli şeyler.

Çantamı adanın yanına bıraktım ve Logan'ın karşısına oturmadan önce saçımı topuz yapmak için durdum. "Tanrım, bu çok güzel kokuyor. Bugün henüz yemek yemedim. Resim yapmakla meşguldüm ve Karlene Teyze arabayla gelip bana bağırmasaydı muhtemelen hâlâ orada olurum."

Noah gülümsedi ama bir sertlik vardı. "Ne çılgılığı attı?"

Tuhaf gerginliği görmezden geldim. "Tekrar etmeyeceğim bir şey. Utanç vericiydi."

Logan güldü. "Tabii ki öyleydi."

Colt ızgara tavuk göğüslerini tabaklarımıza koymak için büyük bir maşa kullanırken biz de patates ve sos kaselerini elden ele dolaştırdık. Noah masanın ortasındaki salatayı işaret etti, ben de zaten dolu olan tabağıma biraz koydum. Çok lezzetli görünüyordu ve açlıktan ölüyordum, bu yüzden açlıkla her şeyden bir ısırık alıp ağzıma attım.

"Peki, iyi bir adam bulman için sana nasıl koçluk yapacağımızı biliyor musun?" Noah yavaşça başladı, çatalı elinde sıkıca tutuyordu.

Yutkundum ve başımı sallamadan önce bir yudum su içtim. Bu muydu yani? Onlar da benimle aynı şeyi düşündüklerini mi söyleyeceklerdi? İyi adam bulmak için yardıma ihtiyacım yoktu çünkü önümde zaten üç tane vardı. "Uh huh."

"Şey..." .

Colt homurdandı. "Lisedeki bir senin için bir randevu ayarladık. Logan ve Noah onu tanıyor ve iyi bir adam olduğuna kefil oluyorlar."

Az önce yuttuğum yemek göğsümde kurşun gibi hissediliyordu. Çatalım elimden kaydı ve irkilmeme neden olacak kadar yüksek bir sesle tabağıma çarptı. Tanrım, ben bir aptaldım.

"O gerçekten iyi bir adam." Noah gönüllü oldu.

"Komik de." Logan boğazını temizledi. "Panayırda her zaman bir futbol maçı olur. Hepimiz oynuyor olacağız ama Billy seninle panayırın dışında buluşabilir."

Bana bir randevu ayarlamışlardı. Noah ve Logan'la olanlardan sonra, bana Billy adında bir adamla randevu ayarlamışlardı. Çılgılık atmak istedim. Tabağıma bakarken başım zonklamaya başladı. Birkaç dakika önce çok lezzetli görünen yemekler kusma isteği uyandırdı.

"Belki de o-"

Colt'un söyleyeceği şeyi kestim ve ayağa kalktım. "Özür dilerim. Yapmam gereken bir şey olduğunu hatırladım... Unuttuğuma inanamıyorum. Sadece... Daha sonra döndüğümde temizlerim. Yemek için teşekkürler. Ve randevu... Ben... Eminim harika olacak."

Onların önünde ağlamadan önce oradan çıkmak zorundaydım ve gözyaşlarımdan *onlarla* çıkmayı umduğumu okudular. Ne kadar aşağılayıcı. Noah adımı söylediğinde ön verandadaydım. Ne istediğini görmek için arkamı dönmedim. Aceleyle arabama giderken onu duymamış gibi davrandım. Çantamı almamıştım ve anahtarlarım da çantamdaydı. Orada dururken beni izlediklerini hissedebiliyordum ve almak için geri dönemeyeceğimi biliyordum.

"Brooke." Logan sonra denedi.

Bir el salladım ve hızlı adımlarla evden uzaklaştım. Bütün gün ayakta durmaktan ayaklarım zaten ağrıyordu ama onlardan uzaklaşmak için kızgın kömürlerin üzerinden bile geçerdim.

Çok aptaldım. İnanılmaz derecede aptal. Tabii ki benimle çıkmak istemediler. Onları terk etmiştim. Ben bir başarısızlığa dönüşmüştüm ve onlar da düzenli işleri olan ve aynı zamanda tanrı gibi görünen yetişkinlere dönüşmüşlerdi. Onlara seksten başka sunacak bir şeyim yoktu ve görünüşe göre buna katılmakta bir sakınca görmüyorlardı, tek istedikleri buydu.

Nereye gittiğimi bilmiyordum ama kendimi Karlene Teyze'nin evinin önünde bulduğumda doğru yerde olduğumu hissettim. Ben daha kapıyı çalamadan kapıyı açtı ve bana kollarını açtı.

"Oh, tatlım. Mutluluğa giden yolun çukurlarla dolu olmayacağını hiç söylemedim. Sakın onlardan vazgeçeyim deme." sıkıca tuttu ve aynı zamanda psişik okumalar için ofisi olarak da kullanılan oturma odasına çekti. "Burada otur ve seninle ilgilenmeme izin ver. Bana gelmekte haklıydın. Annen ve Jimmy şu anda birbirlerine girmiş durumdalar. Dakota annesinin hasta kedisini ziyaret etmek için şehir dışına çıkmak zorunda kaldı, o yüzden ben boşum."

Beni ağır tütsü kokan ağır bir battaniyeye sarmasına izin verdim ve sonra bana uzattığı çay bardağını kabul ettim. Ancak bir yudum aldığımda sadece su olduğunu gördüm. Bunun şoku suyu emmeme neden oldu ve ona ters ters bakarken boğuldum.

"Seni ben zehirlemedim çocuğum." Bir adaçayı çubuğu çıkardı ve üfleyip etrafımda sallamadan önce yaktı. "Ruhların senin içindeki tüm bu çirkinlikten kurtulması gerekiyor."

Nefes nefese, arkama yaslandım. "Çirkinlik mi?"

Sırıttı ve adaçayı olmayan eliyle başımı okşadı. "Üzüntü, utanç ve Finn Love'ın içine girmesine izin verdiğin gerçeği."

"Ben yapmadım!" Kollarımı kavuşturdum. Şimdiye kadar sadece üç erkeğin içime girmesine izin vermiştim, hiçbiri Finn Love değildi.

"Aferin kızıma. Ondan olmadığı sürece sürpriz bir bebek bana uyar." Bir yiğın tarot kartı çıkardı. "Bir soru düşün."

"Neden buraya geldim?"

Bir kartı ters çevirdi. "Karo kız. Buraya geldin çünkü benim her şeyin kraliçesi olduğumu biliyorsun ve aklın başına gelip bu aptalca korkudan kurtulana kadar seni daha iyi hissettirebilirim."

İç çekerek yavaşça ayağa kalktım ve battaniyeyi katladım. "Seni seviyorum Karlene Teyze, ama sen delisin. Ben sahile gideceğim ve o adaçayı kokusunu saçlarımdan atmaya çalışacağım."

"Evet, sahil sizin için iyi bir yer." Ellerini masanın ortasında duran kristal kürenin üzerinde gezdirdi. "Geleceğinde mutluluk görüyorum, Brooklyn. Sadece parçalanma."

Evinden ayrıldım ve sahile doğru yürüdüm. Yıkılmayacaktım. Hem de çok. Erkeklerin beni istememesi sorun değildi. Billy ile buluşacaktım ve belki de anlaşıacaktık. Belki de Karlene Teyze'nin kristal küresinde gördüğü mutluluk oydu.

O şey ona bir şey gösterdiğinden değil...

*****Brooke**

I Fuardan önceki hafta boyunca ortalıkta görünmemiştim. Erken kalktım ve çocuklar uyanmadan önce yola çıktım ve onlar uyuyana kadar gitmediğimden emin oldum. Yorgunluktan ölüyordum ama en azından onlardan uzak durmayı başarmıştım. Beaumont'taki öğle yemeği saatlerinde Karlene Teyze'nin evinde takılmaya bile başvurmuştum. Kazara herhangi biri tarafından yakalanmak istemedim.

onlardan. Belirledikleri tarihe gidecektim ve bununla başa çıkacaktım.

Fuar gecesi Karlene Teyze'nin evinde hazırlandım. Bana dar bir elbise ve üzerine püsküllü bir yelek giydirirken gülümsüyor ve neşeliydi. Her zamanki botlarımla uyumlu olduğu için onları giymeye devam ettim, o da saçlarımı örmek için zaman ayırdı ve yüzümün etrafında küçük bukleler bıraktı. O kadar yorgundum ki makyajımı yapmasına bile izin verdim. Billy'nin beni alma vakti geldiğinde batı tarzı giyinen bir seks işçisi gibi görüldüğümünden oldukça emindim. Düzeltmek için zaman yoktu, bu yüzden ön kapının çalındığını duyduğumda, Karlene Teyze'nin giriş masasının üzerindeki aynaya bakmak için durmadım.

Kapıyı açtım ve elinde büyük bir buket çiçek olan, nazik bir gülümsemeye sahip yakışıklı bir adamla yüz yüze geldim. Ona gülümsedim, iyi vakit geçirmeye kararlıyım. "Bana çiçek mi getirdin?"

Gülümsemesi daha da genişledi. "Çiçek ya da bir şişe şaraptı ve seni sarhoş etmeye çalıştığımı düşünmeni istemedim."

Güldüm, onunla anında rahatlamıştım. Noah, Colt ya da Logan'la hissettiğim kıvılcımı hissetmiyordum ama sorun değildi. Her şey . "Merak etme.

Çiçekler mükemmel. Ayrıca, sanırım bu gece gizlice içki içen yeterince kabin var, eğer sarhoş olmak istiyorsak bunu orada yapabiliriz."

"Tanrıya şükür. Bu benim ilk tanışma randevum. Eğer içime bir şeyler atmazsam kendimi utandıracağım." Çiçekleri uzattı ve ben onları aldığımda gözleri hızla vücudumda gezindi. Yanakları karardı ve gözlerini kaçırdı. "Çok güzel görünüyorsun."

Karlene Teyze'nin geldiğini gördüm ve kapıyı kapatıp kaldırımdan arabasına doğru ilerlemeden önce çiçekleri ona doğru ittim. "Teyzemin beni giydirmesine izin verdim ve her cadılar bayramı mağazasında bunun gibi saldırgan kostüm paketleri gördüğüme eminim."

Benim için kapıyı açtı ve güldü. "Her halükarda çok güzel görünüyorsun. Harika bir gülümsemen var."

Kızarma sırası bendeydi. "Teşekkür ederim. Sen de öyle."

Direksiyona geçtiğinde onu inceleme fırsatı buldum. Gerçekten yakışıklıydı. Kıvrıcık kahverengi saçları, iri kahverengi gözleri ve benden uzun boyu vardı. Eğer oda arkadaşlarım tarafından duygusal olarak harap edilmiş hissetmeseydim, başka bir hayatta annemle tanışmak için eve götürmeyi hayal edebileceğim bir adam buldukları için onları desteklemem gerekirdi. Yani. Annem değil. Onu eve, başka birinin annesine götürmeyi hayal edebilirdim.

"Muayeneyi geçtim mi?" Arabayı fuar alanına doğru sürerken usulca gülümsedi.

"Tanrım. Özür dilerim. Sadece sana bakıyordum, değil mi?" İnledim. "Özür dilerim. Bunun için iyi bir mazeretim yok. Vay be."

Kahkahası arabayı doldurdu, ona uygun olduğunu hissettiren kolay bir sestti. "değil. Araba kullanmıyor olsaydım, ben de aynı şeyi yapıyor olurum. Yeni insanlarla tanışmak tuhaf bir şey. Çok tuhaf görünmeden her şeyi kataloglamak zorundasınız ve bu çok zor."

"Evet!" Ben de onunla birlikte güldüm. "Anladın sen onu. Bir sürüngen olmadan önce ne kadar göz teması çok fazla göz temasıdır?"

Yola geri dönmeden önce bana şöyle bir baktı. "Beni yakaladın."

Rahatladım, en azından onunla arkadaş olabilecek kadar rahattım. İyi birine benziyordu.

Otoparka dönüştürülen alanın arka tarafına park etmek ve girişe kadar yürümek zorunda kaldık ama hava durumu ve fuara daha önce yaptığımız geziler hakkında rahatça konuştuk. Billy biletlerimizin parasını ödedikten sonra içeri girdik ve oyun stantları arasında dolaşmaya başladık. Ben bir sürü şişeyi devirmeye çalıştım, Billy bir pinpon topunu

küçük bir delik açtık ve ikimiz de çocuk havuzundan bir ödül çıkarma şansını yakaladık. Sonra kızarmış oreo ve dev turşu için sıraya girdik.

Billy futbol maçını izlememiz için okul stadyumunda en ön sıradaki koltukları seçti. Ben olsam bunu seçmezdim ama maçı izlemek için heyecanlı görünüyordu, ben de kabul ettim.

Turşumdan kocaman bir ısırık aldım ve ona baktım. O da ağzında kızarmış oreo ile bana bakıyordu. Aptalcaydı ama ikimiz de gülmeye başladık. Neredeyse turşu suyunda boğuluyordum ve ben turşuyu tükürmemeye çalışırken o uzanıp sırtımı sıvazladı.

"Aman Tanrım. Bu utanç vericiydi." Ona sııttım ve başımı salladım. "Cidden, sanırım biriyle çıkmayalı uzun zaman olduğu çok açık."

"Aynen. Yine de harika gidiyorsun." Kendi turşusunu benimkine vurdu. "Çıkmak için mi?"

"Çıkmak için." Sııttım. "O kaltak sonsuza dek ayak parmağını yere vursun."

Başını arkaya attı ve etrafımızdaki herkesin dikkatini çekerek güldü. Büyük, mutlu bir kahkahaydı ve bana büyük bir golden retriever'ı hatırlattığını fark ettim. Saçlarını karıştırmak ve yanaklarını sıkmak istedim. Berbattı. Beni güldüren çekici bir adamdı ama romantik bir şey hissetmiyordum.

Oyun sahada başladı ama ben dikkatimi çoğunlukla başka yerde tuttum. Spikerin sık sık duymak istemediğim üç ismi söylediğini duyabiliyordum ve dikkatimi Billy'den ayırmamaya özen gösteriyordum. Maçla ilgileniyordu ama biz de flört geçmişimiz hakkında hafif bir sohbete dalmıştık. Zaten hafif başlamıştı. Ve sonra en son başarısızlığımı ortaya koyabileceğimi düşündüm.

"Evet, çocuklar size söyledi mi bilmiyorum ama iki haftadan kısa bir süre önce kendi düğünümde kaçtım." Gözlerinin kocaman açıldığını gördüm. "Onu o sabah beni patronumla aldatırken yakaladım. Bu sadece kaçak bir gelin olayı değildi."

Başını iki yana salladı. "Aferin sana. Aldatmak... Sadece anlamıyorum. Eğer başka biriyle yatmak istiyorsan, partnerinden ayrılman yeterli. O kadar karmaşık değil."

Sesindeki acıyı duydum ve bileğine dokunmak için uzandım. "Görünüşe göre kişisel deneyimlerinden bahsediyorsun, dostum."

Bakışlarımı karşıladı ve bir süre sonra gözlerini kaçırdı. Onu yakından izliyordum, bu yüzden yüzüne çarpana kadar topu görmedim. Ödüm koptu ve çığlık attım.

"Billy! İyi misin? Ne oluyor lan?" Topu elime aldım ve sahaya doğru baktım. Ellerini kalçalarına dayamış Noah duruyordu, yüzünde kara bir ifade vardı. Topu sahaya doğru geri fırlattım ve Billy'yi kontrol etmek için onun alanına doğru eğildim. "Tanrım. Burnunun kırıldığından oldukça eminim."

"Noah'ın iyi bir oyun kurucu olduğunu sanıyordum. Nasıl oldu da bu kadar uzağa fırlatabildi?" Billy burnunun kenarını sıktı ve dudağından kan süzülürken başını geriye attı.

". Buralarda bir yerde ilk yardım çadırı var." Kollarımı beline doladım ve kalkmasına yardım ettim. "Pislikler."

"Ne?"

Zorla bir iç çektim. "Yok bir şey. Üzgünüm."

"Biliyor musun... Noah ve Logan'ın diğer arkadaşları Colt'la birlikte neden bana ters ters baktıklarını merak ediyordum ama sanırım şimdi anlıyorum." Destek için kolunu omzuma doladı. "Seni açıkça kendileri için istiyorlarsa neden bize tuzak kurduklarını anlamıyorum."

Noah

I Onu görmeden önce geldiğini hissettim. Billy Dorn'la sikişirken giydiği o minicik elbiseyle şiddetli bir fırtına gibi eve girdi. Mutfak adasında oturduğumu fark ettiğinde gözleri ikiz yeşil ateş topları gibiydi. Logan adanın diğer tarafında oturuyordu ve Colt da buzdolabına yaslanmıştı. Huysuz pisliklerin resmiydik. Brooke'un umurunda bile değildi, Yine de. Bizden korkmuyordu.

"Bu da neydi böyle, Noah? Yaklaşık bir milyon pas atışını izledim ve bir kez bile tribündeki bir taraftara çarpmayı başaramadın. Bu da bana Billy'nin suratına bilerek çaktığını düşündürüyor. Ama böyle bir şey olamaz, çünkü bu şimdiye kadar yaptığın en çocukça, en saçma hareket olurdu ve bu senden çok benim tarzım. Ne oluyor?"

Giydiği elbise lanet olası bir suç olmalıydı. Cevap vermem gerekenden daha uzun sürüyordu çünkü tek görebildiğim onun kıvrımlarıydı. Tadının nasıl olduğunu biliyordum. Billy Dorn bilmiyordu. Asla da bilmeyecekti.

"Eee?" Elleri kalçalarında, bir hayal gibiydi.

"Top kaydı." Omuz silktim ve biramı elime aldım. "Kazalar olur."

Göğsü ve kulakları kıpkırmızı oldu. Sonra bir rulo kağıt havlu aldı ve bana fırlattı. Teneke kutuma çarptılar ve biralar etrafa saçıldı. "Sanırım haklısın. Kazalar olur."

Colt homurdandı ve kadın karanlık bakışlarını ona çevirdi. Sanki Billy'yle olan her şey onun fikri değilmiş gibi ellerini kaldırdı. "Topu ben atmadım."

"Hayır, bütün gece zavallı adama dik dik baktın. Küçük boncuk gözlerinle!" Ayağını yere vurdu ve sonra bakışlarında kötü bir parıltı belirdi. "Onu becerdim. O kadar harika bir adamdı ki, bunun olması gerektiğini biliyordum ve onu fuarın hemen dışında becerdim. Umduğunuz şey bu muydu? Yoksa siktirip gitmesini ve benden uzak durmasını mı istiyordunuz? Hangi mesajı vermeye çalıştığınızdan pek emin değilim."

Colt hırladı ve Logan kolunu uzatıp onu durdurana kadar mutfağın yolunu yarılamaştı. "Sen yapmadın."

Kızgın bir şekilde bağırdı. "Tabii ki yapmadım!"

Sinclair'in beni hapishanede ne sıklıkla ziyaret edebileceğini merak ederek nefes almayı bırakmıştım. Billy, Brooke'a dokunmuş olsaydı ölü bir adam olurdu. "Bu tehlikeli bir oyun, B."

Mutfaktan çıkarken iki orta parmağını havaya kaldırdı. "Ben Karlene Teyze'yle kalacağım. Siz üçünüzün de kışınıza neyin girdiğini bulmanız ve bunu aşmanız gerekiyor. Bu gece sebepsiz yere bir adamı incittiniz. Ona bir özür borçlusunuz."

Az önce başka bir kasırgadan geçmiş gibi hissederek arkasından bakakaldım. Yüzümdeki birayı sildim ve en iyi iki arkadaşıma döndüm. Logan kötü bir şey emiyormuş gibi görünüyordu ve Colt volta atıyordu.

"Benim boncuk gibi gözlerim yok." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve sonra kavuşturduğu kollarını açarak bana doğru bir parmak salladı. "İkinizin arasında bir şeyler oldu."

Yalan söylemeyi aklımdan bile geçirmeden başımı salladım. "Evet. İkinizin olmadığı gece, kendimizi benim yatağımnda bulduk."

"Ve onunla kamyonetimin arka koltuğunda takıldım." Logan omuz silkti. "Daha fazlası da olabilirdi ama biri için şehir dışına çıkmam gerekti. Bu arada senin işini yaptığım için rica ederim."

Bana ters ters baktığında irkildim. "Üzgün değilim. Daha önce hiç onunla yaptığım seksin yakınından bile geçmemiştim. On yıl önce aklımı başımdan almıştı ama şimdi... Şimdi hayatımı değiştiriyor."

Colt elini kaldırdı ve bana kadar karanlık bir şekilde kaşlarını çatı ki sonunda beni yumruklayacağını düşündüm. Onun yerine başını salladı ve yanımdaki taburelerden birine çöktü. "Siktir et. O zaman ondan kaçmayı bırakıyorum. Eğer siz ikiniz fitillerinizi daldırıyorsanız, ben de daldırıyorum."

Logan iç çekti. "Gerçekten mi? Fitillerimizi mi batıracağız?"

"Ne düşündüğümü söylememi mi tercih edersin? Siz iki piç kurusunun siklerinizi benimkinin ait olduğu yere soktuğunuzu mu? Onun daracık amını hissettiniz ve şimdi sıra bende mi?" Colt tekrar ayağa kalktı ve ön kapıya doğru yürüdü.

"Nereye gidiyorsun?" Ayağa kalkıp onunla kapıya kadar yarışmak için delice bir istek duydum, sanki Brooke diğer tarafta duruyormuş ve ona ilk ulaşan onu alacakmış gibi.

"Onu almaya gidiyorum. Karlene'in bu gece eve rastgele bir adam aldığını biliyorum ve Brooke'un onu bölmesine izin vermesine imkân yok." Bana ve Logan'a bir bakış fırlattı. "Ben yalnız gidiyorum. Onunla halletmem gereken şeyler var."

Kapıyı arkasından çarparak kapattı ve ben irkildim. Logan'a dönüp baktığımda onu kaşlarını çatmış bana bakarken buldum.

"Ne?"

Güldü ve başını salladı. "Onu o pasla çivilemene gerek yoktu, Noah. O iyi bir adam."

"Evet. Ve?" Brooke'un ona doğru nasıl eğildiğini, gittikçe nasıl yaklaştığını düşündüm. "Üzgün değilim."

Sırıttı. "Ben de öyle. Görünüşe göre hepimiz Brooke'la birlikte olacağız. Bunun sonu ya boktan bir gösteri olacak ya da hep istediğimiz bir şey olacak."

"Bizi istiyor." Bir korku yumağını yuttum. "Bir aday olmayacak."

"Doğru..."

Colt

B rooke, ben eski cipimle yanaştığımda Karlene'in evinin önündeki kaldırımında oturuyordu. Bana baktı ve derin bir iç çektikten sonra ayağa kalkıp yolcu tarafına doğru yürüdü. Gülmemek için kendimi zor tuttum. yanımdaki koltukta kederli bir şekilde yığılmıştı.

"Bu gece misafiri olduğunu biliyor muydun?" Ben bir şey söylemeyince inledi. "Buraya kadar yürümeme izin verdin. Pislik."

"Eskiden öfkenizi üzerinizden atmayı severdiniz."

Keskin bir nefes aldı ve yüzünü bana döndü. "Colt."

"Benimle tekname gelir misin?" Kendimi yine ergen gibi hissediyordum, sinirlerim aşırıya kaçmanın sınırındaydı. Ne yaptığımı bilmiyordum. Sadece onunla yalnız kalmak istediğimi biliyordum. Konuşma konusunda pek iyi değildim ama belki deneyebilirdim.

Uzun bir süre bana baktı, içimdeki gerilim neredeyse teklifi tamamen geri alana kadar arttı. Sonra başını salladı. "Tamam."

Utanç verici bir rahatlama hissi yaşadım ama o buna tepki vermedi. Tanrıya şükür. Arabayı çekek yerine sürdüm ve park ettim. Arazi, teknelerinde yaşayan birkaç balıkçı dışında çoğunlukla boştu. Rıhtım birkaç tel ışıkla aydınlatılmıştı ama ötesindeki okyanus karanlık gökyüzüne karşı simsiyahtı. Normalde yıldızlar görünürdü ama bulutlar hepsini yutmuştu.

Brooke'un cipten inmesine yardım ettim ve onu rıhtıma, oradan da tekneme götürürken elini bırakmadım. Hava teknemin adını göremeyeceği kadar karanlıktı ve bunun için minnettardım. Bu konuşmayı yapmaya hazır değildim.

İki eliyle tutarak düşmediğinden emin olduktan sonra telefonumu çıkardım ve el fenerini açtım. Işık yandığında yüzünde beliren ifadeyi beklemiyordum. Gergin ve tereddütlü görünüyordu. Ona bir pislik gibi davranmıştım ve sonra onu zifiri karanlık bir tekneye getirmiştım.

"Kahretsin. Seni öldürmeyeceğim, Brooke." İnledim. "Sadece seninle yalnız kalmak için bir şans istedim. Her şey..."

Bir kahkaha attı. "gibi davrandın. Bazılarını hak ettim."

"Evet. Bu seni buraya dışarı çıkarmak için getirdiğim anlamına gelmiyor. O yüzden bana öyle bakmayı kes." Uzaktan bir gök gürültüsü sesi duyuldu ve yağmur kokusu Brooke'un tatlı kokusuna karıştı.

"Sana ne istediğinden emin değilmişim gibi bakıyorum. Noah ve Logan'la daha kolay. Sen her zaman daha oldun. Seni okumak zor. Ama bana zarar vereceğini düşündürecek kadar değil." Yüzünü gökyüzüne çevirdi. "Fırtına mı çıkacak?"

Uzun boğazına baktım, açıktaydı ve loş ışıktaki parlıyordu. "Sana asla zarar vermem. Ne istediğimi ben de bilmiyorum. Hâlâ kızgınım. Bu seni istemediğim anlamına gelmez."

Yutkunurken boğazı düğümlendi. Yüzünü benimkine doğru indirdi. "Öyle mi?"

Gök gürültüsü yaklaştı ve bir yağmur damlasının yanağıma çarptığını hissettim. "Billy bu gece Noah'ın ona ilk ulaştığı için şanslı."

Daha önce takındığı inatçı tavrı takındı. "Billy yanlış bir şey yapmadı. Siz bize tuzak kurdunuz!"

Daha fazla yağmur damlası düştü ama umurumda değildi.

"Sana dokunuyordu." "Randevumuz vardı!"

"Bunu bir daha yapmayacaksın." Telefonumu bıraktım ve omuzlarını tuttum. "Sana bir daha dokunursa ellerini kırarım."

"Ben yokken sana ne oldu? Her zaman böyle değildin." Ellerini göğsüme bastırdı ama beni itmedi.

"Yanılıyorsun. Senin için defalarca parmaklarımı kanattım, Brooke." Gökyüzü açıldı ve aniden bastıran sağanak yağmur bizi sıırıslam etti. Kımıldamadım. Kirpiklerimdeki yağmuru kırıştırarak dudaklarımdan yaladım ve nazikçe

onu sarstı. "Ben senin için hep böyleydım. Fark etmemiş olman bunun doğru olmadığı anlamına gelmez."

Bana bakmak için başını arkaya eğmişti ve *tam oradaydı* ve o kadar gerçektir ki. Dudakları aralandı ve onu ne kadar çok istediğini anlayabildiğini biliyordum. Arzumdan kaçmak yerine ellerini sırtıma doğru kaydırды, böylece beni tuttu ve omuzlarını dikleştirdi. "Öp beni."

Ellerimi başını tutmak için yukarı kaydırдыm ve ağzımı ona doğru indirdim. Nazik olmaya çalıştım ama on yıldır bastırđığım arzu ve öfke buna izin vermiyordu. Tam tepemizde bir gök gürültüsü duyuldu ve Brooke'un nefesi kesilince dilimi dudaklarının arasından geçirip onu yuttum. Başını eğdim ve onu daha derinden öptüm, dudaklarından yağmuru içtim ve dilinde tadına baktım.

Bir gök gürültüsü daha koptu ve onu içeri sokmam gerektiğini anladım. Kışını kavradım ve onu kollarıma aldım, öpücüğümünden uzaklaşmaya çalıştığında hırladım. Kokpitin kapısını el yordamıyla açmaya çalıştım ama kapıyı açtıktan sonra onu sıkıca sararak içeri girdim ve kapıyı tekmeleyerek kapattım. Saçlarımdan çektiirdi ve alt dudağıma dişlerini geçirerek zaten zayıf olan kontrolümü sınadı.

Onu radyoyu tutan ahşap panelin üzerine bıraktım ve bir şeyin yere çarptığını duydum. Yeleğini omuzlarından çekerek yere attım ve elbisesini kalçalarına doğru ittim, böylece kot pantolonlu sikimi göbeğine doğru sallayabildim. İnemelerini yuttum ve göğüslerini avuçladım, onları sıktım ve sütyeninin ve elbisesinin içinden çakıllı meme uçlarını buldum.

"Çıkar şu lanet elbiseyi, Brooke." Ağzımı boğazına götürdüm ve tenini emerek onu işaretledim. Elbiseyle boğuştuğunu hissedebiliyordum. "Şimdi, Brooke. Tabii onu senden koparmamı istemiyorsan."

Sinirli bir ses çıkardı. "Yırt gitsin!"

Önünü iki elimle kavradım ve sertçe çekerek tam ortadan ikiye ayırdım. Üstünü aşağı iterek sütyenini kavradım ve Tanrı'ya şükür önden açıldı. Göğüsleri çıplak kalır kalmaz ağzımı göğüs uçlarına götürdüm. Birini sertçe emerken diğerini parmaklarımdan arasına sıkıştırdım ve iniltilerini dinledim.

Brooke saçlarımdan çektiirdi ve ağzımı tekrar onunkine doğru sürükledi. Kalçalarını sikime doğru salladı ve vücudunun sertleştğini hissettim. Boşalmasına izin vermek yerine kalçalarımdan ondan uzaklaştırdım ve ona karanlık bir bakış attım.

"Seni becermek istediğim kadar cezalandırmak da istiyorum, Brooke. Ben istediğim zaman ." Onu ayağı kaldırdım ve elbisesinin geri kalanını

bacaklarından aşağı. Önünde dizlerimin üzerine çökerek külotunun üzerinden damlayan amını emdim.

"Colt!" Nefes nefese kaldı ve sonra tekrar geri çekildiğimde haykırdı.

Ayağa kalkarak külotunu yırttım ve teknemin kontrol panellerinin üzerine uzanana kadar onu geriye doğru ittim. Bacaklarını kaldırdım ve ayaklarını kaygan tahtanın üzerine genişçe açtım. Amcığının tatlı kokusu beni hırlattı ve dilimi yarığına doğru kaydırmak için eğildim.

"Oh, Tanrım, Colt. Lütfen!" Bana olan ihtiyacı o kadar artmıştı ki elini karnından aşağı kaydırıp klitorisini okşadı.

Kalçalarını sıkıca kavradım ve onu izledim. "Siktir, bu çok ateşli. Kendini boşalt, Brooke. Benim için boşalana kadar amınla oyna. İşte böyle. Parmaklarını derine sok, bebeğim."

Colt

S diye haykırdı ve dediğimi yaptı. "Sana ihtiyacım var. Dokun bana, lütfen." Kıyafetlerimi çıkardım ve sikimi sıkı bir yumrukla kavradım. Onu sert ve kaba bir şekilde becermek istiyordum ama önce söylediğim şeyi yapmasını istiyordum. "Yap. Kendini. Gel."

İki parmağıyla kendini becerirken avucunu klitorisine sürttü ve sert bir şekilde boşalması sadece birkaç saniye sürdü, bekaretini aldığım gecedan beri hiç durmamış gibi adımı haykırıyordu. Morarmış dudaklarından çıkan en doğal sestir bu. Elini çektim ve ıslak amına bir tokat attım. Çığlık attı ve sırtı . Sert bir tokat değildi, sadece dikkatini çekmeye yetti. Şehvet dolu gözlerle bana baktı ve dudağını ısırıldı. Her şeyi aynı istiyordum. İstedığım gibi içine girmek yerine, üç parmağımı içine soktum ve sonra göt deliğini kızdırmak için birini çıkardım. Gözleri kocaman oldu ve nefesi kesildi.

"Seni buraya kimse getirdi mi?" Parmağımın ucunu onun içine sokup çıkardım. "Bu kıcı kimsenin sikmesine izin verdin mi?"

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hiç kimse."

Başımı arkaya eğdim ve tavana doğru hırladım. "Sikeyim. Seni nasıl kirletmek istiyorum, Brooke. Seni çığlık atana kadar becermek istiyorum. Kalın sikimi kıcına sokmak ve kendi adını unutana kadar seni tutmak istiyorum. Seni sikimle boğmak ve sonra her yerine boşalmak istiyorum."

memelerini. Seni pis ve sarsılmış bırakmak istiyorum. Anladın mı? Seni mahvetmek istediğimi anlıyor musun?"

Parmağımı kıcının derinliklerine soktuğumda çığlık attı ve eskisinden daha sert boşaldı. Amından göğsüne kadar nasıl kızardığını izledim ve ona muhtemelen vahşi bir sırıtış attım. Nefesini tuttuğunda uzandı ve yüzümü yakaladı. "Yap şunu."

"İstedğin bu mu? Seni mahvetmeme izin mi vermek istiyorsun? Seni kişisel koleksiyoncum gibi becermemi mi istiyorsun?" Çok ileri gitmiştim. Derinlerde, çok derinlerde sakladığım şeyleri söylüyordum. "Benim küçük fahişem olmak istiyor musun bebeğim?"

Kalçalarını döndürdü, bakışlarımı tutarken gözleri parlıyordu. "Becer beni, Colt. *Lütfen*. Sana yalvarıyorum!"

Bacaklarını yukarı ittim, neredeyse onu ikiye bölecektim. Kollarını dizlerinin arkasına bağladı ve ağzımı göbeğine indirmeden önce onu övdüm. Onu dilimle becerdim, sularının ağzımı kaplamasına izin verdim. Daha aşağıya inerek göt deliğinin etrafında döndüm ve sonra adımı haykırana kadar dilimle onu becerdim. Ancak altındaki panelde bir karmaşa bıraktığında, suları serbestçe akarken ayağa kalktım ve sikimi dar amına soktum.

Başını geriye attı, inerken boyun kasları çok gergindi. "Kahretsin, Colt. Siktir git."

Sırıttım ve açıkta kalan kalçasına bir tokat attım. "Beni becermek mi?"

Tırnaklarını göğsümde gezdirmek için dizlerinden birini bıraktı. Geride bıraktığı izler dudaklarının yukarı kalkmasına neden oldu. "Bir pislik olup sonra da *bu kadar* iyi olamazsın."

Tatlı amından çıktım ve sikimin ucunu bakır göt deliğine bastırdım. "Bana hayır de."

Alnında tek bir çizgi belirdi ama bakışlarımı karşıladı ve dudaklarını yaladı. "Seni istiyorum. Sadece... Sakin ol."

Boynunun arkasından tuttum ve onu öpebilmek için yukarı çektim. O şimdiye kadar sevdiğim tek kadındı, gerçekten istediğim tek kadındı. Onun bedenine hükmetmek istiyordum ama bu sadece ona zevk verecekse. "Seni asla incitmeyeceğime söz veriyorum."

"O zaman beni al, Colt."

Onu tekrar yerine oturttum ve elimi karnının alt kısmına bastırdım, böylece başparmağımı klitorisine bırakıp onu kızdırabilirken kalın sikimi yavaşça kıcına soktum. Çaba sarf ettiğim için ter içinde kalmıştım ve

Brooke'un nefesindeki her değişim kalbimin daha sert atmasına neden oluyordu. Kıcı sıkımın etrafında o kadar sıkıydı ki, asla uzun süre dayanamayacaktım.

Tüm uzunluğumu içine gömmeden önce iki kez boşaldı. Nefes nefese, son orgazm onu diğerlerinden daha sert sarstıktan sonra gözlerinde yaşlarla bana baktı. "Sadece sik beni, Colt. Lütfen. Buna dayanabilirim."

Yapabileceğimden emin değildim. Dikkatlice çektim ve tekrar derinlere indim. Bu his daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyordu. Omuzlarımı tutmak için gerildi ve vücudunu daha da derin bir kıvrıma katladı. Alnımı onunkine bastırabilmek için aşağı doğru eğildim. Gözlerinin içine bakarak, ikimiz de nefes nefese kalana kadar onu yavaşça daha hızlı ve daha sert becerdim. Klitorisini sertçe okşadım ve ondan sert bir öpücük aldım.

"Benim için gel, bebeğim. Bir kez daha. Aletim kıcını öyle sert sikerken gel." Kalçalarım ileri geri sallanıyor, vücutlarımız birbirine çarpana kadar kıcını daha hızlı ve daha sert alıyordu. Boşalmamın yaklaştığını hissediyordum ve buna karşı dişlerimi sıktım. Onunla işim bitmemiştir.

Parmaklarımı aşağı doğru hareket ettirerek iki parmağımı amına soktum ve boynundaki ve göğsündeki tüm kasları geren sessiz bir çığlıkla boşalırken gözlerinin yuvalarından fırlamasını izledim. Amcığı ve kıcı arasındaki ince duvardan sikimi hissedebiliyordum ve ekstra basınç beni harekete geçirdi. Geldiğimi hiç hatırlayamadığım kadar sert boşaldım, kıcının derinliklerine jet üstüne jet fırlattım. Vücuduma elektrik çarpmış gibiydi ve boşalmam bittiğinde ayakta duramıyordum.

Onu benimle birlikte yere sürükledim, göğsümde ve kirli zeminde tuttum. Aletim zorlukla kıcından çıktı ve bana karşı inledi.

"Şşş, bebeğim. Özür dilerim. İyi misin?" Sırtını okşadım ve başının arkasını avuçladım. "Burada seni temizlemek için hiçbir şeyim yok."

Gevşek elini kaldırdı ve bir parmağını dudaklarıma bastırdı. Sonra başını çenemin altına soktu ve uykuya daldı. Derin bir uykuydu, küçük horlamalar ve salyalar vardı. Göğsümün yarılması için yeterliydi.

Acıya karşı gözlerimi sıkıca kapattım ve derin, kontrollü nefesler aldım. Onu içeri almıştım ve eğer yine çekip gitmeyi seçerse, ikinci kez hayatta kalabileceğimden emin değildim.

Nefes alış verişini hafifleyip başını kaldırana kadar orada öylece durdum, hayatın ve mutluluğun ne kadar istikrarsız olduğunu düşündüm. Saatler mi geçti yoksa sadece dakikalar mı emin değildim.

Ağzını sildi ve gözlerinde tanımadığım bir bakışla bana baktı. Gitmeden önceki bakışlarından daha sertti. Yavaşça ellerini göğsüme bastırdı ve belimin iki yanında dizlerinin üzerine çökerek oturdu. "Bana bunu yapmana ve gitmene izin verdiğim için güldüğün kısım bu mu?"

Öfke içimi doldurdu ve taşıtı. Ayağa kalkarken kalçalarını kavradım. "Bunu sana daha önce biri yaptı mı?"

Başka tarafa bakmaya çalıştı ama çenesini tuttum ve gözlerini benden ayırmamaya zorladım. "Sanırım bekaretini aynı anda üç erkekle kaybedince sağlıklı bir cinsel iştahın oluyor. Bazı erkeklerin ayıp saydığı şeyleri denemek istedim. Onları yapmak için çok kirli değil ama ertesi gün bana isim takacak kadar kirli."

"Sana isim takıyorum çünkü o anda amının nasıl ağladığını hissedebiliyorum. Sonra mı? Hayır. Sen bir sürtük değilsin, Brooke. Biraz vahşileşen iyi bir kızsın. Sen hâlâ şimdiye kadar yaptığım en ateşli sikişsin."

Gözleri büyüdü ve sonra dudakları yavaş, seksi bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Sadece bir kereden sonra mı? Neredeyse hiç denemedim."

Aletim ona çarptı ve bir nefes verdi. "Tekrar girmek istiyor, bebeğim."

*****Brooke*****

W Eve döndüğümüzde güneş doğmak üzereydi ve Noah Logan kalkmış işe gitmek için hazırlanıyorlardı. Ben yırtık pırtık Elbise ve Colt'un gömleği, ne yaptığımızı yanlış anlamaya yer bırakmıyordu. Orada, onların ortasında durdum ve gerilimin yükseldiğini hissettim. Colt'la geçirdiğim geceden sonra utangaç ve mahcup hissediyordum. Bütün gece onunla birlikte olduğumu bildiklerini bilmek tüm kaçma eğilimlerimi harekete geçirmeye yetmişti. Yüzlerinde göreceklerimden korkarak yere baktım. Noah ve Logan anlayacaklar mıydı yoksa kızacaklar mıydı? Kurallar değişmişti ve ben ne bilmiyordu.

"Gitmem gerek!" Merdivenlere doğru koşmaya çalıştım ama Noah kolumdan tutup beni durdurdu. Gıcırdadım ve ellerimle yüzümü kapattım. "Gitmiyorum. Sadece kaçıyorum ve üst kattaki yatak odamda saklanıyorum. Şunu almama izin ver, lütfen!"

Kısık bir kahkaha attı ve sonra beni sıkıca tutarken kollarına sarıldım. "Kaçıp saklanmadan önce sana bir sorum var."

"Henüz evliliğe hazır olduğumdan emin değilim."

Noah kekeledi. "Ne? Brooke? Ben de tam... Dün gece ikinizin arasında ne oldu?!"

Çocukça bir kıkırdama çıkardım. "Şaka yapıyorum."

Logan başımın arkasını okşadı. "Üzerine fazla gitme, küçük tavşancık. Uzun ve kıskanç bir gece geçirdi. İkimiz de öyle."

Anında kendimi suçlu hissettim. "Özür dilerim."

"Hayır." Colt'un tek kelimesi, ne olursa olsun itaat edilmesi gereken bir bildiri gibi söylenmişti. "Üzgün değilsin. İyi bir gece geçirdin ve sorun değil."

"Elbette, sorun değil. Hiçbir şey için üzölmene gerek yok, küçük tavşanım." Logan beni Noah'nın kollarından çekip aldı ve bana sarıldı. "Yeterince özür diledin."

"Yarın Sinclair'in parktaki doğum günü partisine bizimle gelip gelemeyeceğini sormak istedim. Seni orada istiyorum, Sinclair de öyle. Eğer seni getirmezsem yeterince çaba göstermediğimi açıkça belirtti." Noah bana parlak bir gülümseme fırlattı. "Ee? Bir çocuğun partisine ne dersin?"

Aklıma bir düşünce gelmeden önce başımı salladım. "Kelly ne olacak? Benden hoşlanmıyor ve ben de sorun çıkarmak istemiyorum. Bu onun kızının doğum günü partisi ve beni orada istemiyorsa, bu adil."

"Kelly senin endişelenmen gereken bir konu değil." Colt enseme kavradı. "Öyle değil mi?"

Noah başını salladı. "Sorun olacağını düşünseydim bu konuyu açmazdım. Sinclair'i büyük bir kavgayla travmatize etme riskini asla almazdım."

"O çocuğu travmatize edebileceğinizi sanmıyorum. O çok vahşi." Logan yavaşça gitmeme izin verdi ve sonra beni nazikçe merdivenlere doğru itti. "Geliyorsun. Şimdi git biraz dinlen."

Bir esnemeye savaştım. "Dinlenmeye ihtiyacım yok. Gidip resim yapmam lazım."

Üçü de yüzlerinde sert bakışlarla bana döndüler.

İnledim. "Üçünüz bir araya geldiğinizde ne kadar otoriter olabileceğinizi unutmşum. Hiç adil değil."

Onlarla tartışamayacak kadar yorgun olduğuma karar verdim ve yukarı çıkıp yatağı girdim. Öğlene kadar uyuduktan sonra duş aldım ve öğle yemeğı için lokantaya gittim. Orada Karlene Teyze'ye rastladım ve üzerinde bikinili daha zayıf bir vücut olan bir tişört giyen bir turiste lanetli olduğunu ama tişörtü yakmanın bunu ortadan kaldıracağını söylemesini izlerken gözlerimi devirmek zorunda kaldım. Kadın tişörsüz ayrıldığında ben de onunla birlikte oturdum.

Karlene Teyze yeni tişörtü kaldırdı ve sırtıttı. "Bunu Noel'de annene vereceğim."

" "

"Ve Beaumont'taki çoğı insandan daha fazla seks yapıyorsun. Ben ve annen hariç. Gerçi onun nasıl bu kadar

O Jimmy ile fazla seks yapmadım. Berbat biri. Seks sırasında kompresyon çoraplarını çıkarmıyor. Annen kabul etmiyor ama ben gördüm."

Ürperdim ve onu taklit ederek başımı yere vurdum. "Görecek daha iyi şeylerin yok mu?"

"Hayır, onları gerçekten gördüm. Kızları çıplak ve sadece hayal edebileceğiniz yerlerde halı yanıkları var. Annenin oturma odasında yalınayak yürüme." Başını salladı. "Ailemizdeki kadınların daha mantıklı olduğunu sanırdım. Senin var. Pazar gününden itibaren şehirdeki en seksi üç bekar tarafından üç şekilde becerileceksin. Koca sikler, sert karın kasları ve bırakmayan kalçalar. Kızını nasıl *Freaky Friday* yapacağımı bulamadığım için şanslısın. O adamları yatağımın üzerindeki avizeden sallıyor olurdum."

Kocaman bir iç çektim. "Sen bir canavarsın."

"Evet, en azından tıbbi aksesuar çoraplarıyla bir adamı becermiyorum."

Annem birdenbire ortaya çıkmış gibiydi. Elini masaya vurdu ve kız kardeşine ters ters baktı. "Jimmy'nin bacakları huzursuz oluyor!"

Güreşmeye başladıklarında onlarla birlikte tutuklanmamak için sessizce ayağa kalkmaya ve etraflarından uzaklaşmaya çalıştım. Ama annem bunun için çok hızlıydı. Hemen bana saldırdı.

"Ve sen! Colt'un teknesinde bağırarak zavallı Johnny Stolks'u bütün gece uyutmadın." Sesini bilerek yükselttiğine yemin edebilirdim. Sonra sırtıma vurdu. "İyi işti kızım. Sen de annen gibi çılgılık atıyorsun."

"Ben gidiyorum!" Parmaklarımı kulaklarıma tıkadım ve tökezleyerek kabinden çıktım. "Senin için CPS'i aramalıyım. On üç yaşından çok otuz yaşına yakın olsam bile, sırf bu ifaden yüzünden bile tacizden tutuklanmalısın!"

"Sen!" Gitmek için döndüğümde Johnny Stolks'un kendisi karşımda duruyordu. Gözlerinin altında koyu renkli torbalar vardı ve az sayıdaki saçları diken olmuştu. Balık ve tuzlu su gibi kokuyordu ve Colt'un neden hiç balık gibi kokmadığını dalgınlıkla merak ettim. "Başka bir yerde seks yapmalısın!"

Tüm lokanta beni izliyordu ve kıpkırmızı olduğumu biliyordum. Dudaklarımı dişlerimin arasında yuvarladım ve yüzümü buruşturdum. Annem ve teyzem arkamdayken kendi savaşımı vermemem gerektiğini bilmeliydim. Adamdan özür dilemenin bir yolunu bulamadan ikisi de yanımdaydı.

"Kızıma nerede seks yapacağını söyleyemezsin, Johnny! İsteddiği yerde seks yapabilir. On yıldır iyi bir seks yapmamıştı ve kırışmaya başlamıştı!" Annem sırtıma öyle sert bir tokat attı ki

Hırıldadım. "Belki daha önce bir kadına çığlık attırmış olsaydın, bu senin için bu kadar şok edici olmazdı."

Karlene Teyze anneme beşlik çaktı, ortak bir düşmana odaklandıklarında aralarındaki tartışma geride kalmıştı. "Doksan üçte bir gece ona bindim. En iyi ihtimalle vasattı."

"On dokuz yaşındaydım!" Johnny sakalının altından kıpkırmızı oldu. "Siz üçünüz şeytansınız. Ve ben bir kadını nasıl çığlık attıracağımı biliyorum. Dilimle yapabildiğim bir şey var, buna elmalı turta deniyor ve kadınları çığlık attırıyor. Sadece doksan üçte bunu bilmiyordum."

"Elmalı turta nedir?" diye sordum ve hemen ellerimi kaldırdım. "Hayır. Kusura bakma. Sorduğumu unuttum."

"Kulağıma söyle. Bilip bilmediğimi bilmek istiyorum." Annem yaklaştı ve kaosun patlak verişini dehşet içinde izledim. O kadar uzun süredir yoktum ki bu beni bir şekilde şok etmişti.

Johnny ellerini annemin kulağına götürüp fısıldamaya başlayınca annem yüksek sesle kıkırdadı ve tüm vücudu ürperdi. Yüksek bir bağırış beni ürpertiden uzaklaştırdı ama bağırının kim olduğunu görünce irkildim. Jimmy'ydi. Kıpkırmızıydı ve yumruklarını kaldırıyordu.

"Kadınımı çalmaya çalışıyorsun!" Johnny'nin üzerine yürüdü. "Yumruklarını kaldır ve benimle dövüş, pislik!"

"Aman Tanrım. Benim için kavga etmeyin çocuklar!" Annem göğüslerini dışarı çıkardı ve kabinlerden birine tırmandı. Orada oturan insanlar pek heyecanlanmadı. "Ama şu elmalı turtanın sesi hoşuma gitti, sanırım kazanan beni eve götürüp mideye indirecek!"

Jimmy'nin nefesi kesildi. "Daisy!"

"EMS'ye ihtiyaç olduğunu görüyorum." Hepimiz Jimmy'nin göğsünü tutup Johnny'ye doğru sendelemesini izlerken Karlene Teyze alnına vurdu. "Tanrım, ben iyiyim."

"Şaka mı yapıyorsun? Sen bunu söylediğinde birinin çoktan 911'i aradığına eminim." Başımı iki yana salladım ve o sırada sarılmakta olan iki adamın etrafından dolandım çünkü Johnny Jimmy'yi bir türlü üzerinden atamıyordu. "Burası kesinlikle delilik."

"Bu senin ailen!" Yemek yiyenlerden birkaçı hep bir ağızdan bağırdı.

"Oh, Jimmy! Bebeğim, sadece şaka yapıyordum! Sadece senin için gözlerim var! Sakın ölme!" Annem elini alnına götürdü ve bayılacakmış gibi davrandı. "Tanrım, erkeğimi alma!"

Mucizevi bir şekilde iyileşen Jimmy, Johnny'nin karnına yumruk attı ve ikisi de yere düştü. Ayrılmadan önce yerde yuvarlandıklarını, sandalyeleri ve masaları devirdiklerini gördüm.

*****Logan*****

T okyanustan yansıyan güneşle birlikte park aydınlıktı. Güneş gözlüklerim işe yaramıyordu. Kelly ve Noah'ın Sinclair'in doğum günü partisi için kurdukları çadırlardan birinin altına gitmeliydim ama en iyi görüş açısı bendeydi.

Brooke'u izlediğin için bir puan. Biramı kaldırdım ve uzun bir yudum aldım.

"Pekâlâ." Colt kendi birasıyla bana katıldı ve Brooke'u gördüğünde fazladan yutkunduğunu gördüm. "Kahretsin."

Başımı salladım. "Evet. Son on beş dakikadır burada durup kendimi kör ediyorum, böylece izleyebiliyorum."

Noah bizi fark etti ve geldi. "Hey. Siz ikiniz-"

Sözcüklerin anlamını yitirdiğinde sııttım. Oda arkadaşımızı da görmüştü. Sinclair tarafından yüz boyama çadırına çağırılmış ve hemen işe koyulmuştu. Tuttukları zavallı yüz boyacısı, Brooke yüz üstüne yüz boyarken arkada durmuş, bir dilim pasta yiyordu.

Gerçi işin iyi tarafı bu değildi. Brooke mayosunun üzerine giydiği tişörtü çıkarmıştı ve dolgun göğüsleri tek parça mayosunun onları zapt etmek için savaşımasına neden oluyordu. On yıl önce mayoyu en son giydiğinde bu kadar büyük değildi. Minik jean şortu ve uzun, bronz bacakları fanteziyi tamamlıyordu.

Biz izlerken başını geriye attı ve boynunun uzun sütununu ortaya çıkararak güldü. Bu hareket mayosunu daha da sertleştirdi ve ben nefesimi tutarak bir şeylerin ortaya çıkmasını bekledim.

Hiçbir şey çıkmayınca iç çektim. "Lanet olsun."

Noah bana dirsek attı. "Kızımın doğum günü partisinde böyle bir gösteri isteme."

Colt inledi. "Diğer babaları öldürmek zorunda kalmadan önce o tekrar giymesi gerekiyor."

Çadırın diğer tarafında bir grup baba bir arada durmuş, bizden farklı olarak Brooke'u yakından izliyorlardı. Kaşlarımı çattım. Onu izlemeye hakkımız vardı. Onların yoktu. "Oraya git ve onlara gitmelerini söyle, Noah."

Burnunun kenarını sıktı. "Bunu yapmayacağım. Kendine hakim ol. Eğer Sinclair'in partisini mahvedersen, kışına tekme basarım."

Brooke'un sırasındaki son çocuk da gitti ve ben biramı Noah'nın göğsüne doğru ittim. "Sanırım biraz yüz boyama yaparak şenliklere katılmalıyım."

İkisi de önce oraya gitmem için beni pençelemeye çalıştı ama ben onları savuşturdum ve Brooke'un önündeki küçük tabureye kayarak onu ürküttüm.

Beni gördüğünde dudakları geniş bir gülümsemeyle aralandı. "Bedavaya yaptığım çocuklar.

Yüzünüzün boyanmasını istiyorsanız bu size pahalıya patlar."

Eğildim. "Fiyatını söyle, küçük tavşan."

Keskin bir nefes aldı ve kızardı ama sonra başını salladı ve güldü. "Sen kötüsün."

"Fiyatın bu mu?" Ona sııttım. "Çünkü senin için seve seve kötü olacağım."

Ödünç aldığı resim malzemelerini toplarken elleri titriyordu. Bacakları benimkilerin arasına girene kadar döndü ve neredeyse kucağımdaydı. Göğüsleri hareketiyle birlikte sallanıyordu ve benim baktığımı görünce boya fırçasının ucuyla beni dürttü. "Akşam yemeği."

Kuru fırçayı yüzümde gezdirdiğinde ellerimi kalçalarına dayadım. Bu his beni yarı sertleştirmek için yeterliydi ve onu bastırmak için aletimle savaşmak zorunda kaldım. Ortaya çıkması için ortam kesinlikle uygun değildi. "Seni yemeğe götürmemi ister misin?"

Dudağını ısırdı ve kısa bir süre gözlerimin içine baktı. "Evet."

"Akşam yemeği o zaman." Başparmaklarımı uyluklarının iç kısımlarında gezdirdim. "Çok güzelsin, Brooke. Bu mayo beni öldürüyor."

Sıcaktan kızardı ve fırçayla burnuma vurdu. "Konuşmana dikkat et. Etrafta koşuşturan düzinelerce küçük çocuk var."

Daha da yaklaştıım ve ağızımı kulağına dayadım. "O zaman sana şu anda göğüslerini sıkmek ve yüzüne boşalmak istediğımi kesinlikle söylememeliyim, ha?"

Sessiz bir inilti çıkardı ve sonra kaskatı kesildi. Omzuma bir tokat attı ve beni kendi alanıma geri itti. "Logan! Kes şunu yoksa suratına bir sık çizeceğim."

şortunu çekip çıkarmayı ve onu yiyebilmek için takım elbisesini kenara çekmeyi düşünürken dudaklarımı yaladım. "Evet. Anladım. İşini yap bebeğim."

Beni azarlamasına rağmen yüzündeki sırıtış hoşuna gittiğini gösteriyordu. Meme uçları çakıllı bir hal almıştı ve dış hatları beni yavaş yavaş öldürüyordu. Fırçasını yüz boyasına daldırdı ve başladı. "Tüm bunlar için seni bir kediye benzetiyorum. Bıyıkları ve her şeyiyle."

"Bana daha çok bir köpek olduğum söylendi."

"Hmm. Bir köpek, ha?" Çalışırken odaklanmıştı ama sonra yüzümdeki gülümsemeye dondu ve gözlerini kıstı. "Eğer köpek stili hakkında bir yorum yaparsan, seni dışarı atarım."

Güldüm. "Peki, kadın. Yüzümü boya ve eğlenmeme izin verme o zaman."

Birkaç dakika sessizce çalıştı ve sonra yüzünde mutlu bir gülümsemeye arkasına yaslandı. "Tanrım, bir kedi kadar bile ateşlisin. Bu hiç adil değil."

Zamanımın dolmak üzere olduğunu biliyordum, bu yüzden öne doğru eğildim ve onun şaşkın ağızına bir öpücük kondurdum. Diğer babaların onun sahiplenildiğini bilmelerini istiyordum. "Belki daha sonra seni yerken yüz boyasını çıkarmayabilirim. Sadece biraz kedicik kedicik aksiyonu?"

Sertçe güldü, ki niyetim de buydu, ve beni itmeden önce öptü. "Berbatsın. Bu berbattı. Janet'in çadırından çık."

"Janet da kim?" İşaret ettiğinde omzumun üzerinden baktım. Janet, orijinal yüz boyacısı, bana ters ters bakıyordu. "Oops. Görünüşe göre Janet şakalarımı beğenmemiş."

Bir öpücük daha çaldım, diğer babalara kara bir bakış fırlattım ve sonra çadırın kenarında Noah ve Colt'a tekrar katıldım. Yerimi almak için acele etmeye çalışan Noah'nın kolunu yakaladım. "Bana beş dakika ver."

İkisi de inlediler ama benimle birlikte Brooke'tan uzaklaştılar. Yalnız kaldığımızda ikisini de inceledim. Aşırı arzusun baskısı altında muhtemelen mantıksız bir karar veriyordum ama doğru olduğunu hissediyordum.

"Çıkar ağızındaki baklayı, göt herif. Yüzümü boyatmam lazım." Colt ne dediğini fark etti ve inledi. "Ve sonra gidip taşaklarımı bulmam gerek."

"Daha fazlasını istiyorum. Brooke'tan yani." Diğer babalardan birinin benim yerimi aldığı yere baktım ve kaşlarımı çattım. "Siktiğimin akbabaları."

"Daha fazla derken neyi kastediyorsun?" Colt, Brooke'un yanındaki adamı izlerken en az benim hissettiğim kadar mutlu görünüyordu.

"Onu istiyorum. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama onun evimde olmasından hoşlanıyorum. Ona dokunmayı, onu öpmeyi, ona yakın olmayı seviyorum. Bunun peşinden gideceğim." Derin bir nefes aldım. "Bu da beni ikinize getiriyor."

Colt o karanlık bakışlarını bana çevirdi. "Onu istediğine karar verip bize uzak durmamızı söyleyemezsin."

Noah'nın ifadesi daha da karanlıktı. "Brooke söz konusu olduğunda, iyi bir arkadaş gibi davranıp geri adım atmayacağım."

"Sakin olun, de. Tanrım." İkisinin de omuzlarını kavradım. "Onu daha önce paylaştık. İçimizden birini seçeceğini sanmıyorum. Üçümüzü de istiyor ve ben de ona bunu vermeye hazırım. İlk seferinde doğru hissettirmişti ve biz sadece bir avuç beceriksiz çocuktuk."

İkisi de ne söylediğimi anlayarak sakinleştiler. Noah tekrar Brooke'a baktı ve küfretti. "Eğer o lanet mayoyu çıkarmazsa, bu pislikleri ondan uzak tutmak için üçümüze de ihtiyaç olacak. Ben de varım. Sikerim böyle işi. Neden olmasın?"

Colt çoktan bizden uzaklaşmaya başlamıştı. Omzunun üzerinden bağırdı. "Onun söylediği gibi, ama daha pis."

*****Brooke*****

"Y Yatırım dünyasında çok iyiyimdir. Google adında küçük bir şirket duydun mu hiç?" Jerry Mayhew göğüslerime bakarak sırttı ve daha yakına eğildi. "Bir şirkette hisselerim var. suyun."

Kendime küçük bir kızın babasının gözüne Janet'in boya fırçasını saplamanın iyi bir parti misafiri adabı olmadığını söyledim. "Bu harika."

"Evet, yatırım yaparak seksi küçük hanımımı elde ettim." Saçlarını omuzlarının üzerinden atmaya çalışıyor gibi görünüyordu ama kafasının tepesinde belki altı saç vardı ve muhtemelen utançtan hepsi yerinde donup kalmıştı. "Arabamı kastetmişim! Bir kadını kastettiğimi sandınız, değil mi? Hayır, şu anda benim için bir eş yok. Yine de her zaman arıyorum!"

Janet arkasından homurdandı ve belki de kadına haksızlık ettiğimi düşündüm. Yerine başkasının getirilmesinden oldukça rahatsız olmuştu ama neredeyse iki saattir bana ters ters bakıyordu. Yine de o homurtu bana anlaşılabileceğimizi düşündürdü.

"Evet, bu Dodge Charger'a sahibim. Yeni bir model. Kiraz kırmızısı." Göğsüme daha da sert bakarken dudaklarını şapırdattı. "Bu gece benimle dışarı çıkmak ister misin? Seni gerçek bir gezintiye çıkarabilirim. Benim arabamla tabii ki."

Karanlık bir figür üzerimizde belirdi ve Colt'un Jerry'ye ters ters baktığını görmek için başımı kaldırdım. Hepimiz yüz yüze gelene kadar yavaşça eğildi. "Hey, Brooke?"

Jerry'nin yüksek sesle yutkunmasını görmezden gelmek zorunda kaldım. "Evet, Colt?" "Jerry'nin arabasına binmek ister misin?"

Yüzümü buruşturdum. "Hayır. Pek sayılmaz. Üzgünüm."

"Neden senin arabanla gezmek istemediğini bilmek ister misin, Jerry?" Colt'un gözleri ölümcül bir ciddiyetteydi.

Jerry'nin alnı terlemeye başladı. "Sanmıyorum-"

"Senin arabanla gezmek istemiyor Jerry, çünkü bu gece *beni becermekle* meşgul olacak. Peki ya ağzının suyunu akıtmadan duramadığın o memeler? Onlar benim döllerimle boyanacak. Anladın mı?" Colt elini Jerry'nin omzuna koydu. "Şimdi yüzümü Brooke'a bir kedi gibi boyatmak istiyorum, o yüzden lütfen siktir olup gider misin?"

Jerry aceleyle uzaklaşırken başka bir ses çıkarmadı. Her ne kadar iğrenç biri olsa da adam için üzül müştüm.

Colt hâlâ ayaktaydı, başımın arkasını kavradı ve kabaca başımı geriye doğru eğdi. Aç gözlerle bana bakarak boğazından kısık bir sesle homurdandı ve ağzını benimkine yaklaştırıp beni sahibiymiş gibi öptü. Hiç geri çekilmedi ve öpücüğün beni tamamen yağmaladığını hissettim. Beni bıraktığında neredeyse taburenin arkasına düşecektim.

Beni yakaladı ve sonra önüme oturdu, gözleri arzuyla doluydu. "Hadi, Brooke. Yüzümün her yerine amını boya."

Nerede olduğumuzu hatırladım ve nefes nefese kaldım. "Colt! Bunları yaptığına ve söylediğine inanamıyorum!"

Janet yine homurdandı. "O sik kafalının hakkını verdi. Bir hafta önce bir partide kıcımlı avuçladı."

Colt ayağa kalkacakmış gibi hareket etti. "Lanet olası pislik."

Kalçalarını kavradım ve onu durdurdum. "Sinclair'in doğum günü partisinde Jerry Mayhew'i kovalamayacaksın. Noah seni öldürür ve o zaman bu gece kime bineceğim?"

Son kısmı şaka olarak söylemiş olmama rağmen ağzını araladı ve dilini alt dudağının üzerinde gezdirdi. "Haklısın."

"İşlerim genelde bu kadar erotik olmaz. Ama bu beni düşündürüyor. Erotik vücut boyama seansları yapsam nasıl olur?" Janet düşünürken çenesine vurdu.

"Ne şekilde? İnsanların üzerine erotik resimler mi yapıyorsunuz? Yoksa insanların erotik yerlerini mi boyuyorsunuz?" Canlandım. "Ya da! Yoksa aletleri siz temin edip sanatı çiftlere mi bırakıyorsunuz? Yarıklara girmek için güvenli boya bulmanız gerekir..."

"Bunu yapmayacaksın." Colt homurdandı. "Peki. İlk ikisini yapmıyorsun. Ben de aynısını yapabilseydim her yerimi boyamana izin verirdim."

Yetişkin bir adam olan Colt'un üzerime gelmesini kaldırabileceğimden emin değildim. Dizlerimin bağı çözüldü.

"Biliyor musun? Çikolata kullanmayı tercih ederim, böylece işim bittiğinde senden yalayabilirim." Boyaya kaşlarını çattı. "İşini yapacak mısın, kadın?"

Titrek bir nefes verdim ve fırçamı pembe boyaya batırdım. Serinlemek için bir şansa ihtiyacım vardı ve Colt'un cinsel cesaretini birkaç derece aşağı çekmenin yolunu biliyordum. Orada oturmuş, elleri yavaşça kalçalarımın aşağı yukarı gezinirken dikkatle beni izliyordu. Çıplak kalçalarımın pürüzlü elleri, onu daha az seksi yapmak için harcadığım tüm çabayı yavaş yavaş öldürüyordu.

Ben Colt'un son rötuşlarını yaparken Noah da bize katıldı. Yüksek sesle bir kahkaha attı ve yavaşça alkışladı. "Oh, adamım. Bu harika. Harikasın, B."

Colt'un gözleri sertleşti.

"Brooke?" Masumca

gülümsedim. "Evet?" "Yüzüme

ne sürdün?"

Gülmemek için kendimi zor tuttum ama konuşurken sesim zor çıkıyordu. "Sadece küçük sevimli bir domuzcuk, Colt."

"Çocukların etrafında dolaşma, dostum. Sevimli bir domuz yavrusuna hiç benzemiyorsun ve her şeyin bir kâbustan fırlamış gibi." Gözlerini sildi. "Onu kızdıracak ne yaptın?"

"Bu çok güzel bir soru." Colt kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Brooke mu? Seni kızdıracak ne yaptım?"

Kıkırdadım ve bu sesle yüzünün nasıl yumuşadığını gördüm. Bu, resmin kadın ereksiyonunu öldürme etkisini yok etti. "Kahretsin."

"Anlat."

İçimi çektim. "Senin cinsel çekiciliğini azaltmaya çalışıyordum. İşe yaradı ama sadece birkaç saniyeliğine. Harika."

Colt'la ilgili olan şey, hiçbir zaman hafif, eğlenceli bir adam olmamasıydı. Zor bir yetiştirilme tarzı vardı ve böyle bir şey olamayacak kadar küçükken kendi başına bırakılmıştı. Noah ve Logan'dan daha karanlık biriydi ve ben onu büyürken olduğu gibi sevmiştim. Başını arkaya atıp söylediklerime güldüğünde içinden ağır bir şey kayıp gitti.

Yüzü aydınlandı, yeşil gözleri parladı ve göğsümü yarıp içeri girmiş gibi hissettim.

"Oh, vay canına." Dudağımı ısırđım ve herkesin ondan benim kadar etkilenip etkilenmediğini merak ederek etrafıma bakındım.

Noah'nın yüzünde kocaman bir sırıtış vardı ve Janet ağzının bir tarafını daha da yukarı kaldıran bir gülümsemeyle onun başının arkasına bakıyordu. Çadırın arka tarafında duran babalar Colt'un ortaya çıkmasıyla birlikte dağılmıştı.

Colt'a dönüp baktığımda tüm vücuduyla bana gülümsüyordu. Bunu başka nasıl tarif edeceğimi bilemedim. Sanki o anda onun her parçası benimle mutluymuş gibi hissediyordum. Kendimi yelpazeledim. "Vay, vay, vay. Tehlike, tehlike, Will Robinson. İleride bela var."

"Sen neden bahsediyorsun?" Ayağa kalktı ve beni ayağa kaldırdı. "Ne var biliyor musun? Umurumda değil. Bana öyle bakmaya devam et."

Bu sefer beni öptüğünde daha kısa ve daha yumuşaktı ama tüm vücudumda şok dalgaları yaratmıştı. Avuçlarım terlemişti, kalbim hızla çarpıyordu ve Colt'a aşık olmanın eşiğinde olduğumdan oldukça emindim.

Sonra Logan'ın Noah'ya katıldığı yere baktım ve tekrar başımın döndüğünü hissettim. Üçüydüler. Üçüne de aşık olmanın eşiğindeydim.

Bu nasıl işe yarayacak ki?

Brooke

B Noah'ın yüzünü boyayamadan Sinclair tarafından çağrıldı. Küçük çadırımdan fazla uzaklaşmak gibi bir hata ve Kelly tarafından köşeye sıkıştırıldım. Etrafıma baktığımda beni kurtaracak kimsenin olmadığını görünce midem bulandı. Az önce ağzıma attığım kekin tadı Yutmaya çalıştığımda kurşun çıktı.

"Seninle bir dakika konuşabilir miyim?" Kabul etmemi beklemeden devam etti. "Lisedeyken sana karşı her zaman iyi değildim, değil mi?"

Söyledikleri karşısında o kadar şaşırmıştım ki ona öylece bakakaldım. Bir cevap beklediği belli olunca pastamı yere bıraktım ve ellerimi arkamda kenetledim. "Dürüstçe mi? Hayır. Ama sanırım bir kısmını ben davet ettim Kelly."

Bir nefes verdi ve ardından mizahsız bir kahkaha attı. "Bu bir öğrenme dersi. İnsanlara karşı nazik olun çünkü sonunda kimin çocuğunuzun üvey annesi olacağını asla bilemezsiniz."

Sanki bana silah doğrultmuş gibi ellerimi kaldırdım. "Vay be. Ben... Biz... Bu..."

"Noah konusunda ciddi olup olmadığından emin değil misin?" Beni incelerken başını eğdi ve ben de onun nasıl bir kadına dönüştüğünü gördüm. Zeki, koruyucu ve dürüsttü. "Logan ve Colt'a nasıl davrandığını gördüm. Siz dördünüz sahip olduğunuz şeyi hâlâ inkâr ediyor olamazsınız, değil mi? Artık hepiniz yetişkinsiniz, Tanrı aşkına."

. Ateş edildi ve hedef vuruldu. "Tanrım, Kelly, henüz söyley her şeyi söyle."

Bana bir sırtış fırlattı ama sonra yorgun bir ifadeye büründü. "Bak, ne yaptığın umurumda değil. Üç silahşörlere ve sen ya da sadece ikili oynuyorsanız. Benim için fark etmez. Önemli olan Sinclair'in senden hoşlanıyor olması. Durmadan senden bahsediyor. Hayatına kimin girdiğini önemsiyorum çünkü o da hayatından kimin çıktığını önemsiyor. Anlıyor ?"

Boynumdan aşağı bir ter damlasının yuvarlandığını hissettim. "Sanırım öyle. Beni onun hayatında istediğinden emin değilsin."

"Bir saniyeliğine sert olacağım. Sen kaçtın. Kaçmak için aileni, en iyi arkadaşlarını ve tüm hayatını terk ettin. Neden kaçtığını bildiğimi iddia edemem ama geride bıraktığın insanları gördüm. Noah'ı bir arkadaş ve Sinclair'in babası olarak seviyorum ve ona verdiği zararı gördüm. Aynı şeyi kızıma yapmayacaksın. Tanrı'ya şükür babasının kalbine sahip ama bu onu hassas ve kırılgan yapıyor." Sözlerini bitirirken doğrudan ruhuma baktı. "Demek istediğim şu ki, eğer burada kalacağından emin değilsen, kızımdan uzak durmanı istiyorum. Seni artık tanımıyorum Brooke, belki de değişmişindir. Umarım . Sanırım artık Noah seni kovalarken ben onu kovalamadığım için senden hoşlanabilirim. Birinin Sin ile zaman geçirdiğini düşündüğümde, bunun sen olduğunu düşündüğümde normalden daha az hazımsızlık hissediyorum. Sadece Sin'i kazara incitmeden önce ne yaptığından emin olman gerekiyor. Anladın mı?"

Derim yüzülmüş ve yarama tuz basılmış gibi hissediyordum ama onu ve geldiğini anlıyordum. Utanç verici bir duygu gösterisiyle dudağım titredi. Dişlerimi sertçe geçirdim ve derin bir nefes aldım. "Seni anlıyorum."

"Bir tavsiye ister misin?" Ben başımı sallayana kadar bekledi. "Eğer bir şey doğru geliyorsa, bırakın doğru olsun. Uzun zaman boyunca arkadaşımın göğüslerine dokunmak istediğim için bakmıyormuş gibi davrandım. Doğru hissettiğim şeyle savaşmayı bıraksaydım çok daha erken mutlu olabilirdim."

Gitmek için döndüğünde elini tuttum. "Teşekkür ederim."

Güldü ve sonra beni kucakladı. "Tanrım, bir yetişkin olarak gençken olduğundan çok daha duygusalsın. Eskiden küçük bir sürtük gibiydin. Yumuşamışsın, bebeğim."

Sırıttım. "Sen de eskiden kocaman bir sürtüktün. Yaşlandıkça hepimiz değişiriz."

"Umarım burada kalırsın. Bence birlikte çok eğlenebiliriz." Bana göz kırptı. "Eğer bir tane daha istersen?"

Ağzım açık kaldı ve yanaklarım kızardı.

"Aman Tanrım! Şaka yapıyorum! Mutlu bir evliliğim var." Homurdandı. "Yüzünü görmelisin. Sanki daha önce hiç bir kadın sana asılmamış gibi."

Bunu düşündüm. "Az önce o kirazı patlatmış olabilirsin."

"Oh, Noah'a senin kirazını patlattığımı söylemek için sabırsızlanıyorum. Bu onun gerçekten canını sıkacak." Yüzünü buruşturdu. "Oops. Büyük sürtük moduna geri dönmüş olabilirim."

"Bu konuşmanın ilerleyeceğini hayal ettiğim onca yol varken, bu asla onlardan biri olmayacaktı." Kafamı kaldırdım ve Noah'nın yüzünde endişeli bir ifadeyle bize doğru yürüdüğünü gördüm.

"Noah!" Kelly bana dirsek attı. "Kız arkadaşının kirazını patlattım."

Noah'nın bakışları üzerimde kaldı. "Hayır, o Colt olurdu. Sonra da ben. Ve sonra Logan."

Kelly ıslık çaldı ve sırtına bir tokat attı. "Zerre kadar yükselme yok mu? Bunun seni gerçekten rahatsız edeceğini düşünmüştüm. Huh."

Noah onun uzaklaşmasını bekleyip kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. "Benim için nasıl ıslanıyorsun? Başka bir yere bakmandan endişelenmiyorum, B."

Okuldayken hep yapmak istediğim ama bir türlü yapamadığım gibi parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Colt ve Logan hariç..."

"Bana bak, Brooke." Ben bakışlarını karşılayana kadar bekledi. "Bu aynı şey değil. Söz konusu sen olduğunda biz her zaman bir bütün olduk."

Yutkundum ve bunun ne kadar hoşuma gittiğinin içime işlemesine izin verdim. "Bu çılgınlık." "Öyle mi?" Gülümsedi ve omuz silkti. "Sanki her zaman yaptığım şey

Bu yıllar çılgınca geçti ve sonunda aklı başında bir şey oldu."

Kalbim daha sert çarpmaya başladı. "Kelly beni Sinclair'in üvey annesi olmak için düşünüyor."

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz yüzüm kızardı. Bunu neden söylemişim ki? Onları kovalayıp yemek istiyordum. Bu konuyu asla açmamalıydım, belki hiçbir zaman, ama kesinlikle bu kadar erken değil.

"Bunu söylememişim gibi davranalım."

Noah saçlarımı yüzümden geriye doğru taradı ve sonra başparmağını yavaşça ağzımın üzerinde gezdirdi. "Sin'in babası olmamın bir parçası da artık sadece kendim için karar vermemem."

Aşağıya baktım. Bana sevişmek için iyi olduğumu ama üvey anne olmak için iyi olmadığını söylediği kısma geldiğinden emindim.

"Bir diğer kısmı da Kelly ile ortak ebeveynlik hakkında çok konuşmamız. Sin'in hayatında senin daha önemli olman gibi bir durum söz konusu olursa nasıl hissedeceği gibi." Yüzümü avuçladı ve gözlerimi aradı. "Eğer burada kalırsan, sen bizimsin. Bunu artık bilmek zorundasın. Biliyor musun?"

Midemde küçük uçaklar büyüklüğünde kelebekler uçuştı. Bu büyük bir soruydu. Bu kadar az düşünmek zorunda kalmam beni korkutuyordu. Başımı salladım, kelimeleri oluşturamayacak kadar sarsılmıştım.

"Eğer burada kalırsan, benimsin. Ve benim olan Sin'indir, B." Saçlarımı kulaklarımın arkasına itti ve alnımdan öptü. "Ben ve Sin mi? Biz bir paket anlaşıyoruz. Beni istiyorsan, onu da alırsın. Belki de bunu düşünmen gerekiyordur."

Geri çekilmeye başladı ama yüzünü tuttum ve ağzını kendime çektim. O inleyip kontrolü ele alana kadar öpücüğünü kontrol ettim. Beni sıkıca tuttu ve dilini dudaklarımın arasından geçirirken başımı geriye doğru eğdi. Tadı kek ve vanilya gibiydi ve kafamın içinde havai fişekler patladı.

Öpücüğünü yavaşça bitirdi ve bana gülümsedi. "Bu bir veda öpücüğü gibi hissettirmedi."

Başımı salladım. Öyle değildi. Henüz kelimeleri söyleyemiyordum ama hissediyordum. Onunla gelen her şeyi kabul ederdim. Sinclair olması da büyük bir bonustu.

"Tamam o zaman. Gidip yüzümü boyayalım. Kendimi dışlanmış hissediyorum ve Colt ve Logan söz konusu olduğunda bu konuda hiç iyi olmadım." Elini arka cebime soktu ve kışımı okşadı. "Tanrım, bu kıyafetle beni öldürüyorsun, B."

Ve böylece bütün gün içinde bulunduğumuz hafif ve eğlenceli ortama geri döndük.

*****Brooke*****

I O gece evde yemek yemek yerine soluğu lokantada aldık. Annemin ve teyzemin bir gece önce polis tarafından gözaltına alındığı yere gitmemem gerektiğini bilmeliydim ama tedbiri elden bırakmıyordum. Ayrıca çocuklarla aramda gergin bir enerji vardı ve eve bu kadar hızlı gittiğim için korkak davranıyordum. Bundan sonra ne bilmiyordum ve sanki çok büyük bir gün geçirmişim gibi hissediyordum, bu yüzden biraz nefes almaya ihtiyacım vardı. Birazcık olsun arzu ile tıkanmamış hava.

Lokantaya girdiğimiz anda her yer sessizleşti. Bir çatal şakırdadı ve bir sandalye yere sürtündü ama bunun dışında mekanda tek bir ses yoktu. Ne kadar acı verici ve utanç verici olsa da, lokantanın her köşesini dolduran sese tercih ederdim.

"Bakın kim hava almaya gelmiş!" Karlene Teyze elini sallarken ağzıyla bir siren sesi çıkardı. "Herkes yeğenimi alkışlasın, Beaumont'ta atına sahip olabilen ve ona binebilen tek kadın, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur!"

Colt homurdandı ve Logan sırtıttı. Noah sadece başını salladı ve parmaklarımızı birbirine geçirdi. Ben mi? Aile kanımın beni alt etmesine izin verdim.

"Beaumont'ta bunu yapabilen tek kadın ben değilim, Karlene Teyze. Brent Pearson ve David Howser ile kurbağa kıkırdatmaya gittiğiniz zamanı biliyorum! Annem o gece kıkırdayan tek kurbağanın sen olduğunu söyledi."

"Adamımla kurbağa kıkırdatmaya mı gittin?!" Brent Pearson'ın karısı Karla ayağa kalktı. "David benim eşim-"

Brent Pearson'ın kafası karısına doğru döndü. David Howser da tesadüfen çiftle aynı masada oturuyordu. Şafak sessizliği girdiğimiz sessizlikten daha iyiydi ama yine de Brent'in karısının kendisini aldattığını fark etmesini izlemek zordu.

"Tanrım. Bu kasabada artık hiçbir kadın tek bir pipiyle tatmin olmuyor mu?" Boomer Perry yüz yaşına doksan yaşından daha yakındı ve bastonunun üzerinde dengede durarak ayağa kalktı ve tabağındaki yemek püresinden bir avuç aldı.

"Sakin yapma, Boomer!" Henry mutfaktan bağırdı ama artık çok geçti.

Boomer Perry yarı kör bir adama göre mükemmel nişan alıyordu. Yemek püresinden yaptığı torpido, yemek yiyenlerin kafalarının üzerinden geçip Karla'nın göğsüne *çarptı*. Karla çığlık attı ve Boomer kıkırdadı. "Bir penisle mutlu ol, seni sürtük."

Logan sıırttı. "Bu kasabayı seviyorum."

"Ve sen!" Boomer öfkesini bana yöneltti. "Kaç erkekle kirli işler?"

Karla'nın tekrar çığlık atmasını ya da Brent'in David'e vurmasını bekledim ama herkes benim cevabımla daha çok ilgileniyor gibiydi. Baskı altında hiç iyi değildim. Kan kırmızısı olduğumu biliyordum ve herkes bana baktıkça her şey daha da kötüleşiyordu. Kelime kusmuğunun geldiğini hissedebiliyordum ve bunu durdurmanın hiçbir yolu yoktu.

"Üç! Üç adam. Bu üç adam, açık olmak gerekirse. Karla gibi gizlice dolaşmıyorum. Oh! Üzgünüm, Karla. Eminim zavallı Brent'i aldatmak için mükemmel bir sebebin vardır. Bir keresinde yılan balığı gibi düzüşen bir adamla birlikteydim. Eğer Brent bunu yapıyorsa, neden ayrılmayı biraz olsun anlayabiliyorum. Yılan balığı gibi mi yapıyorsun, Brent?"

Brent'in gözleri fal taşı gibi açılmıştı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Pekala kızım, bize ne demek istediğini göster." Boomer bastonunu yere vurdu. "Brent'in nasıl becerdiğini bilmemiz gerek."

Çocuklara beni durdurmaları için sessizce yalvardım ama yüzlerinde kahkahalar atarak beni izlediler. Param yettiği zaman kan nakli yaptıracaktım. Artık ailemin kanını içimde istemiyordum. Çok dengesizdi. Vücudumun hareket etmeye başladığını hissedebiliyordum ve kendime sakın olmamı söylesem de sanki ele geçirilmiş gibiydim.

"Bilirsin işte. Bunun gibi bir şey mi?" Kalçalarımı döndürdüm ve vücudumu oynattım. "Ve sonra bir yunus ciyaklamasıyla bitirirdi. Tam bir *Özgür Willy*'ydi."

"O bir balinaydı." Birisi arkadan seslendi.

"?" Dönmeyi bıraktım ve ellerimi kalçalarımaya koydum. "On sekiz yaşımdan beri biraz kilo aldım ama balina olduğumu söyleyemem!"

"Film, seni aptal." Karla kaşlarını çatı. "Willy bir balinaydı!"

İçimi çektim. "Bir de buraya gelmenin eve gitmekten daha az garip olacağını düşünürdüm."

Karlene Teyze parmağını başına götürdü ve hayalet rolündeki kötü bir aktör gibi bir ses çıkardı. "Bir imgelem görüyorum!"

İnledim ve Logan'a yaslandım. "Buraya isteyerek geri döndüğümüne inanamıyorum."

"Yeğenimi görüyorum! Evlenmiş ve hamile kalmış!"

"Hangileriyle evleniyor?" Boomer hayatımla fazlasıyla ilgiliydi. "de! !

Üçüyle de evlenecek ve hiç kimse asla yargılamasınlar çünkü eğer yargıarlarsa evlerine lanet yağar! Özellikle de sen, Boomer Perry! Ve sen, Karla!" Karlene Teyze koltuğuna yığıldı. "Vay canına. Bu büyük bir şeydi. Sigarası olan var mı?"

"Duydun mu? Az önce bana küfretti!" Karla uzandı ve David'in başının arkasına bir tokat attı. "Bir şeyler yap!"

"Neden ben? Kocana sor." David başını ovuşturdu ve kaşlarını çatı. "Yapmayı düşündüğüm tek şey şuradaki cadı kadına kıkırdamak."

"Aynı. Tekne hâlâ bende." Brent, Karlene Teyze'ye göz kırptı. "Görünüşe göre David ve ben gerçekten de aynı kadın zevkine sahibiz. Ne dersin, Karlie?"

bir çığlık geldi. "İşte benim kadınıml!"

Turizmcı Dakota'nın bir savaş çığlığı atarak David ve Brent'in üzerine atılmasını dehşet içinde izledim. Ufak tefek birine göre cesurdu, hakkını vermeliydim. Ama adamlara ulaşmadan Karla onu bir çocuk gibi kucakladı ve göğsüne bastırdı.

"Çok tatlısın. Kendimiz kıkırdamaya ne dersin?"

Karlene Teyze parmağını yine başına götürdü. "Bir lanet! Bir lanet seziyorum! Karla Pearson tedavi edilemez sporcu kaşıntısı ve yengeçlerle lanetlenecek, her ne kadar bu şeyler doksanlarda ortadan kalkmış olsa da. Yengeçler, sporcu kaşıntısı değil."

Kıyamet koptu. Henry mutfaktan çıktığı yerden benimle göz göze geldi. Parmağıyla kapıyı işaret ederek kaşlarını çatı. "Siz Monroe kadınları bir hafta boyunca yasaklısınız! İki günde iki kez çok fazla!"

Logan kolunu belime doladı ve bizi çıkışa doğru yönlendirdi. "Bu bizi de kapsıyor mu, Henry?"

Bir avuç dolusu yiyecek kafasının yanından uçup arkasındaki duvara konunca Henry inledi. Logan'a bir bakış fırlattı. "Hepinizi bir yıl boyunca yasaklamaya karar vermeden önce buradan gitmenizi öneririm."

"Evet, evet. Sorun değil." Logan beni kucağına aldı ve bir torba köpek mamasıymışım gibi dışarı taşıdı. Kamyonetine varana kadar beni yere bırakmadı. "Biraz daha yaşlanıp medyum numarası dair bana söz ver."

Parmağımı başıma götürdüm ve ona sııttım. "Bir lanet seziyorum!"

Güldü ve kıcıma bir tokat attı. "Kaldırımda sana küfretmeden önce kamyonete bin."

"Kulağa sapıkça geliyor." Konuştuktan sonra inledim. "Tanrım, annem ve teyzemden biraz uzakta zaman geçirmem gerekiyor. Sanırım birlikte olduğumuzda delilik daha da güçleniyor."

"Az önce tüm lokantaya seni becerdiğimizi duyurmakla kalmayıp yılan balığı şeyini de yaptığın gerçeğini konuşabilir miyiz?" Colt soğukkanlılığını korumakta zorlanıyordu. "Kahretsin, bu kasaba sensiz çok sıkıcıydı."

Brooke

TEve döndüğümüzde aramızdaki her şey sakindi. İlk garip kamburu atlatmıştık ve lokantada ne olduysa olmuştu ve belki de normal sayılabilecek bir ortama rahatça yerleşiyorlardı. Logan ve Noah akşam yemeği için sandviç yapmak üzere bir şeyler hazırlarken Colt ve ben adada oturuyorduk. Sanki hayatları boyunca bunu yapmışlar gibi birbirlerinin etrafında dolaşıyorlardı, ki öyle de sayılırdı.

Onları izlemek ve ne kadar senkronize olduklarını fark etmek, aramızda her ne oluyorsa onu araştırarak sakinliği bozma şansı verdi. "Neden paylaşma konusunda iyi olduğunuzu düşünüyorsunuz?"

Logan başını kaldırdı ve kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun? Aslında değiliz. Bu iki pislik buraya taşındıkları ilk ay neredeyse son dondurmalı sandviçi kim yedi diye kavga edecektik."

"Ben. Neden *beni* paylaşmakta iyisin? Yoksa hepsi kadın mı?" Bunu hiç düşünmemiştim. Ben başka kadınları mı paylaşıyorlardı? Bu düşünce bana pek iyi gelmedi.

Colt elini enseme doladı ve sıktı. "Sen. Başka bir kadını hiç paylaşmadık."

Noah az önce boşalttığı cips poşetini düzgün bir kare şeklinde katlarken yüzünde odaklanmış bir ifadeyle beni izliyordu. "Her zaman . Seni her zaman paylaşmak istemem ama eğer başka biri varsa

Sana güvendiğim dünya, bu adamlardır. Seni en az benim kadar iyi tanıyorlar."

Logan bana doğru yürürken özlem dolu bir iç geçirdi. "Bazılarımız senin içini diğerlerinden daha iyi biliyor."

Taburemin üzerinde döndüm, böylece bacaklarımın arasında durdu ve öpmek için yüzümü yukarı kaldırdım. O kadar doğal, o kadar normal hissettirdi ki, sırtışı fark edilene kadar davranışımın değiştiği aklıma gelmedi.

"İstedğin ve ihtiyaç duyduğun her şey bu değilmiş gibi davranamazsın bile, küçük tavşancık. Dokunuşumuza bu kadar çabuk muhtaç hale geldin. Bir ay içinde bizim için ne kadar yalvaracağını hayal et." İri bir elini boğazımın ön kısmına dolayarak başımı nazikçe geriye doğru eğdi. "Neden bizim tarafımızdan paylaşılmakta bu kadar iyisin, küçük tavşan?"

Colt arkamdan bana doğru bastırdı. "Seni paylaşacak tek kişi biz olsak iyi olur."

"Öylesin." Dudaklarımı yaladım, acıkmıştım ama yemekle ilgili tüm düşüncelerimi unutmuştum. "Hiç kimseye siz üçünüze güvendiğim kadar güvenmedim. Bunu başkasının almasına asla izin vermezdim. İlk seferimde size güvenmişim."

"Yine mi bunu istiyorsun?" Noah'nın sesi o kadar kısıktı ki zar zor duyabildim. Ama yüzü hiç de öyle değildi. Gergin ve karanlıktı. "Birlikte olmamızı istiyor musun?"

Gözlerimi kapattım. Dünyada en çok istediğim şeyin onların birlikte olması olmasının benim hakkımda ne söyleyeceğinden korkuyordum. "Eğer kalırsam..." demiştin.

"Sen bizimsin." Noah sözünü bitirdi. "Söylediğimde ciddiydim. Bu şehirde, belki de bu eyalette olduğun sürece bizimsin. Tıpkı her zaman olduğu ve olacağı gibi."

"Herkes bunu mu istiyor?"

Colt ellerini belimde dolaştırdı ve sonra göğüslerimi avuçlamak için yukarı kaldırdı. "Bu sadece bir istek meselesi değil, Brooke. Bu böyle. Buraya geldiğin anda bizim oldun. Bunu sen de biliyordun. O lanet gelinliğin içinde bize doğru geldin."

"Ama bundan daha fazlası var. Sen kalıyorsun. Artık kaçmak yok. Sen bizimsin, biz de senin ve burada bizimle kal, Brooke." Logan'ın eli boğazımda sıkılaştı, sadece en hafif sahiplenici baskı. "Seni bir daha kaybetmeyeceğim."

Nabzım boynumda hissedebileceğini bildiğim kadar sert atıyordu. Bu çok fazla olmalıydı. Kendi düğünümde kaçmıştım. I

kendi kıyafetlerim bile yoktu. Berbat bir haldeydim. Yine de bunların hiçbiri önemli değildi. Çok fazla değildi. Yeterli değildi. "Gitmiyorum."

Colt'un nefesi kesildi. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Boğazımdaki yumruyu yuttum. "Çıktığımız anlamına mı geliyor?" Noah kara bir kahkaha attı. "Biz bundan çok daha fazlasıyız, B."

Logan başıyla onayladı. "Sen *bizimsin*. Buna ne dersen de, ama her gecenin sonunda eve, bize döneceğini bil."

"Bu bize ait olduğun anlamına geliyor ama aynı zamanda bir daha kaçma konusunda endişelenmene gerek olmadığı anlamına da geliyor Brooke, çünkü seninle ilgilenecek biz varız. Bırak biz seninle ilgilenelim." Colt'un sesi alçaldı. "Seni becermemize ve sevmemize izin ver."

İhtiyaçtan titredim. "Ben de seninle ilgilenebilirim."

Noah etrafımızda dolaştı ve bize katıldı. Üçü etrafımı sardı ve Noah da ellerini üzerime koyduğunda her şeyin gerçekten ama gerçekten yoluna gireceğini hissettim. "Bunu sen mi yapıyorsun?"

Başımı salladım. "Evet. Her zaman sizin olmanız gerekiyordu. Başka hiç kimse yeterince iyi değildi. Gözlerimi ne kadar kapatsam ve onlar yeterliymiş gibi davransam da yeterli değillerdi. Buna sahip olamayacağımı ya da bunu hak etmediğimi düşündüm, bu yüzden ne olursa olsun kabul ettim. Yine de seni istiyorum. Artık rol yapabileceğimi sanmıyorum."

"Bunun için şükürler olsun." Colt dudaklarını boynumdan aşağı kaydırды.

"Yorgun musun?" "Şaka yapıyorsun." İnledim. "Canlı bir kabloya bağlanmış gibi hissediyorum."

"Bunun için de teşekkürler." Boynuma bir öpücük daha kondurdu ve sonra geri çekildi. "Yukarı çık. Logan'ın odasına. Bizim için soyun."

Logan başıyla onaylarken göz bebekleri büyüdü. "Seni çıplak ve yayılmış istiyorum bebeğim. İçeri girer girmez o güzel amcığı görmek istiyorum."

Yutkundum. "Bunu ilk yaptığımızda kendinizden bu kadar emin değildiniz."

Noah sırıttı. "O zaman bizim için çok geldin. Şimdi bizim için ne kadar çok geleceğini hayal et."

Tabureden kaydım ve parmak uçlarımla aralarından geçtim. Mutfağın hemen dışında durup omzumun üzerinden geriye baktım ve üçünün de beni izlediğini görünce neredeyse nefes nefese kalacaktım.

"Git, küçük tavşan." Logan bana dişlerini gösterdi. "Büyük, kötü kurt yakında senin için gelecek."

Noah

W Logan'ın kapısının üst katta kapandığını duyduktan sonra birbirimize baktık. Colt başını sallamadan önce sırtarak beni şaşırttı. Logan ve ben bekledik tükürmesi için.

"Onun peşine on yıl önce düşmeliydim." Sanki onu görebiliyormuş gibi başını kaldırdı ve boynunu kırdı. "Bize ihtiyacı var. Muhtemelen her zaman bize ihtiyacı vardı."

Başımı salladım. "O şimdi burada."

Logan sert bir nefes verdi. "Ben ciddiym. Bizi bir daha terk etmeyecek."

"Siktir . Eğer bizi bir daha terk etmeye kalkışırsa onu kaçırmaya hazırım. Yine aptalca bir şey." Colt aniden sırttı. "Şimdi. Ne halt ediyoruz biz?"

"Ne demek istiyorsun? Bunu az önce belirlediğimizi sanıyordum." Kaşlarımı çattım. "Sen değil miydin-"

"Demek istediğim, Noah, bunu daha önce bir kez yaptık ve sen az önce onun her zamankinden daha sert ve daha fazla boşalmasını sağlayacağına söz verdin. Oraya çıkıp ikinizi birden tökezletmeye çalışmıyorum."

"İlk seferinde kolaydı." Ben de öyle düşünmüştüm. "İkiniz de sikime dokunmazsanız sorun olmaz."

Logan beni itti. "Salak."

"Sence zaten çıplak ve bekliyor mudur?" Colt elini saçlarının arasından geçirdi, yukarı çıkmak için sabırsızlanıyordu.

Logan tişörtünü kafasının üzerinden çekti. "Önce o benim."

Hoşuma gitmiyordu ama döndüğünden beri onu becermeyen tek kişi olduğu için mutsuz hissettiğini de biliyordum. Colt başını salladı, ben de onu takip ettim.

"İlk seferinde bizi izlemeye bayılmıştı. O zamanlar bunu hiç söylemezdi ama hatırlıyorum. Sadece ben ve o vardık çünkü siz ikiniz kulüp binasının dışında bekleyecektiniz. Çok gergindi." Colt yüzünü ovuşturdu. "Islaktı ve parmaklarımı içine sokmuştum, bekaretini alırken ona zarar vermeyeceğimden emin olmaya çalışıyordum."

"Hayatımın en kötü yazı tura mağlubiyeti bu arada." .

"Yağmur yağmaya başladı, biz de içeri girdik." Logan başını salladı. "Senin için uzanmıştı, sadece bir mumun ışığında çırılçıplaktı. Siktiğimin kekleri gibi kokuyordu ve artık ne zaman kek kokusu alsam sertleşiyorum."

"Siz ikiniz içeri girdiğinizde dondu kaldı ama parmaklarım onun içindeydi. Tepkisini benden saklayamadı. Daha da ıslandı. Parmaklarımı sıkı ve neredeyse pantolonuma boşalıyordum. Sonunda onu becerdiğimde çok ıslaktı." Colt bize baktı. "Önce Logan onu sikecek. Noah ve ben izleyeceğiz. Ve sonra tüm bahisler kapanır. Biriniz onu sikerken ağzının bana değmesini istiyorum."

Aletimi onlara doğrultmamak için pantolonumun içinde yerimi değiştirdim. "Bu neden bu kadar ateşli? Ağzını ilk kez doldururken birinizin onu almasını izlemek beni hâlâ ter içinde uyandırıyor."

"Başka soru yok." Logan ikimizi de itti. "Kadınımız üst katta çırılçıplak ve yayılmış haldeyken biz gerçekten burada anılarımızı mı yad ediyoruz?"

"Bizim kadınımız." Colt önce beni sonra da Logan'ı itti. "Tanrım. Ne kadar eziksizsiniz. Hadi gidelim."

Merdivenlerden çıkarken bir bufalo sürüsü gibi ses çıkarıyorduk ama Logan'ın odasına varıp kapıyı açtığımızda her nasılsa kadınımız hiçbir şey duymamıştı. Çıplaktı, güzel vücudu açıktaydı ama o kadar derin uyuyordu ki hafifçe horluyordu. Logan'ın yastığıyla yan tarafına kıvrılmıştı ve kendinden geçmişti.

Logan yanına gidip battaniyesini üzerine çekmeden önce durduk ve birkaç saniye onu izledik. Alnından öpmek için eğildiğinde kız kıpırdandı.

"İyi geceler, küçük tavşancık."

Kollarını onun için kaldırdı. "Gitme."

"Yapmayacağım." Pantolonunu tekmeledi ve bize doğru yürüdü. "Raincheck?"

Onu ararken yüzündeki somurtkan ifadeye gülümsedim. "Git. Bunu sonra bitiririz."

Colt başını salladı ve omzunu sıvazladı. "Gidip soğuk bir duş alacağım ve seni geri kazanmak için seninle nasıl uğraşacağımı düşüneceğim."

Logan gözlerini devirdi ve kapısını yüzümüze kapattı. Kapıdan ikimiz de onun mırıldandığını duyduk. "Pekâlâ. Şimdi donuma girmeden çıplak küçük bir tavşanı kucaklayacağım."

Colt homurdandı ve ikimiz de koridorda odalarımıza doğru ilerledik. Kapımın önünde durdu ve bana baktı. "İyi olacak mısın?"

Yüzümü buruşturdum. "İçeri gelip sikimi yalamayı mı teklif ediyorsun? Evet, iyi olacağım."

Bana yumruk attı. "Hayır, sık kafalı. Git kendi sikini yala. Tüm bunları kastetmiştim. Logan ve benim endişelenecek bir ailemiz yok. Ailenden telefon almaya hazır mısın?"

Omuz silktim. "Brooke'la birlikte olmayı düşündüğümde bizim dışımızda düşündüğüm tek kişi Sin'di. Sin Brooke'u seviyor. Kelly bile ondan hoşlanıyor ve ona yeşil ışık yaktı."

"Bu geleneksel bir ilişki . İnsanlar konuşacak."

"Aynı şeyi Kelly'ye de söyledim. Bana lezbiyen olduğunu açıkladığında insanların konuştuğunu ve dünyanın dönmeye devam ettiğini söyledi." Ellerimi kaldırdım. "Ben de öyle yapacağım. Eğer insanlar çok konuşursa, biz hallederiz."

Sırıttı. "Güzel. Ben sadece hepinizin katıldığınızdan emin olmaya çalışıyordum." "Ya sen? Sen var mısın?"

Colt'un sırtışı daha da genişledi. "Hiç dışarıda olduğumu sanmıyorum. Uzun zamandır öfkeli bir pisliktim ama bunu bir kenara bırakıp onunla birlikte olmak çok daha iyi hissettiriyor."

"Evet, öyle." Logan'ın odasına bir göz attım. "Şanslı pislik."

"O kadar da kızgın olamazsın. Bunların olmasının tek nedeni o." Colt yavaşça odasına doğru geri çekildi. "Sabah tekneyle dışarı çıkmayacağım. Onun uyanışını kaçırma şansım yok."

*****Logan*****

W Kolum sikimi yuttu. Rüya görüyordum. Çilek sarısı bir kafa üzerimde sallanıyordu. Bu rüyayı daha önce de görmüştüm. Binlerce olmasa da yüzlerce.

birkaç kez. Islak bir dil taşaklarımı okşarken gözümü kııptım. Rüya görmüyordum. Tamamen uyandığımda Brooke'un adını homurdandım. Sikimi tekrar ağzına aldı ve beni sertçe emdi.

"Siktir, Brooke." Aşağı uzandım ve parmaklarımı saçlarına doladım. "Buraya gel."

Elimi savuşturdu ve diliyle yarığımla alay ederken inledi.

Çok yaklaşmışım. Amına boşalıyordum, ağzına değil. Saçlarını tekrar, daha sert bir şekilde kavradım ve onu sikimden çektim. "Gel buraya. Ağzına boşalmayacağım."

Kalçalarını kavrayıp onu göğsümden yukarı kaydırırken bile dudak büktü. Noah ve Colt'u uyandırma vakti gelmişti. Brooke'u yüzümün üzerinden çektim ve onu aşağıya çekmek için kollarımı kalçalarına doladım.

Nefes nefese kaldı ve kendini yatak başlığına dayadı. "Logan! Bu-"

Her ne söyleyecekse, amını yüzüme doğru çekip onu yemeye başladığımda kesildi ve kayboldu. Zaten çok ıslaktı ve onu dilimle becerdiğimde daha da ıslandı.

"Logan! Tanrım!" Onu çalıştırdıkça sesi daha da yükseldi. Yarığını emdiğimde ve dişlerimi üzerinde gezdirdiğimde çığlık attı ve kalçalarını salladı,

Ağzıma sürtünüyordu.

Onu aylardır yememiş gibi yedim. Başka bir çığlıkla boşalana kadar onu yiyip bitirdim. Kapıyı dinlerken onu yaladım. Brooke orgazmın etkisiyle o kadar sarhoştı ki bunu fark etmedi.

Kalçalarını okşayarak onu tekrar vücudumdan aşağı ittim ve göğsümün üzerinde ıslaklığından bir iz bıraktım. "Sikime bin, küçük tavşanım."

Buğulu gözlerle bana baktı ve dudaklarını yaladı. Vücudunu kaldırıp bizi getirirken küçük eliyle beni kavradı. Kendini yavaşlatmasını ve aşağıya inmesini bekliyordum ama o aşağıya indi, tüm uzunluğumu derin ve sert bir şekilde aldı. "Oh, lanet olsun!"

Doğrudum ve kolumu sırtına dolayarak onu göğsüme bastırdım. "Tamam mı? Tanrım, küçük tavşancık."

Nefesini tuttu ve kalçalarını oynattı. "Ben iyiyim. Hatırladığımdan daha büyükmüş."

"Öyle mi? Sür beni ve bakalım bu bir anıyı tetikleyecek mi?" Ellerimi kıcına doğru kaydırıp ve onu kaldırırken yanaklarını ayırdım. "Colt ve Noah'a ne kadar seksi bir kovboy kız olabileceğini göster."

Nefes nefese kaldı ve arkasına baktı, her iki adamın da kapıma yaslandığını gördü, her ikisinin de üzerinde sadece boxer külot vardı. Göbeği etrafımda sıkılaştı ve bir iniltiyle başımı geriye attım. Colt haklıydı. İzlenmekten hoşlanıyordu.

"Sür onu, B." Noah'ın sesi boğuktu. "Bizim için bir gösteri yap."

Brooke ellerini göğsümde birleştirdi ve kalçalarını döndürerek kendini kaldırdı ve sonra tekrar aşağıya indi. Yavaş ve işkenceli bir sikişti. Taşaklarım ağrıyordu ve boşalmadan önce kalp krizi geçirmeyeceğimden emin değildim. Amcığı sikimi bir aşağı bir yukarı okşuyor, göğüsleri yüzümde asılı duruyor ve ağzımı çağırıyordu. Birini ve sonra diğerini emdiğimde haykırdı ve bana biraz daha hızlı bindi.

Kıçındaki tutuşumu sıkılaştırdım ve ayaklarımı yatağa dayayabileceğim ve tatlı amına sokabileceğim kadar yükseğe kaldırdım. Tırnakları göğsüme saplandı ve onu daha hızlı, daha sert becerdiğimde inlemeleri daha da arttı. "Siktir, küçük tavşan. Çok iyi hissediyorsun. Göğüslerini bana doğru uzat."

Ürperdi ve adımını haykırdı ama sert meme uçlarını emebilmem için göğüslerini yukarı kaldırdı. Gözlerini bana kilitledi. "Çok yaklaştım Logan. Gelmemi sağla. Lütfen!"

Bizi ters çevirdim, böylece o sırt üstü yattı ve ben de ona vuruyordum. Aramıza uzanarak, çığlıkları yükselene kadar klitorisini okşadım. Ben de kendi orgazmımı kovalıyordum. Onu öpmek için eğildim, onu yuttum

vücudu sıkılaştıkça çığlıklar atıyordu. Sert bir şekilde boşaldı, ben duramayana kadar göbeği sikimi sağıyordu. İçine boşalırken onun adını homurdandım, sahip olduğum her şey onun derinliklerine gömülene kadar durmadım.

Prezervatifi çok geç düşündüm ama umursamadığımı fark ettim. Eğer hamile kalırsa, bu daha da iyi olurdu.

Bana baktı ve onu öpmem için beni aşağı çekti. "Dün gece uyuyakaldığım için özür dilerim."

Alnımı onunkine bastırdım ve sırttım. "Bu uyandırma, dün gece alacağımı düşündüğümde bile daha iyiydi."

"Bize gösteri yapmayı seviyorsun, ha?" Colt ilk kez öne çıkarak konuştu. "En iyi önümüzde binmek tam bir şaka. İzlemeye devam edelim mi yoksa istediğimizi alalım mı?"

Brooke'un vücudu tekrar benimkine yapıştı. Colt'un yaklaşmasını izledi. "Dalga geçmiyorum."

"Dalga geçmiyor musun? Bizi izlediğini gördün ve onu sikmeye devam ettin. Amına boşalmasına izin verdin. Daha fazlasını istiyor olmalısın, ha?" Colt sadece rol yaptığını bildiğinden emin olmak için ona göz kırptı. "Senin için daha fazlası var. Dizlerinin üzerine çök ve bacaklarını ayır. Yatağın üzerine. Noah ve ben kız arkadaşının suratını sikerken Logan da seni sikmeye devam edecek."

Brooke başka, daha küçük bir orgazm gibi hissettiren bir şeyle sarsıldı. İnledi ve pozisyonunu aldı, sikim serbest kaldığında yine suratını astı. Endişelenmesine gerek yoktu. Kaya gibi sertleşmişim ve onu tekrar becermeye hazırdım. Ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü, başı yatağın kenarına yakın bir yerde bekliyordu. Arkasında olduğum yerden pembe amından gül rengi göt deliğine kadar her yerini görebiliyordum.

"Ne kadar itaatkâr küçük bir şeysin. Siklerimizi istiyor olmalısın." Colt boxer'ını aşağı itti ve kendini kavradı. "Kızını becermemiz senin için sorun olur mu Logan?"

"Birinin onu sessiz tutması lazım." Kıçını avuçladım ve sıktım. "Belki daha sonra onu becermene izin veririm. Onun amı büyülü."

Elini kızın saçlarında gezdirdi ve sonra arkasından sıkıca kavrayarak başını geriye doğru çekti. "Aç ağzını."

Onu izledim ve sikinin başını dudaklarının arasından kaydırıldığını görünce sikimi tekrar içine kaydırdım. Şaftının etrafında inledi ve Colt onun yarısından fazlasını tek seferde aldığında yemin etti. Onun ağzını kullanmasını izlemekle, çektiğimde alt dudaklarının sikimden aşağı kayışını izlemek arasında kaldım.

Colt kalçalarını çalıştırırken Brooke'u sıkıca kavradı, çok derine soktuğunda inleyip öğürürken ağzını yavaşça becerdi. Sikini derinlere gömerken durakladı ve sonra sertçe nefes alarak dışarı çekti. "Siktir, Brooke. Ağzın lanet olası bir tuzak."

Noah onu yolundan itti ve yüzünü kavradı. "Göster bana bebeğim. Logan boşalmak için vücudunu kullanırken beni em."

Noah ağzını daha hızlı alarak onu sınırlarına kadar zorladı. Yine de her vuruşta karnının sıkıştığını hissettim. O kadar ıslaktı ki kalçalarından aşağı akıyordu.

Parmaklarımı ıslaklığında gezdirdim ve göt deliğini okşadım. Duvarları beni sıkıştırdığında inledim ve Noah'ın aletinin etrafında daha da yüksek bir inilti çıkardı. "Göt deliğinle oynanmasından hoşlanıyorsun, ha?"

Colt böbürlendi. "Bekaretini de aldı."

*****Logan*****

B Rooke, Noah'yı kaşlarını çatacak kadar itti. "Dick."

Meme uçlarıyla oynamak için altına uzandı. "Logan için yeşil bayrak sallıyorum. Senin kışınla oynamak istiyor gibi görünüyor bebeğim. Artık daha önce oynadığını bildiğine göre, sana kırılabilirmişsin gibi davranmayacaktır. Çünkü değilsin, değil mi? Siklerimizi sanki onlar için yaratılmışsın gibi alıyorsun."

Yumrukları yatağın üzerinde sıkılaştı ve başını eğdi. "Bunu istiyorum." Göğüs ucunu daha sert çimdikledi. "Tekrar söyler misin? Seni duymadım."

"Onu istiyorum!" Başını kaldırdı, gözleri parlıyordu. "Becerilmek istiyorum. İşte. Hepinizi istiyorum."

Kızın yüzünü okşadı ve başının yan tarafını öptü. "Aferin kızıma."

Colt odadan çıktı ve geri döndüğünde elinde küçük bir şişe kayganlaştırıcı ve bizden çok daha küçük bir dildo vardı. Geri kalanımız sustu ve başımızı ona doğru eğdik. Bu şeyleri nereden bulmuştu?

"Hazırlıklı olmayı severim."

Brooke hırladı. "Eğer onları benden önce aldıysanız, aldığınız yere geri götürebilirsiniz."

Eğildi ve onun çenesini kavradı. "Senden önce yoktu. Onları senin için aldım."

"Ah." kaçırdı. "Bu çok küstahçaydı."

Odaklanmasını sağlamak için kalçalarımı yuvarladım ve ondan gelen bir inilti ile ödüllendirildim. "Bu doğru, küçük tavşan. Daha sonra dövüşebilirsin. Şu anda bir şeyin ortasındayız."

Colt kızın saçlarını tekrar kavradı ve başını kaldırdı. "Bizim için iyi bir kız ol ve Noah'ın sikini yala."

Noah inledi. "Bundan sağ çıkamayacağım."

Kayganlaştırıcıyı aldım ve oyuncağın ve parmaklarımın üzerine yaymak için zaman ayırdım. İlk parmağımı bir şampiyon gibi aldı, Nuh'a çılgınca inledi. İkincisi biraz gergindi ama boyutuna uyum sağladı ve yeterince hızlı almak için geri sallanmaya başladı. Kıcı doluyken sikimin etrafında gerilmiş cennet gibi hissediyordu.

Oyuncak parmaklarımdan daha kalındı ve tamamen kıcına gömülür gömülmez boşaldı. Tekrar boşalmamak için tüm gücümle savaştım ve kendimi zor tuttum. Vücudu beni içine çekiyordu. Kontrolümün sonuna gelmişim, bu yüzden bıraktım. Onu oyuncakla ve aletimle sert bir şekilde becerdim, hem amını hem de kıcını kullanmak için kullandım. Klitorisile oynamak için altına uzandım ve onu benimle tekrar gelmeye zorladım.

İkinci dölümü alırken çığlık attı ve sarsıldı. Benimle doluydu ve bununla ilgili bir şey beni daha da fazla zevkle başım döndürdü. Sonunda çekilip yana yuvarlandığımda, kemiklerimin sıvı olduğunu hissettim.

Colt hızla yerimi aldı, oyuncağı tekrar kıcının derinliklerine iterken ona kaydı. Onu sert ve hızlı bir şekilde becerdi, bunu yaparken kıcını tokatladı. Noah onun diğer ucundaydı, aleti Brooke'un boğazının arkasına gömülmüştü. Brooke ter içindeydi, kıpkırmızı kesilmişti ve yaptığı tüm boşalmalardan dolayı sesi kısılmıştı.

"İçinde bir tane daha var mı Logan?" Colt oyuncağı Brooke'un kıcına sert ve hızlı bir şekilde soktuğu yerden başka bir yere bakmadı. "Sanırım kızımızın hava geçirmez olmanın ne demek olduğunu hissetmeye ihtiyacı var."

Bu sözler üzerine Brooke'un eli klitorisine gitti ve tekrar boşaldı. Onunla işimiz bittiğinde silinip gidecekti.

"Brooke için her zaman içimde bir tane daha vardır." Ağzına boşalmayı planlıyordum, bu yüzden banyoya gittim ve yıkandım.

Yatağıma döndüğümde, Colt oyuncağı fırlatıp atmıştı ve sırtüstü yatarak Brooke'u yanına çağırıyordu. Brooke titreyen bacaklarıyla onun üzerine süründü ve Colt da onu kaldırıp sikinin üzerine yatırdı. Noah onun arkasındaki yerine geçti ve kayganlaştırıcıyla sikini okşadı.

"Buna hazır mısın?" Colt onun yüzünü kavradı. "Hayır dersen her şey biter." "Bunu istiyorum. Buna ihtiyacım var." Bana baktı ve gülümsedi. "Geliyor musun?"

Bir homurtuyu zar zor tuttum. Kahretsin, evet, geliyordum. Yanlarındaki yatağa tırmandım ve Brooke'un saçlarını okşadım. Bu pozisyon beni Colt'a da yaklaştırıyordu ama Tanrı'ya şükür gözleri Brooke'a takılmıştı. Ağzını açıp beni içine almadan önce sikimi yalamasını izledim. İki kez boşaldıktan sonra bile sikim daha fazlasını istiyordu. Yanaklarını çukurlaştırdı ve beni derinlemesine emerek bizim için ne kadar mükemmel olduğunu kanıtladı. Vücuduna her şey oluyordu ve ağzı emişini hiç kaybetmiyordu.

Beni emerken Noah'nın sikini yavaşça kıkına bastırmasını izledim. İlk başta sıkışmış gibiydi ve Brooke'un çıkardığı seslerde bir inilti vardı ama Colt onun klitorisıyla oynadı ve bu onu Noah'ın sikinin daha derine kayması için yeterince rahatlattı. Brooke'un belini tuttu ve tamamını içine alana kadar ileri itti.

Colt bir küfür savurdu ve hırladı. "Kahretsin bebeğim, hepimizi alıyorsun. Şu bak, alabileceğin kadar yarrakla dolusun. Sen bizim mükemmel küçük iyi fahişemizsin, değil mi?"

Ben Colt'un canına okumadan önce Brooke sikimin etrafında eskisinden daha fazla inledi ve bundan hoşlandığını fark ettim. Brooke sapıktı ve ben buna bayılıyordum.

Colt ve Noah onu becermeye başladılar, biri içeri iterken diğerrinin dışarı çektiği bir ritim buldular. Brooke'un boşalması uzun sürmedi. Yine de beni emmeyi hiç bırakmadı. Ben daha derine iterken bana baktı, gözleri zevkten kaybolmuştu ama gülümsemeye benzeyen bir şeyin onları kırıştırdığını görebiliyordum.

Ritmelerini kaybetmeleri uzun sürmedi ve ikisi de aynı anda derinlere doğru itmeye başladı. Brooke'un inlemeleri daha sonra homurdanmalara dönüştü ve tırnakları Colt'un göğsünde derin çukurlar bıraktı.

"Siktir, Brooke. Aletlerimizi çok iyi alıyorsun." Colt'un sesi gergindi. "Çok iyi bir sürtüksün."

Noah homurdandı ve sonra onu daha sert becerirken adını haykırdı ve sonra kıkını tohumuyla doldururken dondu. Bu Brooke'u harekete geçirdi ve gözlerinin nasıl yuvarlandığını görmek beni tekrar uçurumun kenarına itti. Her zamankinden daha sert boşalırken ağzını doldurdum ve Colt'u da onunla birlikte kenara çektim. Geriye doğru tökezledim ve yatak başlığına yaslandım, vücudum profesyonel bir antrenman yapmışım gibi harap olmuştu.

Noah yatağa geri düştü, tutmaya çalışırken gürültülü nefes alışları odayı dolduruyordu. Colt az önce Brooke'un kucağındayken olduğu yere yığılmıştı.

Kollarını. Kız onun üzerinde gevşek bir şekilde yatıyordu ve arada bir seğiriyordu. Herhangi birimizin cümle kurabilmesi ya da hareket edebilmesi için uzun bir süre geçmesi gerekti.

Kas kontrolümün bir kısmını geri kazanan ilk kişi bendim, bu yüzden ayağa kalktım ve Brooke'u temizlemek için nemli bir bez almak üzere deniz bacakları gibi hissettiğim banyoya doğru tökezledim. Geri döndüğümde, Colt'un üzerinden yuvarlanmıştı ve sırt üstü yatıyordu, hâlâ gevşekti.

"Nasıl hareket ediyorsun be adam?" Noah yattığı yerden inledi. "Hareket ediyor muyum?" Homurdandım. "Bacaklarını aç, bebeğim."

İnledi ve başını salladı. "Yapamam. Daha fazla olmaz. İyileşmek için iki ila üç iş gününe ihtiyacım var."

"Seni temizleyeceğim, küçük tavşanım." Dediğimi yaptığında ve yapabildiğim kadarını yapmama izin verdiğinde ona gülümsedim. O kadar doluydu ki sürekli daha fazlası dışarı sızıyordu. Bezi sepete doğru fırlattım ve onu kollarıma çekebilmek için yatağa süründüm. "İyi misin?"

Bana sokuldu. "Sanırım vajinam bozuldu."

Colt homurdandı. "Ama senin kışın değil mi? Noah, Brooke senden daha büyük olduğumu söyledi."

Noah elini salladı. "Brooke ne olduğunu biliyor. Onlara dildodan bahset, bebeğim."

"Bu bir sırdı!" Ayağa kalktı, bir yastık kapıp ona vuracak kadar canlanmıştı.

Sırıttım ve o da hiçbir şey olmamış gibi kollarıma geri yerleşti. "Sanırım Noah'ya saldırabilirsen sorun olmaz."

"Bunu o istedi."

Colt yavaşça doğruldu ve bakındı. "Keşke lokantaya gidip kahvaltı edebilseydik."

"Kahretsin." Brooke içini çekti. "Kahvaltı hazırlamam için bana bakmayın. Az önce size kahvaltı, öğle yemeği ve akşam yemeği servis ettim ve hiç kırıntı bırakmadınız. Artık başkası çalışabilir."

Noah onun ayağını tuttu ve bileğini öptü. "Sanırım akşam yemeği yedim. Yatmaya hazırım."

İnledim ve Brooke'u da yanıma çekerek doğruldum. "Tamam. Ben pişiririm ama sen de benimle geliyorsun, küçük tavşanım. Adaya yayılmanı istiyorum, böylece ben krepleri çevirirken sana bakabilirim."

Brooke

T Duvar resmi birkaç gün içinde uzun bir yol kat etti. Her gün saatlerce çalışıyordum, böylece evden ve günaha girmekten uzak olacaktım. Toparlanmak için zamana ihtiyacım olduğu konusunda şaka yapmıyordum. Üç erkeğimi de yanıma aldıktan sonra kendimi kros atına binmiş gibi hissediyordum. Erkek arkadaşlarım. Yine de olduğumuz şey için bu kulağa aptalca geliyordu. O kadar çabuk her şey olmuşlardı ki için Ben, gibi onlar olmuştur için en çok . benim çocukluk ve ergenlik. Onları sevdiğimi, onlara aşık olduğumu biliyordum.

Başından beri onlara aşık olduğumu düşünüyordum. Uyandıktan ve beni cennete kadar becerdikten sonra hissettiğim korku o kadar içgüdüsel ki, onlardan uzaklaşmak için aynı kaşıntıya sahiptim. Logan krep yaptıktan sonra uyandım ve bunun aşk olduğunu anladım. Ve kaçmak istemiştim. Korkunçtu. Onları sevdiğim gibi sevmek, yanlış giderse insanları mahveden bir şeydi. O gün yatakta Logan'ın yanında ne kadar uzun süre kalırsam, o kadar sakinleştiğimi hissettim ve on sekiz yaşındayken de aynı şekilde hisset fark ettim. Onlarla yatmışım, bir yetişkin olarak hissettiğim ve korktuğum gibi hissetmişim ve bunu ayırtmışım.

Yine de kelimeleri söylemeye cesaret edemedim. Her ne kadar onları hissetsem ve doğru olduklarını bilsem de, yüksek sesle söylemekten çok korkuyordum. Yine de kalamayacak kadar korkmamışım, yani bu bir gelişmeydi.

Sabahki buluşmamızdan sonraki üçüncü iş gününde Noah, Sin ile birlikte duvar resmime geldi. Bana öyle bir arzuyla baktı ki neredeyse

Titrek elleriyle tüm resmimi mahvetti. O kadar kötüydü ki, Sin'le bana huzur içinde resim yapabilmemiz için yirmi adım vermesini söyledim. O uzaktayken ben odaklanabiliyordum ve Sin de giderek daha konuşkan oluyordu.

"Baban senden hoşlanıyor." Ben bakmıyorken eline boya sürdü ve sonra duvara bastırdı. "Güzel. Şimdi de sen."

Geri çekildim ve ona baktım. "Fena değil, evlat. Al, elimi boya." Yaptı ve sonra bana gülümsedi. "Babamı seviyor musun?"

Arkama baktığımda fotoğrafımızı çektiğini gördüm. Kalbim mutlulukla çarptı ve yüzümdeki gülümseme gülünçtü. "Seviyorum."

Sin çığlık attı ve güldü. "Baba! Brooke senden hoşlanıyor!" Onunla alay ettim. "Hey!"

Kıkırdadı ve koşarak Noah'ın sevimli gri spor ayakkabısının her yerine boya izleri bıraktı. Bana bir kaşını kaldırdı ve bana dönmeden önce Sin'in peşinden koştu. Güldüm ve koştum, beni yakalayıp kucağına aldığında çığlık attım.

"Boya duvara gider, B. Bunu konuşmuştuk." Boynumu ısırdı ve ıslak boya fırçamı yanağına sürdüğümde inledi. "Berbatsın."

Sin duvara geri döndü. "Acele et, baba! Elini de ekle!"

Beni çabucak öptü ve yanıma gelmeden önce yere bıraktı. "Belki de Brooke benim büyük el izimin sizinkilerin yanında olmasını istemiyordur."

Aniden yaptım, çok kötü bir şekilde.

"Hayır, ." Bana gülümsedi. "Öyle mi?"

Başımı salladım ve Sin'in elini kapatmasına yardım ettim. "Mükemmel olacak."

Sinclair'i Kelly'ye götürmek için ayrıldıktan sonra üç el izine baktım ve onları duvar resminde gerçekten sevdiğime karar verdim. Orada kalacaklardı.

Yine kendimi kaptırdım ve çişimin geldiğini ancak iş işten geçmek üzereyken fark ettim. Fırçamı bıraktım ve aceleyle nalbur dükkanına girdim. Tuvaletlerini kullanmama izin verecek kadar nazik davranıyorlardı. Çok yaşlı bir çift olan ev sahiplerini tuvalete koşarken göremedim ama o kadar da dikkatli bakmadım. Kendimi içeri kilitledim ve nihayet gidebildiğimde rahatlamış bir iç geçirdim.

Ellerimi yıkadıktan sonra çıkmak için kapıyı açtığımda iri bir beden içeri girdi ve bu sırada ağzımı kapattı. Gelenin Logan olduğunu hemen anladım ama yine de beni bıraktığında koluna bir tokat attım. "Beni korkuttun!"

Ben geri çekilirken o bana doğru yaklaştı. "Yaşlı Bay Bob şüphelenip işitme cihazını takmadan önce burada tam on dakikamız var. Karısı bugün doktorda."

Dudaklarım yukarı kalktı. "Tam olarak neden banyoya daldınız? On dakikaya ne için ihtiyacın olabilir ki?"

Beni arkamdaki duvara yapıştırdı ve öptü. Kirli sakalı sertti ama ağzı çok yumuşaktı. Elleri vücudumda gezinirken, her yerime dokunurken inledim. Göğüslerimi avuçladı ve sonra elini şortumun önünden aşağı kaydırıp seksimi avuçlamadan önce kıcıımı kavradı. "Seni şu anda bu duvara karşı becermem gerekiyor yoksa aklımı kaybedecekmişim gibi hissediyorum."

"İşitme cihazını takmadığından emin misin?" Daha sorarken pantolonunu açtım ve sikini çıkardım.

Elini pantolonumdan çekti ama sadece düğmelerini açıp aşağı itmek için. Beni kucağına alıp tek hamlede içimi doldurduğunda, beni duvara en iyi şekilde sabitlediğinde sadece bir ayağımdan çıktılar ve diğerinden sarktılar. "Sessiz olursak hiçbir şey duymaz."

Logan sessiz kalmamla pek ilgilenmedi, çünkü anında beni sert ve kaba bir şekilde becermeye başladı. Pantolonu kalçalarımı tırmıklıyor ve dişleri biraz fazla sert ısıırıyordu ama ben hepsini ve daha fazlasını istiyordum. Bir canavar yaratmışlardı. Altıma uzandı ve kıcıımı kavradı, kalçalarını içime sokarken beni sıkıca tuttu.

Bileğimi ağızıma soktum ve sessiz kalmak için ısırdım. Logan izledi ve daha hızlı iterken düpedüz vahşi görünüyordu.

"Lisedeki eski sevgililerinden biri bu sabah bana seni sordu." Hırladı. "Seni şehrin ortasına sürükleyip herkesin gözü önünde döllerimle doldurup sikmeyi ne kadar çok istediğimi anlamıyorsun, böylece benim olduğumu bilecekler."

Hızlı ve sert bir şekilde boşalırken gözlerim yaşlarla doldu, onun etrafında zonkluyordum. Hemen durdu ve kalçalarını bana karşı salladı, beni izlerken vücuduyla klitorisimi ovuşturdu.

"Eğer biraz daha çılgın olsaydım, bunu yapardım. Seni tüm eski sevgililerinin önünde domaltır ve onlara tekrar tekrar sikimin üzerine boşalmanı izletirdim." Öne doğru eğildi ve burnunu benimkine sürttü. "Ve sen de bana izin verecek kadar çılgınsın, değil mi? Çünkü sen de benim olmayı en az benim seni sevdiğim kadar seviyorsun."

Nefes nefese kaldım ve sessiz olmam gerektiğini unutarak iki kolumu da boynuna doladım. "Tekrar söyle."

Şaftını yavaşça içeri sokup çıkarırken gülümsemesi yumuşaktı. "Benim olmanı seviyorum."

Ağzını daha da yaklaştırdım. "Senin olmayı seviyorum."

Gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı ve tekrar açtığında bana geri dönen sıcaklık nefesimi kesti. Beni öptü, nazikçe ağzımı ağzına aldı ve ben bir şekilde başka bir orgazmın eşiğine gelene kadar ağzımla sevişti. Her yerde baskı hissediyordum, basınç ve çırpınan sinirler. Her ne oluyorsa büyük hissediyordum.

"Seni seviyorum... benim olmanı, küçük tavşanım." Bu sözleri söylerken bana öyle içten baktı ki. "Beni anlıyor musun?"

Aletinin içimde şiştiğini hissettiğimde haykırdım. "Seviyorum-"

Beni sertçe öptü ve birlikte titreyerek boşaldık. Daha önce hiç böyle bir orgazm yaşamamıştım, yumuşak ve ılık bir bahar gibi üzerime yıkanan bir orgazm. Kendimi erimiş çikolata gibi hissediyordum ve o kadar önemseniyordum ki Logan'a sarıldım.

Bunu ona söylememe izin vermemişti ama endişelenmemiştim. Bana nasıl hissettiğini söylemişti ve hazır olduğunda benim de ona nasıl hissettiğimi söylememe izin verecekti.

*****Logan*****

"D "Babamın gittiği geceyi hatırlıyor musun?" O gece hakkında çok düşündüm ve Brooke'un bunu hiç düşünüp düşünmediğini merak ettim.

Duvar resminin altındaki kaldırımda oturmuş, bir paket cipsi ve bir Sokağın aşağısındaki benzin istasyonundan kök birası aldım. Güneş parlaktı ve güneş gözlüklerimi burnuna düşürmüştüm. Gözlüğün içinde iyi görünüyordu.

Brooke banyodan çıktığımızdan beri gözlerini benden ayırmamıştı. Söylediklerimden korkmuş gibi görünmüyordu. Daha sıcak, daha açık görünüyordu. "Elbette istiyorum."

Bu konu hakkında hiç konuşmamıştık. Nasıl hatırladığını merak etmekten kendimi alamıyordum. "Anlat bana."

Kaşlarını çattı ve elini kaldırarak alnımdaki saçlarımı taradı. Dokunuşu o kadar yumuşaktı ki kendimi ona doğru eğilmekten alıkoyamadım. "Okuldaki diğer kızların ne hakkında konuştuğunu görmek istedim."

Şaşkınlıkla ona bakarken yüzüm buruştu. "Ne?"

Kızardı ama başka tarafa bakmadı. "Sen biraz çapkındın, Logan. Birileriyle yattın. Kızlar bunun hakkında konuşurdu. Bana hep seninle ve vücudunla, aslında hepinizle dalga geçerlerdi. Seni çıplak görmeden önce çıplak halinin nasıl görüldüğüne dair detaylı bir fikrim vardı."

Hâlâ kafam karıştı. "Biz o kadar çok yatmadık."

"Elbette, sen yaptın. Ama ben bilmiyordum ve merak ediyordum. Siz üçünüz benim her şeyimdiniz ve sanırım ben kendimi dışlanmış hissettim. Kendinizden büyük bir parça veriyordunuz.

benim dışımda herkese. En azından öyle hissettim." Kaşlarını attı. "Ben de bunu gerçekleştirmeye karar verdim. Seni ıplak görme kısmını."

"Kendini fazlasıyla ele veriyordun, küçük tavşancık. Bir süre soyunma odalarında kendi payımıza düşen pisliği duyduk. Ta ki senin hakkında tek bir kelime etmeye cüret eden herkesi dövmeğe başlayana kadar."

"Ciddi misin?"

Alay ettim. Bunu nasıl bilmezdi? "Peşinde koştuğun adamlara rağmen bekaretini bu kadar uzun süre korumayı nasıl başardığının oldukça basit bir açıklaması var."

Yüzü gerildi ve birkaç saniye sonra güldü. "ok fazla hayalete dönüştüm, değil mi? Sadece oral seks konusunda kötü olduğumu falan düşünmüştüm."

Hırlayarak onu daha yakına çekmek için başının arkasını kavradım. "Hayır. Böyle bir şey hiç olmadı. Bizim dışımızda başka bir erkeğe hiç dokunmadın."

Gülümseyerek omuz silkti. "Her neyse. Hepinizi ıplak görmek istediğime karar verdim ve bunu gerçekleştirdim. İçeride yalnız olduğunuzu bildiğim için *yanlışlıkla* soyunma odasına girdim. Sözde Müdür Jimmy'den saklanıyordum çünkü konuşmayacağımız cupcake olayı yüzünden uzaklaştırma aldıktan sonra kampüste olmamam gerekiyordu."

Sarsıldım. "Vay anasını. Sanırım ardından gelen her şey bana o kısmı unutturdu. Seni küçük sapık."

Devam ederken gülümsemesi daha çekingen ve biraz da üzgündü. "Seni ıplak göreceğimi ve herkesin neden bahsettiğini anlayacağımı sanıyordum. Onun yerine... Onun yerine morlukları gördüm. Her yerin morluk içindeydi Logan."

Taciz anılarıyla başa çıkmıştım, bu yüzden artık beni o rahatsız etmiyorlardı ama Brooke'un devam ederken gözlerinin yaşlarla dolmasından nefret ediyordum. Bu bende geri dönüp onu onları görmekten koruma isteği uyandırdı.

"Sırtın... Omurganın her yerinde bir çürük vardı. Babanı hiç sevmezdim ve sana karşı bir pislik olduğunu biliyordum ama bunu yaptığınızı bilmiyordum. Asla bilemezdim. Çok iyi saklamışsın."

Gözlerini sildim ve onu daha yakına çektim. "Arkamı döndüm ve seni orada dururken gördüm, yüzünde öfke dolu bir ifade vardı, sonra hayvani bir çığlık attın ve kaçtın. Nereye gittiğini çok iyi biliyordum."

"Onu öldürmek istedim." Bunu sessizce ama o kadar büyük bir şiddetle söyledi ki hâlâ hissettiğini anladım. "Evinize kadar koşarak geldim. "Evine kadar koştum.

İçeri nasıl girdiğimi bile bilmiyorum ama bir anda elimde bir beyzbol sopasıyla anne babanızın önünde dikiliyor ve çığlık atıyordum."

Yutkundum, onun o pozdaki görüntüsü hâlâ bazı geceler aklımdan çıkmıyordu. Boynunu çok kolay kırabilirdi. Dev gibi bir adamdı, benim yetişkin halim kadar, belki daha da büyüktü. Kıyafetlerimi giydikten sonra soyunma odasından koşarak çıkmıştım ve Noah ile Colt beni şeytan kovalıyormuş gibi koşarken görmüşlerdi. Çığlıklar başladığında bahçeme varmıştık. Brooke, babamın omzunda, anneme ve babama bağırıyor, babamı yaptıkları için tehdit ediyordu.

"Biliyor musun, o güne kadar hiç karşılık vermemiştim." Yüzüne baktım ve yanağını avuçladım. "Yine de senin peşinden gitti."

Cipsleri yolundan itti ve kucağıma sürünerek şehrin en işlek caddelerinden birinde güpegündüz üzerime çıktı. "Bu kadar özel birine nasıl zarar verdiğini anlayamıyordum. Ona zarar vermek istedim. Eğer bana doğru hamle yapmasaydı, sonraki birkaç saniye içinde kafatasına bir sopa yiyecekti. Ama sen beni kurtardın. Beni iterek yolundan çekildin ve onunla dövüştün."

Pek hoş olmamıştı. Colt sonunda beni babamdan kurtarmak zorunda kaldı. O gece, sevgili babam eşyalarını topladı ve bir daha görülmemek üzere gitti. Annem büyük aşkımdan kaçtığım için bana kızgındı ya da öyle bir şeydi ve hayat hâlâ cehennem gibiydi. Yine de şiddet içermiyordu. "O günü yıllar boyunca pek çok kez düşündüm. Hiç tereddüt etmedin. Hâlâ çocuk olman ve babamın çok büyük olması önemli değildi. Bazı şeyleri açıklamamış olmam önemli değildi. Sen sadece benim için savaşa koştun. Bunu benim için daha önce kimse yapmamıştı."

Başı omzuma düştü. "Ve sonra seni terk ettim."

Sırtını okşadım. "O zamanlar bize karşı bir şeyler hissettiğini düşünüyor musun?"

Bana baktığında gözleri hüznün ve pişmanlık doluydu. "Yaptım. O zamanlar bilmiyordum sanırım. Bunu anlayamadım. Siz üçünüz benim her şeyimdiniz. Dünyam sizin etrafınızda yükselir ve batardı. Her şeyde birbirimizin yanında olmuştuk. Ben beleşçi babamı bulmaya gittiğimde, siz oradaydınız. Colt'un annesi öldüğünde, biz oradaydık. Sanırım sizden bekaretimi almanızı istediğimde bunu biliyordum. Bunun özel olmasını ve okulda duyduklarım gibi bir korku hikayesi olmamasını istedim, ama sanırım sadece sizin olmanızı istedim. Yine de öpüştükten sonra rol yapmaya devam edemedim."

"O geceden sonra soğudun." Yüzünü avuçladım. "Neden?"

"Korkmuştum." Kırık bir kahkaha attı. "Hâlâ korkuyorum. Hayatımda hiç sağlıklı bir ilişki görmedim Logan. Bırak nasıl olacağını, nasıl göründüğünü bile bilmiyorum. Ve üçünüzle de birlikte olmaya çalışarak acemilikten uzmanlığa atlıyorum. Yanlış bir adım atarsam her şeyi başıma yıkabilirmişim gibi hissediyorum. Farklı olan tek şey artık küçük bir kız olmamam. Artık korkunun ne anlama geldiğini anlıyorum."

Kıpırdamadan durdum. "Korku ne anlama geliyor, Brooke?"

Dudaklarını yaladı ve derin bir nefes aldı. "Bu muhtemelen seni her zaman sevdiğim anlamına geliyor."

*****Brooke*****

I Henry'yi yumuşatacağını umduğum iki şeyle lokantaya geldim. Lokantanın küçük bir resmini çerçeveletmişim ve annemin evine girip ben çocukken Henry'den çaldığı bastonu geri almıştım. Annemin onu ilk korkuttuğu ağaçtan oyduğu bastonunu yıllarca aramış, onu çalanın annem olduğunu bilmiş ama bunu asla kanıtlayamamıştı. Henry anneme büyük bir orta parmak göstermek için ağacı kesmişti ve annem bundan hiç hoşlanmamıştı. Artık zamanı gelmişti.

Henry'nin beni affetmesi ve tekrar dışarıda yiyebilmem için büyük silahları çekmem .

Lokantaya adımımı atar atmaz Henry tam karşımdaydı ve bana kaşlarını çatarak bakıyordu. Bana dışarı çıkmamı söyleyemeden tabloyu ona doğru ittim. "Sen bir şey söylemeden önce Henry, ne kadar üzgün olduğumu söylememe izin ver. İşte lokantada yaptığım bir resim. Pencerede seni bile çizdim, gördün mü? Ve eğer bu yeterli değilse, bak ne buldum."

Sopayı görünce gözleri fal taşı gibi açıldı. "Betty!"

"Onu nerede bulduğumu söyleyemem." Gülümsedim. "Bu beni affetmen için yeterli mi?"

"Sen mi? Evet. Çılgın ailenin geri kalanı? Pek değil."

Ona sarıldım. "Dürüst olmak gerekirse, bu tercih edilir. Onlar deli."

Homurdandı ve söz konusu ailenin oturduğu ve yüzlerinde çatık kaşlarla onları izlediği arka taraftaki masayı işaret etti. "Size fazladan bir waffle getireyim."

"Hey! Neden onları bu kadar çabuk içeri aldın? Sana da mı rüşvet verdiler?"

"Hayır. Birden ortaya çıktılar ve onları buradan çıkarmak çok zor." Başımı okşadı ve sonra mutfğa geri döndü.

Masalarına doğru ilerlerken omuzlarım ökmüşü. alıntı bastonu aldığım için başımın belaya gireceğini biliyordum.

Karlene Teyze parmağını başına götürüp *kur yaptı*. "Geleceğinde bir kış tekmeleme görüyorum."

Yanına sokuldum ve anneme gülümsemeye çalıştım. "Özür dilerim. aresizdim. Çocuklar her sabah yemek yapamaz ve ben de yapmak istemiyorum."

"O sopayı geri almalı ve kafana onunla vurmaliyim." Annem kollarını kavuşturdu. "Ben de tam bunu yapacak havadayım."

"Jimmy onu terk etti." Karlene Teyze şuruplu krepten bir ısırık aldıktan sonra parmaklarını yaladı.

"Hayır, yapmadı!" Annem masanın üzerinden bana ve Karlene Teyze'ye doğru eğilirken sesi tizleşmişti. "Buna birlikte karar verdik. Teyzen o aptal kompresyon çorapları yüzünden kafama takıldı ve ondan çorapları çıkarmasını istedim. Adam bana bunu aşmamı söyleme cüretini gösterdi. Ne göt herif ama."

Teyzeme baktım. "Ya Dakota? Kötü davranışların için seni affetti mi?"

Annem homurdandı. "Ona karanlık sanatlardan vazgeçmesinin sebebinin o olduğunu söylemiş."

"Bana sorarsanız bu bir sürü saçmalık. Bu konuda hiçbir zaman ciddi olmadı." Burnunu ekti. "Brent ve David'le konser vermeye gitmek için çoktan plan yaptım."

"Tanrı aşkına, o evli bir adam, Karlene." Annem başını sallayarak bana döndü. "Ve sen. Logan'ı kaldırımda, güzel tablonun yanında becerdiğini duydum."

"Sence güzel mi?" Ben de öyle düşündüm. Bir araya geliyordu. "Bekle. Dakota ile aranızı bozman işime zarar vermeyecek, değil mi?"

"Tabii ki güzel, Brooklyn. Sen bir sanatçısın." Annem gözlerini devirdi. "Yine de halka açık cinsel ilişkiye odaklan."

"Sadece kucagında oturuyordum. Konuşuyorduk, hepsi bu." Dudaklarımı olabildiğince sıkıca birbirine bastırdım ama yine de annem ve teyzem gibi davranmak zorunda olmadığımı hatırlayamadım. "Onları seviyorum. Logan ve ben dün bunu neredeyse birbirimize söyledik. Bu çılgınca mı?"

Karlene Teyze başını salladı. "Sana bir şeyler bildiğimi söylüyorum ve sen bana asla inanmıyorsun."

"Yapma Karlene. Üç adamın kızımı arzuladığını ve kızımın da onların peşinden salyalarını akıttığını görüyorsun. Tabii ki bu işin sonu buraya varacaktı."

"Eğer kız kardeşim olmasaydın, sana her gün lanet ederdim." Karlene Teyze bana baktı ve yanağını okşadı. "Tanrı'ya şükür bana çekmişsin. Annenin hiç hayal gücü yoktu."

İleri geri tartıştılar ama benim gözlerim az önce lokantaya giren kişiye takıldı. Finn Love. Bronz tenliydi ve mayo giymişti, sanki rahat bir tatil yapıyormuş gibiydi. Beni fark ettiğinde gülümsemesi genişledi ve hemen yanıma geldi.

"Brookie!" Yanımda diz çöktü ve beni kabinin içine doğru engelledi. "Seni bulmaya geldim."

Annem yabani bir sokak kedisi gibi tısladı. "Yani onu patronunun bacakları arasında bulmadınız mı?"

Karlene Teyze parmağını şakağına götürdü. "Zaten küçük bir penis ve boktan bir kişilikle lanetlenmişsin. Tabağına daha fazlasını eklemek zalimlik olur."

Gülmemek için kendimi zor tuttum ve ondan uzaklaştım. "Hayır, teşekkürler Finn."

Paytak paytak yaklaştı. "Böyle yapma. Konuşmak istiyorum. Sana bir şey söylemem gerekiyor."

"Brooklyn'e söylemek istediğin her şeyi bize de söyleyebilirsin." Annem tereyağı bıçağını aldı. "Ama nasıl söylediğine dikkat et."

Yüzü kızardı. "Um... Dışarı lütfen?"

Başımı salladım. "Hayır dedim, teşekkürler."

"Bak, bunu yapmak zorunda kalmak istemezdim Brookie, ama o benim babam." Yere baktı ve tekrar bana baktığında gözlerinde yaşlar vardı.

Babasının dünyadaki en büyük hayranı değildim ama Finn'den de annesinden de çok daha iyiydi. "O iyi mi?"

"Hayır! Kendini kaybetti ve aklını kaçırdı. Büyükbabamın mirasının kontrolü hâlâ onda ve benimle ilişkisini kesiyor. Meredith olayını öğrendi ve çok kızgın. Onu hiç görmediğim kadar kızgın."

Karlene Teyze kıkırdadı. "Şey, balkabağım, sanırım bu senin için berbat bir durum."

Elimde değildi. Başımı arkaya attım ve onunla birlikte güldüm. Ağlayana ve yanlarımı tutana kadar güldüm. "Oh, Tanrım. Bu çok iyi."

"Bana yardım etmelisin, Brookie. Ona iyi olduğumuzu ve seni bir daha asla aldatmayacağımı göstermeme yardım et."

"Bu çoğu insanın söz vermesi gereken bir şey değil. Sadece ima edilir." Onu ittim. "Git . Henry kahvaltımı getirmek üzere ve her yerinde nefes almanı istemiyorum."

"Aptal olma, Brooke. Burada birbirimize yardım edebiliriz." Elimi tuttu ve sıkıca kavradı. "Ayrıca, beni özlediğini biliyorum."

Boomer Perry dinlemek için o anı seçti. Finn'in arkasında oturduğu masadan geriye doğru eğildi ve sırtına bir tokat indirdi. "Nefesini boşa harcıyorsun evlat. Brooke'un üç erkek arkadaşı var ve duyduğuma göre hepsi de çok zenginmiş. Sen öyle bir tipe benzemiyorsun."

İnledim. "Boomer!"

"Ne? Bu doğru. Herkese üçünü de becerdiğini söyledin. Sonra da eski sevgililerinden birinin yaptığı yılan balığı dansını yaptın ve çılgın bir gece oldu."

Finn ayağa fırladı. "Ne yaptın?"

Karlene Teyze daha da sert güldü. "Sen yılanbalığı çocuk musun? Tabii ki !"

Sahte nezaketinin etkisi geçmişti ve gözeneklerinden sızan öfkeyle bana baktı. "Siktir git, Brooke. Meredith senden çok daha iyi sikişiyor."

Finn kapıya doğru yürümek yerine, restoranın içinde tökezleyip düşerken Boomer bastonunu fırlattı. Tam bir fiyaskoydu. Boomer neşelendi. "Kapıyı kafasıyla açmamış olması çok kötü. O zaman belki biraz terbiyeli ve saygılı olurdu. Burası güzel bir kasaba, evlat!"

Brooke

"Bugün yine eski sevgilinle karşılaştığını duydum." Colt kesme tahtasını almak için bana doğru eğilirken sesi kısıktı. Kolu göğüslerime değdi ve nefes alışımınla dudakları yukarı kıvrıldı. "Sakın dikkatimi dağıt."

Tezgâha yaslandım, ev yapımı pizzalar için hamur açma işimi unutmuştum. Ona her şeyi anlattım, Boomer'ın Finn'e zorbalık etmesiyle ilgili ayrıntıları atlamadım. "Ondan sonra gitti. Sanırım ne demek istediğimi anladı, özellikle de sonlara doğru maskesini düşürdüğü için."

"Bilmiyorum." tezgâha yapıştırdı ve öpmek için eğildi. "Eğer onu görürsem, kibarca şehir dışına kadar eşlik edeceğim. Kıçına bir tekme atarak."

"Sadece başını belaya . Ailesi canavarlarla dolu. Ve avukatlarla."

"Brooke." Colt beni hayal kırıklığına uğratmış gibi başını sallayarak içini çekti. "Bebeğim. Baş belaya girecek bir tipe mi benziyorum? Ben lanet olası bir azizim."

Kollarımı boynuna doladım. "Sen pek çok şeysin Colt ama bir aziz değilsin. Azıcık bile değilsin."

"Hoşuna gitti." Ağzını boynuma indirdi ve beni ısırdı. "Harika. İşte yapışkanlar geliyor."

Başımı çevirip Logan ve Noah'ın mutfığa girdiği yere baktım. Daha küçük ayak sesleri onları takip etti ve ben sııttım.

Sinclair'i gördüm. "Sin! Selam!"

Ondan uzaklaştığımda Colt inledi. "Harika. Bir çocuk tarafından alt edildim."

"Brooke!" Sinclair babasının etrafından dolandı ve kollarıma atıldı. Ne kadar sevgi dolu olduğunu bir kez daha fark ettim. Kelly ve Noah'nın onu büyük bir sevgi ve özenle yetiştirdikleri çok açıktı. "Babam gelip seni görebileceğimi ve pizza yiyebileceğimi söyledi. Yüzünde beyaz bir şey var. Oynuyor musun? Ben de oynayabilir miyim?"

Güldüm ve onu kolayca kucağıma aldım. "Pizza hamuru açıyorum. Yardım etmek ister misin? Colt yoluma çıkıyordu, bu yüzden ciddi bir yardımcı işime yarayabilir."

Noah kolunu belime doladı ve başımın yan tarafını öptü. "Ben de yardım edeceğim."

"Hayır! Erkeklerle izin yok. Sadece ben ve Brooke." Sinclair parmağını Noah'a doğru salladı ve bana daha sıkı sarıldı. "Kız zamanı, baba."

Küçük kızın başını okşadım ve bir özlem dalgası hissettim. "O haklı. Şimdi kız zamanı. Siz pis kokulu çocuklar gidin ve akşam yemeği için yıkanın."

Kıkırdadı. "Kokuşmuş çocuklar."

Logan enseme öptü ve kalçamı okşadı. "İkiniz de çok tatlı olduğunuz için şanslısınız."

Çocuklar evde yokken Sinclair ve ben dört farklı pizza yaptık. Konuşkandı ve biz çalışırken bana günüyle ilgili her şeyi anlattı. Son pizza bitmeden hemen önce, geniş bir gülümsemeyle bana baktı. "Bir akşam yemeği partisi vermeliyiz!"

Çeneme vururken düşünüyormuş gibi yaptım. "Hmmm. Giyecek güzel bir elbisen var mı? Bir akşam yemeği partisine herhangi bir eski kıyafetle gidemezsin."

Kız hevesle başını salladı. "Burada bir elbisem var!"

"Davetiye yapalım mı?" Birkaç yaprak kâğıt ve bir kalem buldum. "Her akşam yemeği partisinin davetiyeye ihtiyacı vardır. Ne yazmalılar?"

"Partimize gelin, aptallar!"

"Tamam, biraz çalışmaya ihtiyacı var. Bakalım nasıl bir şey bulacağız." Birkaç farklı fikir üzerinde çalıştık ve sonunda basit bir davetiyede karar kıldık. Ben tabakları ve bardakları getirdim, o da koşturarak tabakları getirdi. Sonra masayı hazırlamama yardım etmek için geri koştu.

"Giyinmemiz lazım!" Beni merdivenlere doğru itti. "Hadi, !"

Merdivenlerin başına geldiğimizde Noah odasından çıkıyordu. Bana bakışı nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden oldu. kollarının arasına aldı ve beni öperken geriye doğru eğdi. Sinclair'in tezahüratı

İkimiz de hazır olmadan onu uzaklaştırdı. Gitmeme izin verirken bana göz kırptı. Sonra Sinclair'i de benzer bir şekilde kucakladı ve burnuna ve yanaklarına öpücükler yağdırdı.

"Baba! Akşam yemeği için giyinmeliyiz!" Ciyak ciyak bağırdı. "*Bunu giyemezsin!*"

"Gerçekten yapamazsın." Göz kırptım ve . "Bu balkabağının daha iyi giyinmiş bir balkabağına dönüşme zamanı!"

Karlene Teyze'den aldığım elbiselerden birini buldum ve kendi kendime, yansımamı gördüğümde kadına karşı daha sabırlı olacağımı söyledim. Harika bir zevki vardı. Krem rengi elbise, yanlardan sarkan püsküllerle kıvrımlarıma yapışıyordu. Kendimi Dolly Parton gibi hissediyordum ve bundan nefret etmiyordum. Elbise kalçalarımdaydı duruyordu ve topuklu ayakkabım olmadığı için yalınayak gezdim. Saçlarımı başımın arkasında bir düğüm haline getirdim ve kendimi akşam yemeği partisine hazır ilan etmeden önce biraz maskara .

Aşağıya indiğimde mutfak kapısında durdum ve Noah'nın Sinclair'le dans edişini izledim. Noah tam takım elbise giymişti, Sinclair ise güzel pembe bir prenses elbisesi giymişti. Colt ve Logan mutfak tezgahının karşısında durmuş, Sinclair'i döndürme sırası onlara gelene kadar gülümsüyorlardı. İzlerken kalbim göğsüme sığmayacak kadar büyük hissediyordum. Üç harika adam ve hepsi de benimdi.

Colt önce beni fark etti ve bakışları ısındı. "Buraya gel, Brooke."

Müzik olmamasına rağmen beni kendine çekmesine ve ileri geri sallanmasına izin verdim. Güzel bir siyah gömlek ve siyah pantolon giymişti, olabildiğince şıktı. "Yakışıklı görünüyorsun."

Bakışlarını göğsümde gezdirdi ve dudaklarını yaladı. "Yenilebilir görünüyorsun." Noah boğazını temizledi. "Ağzını sıkı tut, göt herif."

"Baba! Kıç dedin-"

Elini Sinclair'in ağzının üzerinden kaydırdı. "Oops. Bu akşam yemeği partisini hemen devam ettirelim."

Masaya oturup pizzayı yerken gözlerimi onlardan alamıyordum. Logan yanımdaydı ve ilk pizza diliminden sonra elini kalçama atıp orada bıraktı. Sinclair bize o kadar büyük bir akşam yemeği partisi vereceğini anlattı ki, herkesi oturtmak için tam altı masaya ihtiyacı olacaktı. Her birimizin nereye oturacağını tarif ederken garip bir kaybolmuşluk hissine kapıldım.

Orada dördümüzün arasında bir çocukla otururken, neler olabileceğini düşünmemek zordu. Olabilecek hayat aklımın bir köşesinde duruyordu. Orada oturmak ve bir çocuk gibi yemek yemek çok doğru geldi.

Aile. Orada daha fazla çocuk olsaydı nasıl olurdu diye merak ettim. Bunu istedim. Her şeyi istedim.

*****Logan*****

S Ertesi gün Colt ve Noah ile verandada otururken, Brooke'u düşünürken bacaklarımı önüme doğru uzattım. İşler kesinlikle değişmişti. O da vardı. Bir gece önceki gülümsemesi yüzünden hiç eksik olmamıştı. Bizimle mutluydu ve ben de öyle kalmasını sağlayacaktım.

bir şekilde. gereken yerdeydi.

Noah esnedi ve kollarını başının üzerine uzattı. "Sinclair dün gece saatlerce Brooke ve akşam yemeği partileri hakkında konuşarak beni uyutmadı. Kafayı takmış durumda."

"Brooke'la mı yoksa akşam yemeği partileriyle mi?" Suyumu aldım ve bir yudum içtim.

"İkisi de mi? Bence daha çok Brooke. Brooke ıspanak sevdiğini söylese, Sin'in birden ıspanağı seveceğinden eminim. Bu da bana bir fikir veriyor..."

"Sanırım ben de ona takıntılıyım." Colt elini başının üzerinde gezdirdi ve homurdandı. "Eski sevgilisi dün şehre döndü."

"Pislik herif düğün günlerinde onu aldatıyor ve hâlâ onu geri alabileceğini mi sanıyor?" Kaşlarımı çattım. "Tam bir moron."

"Bu yüzden mi burada?" Noah daha uyanık görünüyordu. "Onu geri getirebileceğini mi düşünüyor?"

Colt ayağa kalktı ve kara bir kahkaha attı. "Şeytandan bahset."

Elbette, küçük, spor bir araba garaj yoluma girmişti ve direksiyonunda Finn Love vardı. Onun arabadan inişini izlerken koltuğumun kollarını kavradım.

ve saçını düzeltti. Çok cesurdu.

"Bu o mu? Tanrım. Brooke bizden olabildiğince uzağa gitti, ha? Bu sahte bir bronzluk, değil mi?" Noah kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Brooke burada değil ve burada olsaydı bile onu göremezdin."

Finn ellerini kaldırdı ve başını salladı. "Onun için burada değilim."

"O zaman neden buradasın?" Öne doğru oturdum. "Konuşacak çok şeyimiz olduğunu sanmıyorum."

Kollarını kavuşturdu ve bir ayağıyla verandamın ilk basamağında durdu. "Bilmek isteyebileceğin bir şey var."

"Senin için de bir şeyim var *Finn Love* ve eğer kaçmazsan onu alacaksın." Colt bir adım daha yaklaştı.

"Buraya Brooke için gelmedim. İstedığımı elde etmenin başka yolları da var. Ben size yardım etmek için buradayım. Bilmeniz gerektiğini düşündüğüm birkaç şey biliyorum." Finn endişeyle dudaklarını yaladı ve devam etti. "Buraya geldim çünkü bana mesaj atıyordu. Şehri tekrar terk etmeyi düşünüyordu ve kalacak bir yere ihtiyacı vardı."

Sonra ayağa kalktım. "Pekala. İşin bitti. Gidebilirsin."

"Sana gösterebilirim." Telefonunu uzatarak birkaç basamak daha çıkmaya cesaret etti. "İşler biraz kızıştı ama onunla evlenecektim, o yüzden bunun için üzgün değilim. Beni ayakta tutabileceğini sandı ama dün ona ihtiyacım olduğunda beni aşağıladı."

Telefonu kaptım ve sayfalarca mesaj arasında gezindim. Oradaki saçmalıklar midemi bulandırdı. "Hepsi sahte. Brooke ayrılmakla ya da seninle ilgilenmiyor, Finn. Ondan intikam almak için oynamaya çalıştığın oyun her neyse, nefesini boşa harcama. Ve dişlerini."

Colt hırladı. "Ya da yapma."

"Hepsi bu değil!" Yüzü kıpkırmızı oldu. "Hamileydi." "Bu bizi ilgilendirmez."

"Evet, öyle. O sizin çocuğunuzdu. Biriniz onu hamile bıraktı." Dikkatimizi çektiğini anlayınca yüzündeki açlığın büyüdüğünü görebiliyordum. "Kasabadan ayrılmadan önce üçünüzle yattı, değil mi? Hamileydi. Kaçtı ve çocuktan kurtuldu."

Colt benim ve Noah'nın etrafından dolanıp Finn'i boğazından yakaladı. Onu merdivenlerden aşağı indirdi ve arabasına doğru itti. "İşin bitti."

"Bana sizden çocuk sahibi olmak istemediğini söyledi. Burada hiç kimseye söylemedi, çılgın annesi ya da teyzesine bile. Geri dönebilir

ama bu küçük bok çukuru kasabaya yerleşecek tipte biri değil." Colt tekrar ona döndüğünde irkildi. "Sadece bilmen gerektiğini düşündüm. Onu tekrar içeri almadan önce."

"Çok saçmalıyorsun." Noah başını salladı. "Bütün bu olanlar acınası. Kaybettiğini kabul et, pislik."

"Küçük bir kızdı." Arabasının kapısını açtı ve tereddüt etti. "Sana her ne anlattıysa... saçmalık. Mesajları gördün. Daha iki gece önce bana mesaj atıyordu."

O uzaklaşana kadar ayakta durdum ve sonra sandalyeme geri çöktüm. Göğsüm koşuyormuşum gibi inip kalkıyordu. "O pislikle ne işi vardı? Onunla evlenmeyi nasıl düşünebildi?"

Colt bana döndü. "Belki de onu sandığımız kadar iyi tanımıyoruzdur."

"Kapa çeneni, Colt. Bunların hiçbirisi doğru değil. Sen daha iyi bilirsin." Ağzımda acı bir tat vardı. "Noah?"

Burnunun kenarını sıktı. "Bu delilik. Böyle bir şeyi bizden saklamazdı."

"Bu gece eve geldiğinde öğreneceğiz." Colt içeri girerken kapının arkasından çarpmasına izin verdi. Brooke döndüğünden beri geçmişte bıraktığı her şey geri gelmişti. Öfke yine yerli yerine oturmuştu.

Noah'ya baktım. "Bunların hiçbirisi doğru değil." "Bir içkiye ihtiyacım var."

Brooke

I O akşam eve geldiğimde hayal kırıklığına uğramıştım. Duvar resminde takılıp kalmıştım. Bitirmeye çok yaklaşmıştım ve her zamanki gibi sonunda donup kalmıştım. Saatlerce o aptal duvara bakmış, fırçamı bir kez bile kaldıramamıştım. Hiçbir şeyi bitirememenin lanetinin kalkmıştı. Görünüşe göre, kalkmamış.

Eve girdiğimde çocuklardan birinin bana sarılmasını ve neden surat astığımı sormasını bekliyordum. Onun yerine hiçbir şey duymadım. Yine de tüm araçları oradaydı, bu yüzden evde olduklarını biliyordum. "Merhaba? Herkes nerede?"

"Burada." Logan'ın sesi düzdü. Sesi oturma odasına kadar takip ettiğimde garip bir önsezi hissine kapıldım.

Üçü bir koltukta oturuyordu, enerjileri karanlıktı. Bir şaka yapmak istedim ama gülme modunda oldukları izlenimini edinmedim. Karşılarında durdum, sinirlerim tavan yapmıştı. "Neler oluyor? Her şey yolunda mı?"

Colt'un gözleri bana bakarken soğuktu. "On yıl önce hamile miydin, Brooke?"

İçimdeki tüm rüzgâr çekilmişti. kanepeye çöktüm ve tutarlı bir düşünce oluşturmaya çalıştım. Beynim işbirliği yapmıyordu. Sadece *tehlike* diye bağırıyordu. *Bunun hakkında düşünmeyiz ya da konuşmayız.*

"Bu doğru. Ağaç evdeki o gece hamile kaldın." Logan'ın sesi duygudan yoksundu.

Bir şeyler söylemem gerekiyordu. Ellerimi sıkıca kavradım ve dizlerimin arasına sıkıştırdım. "Söyledim."

Colt ayağa fırladı ve bana doğru bir parmak salladı. "Neden, Brooke? Neden sakladın ki? Bilmeye hakkımız vardı!"

Öfkesi ilk geldiğim zamankinden bile daha sıcaktı. Benden nefret ediyordu. Öfkesinin beni boğduğunu hissedebiliyordum. Dudaklarımı yaladım ve daha fazla kelime çıkarmaya zorladım. "Ben... Ben bunu planlamamıştım."

" canım. Hiçbirimiz yapmadık." Logan homurdandı. "Bu size bunu bizden saklama hakkını vermedi!"

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını yaktı ama onlarla savaştım. "Ne yapacağıma karar veremedenden gitmişti. Sana söyledim. I-"

"Siktir git, Brooke. Kızımızdan kurtuldun ve bize söyleyip söylememe konusunda karar vermekte zorlandığına inanmamızı mı bekliyorsun?" Colt saçlarını çekiştirerek ayağa kalktı ve kanepeyi aramıza koydu. "Onu bizden almaya hakkın yoktu."

Başımı salladım ve ayağa fırladım. "Ondan kurtuldun mu? Hayır. Ondan kurtulmadım. Asla kurtulmadım! Onu kaybettim. Nasıl... Nasıl bildin?"

"Erkek arkadaşın uğradı ve bize söyledi." Noah bana bakmadı.

"Bizden sakladın ama onun her şeyi bilmesine izin verdin. Belki de her şeye rağmen ikinizin birlikte olması gerekiyordu." Logan ayağa kalktı ve uzaklaştı.

Her şey öyle bir şoktu ki kalıp onlarla yüzleşemedim. Zihnim bu kadar hızlı koşarken onları sevdiğimi kanıtlamak için mücadele edemezdim. "Ben... Ben bunu yapamam."

Evden çıkıp arabama doğru koştum. Bakmadan geri geri çıkarken neredeyse Logan'ın posta kutusunu deviriyordum. Kaçmak zorundaydım. Anneme ihtiyacım vardı.

Karlene Teyze'nin arabası anneminkinin önünde durduğunda ben çarparak durdum. Arabadan inip eve doğru tökezlerken kapıyı kapatma zahmetine bile girmedim. Ben kapıya varamadan Karlene Teyze kapıyı açtı ve kollarını uzattı.

"Buraya gel kızım."

Kollarına düştüm ve beni içeri çekti. Hıçkırıklar bedenimi ve onları durdurmaya çalışmadım. Kızımı kaybetmenin acısını on yıl boyunca tek başıma yaşamıştım. Finn sadece bir gece sarhoş olup ağzımdan için biliyordu. Kızım aklıma geldiğinde, göğsüme bir balyoz inmiş gibi oluyordu.

"Aman Tanrım, Brooklyn! Neyin var?" Annem beni kanepeye çekti ve sıkıca sarıldı. Tıpkı çocukken yaptığı gibi beni salladı.

Daha fazla içimde tutamazdım. Dışarı çıkma vakti gelmişti. Onlara her şeyi anlattım. Erkeklere karşı hissettiklerimden korkmamdan Atlanta'da hamile olduğumu öğrenmeme kadar. Çok korkmuştum ama anne olacağımı kabullenmem sadece birkaç gün sürdü. İçimde büyüyen bebeğe aşık oldum. Sahip olduğum az miktardaki parayı vitamin almak için kullandım ve alabildiğim her randevu için ücretsiz kliniğe gittim. Beaumont'a dönüp çocuklarla yüzleşeceğim için gergindim ama umutluydum.

Kız olacağını öğrendim. Ona isim koydum. Eve dönmeye hazırlandım. Ve sonra her şey bitti. Ne kadar çılglık atsam da ne olduğuna dair bir cevap alamadım. Tanrı'ya ve evrendeki diğer tüm varlıklara ettiğim lanetlerin hiçbiri onu geri getirmedi. Eve dönmek bir seçenek değildi. Bebeğimizi kaybetmişim. Hissettiğim tüm heyecan acıya dönüşmüştü.

Utandım ve depresyona girdim, önceden aldığım küçük kıyafetleri attım ve hepsini derinlere, çok derinlere ittim. Bir günde her şeyimi kaybetmişim. Bebeğimi, erkekleri, planladığım geleceği.

Anneme ve Karlene Teyze'ye tüm iğrenç ayrıntıları anlattım ve sonra bitkin bir halde kanepeye yaslandım. Ne bekleyeceğimi bilmiyordum. Onlar da çocuklar gibi kızacaklar mıydı?

Annem kız kardeşine döndü. "Bunların hiçbirini görmedin mi?!"

Karlene Teyze burnunu sümkürdü ve kız kardeşini tersledi. "Ah, Brooke. Keşke eve, bize gelseydin."

"Şimdi çocuklar benden nefret ediyor. Finn'in onlara ne söylediğini bilmiyorum ama onlara söylemediğim için çok kızgınlar. Ondan kurtulduğumu söylediler. Ben kızımızdan kurtulmadım! O benden koparıldı. Onu kaybetmemek için dünyayla savaşırdım."

"Aptal erkekler." Annem beni tekrar göğsüne çekti ve başımı okşadı. "Sarhoş olmaya gidiyoruz. O aptalların yaptıklarını düşünmelerine izin vermelisin ve sana yeterince acı çektiğini söylediğimde beni dinlemelisin."

"Erkekler aptaldır, Brooke. Bunu biliyoruz. Akılları başlarına gelecek. Ve sonra hepiniz ateşli bir makyaj seksi yapabilirsiniz." Karlene Teyze ellerini birbirine vurdu. "Yine de annen haklı. İçkiye ihtiyacımız var."

"Seksten başka bir şey düşünemiyor musun? Bebeğimin canı yanıyor!" Annem beni daha sıkı sıktı. "Sarhoş olacaksın ve içini dökeceksin. Tamam mı?"

Kendimi onun kollarından kurtardım. "Onlara söylemeliydim."

"Neden? Senin hissettiğin acıyı hissetmeleri için mi?" Annem başını salladı. "Hayır. Sen hayatta kalmak için yapman gerekeni yaptın. Eğer bunu anlayamazlarsa, kafalarına ağaçtan düşerim."

"Onları seviyorum." Burnumu çektim. "İşlerin yolunda gideceğini sanıyordum. Onları seviyorum ve sadece onlarla birlikte olmak istiyorum. Bir aile istiyorum. Bir bebek istiyorum. Üçünü de istiyorum ve hepsine sahip olmaya çok yaklaştım."

"Onları seviyor musun?" Annemin gözleri kocaman açılmıştı. "Üçünü de mi? Sanırım eninde sonunda birine diğer ikisinden daha çok aşık olacağını düşünmüştüm. Bu harika bir şey. Kimsenin duyguları incinmiyor."

"Kimse beni dinlemiyor." Karlene Teyze oflayıp pufladı ve odadan çıktı.

"Onları seviyorum. Onları istiyorum." Daha dik oturdum. "Sarhoş olacağım. bu gece ama yarın geri dönüp anlamalarını sağlayacağım."

*****Brooke*****

I Bok gibi hissettim. Boktan daha kötü hissettim. Bir şişe viski içen ve annesinin topaklı kanepesinde uyuyan bir bok nasıl hissederse öyle hissediyordum. Yine de kararlıyım. Ne istediğimi biliyordum ve bunu gerçekleştirecektim. Çocuklar sadece beni dinlemeliydi. Üzgün olduklarını biliyordum ama ne olduğunu ve onlara neden söylemediğimi anlamalarına ihtiyacım vardı.

O zaman her şey yoluna girecek.

Logan'a giderken birinin bahçesine kusmak için durmak zorunda kaldım. İşlerin yolunda gitmediğine dair ilk işaret bu olmalıydı. Verandanın basamaklarını tırmanırken nefes nefese kaldım ve korkuluklara doğru kustum ama yine de kendime her şeyin yolunda olduğunu söyledim.

İçeri girdiğimde tüm çocuklar evde ve mutfaktaydı. Kahvaltı kokusu midemi bulandırdı ama derin bir nefes aldım ve onların alanına girdim. Logan ocakta bir şeyler pişirirken bana arkasını dönmüştü, Noah adada oturmuş gazete okuyordu ve Colt buzdolabının yanında durmuş bana bakıyordu. Pek de iyi bir başlangıç sayılmazdı.

"Konuşabilir miyiz?" Konuşurken sesim kısılmış ve çatlamıştı. Gerçekten büyük bir şişe viski içmiştim.

"Ne hakkında konuşmak istiyorsun, Brooke?" Logan'ın sesi soğuktu ve yüzünü bana dönmedi.

Derin bir nefes aldım ve devam ettim. "Açıklamak istiyorum. Bu konuda konuşmak kolay değil. Dün gece ilk defa ayıkken bu konu hakkında konuştum.

Sonra çok ama çok ayık olmadım, o yüzden her şey bulanık. Hamile olduğumu öğrendiğimde, -"

"Yumurtaları uzatabilir misin?" Logan sanki ben orada değilmişim gibi Colt'la konuşuyor, içimi dökmeye çalışıyordu.

Yine de devam ettim. "Geri dönecektim. Her şeyi . Düşündüm ki... Düşündüm ki siz ilk başta şok olacaksınız ama sonra hepimiz mutlu olacağız. Mutlu ve birlikte. Ama-"

"Yumurtanı nasıl istersin, Noah?"

"Çırpılmış iyidir." Noah okuduğu sayfayı çevirdi.

Sadece bir yere kadar dayanabilirdim. "Burada deniyorum. Size söylemediğim için bana kızgın olduğunuzu biliyorum ve kızgınlığınızı hak ediyorum. Ama bunu hak etmiyorum. Size kızımızı kaybettiğim günü anlatmaya çalışıyorum ve siz sadece yumurtalarınızdan bahsediyorsunuz."

"Neden deniyorsun?" Colt kollarını kavuşturdu ve gözlerini bana dikti.

"Deniyorum çünkü seni seviyorum. Seni seviyorum ve seninle olmak istiyorum. Hepinizle."

"Finn Love'a karşı kartlarını doğru oynamadın mı? Şimdiye kadar onun yatağına dönmüşsündür diye düşünmüştüm." Adaya öylesine rahatça yaslanan Colt gülümsedi ama bu acımasızcaydı. "Gitmelisin."

Kendimi çaresiz hissederek kapıya baktım.

"Sadece ev değil." Elini tezgâha vurarak beni zıplattı. "Beaumont'u terk et. Burada senin için hiçbir şey yok."

Bana vurmuş gibi . Gözlerim yaşlarla doldu ve midem gerçekten bulandı. "Kötü davranıyorsun Colt. Bunu hak etmiyorum. Lütfen, sadece beni dinle."

"Finn'e gönderdiğin mesajları gördük, Brooke." Noah bana doğru dönerken sesi yükseldi. "Neden yalan söylüyorsun? Bunları neden yapıyorsun? Görünüşe göre turunuzda sadece bir durakmışsınız, o yüzden Finn'e geri dönün."

"Siz neden bahsediyorsunuz?" Yüzlerini aradım. "Ne mesajı? Size Sara'dan bahsetmediğim için kızdığınızı sanıyordum."

Logan kullandığı tavayı lavaboya fırlattı. "Durun! Sadece... git. Bizi son kez aptal yerine koyuyorsun."

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun! Finn'e mesaj atmadım. Anlamıyorum." Yine de anlamaya başlamıştım. "O... Ona mesaj attığımı mı söyledi? Ve sen de ona inandın mı?"

"Güle güle, Brooke. En iyi yaptığın şeyi yap ve kaç." Colt arkamdaki kapıya doğru işaret etti ve sonra buzdolabına döndü.

Gözyaşlarımı ve çığlık atma isteğimi yuttum. Kızımız için duyduğum kederi yuttum. Hepsini gururumla birlikte yuttum ve bir adım daha yaklaştım. "Lütfen bunu yapmayın."

"Çık dışarı." Logan'ın sesi kararlıydı ve yanlış anlaşılmaya yer bırakmıyordu.

Eşyalarımı düşünerek yukarı baktım ve hiçbirini istemediğime karar verdim. Karlene Teyze onları toplayabilir ve geride birkaç küfür bırakabilirdi. Gitmek için döndüm ve bir an tereddüt ettim, içlerinden birinin aklının başına gelmesini ve bana durmamı söylemesini umuyor ve dua ediyordum. Öyle bir şey olmadı.

Uyuşuk bir şekilde evden çıktım ve caddede yürüdüm. Duvar resminin altına gelene kadar nereye gittiğimden emin değildim. Ona bakarken Beaumont hakkında sevdiğim her şeyi gördüm. Sinclair ve Noah ile bıraktığım el izlerini gördüm. Çiçekleri, okyanustaki tekneyi, kasabanın içinden geçen kamyonu ve paniklediğim boşluğu gördüm.

Eğer kaçarsam, kimse o boşluğu dolduramaz. Ya da doldururlarsa, oraya gitmesi gereken şey olmazdı.

Kaçacağımı düşündüler ama yanıldılar. Kaçmıyordum. Sinclair beni ararsa tam da olmam gereken yerde duruyordum. Bana ihtiyaçları olursa ailemin yanında olacaktım. Evimden kaçmayacaktım. Kafalarını kışlarından çıkaramadıkları için değil. Evimdeydim ve hiçbir yere gitmiyordum.

Ne kadar acıttığı önemli değil.

Brooke

A Karlene o günün ilerleyen saatlerinde beni hırdavat dükkanının dışında kalbimi boyarken buldu. Arabasını yolun ortasında durdurdu ve bana bağırarak için camını indirdi. "Makyaj yapacağını sanıyordum. şimdiye kadar seks!"

Arkasından biri korna çaldı ve o da onlara ters ters baktı. Tekrar korna çaldılar ve etrafından dolandılar.

"yapmadıysan makyaj seksi yapamazsın." Resmime geri döndüm ve ona gülümsedim. "Sen ne düşünüyorsun?"

"yapmadım da ne demek? Ve resim harika görünüyor, tatlım." İki kornacıyı daha tersledi. "Tanrım. Bugün insanlar!" "Beaumont'u terk etmemi söylediler! Onları Finn Love'la aldattığımı düşünüyorlar. Gitmemi istiyorlar." Caddenin karşısında bağırdığım aklıma gelmemiştii, ta ki Karlene Teyze olmayan biri sohbe katıldı.

Boomer Perry sokağa girerek Karlene Teyze'nin yanında durdu. "Bu çocuklar kesinlikle bundan daha mantıklı."

"Yapmazlar!" Kollarımı kavuşturdum ve öfkelen dim. "Sürünerek kasabadan gideceğimi sanıyorlar ama yanıılıyorlar. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Burası benim de kasabam!"

Karlene Teyze kendisine korna çalan birine korna çalarak karşılık verdi. "Etrafımdan dolaş, pislik! Yeğenimle konuşuyorum! Kalbi kırıldı!"

Arkasındaki arabada oturan bir kadın camdan dışarı eğildi. "Birini unutmak için yeni birinin altına girmelisin bebeğim. Ben de rahmetli kocam Charlie'yi unutmak için böyle yaptım."

"Charlie'yi sen öldürmedin mi?" Boomer bana döndü. "Bu kadını dinleme. Kafayı yemiş."

"Kocamı ben öldürmedim!"

"Onlara onları sevdiğimi söyledim ve bana gitmemi söylediler!" Ayağımı yere vurdum. "Gözyaşlarım kalsaydı, onları o pislikleri boğmak için kullanırdım. Charlie'yle ilgilendiğiniz için aferin size hanımefendi! Muhtemelen senin de kalbini kırmıştır. Erkekler! Berbatlar!"

"Hey, şimdi." Boomer o kadar büyük sırttı ki dişleri . "Lanet olsun."

"Yanıldın, Karlene Teyze. Onlarla evlenmeyeceğim." Burnumu çektim. "Benden nefret ediyorlar. Ve biliyor musun? Ben de onlardan nefret ediyorum!"

"Charlie'yi ben öldürmedim! Bu söylentiği bir daha yayma!"

"Ben asla yanılmam, Brooklyn." Karlene Teyze, Boomer'ın öne doğru eğilip dişlerini topladığını gördü ve kıkırdayarak hızla uzaklaşmadan önce kışına bir tokat attı.

"Bu da neydi böyle?" Boomer ayağa kalktı, dişlerini tekrar taktı ve bastonunu zavallı, ölü Charlie'nin dul karısına doğru salladı. "O katil ellerini mallarımdan uzak tut, bayan!"

Herkes gününe devam ettikten sonra duvar resmime geri döndüm. Sadece biraz daha eklemem gerekiyordu ve mükemmel olacaktı. Sadece biraz daha ve bir şeyi bitirdiğimi söyleyebilirdim. Pes eden ya da kaçan biri değildim. Kalıyordum. Bitiriyordum. Kendimi ne kadar mutsuz hissetsem de.

Bay Bob dışarı çıktı ve güneşin batmasına rağmen hiçbir yere gitmediğimi görünce benim için bir ışık ayarladı. Birkaç dakika duvar resmine baktıktan sonra geri çekildi ve gülümsedi. "Bir süre beni endişelendirdin, kızım. Sırf o şeye her gün bakmak zorunda kalmamak için dükkânı yakıp şehri terk etmek zorunda kalacağımı düşündüm. Ama sonunda onu kurtardın."

Başımı eğdim ve gülümsedim. "Teşekkür ederim."

"Biliyorsun... Torunumun bir bebeği olacak. Kız arkadaşı tüm bebek eşyalarının bej olması gerektiğini düşünüyor. Bu da ne demek oluyor? Kalacak bir yer için çalışmak ister misin?" Şaşkın bakışımı gördü ve devam etti. "Arkadaşlarınla zor zamanlar geçirdiğini duydum. Onlarla yaşıyordun, değil mi?"

İçimi çektim ve başımı salladım. "Nerede kalacağımı bile."

"Ya ben, ya annen, ya da motel. Motelde elin büyüklüğünde hamam böcekleri var. Annen senin annen, nasıl olduğunu bilirsin. Ben mi? Dükkanın arka tarafında bir odam var. Benim için çocuk odasını boyarsan odada bedavaya kalırsın."

Üç seçeneğim vardı, odayı ben alıyordum. "Anlaştık."

Bana bir anahtar uzattı ve başıyla dükkânı işaret etti. "Sadece ön ışıkları kapalı tut. Kanunlar kendi yerimi kiraya vermemden hoşlanmıyor. Pislikler."

Resme geri döndüm ve dudağımı ısırdım. "Sanırım bu geceyi sonlandırmadan önce biraz daha zamana ihtiyacı var."

"Resim bitti, kızım. Geri çekil ve gözlerini aç. Göreceksin." Sırtımı sıvazladı ve ıslık çalarak uzaklaştı.

Dediğini yaptım ve geri çekildim. Gördüğüm şey beni güldürdü. Resim, çocuklarla olan ilişkimin bir kuklasıydı. Colt'un teknesi, Logan'ın kamyoneti, Noah'nın elleri, hatta arka plana ağaç ev bile eklemiştim. Hepsi Beaumont'un cennet gibi görünen uyumlu bir resminde bir araya gelmişti. Beaumont'un en iyi tarafı parlıyordu. Detaylar benim adamlarımdı. Onları hep ben çizmiştim.

Fırçamı terebentin dolu bardağın içine bırakırken acı dolu kahkahalarım hıçkırıklara dönüştü. Küfrederek yüzümü sildim ve malzemelerimi topladım. İşim bitmişti. Güzeldi ve bununla gurur duyabilirdim ama ona bakmaktan asla mutlu olamayacaktım. Her zaman Colt, Noah ve Logan'ı ne kadar çok sevdiğimi hatırlatan bir başka şey olacaktı, hissettiğim şeyin bu olduğunu fark etmeden önce bile.

Her şeyi içeri sürükleyerek, mağazanın arka tarafındaki odayı bulana kadar karanlıkta karıştırdım. Bir yatak ve bir lamba vardı ama başka bir şey yoktu. Bu kadarı yeterliydi.

Yatağa uzandım ve gözlerimi tavana diktim. Düşüncelerim dönüyordu. *Yarın, renk istemeyen bej rengi bir anne için çocuk odası boyayacağım. Ertesi gün, belki birinin ofisini boyarım. Ertesi gün, mağaza tabelalarını yeniden boyamaya başlayabilir ve otoyolda siz onları durduramadan ön camınızı temizleyen adamlar gibi insanları bana ödeme yapmaya zorlayabilirim.*

Yuvarlanarak lambayı kapattım ve gözlerimi kapattım. Kalkıp dikkatimi dağıtacak bir şeyler yapmadan önce sadece birkaç saat karanlıkta yatacaktım.

*****Brooke*****

Q er şey yüzüme patladıktan sonraki üçüncü gün, bir ofis boyamadım. Onun yerine, Henry tarafından lokantaya çağrıldım. Lokantayı boyamamı istedi. Ne yazık ki bir duvar resmi istemiyordu. Devasa bir duvarı boyayabileceğimi biliyordu ve lokantayı da boyayabileceğimi düşündü. Mekanın yeni bir kat boyaya ihtiyacı vardı ve benim de yapacak başka bir işim yoktu. Anlaştık. Henry çalışmamın karşılığı olarak beni iki hafta boyunca besleyecekti. Kahvaltı ve öğle yemeği arasındaki durgunlukta başladım, önce kabinleri arka duvardan uzaklaştırdım. Tabii ki, annem ve Karlene Teyze beni izlemeye ve yorum yapmaya gelmeden önce sadece kısa bir süre huzur içinde çalışabildim.

"Biliyorsun, ne olursa olsun, kığım sende ve bu seni neşelendirecek bir şey." Karlene Teyze ekstra neşeliydi. "Annenin kışına yapışıp kalabilirdin."

"Harika bir kığım var, sürtük." Annem alay etti ve eleştirel bir gözle beni izledi. "Benden nefret mi ediyorsun, Brooklyn?"

Neredeyse üzerinde durduğum tabureden tökezleyerek düşüyordum. "Tanrım, anne! Sen neden bahsediyorsun? Tabii ki senden nefret etmiyorum."

"O zaman neden öz annenle yaşamak yerine evsizliği seçiyorsun?"

Yüzümü ona döndüm, hâlâ taburenin üzerindeydim. ", ben evsiz değilim. İkincisi, bana seninle yaşayamayacağımı söyledin!"

"O zamanlar Jimmy ve kompresyon çorapları benimle yaşıyordu. Kalabalık olurdu. Ayrıca, teyzen seni adamlarının yanına göndermemi söyledi." Suratını astı. "Sonra da Betty'yi benden çaldın. Benden nefret ediyormuşsun gibi hissediyorum."

"Onu görmezden gelin. Bu hafta Uranüs'ünde Venüs yok ve bu yüzden şirretlik yapıyor." Karlene Teyze anneme elini sallayarak onu başından savdı. "Şirret olması gereken biri varsa o da sensin. Bektan bir hafta geçiriyorsun. İyileşmeden önce daha da kötüleşecekmiş gibi bir his var içimde."

Ona kaşlarını çatıttım ve sonra lokantanın ön kapısı açılıp Logan içeri girdiğinde neredeyse tabureden düşüyordum. Kendimi yanımda duran boya tepsisine kaptırdım ve tepsiyi ters çevirdim. Boya havada uçuşarak beni tepeden tırnağa ıslattı. Logan'a yaklaşmayı reddederek bir saniye öylece durdum ve sonra dönüp boyamaya devam ettim. Bir yandan gözyaşlarımla savaşıırken bir yandan da vücudumdaki boyaları toplayıp duvara sürdüm.

"Sana söylemiştim." Karlene Teyze iç çekti. "O burada olamaz. Yeğenime kötü davrandığı sürece benim sevdiğim yerlere gelemez. Hey! Defol git buradan, tatlı çocuk."

Ürperdim. "Karlene Teyze, dur."

"Evet, sana söylüyorum. Güzel bir kışın ve güzel bir gülümsemen var diye yeğenimi incitebileceğini ve bu lokantaya hiç incinmemiş gibi gelebileceğini mi sanıyorsun? Defol git buradan."

Aşağı inerken ayağım kaydı ve neredeyse kışımı kırıyordum. "Henry'ye söyle, lokanta kapandıktan sonra bitirmek için geri geleceğim."

Kimseye bakmadan mutfak çıkışından çıkıp lokantadan kaçtım. Binanın arkasındaki ara sokakta durdum ve orada öylece durup kendimi toparlamaya çalıştım.

"Brooke." Logan'ın sesi göğsüme saplanan bir kazık gibiydi. Beni dışarı kadar takip etmişti. "Sen-"

"Gitmem gerekiyor." Boya dolu botlarımla olabildiğince hızlı bir şekilde ara sokaktan aşağı indim. Sokağa geldiğimde durdum ve aşağıya baktım. Botlarıma. Benimle birlikte çok şey yaşamışlardı. Mahvolmuşlardı. Ağlamayacaktım. Çok fazla ağlamıştım. Nefesimi tutarak ellerimi saçlarımda gezdirdim ve boyayı hissedince irkildim.

Annem lokantadan dışarı fırladı, gözleri kısılmıştı. "Benimle eve geliyorsun. Hiçbir kızım Wal-Mart bebek filmindeki gibi bir mağazada yaşamayacak."

Mücadele edecek enerjim yoktu, bu yüzden omuz silktim ve başımı salladım. "Tamam."

"Neye sen? Daha önce hiç akıl sağlığıyla mücadele eden bir kadın görmedin mi? Başka tarafa bak!" Annem üst kolumdan tuttu ve beni sokakta yürütmeye başladı, evine kadar yol boyunca insanlara bağırdı. "Yemin ederim, sanki bu insanların hiç kalbi kırılmamış ve sonra da üzerlerine boya dökülmemiş gibi."

"Anne."

"Başını dik tut, bebeğim. Neredeyse eve geldik." Beni doğruca arka bahçeye götürdü ve sonra beni hortumla yıkarken kıpırdamadan durmamı sağladı. "Biri yavru köpeğini tekmelemiş gibi görünüyordu. Çok uzun sürmez ve o çocuklar ne kadar berbat ettiklerini anlayacaklar. Sonra sürünerek geri gelecekler."

Gözlerimi kapattım ve başımı salladım.

"Yapmayacaklar." "Yapacaklar."

"Yapsalar bile... Artık çok geç. Bana davranış şekilleri... Onları aldatacağıma inanıyorlardı. Benim için en kötüsünü düşündüler. Onlara kızımızı kaybettiğimizi anlatmaya çalıştığımda beni dinlemediler." Sesim kesildi ve annem beni yakalamak için orada olmasaydı yere yığılacaktım.

"Pekâlâ. Hadi bakalım. İçeri gir ve doğruca banyoya git. Islanmaya ve rahatlamaya ihtiyacın var. Sokaklarda yaşamak senin için zor olmuş, bunu söyleyebilirim." Küçükken yaptığı gibi başımı okşadı ve bu hareket o kadar rahatlatıcıydı ki sahip olduğum son gücü de kaybettim.

"Sadece acımasını durdurmak istiyorum." Titrek bir nefes aldım. "Ve ben sokaklarda yaşamıyordum anne."

"Elbette, öyleydin." Beni banyoya götürdü ve sonra soydu. "Seni son kez banyoya soktuğumdan beri kesinlikle dolmuşsun."

"Anne!" Soyunmayı bitirdim ve annem banyoyu hazırladıktan sonra dumanı tüten suya girdim. İnsanoğlunun bildiği en sert şiltede uyumak vücudumdaki ağrıyı anında hafifletti.

"İşte . Sadece dinlen ve rahatla. Şimdi seninle ben ilgileneceğim, Brooklyn."

Tek gözümü açtım ve ona baktım. "Böyle şeyler söylediğinde beni bıçaklayarak öldürecekmişsin gibi hissediyorum."

Yüzüme su sıçrattı. "Nankör velet." Ben de ona su

sıçrattım. "Teşekkürler anne."

"Ne zaman istersen, bebeğim." Bana kocaman gözlerle baktı ve elini kaldırdı. Bıçak gibi bir hareketle oynattı, hayalet gibi bir ses çıkardı ve yavaşça banyodan çıktı.

*****Brooke*****

I İki gece boyunca lokantayı boyamayı annemin yanına geri taşındım ve sokakta rastgele bir adam tarafından sörf tahtasını boyamak için işe alındım. Sörf tahtasıyla nereye gittiğini bilmiyordum ama Beaumont'ta öyle dalgalar yoktu. Gerçi bu beni ilgilendirmezdi. Ben ve bu benim için yeterince iyiydi.

Halk kütüphanecisi Martha Dugan eve doğru yürürken beni durdurup kütüphanenin çocuk bölümü için bir duvar resmi yapıp yapamayacağımı sorduğunda, insanların sadece benim için üzülüp üzülmediklerini merak etmeye başlamıştım. Biraz histerikleşip Martha'ya durumun böyle olup olmadığını sorduğumda, bana terk edilen kadınlar için hayırseverliğe inanmadığını söyledi ve ne zaman başlayabileceğimi sordu. Bu kendime olan güvenimi arttırdı.

Kütüphanedeki duvar neredeyse nalburdaki duvar resmi kadar büyüktü ve ona baktığımda içimde bir umut hissettim. Hızlı ve öfkeli bir şekilde resme daldım, fikirler çizdim ve Martha hepsine yetişmeden onları boyadım. Bir hafta sürmesi gereken şey iki günümü aldı. Çok hızlı bitmişti ve eve yürürken kendime lanet ettim.

Proje ne olursa olsun, çalışırken kendimi en iyi hissediyordum. Kendimi yapacak hiçbir şey bulamamak, çocuklar ve olabilecekler hakkında düşünmek için çok fazla zamanım olduğu anlamına geliyordu.

Batma hissi tam üzerime çökmeye başlamıştı ki arkamdan bir havlama sesi duydum. Arkama döndüm ve en büyük köpek olması gereken bir köpek gördüm.

Beni takip ettiğini hiç görmemiştim. Ben durdum. O da durdu. Birbirimize baktık.

"Alo?" Etrafıma bakındım, sahibinin çıkmasını bekliyordum. Öyle bir şey olmadı. Köpek bana bakmaya devam etti. "Um... Yardımcı olabilir miyim?"

Oturdu ve dili ağzından çıktı, yarıya kadar yere sarktı. Boğazımı temizledim ve tekrar etrafıma bakındım. Köpeğin tasmaı yoktu ama yeterince sağlıklı görünüyordu. Nereden geldiğini anlamamıştım. Etrafa göz gezdirdiğimde ve henüz kimsenin aile mücevherlerini ondan almadığını gördüğümde kesinlikle bir erkek olduğunu anladım.

"İğrenç." Yüzümü buruşturdum. "Kusura bakma. İğrenç değilsin. Ben sadece... Balls, biliyor musun?"

İnledi ve bana gözlerini devirdiği izlenimini edindim. Ne yapacağımı tam olarak bilemeden arkamı döndüm ve tekrar yürümeye başladım. Kasabadaki barınağı arayıp onlara koca oğlanı anlatırım diye düşündüm ama beni takip ederken ağır nefes alışını hemen duydum.

Tekrar geriye dönüp baktığımda, şansımı deneyip beni ne kadar takip edeceğini görmek istedim. Görünüşe göre, beni oldukça uzağı kadar takip edecekti. Kasabanın karşısındaki küçük veteriner ofisine kadar yürüdük. Ama sınırı orada çizdi. Ne yaparsam yapayım içeri girmiyordu. Veterinerin gelip mikroçip taraması yapması gerekiyordu.

Otoparktaki kontrolden sonra Dr. White bana baktı ve omuz silkti. "Bu kasabadaki neredeyse her hayvanı gördüm ama bu çocuğı hiç görmedim. Biraz yetersiz beslenmiş ve kısırlaştırılmamış olması hoşuma gitmiyor ama kötü durumda değil. Ayrıca mikroçipi de yok. En iyi tahminim ziyarete gelen birinden kaçtığı yönünde."

"Şimdi ne olacak?" Köpek gözlerini benden hiç ayırmadı. Hafifçe bile uzaklaşsam benimle birlikte hareket ediyordu.

"Pekala. Sizin için barınağı arayabilirim. Ev arayan diğer köpeklerin yanına bir kulübeye konulacak. Barınak kimsenin onu aramadığından emin olana kadar orada tutulacak ve sonra ona bir yuva bulmaya çalışacaklar. Gerçi büyük ve muhtemelen orta yaşlı, o yüzden hemen sahiplendirileceğini sanmıyorum." Gözlerimin açıldığını gördü ve başını salladı. "Ya da onu eve götürebilirsin. Kasabanın sosyal medya sayfalarına onunla ilgili bir ilan koyarsın, bakalım onu aramaya gelen olacak mı?"

"Peki ya kimse yapmazsa?"

"O zaman yeni bir köpeğin var." Tekrar sırtına baktı. "Eğer durum buysa, onu tam bir muayene için getirmeniz gerekecek. Onu kısırlaştırmanızı öneririm. Pahalı olacak ama bizim için duvar resimlerinden birini yaparsan hepsini ücretsiz yaparım."

Köpeğe baktım ve paniğimin arttığını hissettim. "Annemle yaşıyorum. Kendime bile bakamıyorum. Başka bir canlıya bakamam."

"Nefes al. En iyi evcil hayvan ebeveynleri yeni bir köpek aldıklarında her zaman biraz paniklerler. Çok fazla iş var. Ama onu buraya sen getirdin, bu yüzden sana güveniyorum." Omzumu okşadı. "İyi olacaksın."

"Yeni bir köpek almadım! Beni takip etmeye başladı!" Aşağı baktım ve gittikçe yaklaştığını fark ettim, neredeyse bana doğru eğiliyordu ve ben de dalgınca başını okşuyordum. "Oh, kahretsin. Sanırım yeni bir köpeğim var."

"Evet. Yine de bir duyuru asın. Birinin bu koca adamı kaçırdığını düşünmek bile istemiyorum." Yavaşça geri çekildi. "Tamam, senin olduğuna karar verir vermez beni görmeye gel."

Kaşlarımı çattım. "Ona ne diyeyim?"

Sırıttı. "İşin eğlenceli kısmı da bu. Ona isim verin."

Eve yürürken, herhangi bir isme cevap verip vermeyeceğini görmek için farklı isimler denedim. Hala onun için endişeleniyordum ama bir ismi hak ediyordu.

Karlene Teyze annemin evinde beni bekliyordu. "Bugün yakışıklı bir adamı kurtaracağınızı biliyordum. Adı Lucifer. Kısaca Lucy."

Havlayıp ayaklarımın dibine oturduğunda ağzım bir karış açık kaldı, ağzından aşırı miktarda salya akıyordu. "Sahibini tanıyor musun?"

"Hayır. Ama daha önce birkaç pisliğin onu arabalarından attığını gördüm. Ben ona ulaşmadan kaçtı. Yine de ona Lucy dediklerini duydum. Merak etme, ağzıma geleni söyledim." Uzandı ve onun başını okşadı. "Siz ikiniz benzer ruhlarsınız. Siz ve adamlarınız bu işi çözene kadar size eşlik edecek."

"Onu öylece dışarı atıp bıraktılar mı?" Koca köpek için yüreğimin parçalandığını hissettim. Diz çökerek kulaklarının arkasını kaşıdım ve büyük, kahverengi gözlerinin içine baktım. "Oh, Tanrım. Onu alıyorum."

Yüzümü yaladı ve patisini koluma koymak için uzandı. Karlene Teyze başımı okşadı ve bize gülümsedi.

"Oh, Tanrım." Annem dışarı çıktı, gözleri kocaman olmuştu. "Tamam. O kalabilir ama kaka temizliğini sen yapacaksın."

Lucy'nin beni tekrar yalaması için yüzümü sildim. "Tamam. Tabii. Ne istersen. Onu seviyorum. Bu delilik, değil mi? Onu şimdiden nasıl sevebilirim? Ama nasıl sevmem? Ona bir baksana. O bir melek."

"Hadi, Daisy. Beni yemeğe götür. Bu ikisinin Brooke'un arabasına binip alışverişe gitmesi gerek. Brooke yeni aşkının ne kadar pahalıya patlayacağını bilmiyor. O hesap yapmadan gidelim."

Onlara el salladım ve Lucy için alışveriş yapmanın hayatım hakkında daha iyi hissetmemi sağlayacağına karar verdim. Benim üzgün olmam onun da üzgün olması gerektiği anlamına gelmiyordu. "Hadi Lucy. Gidip seni şımartalım. Sanırım veterinerin ofisine tekrar uğrayabilir ve randevularını ayarlayabiliriz."

Colt

BÖn kapının çalınması beni uyuduğum boktan uykudan uyandırdı. Homurdandım ve ayağa kalktım ama Noah benden önce kapıya gitti. Kapıyı çekişini izledim.

ve sonra geriye doğru büzüştü.

"Bayan Daisy. Bayan Karlene."

Kanepeye tırmandım ve arka kapıya doğru yöneldim ama Karlene arkamda çok yakın bir yerden boğazını temizledi ve ben donakaldım. Lanet olsun. Brooke'un annesi ve teyzesi yüzleşmek isteyeceğim son iki kişiydi.

"Otur, Colt." Daisy kanepenin etrafından dolaşp onu işaret ederken sesi sertti. "Küçük bir tartışma yapacağız."

Logan kimin geldiğine bakmadan merdivenlerden inmek gibi bir hata yaptı. Kim olduğunu görür görmez küfretti.

"Hepiniz bu sıkıcı kanepeye oturacak ve beni dinleyeceksiniz. Hemen şimdi." Daisy kanepeye bir surat yaptı. "Gerçekten, renkler sizi rahatsız ediyor mu çocuklar?"

Kendimi Logan ve Noah ile birlikte kanepede otururken buldum, sanki yeniden çocukmuşuz gibi, müdürün odasına çağrılmıştık. Bir an için yetişkin bir adam olduğumu hatırladım ve ayağa kalkmaya çalıştım ama Karlene kim bilir nereden bir sopa çıkardı ve omzuma vurdu.

"Otur, Colt." Gözlerini bana dikti. "Ya da sana tekrar vurmam için bana bir bahane ver."

"Sabırlı davrandım. Siz üç aptalın ne kadar büyük aptallar olduğunuzu anlamamanızı bekledim ama az önce evimden çıktığımda kızımı kadar büyük bir köpeğe sarılırken buldum. O koca götlü köpek nerede uyuyacak biliyor musunuz? Benim evimde. Seks oyuncaklarımı çiğneyecek ve havlamalarıyla beni uyandıracak. Daha önce köpeğim oldu. Nasıl olduğunu bilirim. O yüzden üçünüzün de uyanıp bunu düzeltmeniz gerekiyor."

Karlene ellerini kalçalarına koydu ve volta attı. "Hiçbiriniz onu hak etmiyorsunuz. Kader neden hak düşünüyor bilmiyorum. Bana kalsa hepiniz birkaç yıl ıssız bir adada mahsur kalır, bu arada da biraz terbiye öğrenirdiniz. Ama Brooke seni seviyor. Onu incittiğin için seni lanetlemeliyim. Bize neler olduğunu anlattı. Size bebeğini kaybettiğini anlatmaya çalışmasının ve sizin onu dinlememenizin beni ne kadar kızdırdığını biliyor musunuz?"

"Tanrım, hepinizin kışına tekmeyi basabilirim. Ona yapabileceğiniz onca aptalca ve kötü şey arasında en kötüsü buydu." Daisy başını salladı, iğrendiği her halinden belliydi. "Sizi aldattığına gerçekten inanacak kadar aptal mısınız? İnsanlar sahte mesajlar atabilir, ahmaklar. Brooke aldatan biri değil. Kendini siz üçünüze verdi ve bunda ciddiydi. Bu yeterince uzun sürdü. Aklınızı başınıza toplayıp ciddi ciddi yalvarmanız gerekiyor."

Çenemi kapatmam gerekiyordu ama yapamadım. "Bu o kadar kolay değil. Bizden çok büyük bir şey sakladı. Eğer bunu yapabildiyse, hile de yapmış olabilir."

Karlene sopasıyla bana tekrar vurdu. "Beni dinle, seni küçük pislik. Sana bebekten bahsetmedi çünkü onu kaybetti. Seninle bir aile kurmak için eve geliyordu ama bebek öldü. Kendi size yaşatamazdı. Kalbi kırılmıştı ve yapayalnızdı ve üçünüzü de bu acıdan kurtarmayı seçti. Ayrıca on sekiz yaşındaydı ve hâlâ bir çocuktı. Kendisi hala bir bebektir, kendi bebeğinin ve istediği hayatın yasını tutuyordu ama siz aptalları kurtarmak isteyecek kadar da olgundu."

"Onun peşinden her an gidebilirdin." Daisy'nin sesi kısılmıştı. "Bana nerede olduğunu hiç sormadın. Bir kere bile. Gururunu bir kenara bırakıp onu bulabilirdin. Ama yapmamayı seçtin. Burada oturup hayatınızdaki tüm kötü şeyler için bebeğimi suçlarken, bunu hatırlayın. Tek bir çaba gösterseydiniz onu eve getirebilirdiniz."

Logan boğazını temizledi. "O... O iyi mi?"

Karlene ona ters ters baktı. "Hayır, o iyi değil. Kalbi kırık. Ama daha güçlü. Sen istediğinde kaçmadı. Hiçbir yere gitmiyor."

Noah başını öne eğdi. "Sin onu özliyor."

"Sin akıllı bir kız. Babasının aksine." Daisy derin bir nefes çekti. "Düzelte şunu. Eğer buraya geri dönmek zorunda kalırsam, benden hiç hoşlanmayacaksın."

Karlene kaşlarını çatı. "Lanetlenmemenin tek nedeni, sonunda yeğenimle birlikte olacağını bilmem ve bunun ona geri dönmesini istememem."

Geldikleri gibi hızla gittiler ve sonrasında yaşananlarla baş başa kaldık. Evdeki hava gergindi ve hiçbirimiz sessizliği bozmak istemiyorduk. Logan kalkıp yukarı çıkana kadar bu sessizlik devam etti. Sonra Noah mutfığa gitmek üzere ayrıldı. Ben kanepede kaldım, yanılıp yanılmadığımı merak ediyordum.

Gecenin geri kalanında hiçbirimiz birbirimizle konuşmadık. Ertesi sabah mutfakta daha fazla dayanamadığımı fark ettim. Midemdeki düğüm gittikçe büyüyordu.

"Batırdık mı?"

Noah küfretti ve sütü yere çarptı. "Eğer bu kadar yanlış anladıysak, onu hak etmiyoruz demektir."

"Sence yaptık mı? Bu kadar kötü batırdığımızı mı düşünüyorsun?" Ellerimi yüzümde gezdirdim. "Logan?"

"Yaptığımızı biliyorum." Taburelerden birine çöktü ve dirseklerini tezgâha dayadı. "Daha iyi bilmeliydim. Ona güvenmeliydim. Bizi sevdiğini söyledi."

"Bebeğimizi tek başına kaybetti." Noah onun yanına çöktü. "Haklıydılar. Onun peşinden gidebilirdik. Üzgündük ve yapmadık. On yılın geçmesine izin verdik."

"Yine mi?" Anahtarlarımı aldım. "Gel hadi. Detayları sonra konuşuruz. Gidip onu almamız gerek."

Brooke

"A Tamam, Lucy. Bunu senin için yapıyorum. İyi bir ebeveyn olmak zorundayım ve bu da işleri bitirmem anlamına geliyor. Artık sorunlarımdan kaçmak yok." Finn'le birlikte yaşadığım apartmana baktım ve

derin bir nefes al. "Senin boyutundaki köpeklerin bu binaya girmesine izin verildiğini sanmıyorum, ama sadece küçük düşün, belki kimse fark etmez."

Lucy yeni deri koşum takımı ve tasmasıyla bir tanıydı. Kasabanın sahibiymiş gibi kasıla kasıla yürüyordu, başı dikti. Aynı zamanda yanımdan ayrılmıyor, tasması takılıyken çok uslu duruyordu. Bütün gece bir köpeğin nasıl eğitileceğine dair videolar izledim ama Lucy videolardaki tüm köpekleri enayi gibi gösterdi. Zaten çok gururlu bir köpek annesiydim.

Asansörü çok endişeli görünen yaşlı bir kadınla paylaştık. Lucy'den bana ve tekrar bana bakıp durdu. Sonunda dilini daha fazla tutamadı.

"Neden tamir edilmedi? Kaç yaşında? İki yıldan sonra testisleri tutmanın sağlık açısından risk oluşturabileceğini biliyor muydunuz?"

"Onu dün yakaladım. Taşaklarını kaybetmek için şimdiden bir randevusu var." Gülümsedim. "Gerçekten harika bir köpek annesi olacağım. İşe eski sevgilimle yüzleşip eşyalarımı geri istemekle başlayacağım. Lucy benim yedeğim."

Bir nefeste daha hoş birine dönüşmüş gibiydi. "Oh, şükürler olsun. Onu daha yeni aldınız ve şimdiden bu kadar mu? Bu çok hoş. Umarım eski sevgilin Lucy'ye bir kez bakar ve ağlayarak kaçar."

"Aynı."

Tam olarak öyle olmadı. Kapıyı çaldığımda Meredith kapıyı açtı. Beni gördüğüne şaşırılmış görünüyordu ve bir an için ona acımasız bir şaka yapıp Finn için döndüğümü söylemeyi düşündüm. Ama bu sözleri söylemeyi düşünmek bile midemi ağrıttı. Bunun yerine onu iterek geçtim.

"Brooke! Sen ne-? Öylece-" Lucy'yi gördü ve birkaç adım geri çekildi. "Aman Tanrım. O hayvanı buraya sokamazsınız! Alerjim var!"

Finn bir zamanlar yatak odamız olan yerden çıktı, üzerinde sadece bir çift boxer vardı. "Brooke? Burada ne yapıyorsun ve Tanrı aşkına bu da ne?"

Gülümsedim. "Bu Lucifer. O benim yedeğim. Malımı geri istiyorum."

"Finn! Alerjim var. Gitmesini sağla!" Meredith burnunu kapattı ve hapşırdı. "Oh, Tanrım! Beni öldürmeye çalışıyor!"

"Kapa çenen, Meredith." Finn diğer kadına bağırdı ve sonra bana döndü. "Eşyaların için geri gelmedin, değil mi? Benim için geldin."

Meredith'in nefesi kesildi. "Finn!"

Güldüm. "Bu çok komik. Şimdi yolumdan çekil de eşyalarımı alayım."

Bana doğru bir adım attı ve Lucy tehditkâr bir hırıltı çıkardı. "Ne oluyor lan? Çıkarın şu canavarı buradan!"

Ona sııttım. "Meredith senin sorunun; benim değil. Eğer gitmesini istiyorsan, onu sen gönderirsin. Lucy'nin atıştırmalığı olmak istemiyorsanız, ikinizin de yolumdan çekilmenizi öneririm."

Ben bir bavul alıp giysilerimi içine atmaya başlarken onlar yüksek sesle tartışıyorlardı. Lucy yanıma oturdu, kapıyı izlerken varlığı beni sakinleştiriyordu. Bavula koyabildiğim kadar eşya koydum ve ardından Finn'in bir türlü çıkamadığı yürüyüş gezileri için ihtiyaç duyduğu devasa yürüyüş sırt çantalarından birini aldım. Eşyalarımın çoğu iki çantaya sığıdı ve bir an durup sahip olduğum her şey bir bavula ve bir sırt çantasına sığıyorsa ne kadar az yaşadığımı düşündüm.

Lucy ve ben başımız dik ayrıldık ve her şeyimi kurtardığımı ve Finn Love'ı bir daha görmek zorunda kalmayacağımı bilmek beni çok daha hafif hissettirdi.

Aşağıda, kaldırımda durdum ve derin bir nefes aldım. "Pekala, Lucy. Hayal edebileceğiniz en iyi ebeveyn olma . I

Ayrıca sokağın aşağısında insan keklerinin yanında köpek de satan bir fırın biliyorum."

"Brooke!"

Yemin ettim. Harika bir köpek annesi olmaya çalışıyordum ama aklımı kaybediyor gibiydim. Colt'un adımı haykırdığını duyduğumu sandım. Ancak bu imkânsızdı çünkü Colt Beaumont'a dönmüştü ve benden nefret ediyordu.

"Brooke! Dur!"

Bu sefer duyduğumu biliyordum. Colt cipiyle trafiği keserken arkamı döndüm ve şok içinde bakakaldım. Yanında Logan ve Noah olduğu halde cipten indi, üçü de kendilerine küfreden trafiğe değil bana odaklanmıştı.

"Beaumont'tan ayrılamazsın, Brooke." Colt tam önümde durdu ve Lucy'ye baktı. "Vay anasını, ne kadar büyük bir köpek."

Lucy'nin dili dışarı çıktı ve adamlara mutlu bir şekilde nefes verdi. "Lucy, dilini tekrar ağzına sok. Onlar bizim arkadaşımız değil."

"Eve gel, Brooke. Buraya ait değilsin. Beaumont'a geri dön." Logan elimi tutmaya çalıştı ama ben geri çektim. "Brooke..."

"Lütfen bize işleri düzeltmemiz için bir şans ver, Brooke. Her şeyi berbat ettik. Bunu düzeltmek istiyoruz ama sen gidersen bunu yapamayız." Noah saçını çekiştirdi. "Bu sabah seni bulmaya gittik ama . Eve gelmene ihtiyacımız var. Seni almaya ve eve getirmeye geldik."

Onlara başımı salladım. "Beaumont'tan ayrılmayacağım. Beni şehirden kovamazsınız. Kalıyorum. Buraya sadece Finn'den eşyalarımı almaya geldim. Beni takdir etmeyen ya da umursamayan erkekler için eşyalarımı terk etmekten yorulduğuma karar verdim. Yarın senin evinde olacağım."

Döndüm ve uzaklaştım. Kalbim boğazıma düğümlenmişti ve onlara geri koşmak istiyordum ama artık onlarla birlikte olmak istediğimden emin değildim. Zalim ve umursamaz davranmışlardı ve ben kendim için bunu istemiyordum.

Lucy benimle birlikte tırıs gidiyor, burnu arada bir elime değiyordu. Ağladığımı ancak mızızlanıp gözlerini bana diktiğinde fark ettim.

*****Brooke*****

T Sözüme sadık kalarak ertesi sabah Logan'ın evine gittim. Finn'in dairesine gitmekten çok daha zordu. Endişeden midem bulanıyordu ve birkaç düzine kez gitmekten vazgeçirmeye çalıştım kendimi. Yaptım Yine de kendim. Artık bazı parçalarımı geride bırakmıyordum.

Kapıyı çaldığımda Logan kapıyı açtı, yüzünde umutlu bir ifade vardı. "Küçük tavşancık."

Onu iterek geçtim, Lucy de peşimden geliyordu. "Ben senin küçük tavşanın değilim. Sadece eşyalarımı almaya geldim."

"Hey, dur. Sadece bir saniye konuş benimle. Lütfen."

Ona ters ters bakmak için arkamı döndüm. "Geçen hafta konuşmak için sana yalvarmıştım. Bana nasıl davrandığını hatırlıyor musun?"

Başı öne eğildi. "Evet. Özür dilerim, Brooke. Pisliğin tekiydim. I-"

"Bunu şu anda seninle yapamam. Belki de hiç." Aceleyle yukarı çıktım ve Colt odasından çıkıp gözlerini bana diktiğinde irkildim.

"Gitmene izin vermeyeceğiz." Ben eşyalarımı toplarken kapımın önünde durdu. "Her şeyi berbat ettik. Korkunç davrandık. Bizi bencil de say, çünkü senden vazgeçmiyoruz."

Şehre döndüğüm ilk gece giymeme izin verdiği gömleği elime almadan hemen önce durdum. Sıkıca tutarak yavaşça burnuma götürdüm ve kokladım. Bir şekilde hâlâ onun gibi kokuyordu. Yatağın üzerine bıraktım.

ve çantamın fermuarını çektim. "Birkaç gün önce olsa bu duyduğum en iyi şey olurdu."

"Peki ya şimdi?"

"Ve şimdi yetiştirmem gereken bir köpeğim var ve iyi bir rol model olmaya çalışıyorum. Lucy'ye sırf birini seviyorsun diye arkasında hiçbir gerçek ağırlık olmayan boktan bir özrü kabul etmenin sorun olmadığını gösterirsem nasıl bir köpek annesi olurum? O daha iyisini hak ediyor, ben de öyle."

"Brooke, lütfen. Kal ki konuşabilelim. Boktan bir özürden çok daha fazlasını hak ediyorsun ama bir yerden başlamam gerekiyor." Yaklaştı ama ben çantamı omzuma attım ve hızla odadan çıktım. "Seni seviyorum! Seni seviyorum, Brooke. Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu? Gitme."

Ona karanlık bir bakış attım. "Geçen hafta söylediğimde sana bir şey ifade ettiği gibi mi?"

Noah odasından çıktı, gözlerinin altında koyu renkli torbalar vardı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ama ben başka bir şey söyleyemedim.

"Gitmemi istedin. Ben gittim." Merdivenlerden hızla inip evden çıkarken Lucy de bana ayak uydurdu. Arkama bakmadım. Bakamazdım. Onlardan uzaklaşmak beni öldürüyordu ama ben onlara içimi dökerken beni nasıl görmezden geldiklerini düşünmeden de edemiyordum.

Lucy yürürken başını elimin altına aldı ve ben acınası bir inilti çıkardım. Başını okşayarak derin bir nefes aldım ve çenemi yukarı kaldırdım. Sokağın kenarında yıkılıp herkesin benim de annem ve teyzem kadar deli olduğumu düşünmesine izin veremezdim, belki de öyleydim. Annemin evine kadar yürüdüm ve merdivenlerine yığılmadan önce çantalarımı ön verandaya bıraktım.

"Eee?" Annem verandadaki salıncağında oturmuş, hafifçe ileri geri sallanıyordu. "Sanırım pek iyi gitmedi."

Kolumu Lucy'ye doladım ve içimi çektim. "Üzgünmüş gibi davranıyorlar ama ben onlara inanmıyorum. Kelimeler kolay. Herkes özür dileyebilir."

"Aksiyon mu istiyorsun?" Annem güldü. "Sen her zaman biraz dramatiktin. En iyi şekilde. Daha fazlasına ihtiyacın varsa, daha fazlasını bekle bebeğim. Sen her şeyi ve daha fazlasını hak ediyorsun."

Verandaya uzandım ve Lucy hemen yanıma kıvrılıp çenesini alnıma dayadı. Biraz kokuyor olsa da dileyebileceğim en iyi battaniyeydi. "Artık ne istediğimi ya da neyi hak ettiğimi bilmiyorum. Hiç hak ettim mi bilmiyorum."

"Anla artık çünkü teyzenle konuştum ve sana büyük bir haberi var." Annemin sesi mutluluk doluydu ve bu beni çok korkuttu.

"Ne oldu?"

"Veterinerde randevun yok muydu?"

Küfrettim ve ayağa kalkabilmek için Lucy'nin başını nazıkçe ittim. "Şu anda büyük haberlere hazır değilim."

"O zaman teyzenden uzak durmanı öneririm."

Bunu yapabilirim. Lucy'yi veterinerine götürdüm ve onu düşük sodyumlu kurutulmuş etle içeri çektikten sonra muayene odasına sokmayı başardım, orada ölü gibi ağırlaştı ve sarhoş bir adam gibi çekiştirilmek zorunda kaldı. Banyo yaptırıp tırnaklarını keserken Dr. White ile istediği duvar resmi hakkında konuştum. Lucy sanki banyo kutsal sudan yapılmış ve o gerçekten şeytanmış gibi davrandığından, birkaç gün sakinleştikten sonra duvar resmine başlamaya karar verdik.

O günün ilerleyen saatlerinde anneme döndüğümüzde, benimle içeri gelmeyi reddetti ve günün geri kalanında bana tavırlı bir şekilde baktı. Sonunda içeri gelip benimle yatağa girdiğinde, benden nefret etmesine neden olduğumu düşünerek gözyaşlarına boğulmak üzereydim. Sadece yanıma ve kocaman bir iç çektikten sonra osurdu ve sırt üstü yuvarlandı.

"Teşekkürler, Lucy."

Homurdandı, beni tekmeledi ve horlamaya başlayacak kadar derin bir uykuya dalmadan önce tekrar osurdu. O kadar gürültülüydü ki yarım saat sonra annemin odasından bağırıldığını duydum.

"Eğer o çocuklar bunu düzeltip seni ve o iblis köpeği evimden çıkarmazlarsa, onları öldüreceğim!"

Noah

K Elly verandasında oturmuş, Sinclair'in salıncakta oynamasını izliyordu, ben de onun garaj yoluna park ettim. Bana şöyle bir baktı ve gözlerini devirdi. "Ciddi misin, Noah?"

Sinclair beni henüz fark etmemişti, bu yüzden Kelly'nin oturdum ve iç çektim. "Ne oldu?"

"Bok gibi görünüyorsun. Sanırım Brooke'la aranızı düzeltmediniz." Bana dirsek attı. "Sen bir aptalsın."

Ellerimi başımın üzerinde gezdirdim ve başımı salladım. "Denedik. Bizden nefret ediyor. Sana ne kadar berbat ettiğimizi anlatırdım ama kelimeleri söylemeye dilim varmıyor."

"Seni henüz affetmediyse çok fazla uğraşmış olamazsın. Bu kadın seni ne kadar seviyor? Eğer çok uğraşırsan, kasırgadaki bir kum tepesinden daha hızlı göçer."

"Ne yaptığımızı bilmiyorsun."

"Deli annesini ya da teyzesini öldürdün mü? Köpeğini yumrukladın mı? Hayır mı? O zaman onu geri alabilirsin." Tereddüt etti. "Dürüst olmak gerekirse, annesini ya da teyzesini öldürmüş olsan bile, yeterince sağlam bir nedenin varsa onu geri alabileceğini düşünüyorum. O kadın sizi seviyor. Hepinizi seviyor. Bunu Sin'in partisinde gördüm. Ve hala burada olduğu gerçeğini? Kaçmadı mı? Bunun bir anlamı var."

Öne doğru oturdum ve dirseklerimi dizlerime dayadım. "Ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kütüphanede bir duvar resmi yaptı. İnanılmaz bir şey. Sin onu gördü ve Brooke'un eseri olduğunu hemen anladı. Onu görmek istiyor. Her gün onu görmek istiyor. Ya bunu düzeltirsin ya da gidip Brooke'u kendim bulurum ve onunla en iyi arkadaş olurum, böylece Sin onu görebilir. Her iki durumda da bunu yapabilirim." Kaşlarını çatmıştı gördü. "Git konuş onunla, seni aptal. Ona nasıl hissettiğini söyle."

"Beni görmek istemiyor, Kelly."

"Aman Tanrım. Çocukların zekalarını annelerinden aldıkları için çok mutluyum. Zekâ için sana güvenmek zorunda kalsaydı Sin'in sonu gelirdi." Kelly ayağa kalkarak Sin'i yanına çağırdı. "Git onunla konuş. Ve elin boş gitme."

"Çiçek alayım mı?"

"Sinclair. Sinclair'i al. Kirli oyna. Eğer onunla birlikte olmak istiyorsan, elindeki tüm silahları kullan. Sinclair'i önemsiyor. Bebeğimizin önünde sana git kendini becer demeyecektir." Kelly koşup kollarına atlarken Sin'e sırttı. "Sen ve babam Brooke'u görmeye gidiyorsunuz! Bu harika değil mi?"

Muhtemelen bunu durdurmalıydım. Çocuğumu kullanmak yapmak istediğim bir şey değildi ama... Brooke'un beni dinlemesini sağlayacaksa, bunu yapardım. Sin'i kollarına aldım ve alnından öptüm. "Senin için sorun olur mu? Brooke'u görmek istiyor musun?"

"Evet! Onunla kütüphane hakkında konuşmak istiyorum! Konuşabilir miyiz, baba? Lütfen!" Beni o kadar sıktı ki boynumdaki tutuşunu gevşetmek zorunda kaldım.

"Gidip onu , olur mu?" Kamyonetime doğru yürüdüm ve Kelly'ye dönüp baktım. "Tüm bunların senin için sorun olmadığına emin misin? Onunla sadece ben olmayacağım."

"Eğer benim için sorun olmasaydı, seni onun peşinden gitmeye zorlamazdım. İkimizin de WASP standartlarına göre normal ilişkileri yok. Ben kimim ki yargılayayım?"

Brooke'u bulmaya giderken ne söyleyeceğimi ya da ne yapacağımı düşünecek zamanım olmadı. Sinclair o kadar heyecanlıydı ki Brooke'a söylemek istedikleri hakkında sürekli bana bağırıp duruyordu. Sin dikkatimi isterken hiçbir şey düşünemiyordum. Bir plan yapmaya fırsat bulamadan Daisy'nin garaj yoluna park ettim ve Sinclair kuralları çiğneyerek kemerini çözüp kamyondan atladı.

"Sin!" Kızımın peşinden koştum ve evin yan tarafından gelen Brooke'a neredeyse kafa üstü çarpıyordum. Yarı sıırılsıklamdı, koyu renk torbaları vardı.

Gözlerinin altı morarmıştı ve beni gördüğüne şaşırılmış gibiydi.

Yüzünde soğuk bir maske belirmeye başladı ama sonra Sinclair'i getirdiğimi gördü. Diz çöktü ve Sin'in arkasından bana ters ters bakarken Sinclair'i kucaklamak için kollarını açtı.

"Bir ayı!" Sinclair çığlık attı ve yeni aldığı dev köpek evin etrafında dolaşırken Brooke'a tırmandı, sırik gibi vücudu yaklaşıırken yavaşça hareket ediyordu.

Brooke kolayca güldü, bu ses sistemimde bir şok etkisi yarattı. "O ayı değil. O benim yeni köpeğim Lucy. Dün onu banyo yaptırmak için veterinerine götürdüğüm için şu anda bana kızgın. O kadar kızgın ki birkaç dakika önce su hortumunu alıp üzerime püskürttü. Şu anda bir tartışma içindeyiz ve sanırım o kazanıyor."

Lucy, Brooke ve kızımın yanından geçip bana baktı. İri gözleri üzerimde gezindi ve sonra Sinclair ve Brooke'un önünde karnına doğru kaymadan önce içini çekti. Bir kez daha iç çekti ve sırt üstü yuvarlandı. Az önce birinin beni taramasını, reddetmesini ve sonra da çocuğumu kazanmak için kendini küçümsemesini izlemiş gibi hissettim. Köpek, koçluk yaptığım çocukların yarısından daha insandı.

"Sana sprej mi sıktı?" Sinclair aşağı kaydı ve Lucy'nin karnını nazikçe okşadı. "Bunlar ne?"

Brooke bir kahkaha ve Sin Lucy'nin taşaklarını gösterince kıpkırmızı oldu.

"Onlar için endişelenme. Onlara uzun süre sahip olamayacak."

Köpek yuvarlandı ve Brooke'u yumruklamak için pençesini kaldırdı. Sırıttım. "Bu fikri sevdiğini sanmıyorum."

Brooke beni görmezden gelerek dev köpeğin burnuna bir öpücük kondurdu. "Sinclair'le oynamak ister misin Lucy? Onu ezip geçmesen ve daha nazik davranırsan olmaz mı?"

Sinclair bu kadar çabuk aşık olmuştu. Köpeğin onun üzerinde yükselmesi ve kuyruğunu sallaması karşısında mutlu bir şekilde kıkırdadı. "İyi olacak! Hadi Lucy! Hadi oynayalım!"

Üçünü evin arka tarafına kadar takip ettim ve Brooke'un Sin'e Lucy'nin tüm yeni oyuncaklarını ve onunla nasıl getir götür oynanacağını göstermesini izledim. Sinclair Lucy'ye odaklanır odaklanmaz, Brooke bana döndü.

"Onu getirmeye çok cüret ediyorsun. Bu hiç adil değil." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve Sin'in Lucy için top atışını izleyebilmemiz için yanıma yerleşti. "Seninle tek başına konuşmayacağımı biliyordun, değil mi?"

Durdum, söylemek istediğim her şey beynimden o kadar hızlı geçiyordu ki hiçbir şey çıkaramadım. Onu kaybetmekten korkuyordum ve eğer onu ne kadar istediğimi ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu anlamasını sağlayamazsam kaybedeceğimi biliyordum. Hemen cevap vermeyince gözlerini devirdiğini gördüm ve uzaklaşmak için döndüğünde nazikçe elini tuttum. "Bekle."

İç çekti. "Yapamam-"

"Seni tanıdığım günden beri seviyorum." Sakinleştirici bir nefes alırken gözlerimi kapattım ve açtığımda bana kocaman gözlerle bakıyordu. "Sana hiç söylemedim. Arkadaşlığımızı mahvetmekten korkuyordum ama seni yıllarca sevdim Brooke. Seninle her şeyi istedim ve ağaç evdeki gecemizden sonra sonunda bunu elde edeceğimi düşündüm. Gittiğinde peşinden koşmalıydım. Geri dönmeni ve bana bir şans vermeni istemeliydim. Yine de korkmuştum. Konu sen olunca hep korkmuşumdur çünkü kalbim sende ve onu ezecek tüm güce sahipsin. Her zaman öyleydin. Denedim, Brooke. Kelly'i sevmeye çalıştım. Evliliğimizin yürümesi için savaştım. Ama o biliyordu. Onu asla hak ettiği gibi sevemeyeceğimi biliyordu, lezbiyen olduğunu fark etmeden önce bile.

"Korktuğum ve Finn'in bize söylediklerine inandığım için çok özür dilerim. Tanrım, çok üzgünüm. Nasıl davrandığımızdan utanıyorum. İncinmiş duygularımızın senin hakkında hissettiklerimizin önüne geçmesine izin verdik." Ellerimi yüzümden indirdim ve omuzlarını kavradım. "Seni seviyorum, Brooke. Sana o kadar aşığım ki sensiz içten içe ölüyorum."

Gözyaşlarını kırıştırdı ve kollarını kendine doladı. "Hile yaptığımı düşündün. Zalimdin. Ben nasıl-"

Ağzımı onunkine bastırdım, onu ne kadar çok sevdiğimi hissetmesi için çaresizdim. Öpücüğümün altında yumuşadı, ben de nazikçe kırdım ve alnımı onunkine bastırdım. "Seni seviyorum. Seni kaybetmek istemiyorum. Bir daha asla. Asla."

Burnunu çekti ve gözlerini sıkarak kapattı. "Ben... Ben henüz unutmaya ve affetmeye hazır değilim."

Vücudum buz kesti ama sonra son kelimeye yapıştım. "*Henüz*. Bu bir biz olmaya açık olduğun anlamına mı geliyor?"

Yavaşça çekildi. "Bilmiyorum. Sadece düşünmek için zamana ihtiyacım var."

Gitmesine izin verdim ve başımı salladım. Boğazımda başka bir şey söylememi engelleyen bir yumru vardı, bu yüzden geri çekildim ve Sinclair ile Lucy'nin yanına gitmek üzere benden uzaklaşmasını izledim. Acıdan diri diri yanıyormuş gibi hissediyordum ama Sin'in onunla geçirdiği zamanı mahvetmek istemedim.

Brooke

"Ağlaman bitti sanıyordum. Sen ve o lanet köpek beni bütün gece uyutmadınız. Sen burnunu çekiyorsun, o da horluyor." Annem bir elinde bir çift uzun çorap, diğer elinde bir tabure ile önümde durdu.

diğeri. "Bugün Jimmy ile uğraşmak için tüm enerjime ihtiyacım var ve elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyorum."

İnledim. "Ben de işimin bittiğini sanıyordum ama Noah, Sinclair'le birlikte ortaya çıktı ve bana olan aşkını ilan etti."

"Peki neden onunla gitmedin?!"

"Çünkü onlarla birlikte olmak konusunda henüz emin değilim!" Birbirimize bağırdığımızı fark ettim ve sesimi alçalttım. "Sadece incindim, anne."

"O zaman bırak öpsünler ve daha iyi yapsınlar. Yakında yeni bir adam bulacağım ve sen de gitmek zorunda kalacaksın. Özellikle de teyzenin senin hakkında söyledikleri doğruysa. Bu halde burada kalamazsın." Elini her yerimi kaplayacak şekilde salladı. "Yalvardıklarında onları affet çocuğum. Yoksa teyzen ve ben, erkek arkadaşlarına yaptığımız gibi seni de ziyaret ederiz."

Nefesim kesildi. "Ne dedin sen?"

Gözlerini devirdi ve güneş gözlüklerini gözlerinin üzerine indirdi. "Güle güle, tatlı çocuğum. Lokantaya gitmeden önce yaşlı bir adamı korkutmaya gidiyorum."

Orada oturmuş, odada durduğu noktaya bakıyordum, söylediği her şey beni o kadar şaşırtmıştı ki, ön kapının açıldığını duyduğumda

o olduğunu anladı ve başını kaldırıp bakmaya zahmet etmedi. "Öncelikle, Jimmy'yi korkutarak öldürürsen hapse girersin ve ben senin özgürlüğün için savaşmayacağım. Geleceğinde Özgür Daisy tişörtü olmayacak. İkincisi, beni Karlene Teyze ile tehdit etme. Şu anda ondan ve haberlerinden kaçındığımı biliyorsun."

"Özgür Colt tişörtüne ne dersin?"

Kafamı çevirdim ve evde annem yerine Colt'un benimle birlikte durduğunu görünce neredeyse çığlık atıyordum. Aniden ağrıyan boynumu sıktım ve ayak parmağımla Lucy'yi dürttüm. "Ne bekçi köpeğiymişsin sen."

Lucy osurdu ve sırt üstü yuvarlandı.

"Sana söylemem gereken bir şey var." Colt karşımda durmuş, ellerini kalçalarına . "Sana kızgıyım."

Nefes nefese kaldım. "Affedersiniz?"

Başını salladı. "Evet. Kızgıyım. O kadar kızgıyım ki seni sarsabilirim."

Söylemesini beklediğimden o kadar uzaktı ki, daha güçlü olma çabamla onların önünde daha metanetli olmayı planladığımı unuttum. "Bana kızgın mısın? Hiç sanmıyorum. *Ben* sana kızgıyım!"

"Evet, sana kızgıyım." Yaklaştı ve kanepede oturduğum yerin önünde diz çöktü. "İkimiz de bana ait olduğunu bildiğimiz halde en başta gittiğin için kızgıyım. Nasıl bitmiş olursa olsun, o hamileliği seninle geçirme şansım olmadığı için kızgıyım. Bizi acıdan kurtarmak için her şeyi tek başına yaşamaya karar verdiğin için kızgıyım. Dünyada tek istediğim seninle bir aile olmak. Sana bakmak için yanında olmalıydım. Her şeyden sonra sana sarılmak için orada olmalıydım, Brooke. O kadar kızgıyım ve o kadar uzun zamandır kızgıyım ki bazen nefes almakta zorlanıyorum."

Sözleri bana çarptığında göğsüm gerildi.

"Hayatımda kızgın olmadığım tek an senin kollarımda olduğun andır. Bunun anlamsız olduğunu biliyorum. Sana çok kızgıyım ama seni incittiğim için kendime daha çok kızıyorum. Çenemi kapatıp seni dinlemeliydim. Senin yanında olmalıydım. Gitmene asla izin vermemeliydim. Bekaretini ben aldım, Brooke. Ben aldım. O geceden beri benimsin ve bir daha gitmene izin vermeyeceğim."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı, onları silebileceğimden daha hızlı süzüldü. "Ben-"

"Noah'ya ne söylediğini biliyorum. Daha fazla zamana ihtiyacın var. Sorun değil. Acele etme ama bilmelisin ki seni bir daha bırakmayacağım. Seni kovalayacağım."

Eğer gidersen. Mecbur olduğum sürece dizlerimin üzerinde bu şehirde seni takip edeceğim. Seni seviyorum, Brooklyn. Tanrım, seni seviyorum. İçimdeki fırtınayı dindiren tek şey sensin" Kalçalarımı kavradı ve beni koltuktan kaldırıp kucağına çekmeden önce derin bir nefes aldı. "Sadece bir öpücüğe ihtiyacım var, bebeğim."

Kollarının beni sarması çok iyi hissettirdi. Nefesimi içime çektim ve sonra dudakları dudaklarımdaydı. Yavaş başlamadı. Beni sert ve derin öptü, dilini dudaklarımın arasından geçirdi ve beni yuttu. Tam kollarımı ona sarıp kendimi kaybedecekken geri çekildi ve beni tekrar kanepeye yatırdı.

Zorlukla nefes alarak telefonunu çıkardı ve bana uzattı. "Tersanedeki adamlar bunun sonunu duymama asla izin vermeyecekler, ama değer."

Neye baktığımı anlamam bir saniye sürdü. Teknesinin adını değiştirmişti. Yan tarafa ustalıklı yeni ismi okurken gözlerim doldu. *Forever Brooklyn*.

"*Havoc*, hayatlarımızın almasını umduğum yön için biraz karanlık görünüyordu." Kalçalarımı sıkarak ayağa kalktı ve telefonunu elinden bıraktı. "Ben gitmiyorum. Bizi affetmek için acele etme ama ne kadar çabuk affedersen, o kadar çabuk eve dönüp ait olduğun yere yerleşebilirsin."

Gitmesine engel olmak istedim ama daha kararımı vermeden gitmişti. Parmaklarımı dudaklarıma bastırdım ve ayağa fırladım. Lucy onu uykusundan uyandırdığım için huysuzlanarak havladı ve ayağa fırladı. "Gel hadi. Karlene Teyze'yi görmeye gitmeliyiz, Tanrı yardımcımız olsun."

*****Brooke*****

W Karlene Teyze'yi bulmak istedim ama hiçbir yerde bulamadım. Beaumont'un her yerine yürüdüm, Lucy sürüklenene ve ben ıslanana kadar.

terlemiştik. İkimiz de o kadar sıcak ve yorgunduk ki serinlemek için bizi okyanusa götürdüm. Lucy daha önce hiç görmediğim bir şekilde yüzüyordu ve ben hala ona bakıyor, neler olduğunu merak ediyordum ki Kelly'nin sesini duydum.

"Köpeğinin var? Öldü mü?"

Önce ona sonra da Lucy'ye baktım. "Eğer yeni köpeğimi öldürürsem, iyi olmayacağım. Seni şimdiden uyarıyorum."

Lucy havladı ve beni kıyıya sürükledi. Silkindi ve Kelly'yi ıslattı. Sonra ikimiz de dehşet içinde onun kumda izledik.

"Vay canına. Bunu temizlemek zor olacak." Yüzünü sildi ve güneş gözlüklerini kafasına doğru itti. "Aptalları affedip onlara geri dönmen ne kadar sürer? Seni acele ettirmek istemem ama Noah o kadar zavallı görünüyor ki onun için üzölmeye başladım."

Lucy'nin yanındaki kuma uzandım. "Bilmiyorum." "Neyi bekliyorsun?"

Dizlerimi göğsüme çektim ve omuz silktim. "Aynı cevap. Bilmiyorum."

Benim yanıma oturdu. "Neye ihtiyacın var?"

"Beni boğmak isteyeceksin ama cevap aynı. Bilmiyorum. Şu anda hiçbir şey bilmiyorum Kelly. Sanırım olduğum yerde donup kaldım."

"Sana yardım etmeme izin ver." Yüzünü bana döndü ve ellerimi tuttu. "Noah ile birlikte olmak istiyor musun? Hemen şu anda demiyorum. Genel olarak demek istiyorum."

Okyanusa baktım ve başımı salladım.

"Tamam, aynı soru ama Logan ve Colt için." Başımı sallayışımı izledi ve homurdandı. "Ben de öyle düşünmüştüm. Pekâlâ. Sıradaki soru. Sıradaki soru. Sence bu kavga geçmişte kalabilecek bir şey mi?"

Kuru dudaklarımı yaladım ve çenemi dizime dayadım. "Buna tutunmak aptallık olur. Onlar beni incitti ama ben de onları incittim. Düşük olayını onlardan saklayarak doğru şeyi yaptığımı sanıyordum ama şimdi yanıldığımı biliyorum."

"Bekle. Ne düşüğü?" Kelly ellerimi daha sıkı tuttu ve yüzümü kavrayabilmek için daha da yaklaştı. "Tatlım. Çok üzgünüm."

Burnum yanarken ve gözlerim sulanırken bile zorla bir kahkaha attım. "Çok uzun zaman önceydi."

"Bilmiyordum. Noah bana tüm detayları anlatmadı. Oh, Brooke." Kendi gözlerini sildi ve sonra beni kucakladı. "Siz dördünüz pek çok açıdan birbirinize bağlısınız. Aşk, kayıp ve uzun yıllar. Tüm detayları bilmiyorum Brooke ama seni sevdiklerini biliyorum. O adamlar on yıldır seni bekliyorlar. Belki sen de onları bekliyordun. Böyle bir aşk öylece yok olup gitmez. Gördüğüm , bunu bekleyebilirsin, incinmişliğini ve öfkeni içinde tutabilirsin ya da ortadaki her şeyi bir kenara istediğini ve ihtiyacın olanı alabilirsin."

Başımı omzuna yasladım ve iç çektim. "Gidip eski sevgilimin dairesinden eşyalarımı topladım. *Bizim dairemizden*. Eşyalarım ancak iki çantayı doldurdu. Beaumont'tan ayrıldığımdan beri geçen on yılda o kadar az yaşadım ki, tüm eşyalarım iki çantayı doldurdu. Hayatımın on yılı on beş dakikadan daha kısa bir sürede toparlanabilirdi. Buradan uzakta geçirdiğim onca zamanı düşünüp duruyorum ve gerçekten mutlu olup olmadığımı merak ediyorum. Bu ne kadar üzücü?"

"Bence bu anlattığından daha az üzücü. Hayatın burada. Tanıdığım en iyi üç adamla birlikte." Derin bir nefes aldı. "Gittiğin ve burada geçireceğin on yılı kaçırdığın için üzgün olduğumu söyleyemem. Gitmen bana Sinclair'i verdi. Bunu dünyalara değişmezdim. Yine de şimdi istediğin her şeye sahip olma şansın var. Hissettiğin her şeyi hâlâ hissedebilirsin ama neden bunları erkeklerle *birlikte* hissetmeyesin ki?"

Bir martı bizden birkaç metre uzağa kondu ve Lucy onu izlemek için başını kaldırdı. Kovalamasını bekledim ama başını tekrar yere koydu ve iç çekti.

"Bu kadar kolay mı?"

Kelly başımı okşadı. "Bu kadar kolay. Onlar seni istiyor. Sen onları istiyorsun. Hepinizin incinmiş duyguları var. Neden bunu birlikte yapmıyorsunuz? En azından iyileşirken ateşli bir seks yapabilirsiniz."

Güldüm ve bu duygu bana neredeyse yabancı geldi.

"Noah'nın küçük bir çocuk gibi dudaklarını bükerek etrafta dolaştığını görmekten bıkmak üzereyim. İlk seferinde sen gittikten sonra onu neşelendirmek zorunda kaldım ve bunun için bana hâlâ borçlusun. Lanet olası bir kabustan bahsediyoruz." Ayağa kalktı ve beni ayağa . "Sert sevgi zamanı."

Yüzümü buruşturdum. "Emin misin?"

"Canın yanıyor. Onlar acı çekiyor. Hepimize bir iyilik yapın ve bu dramatik, yağmur altında ağlama kısmını atlayın. Sadece bu kasabadaki herkesin olacağını bildiği şeyi yap ve bir araya gel. Ayrıca, teyzen öyle bir dedikodu yayıyor ki, surat asarak geçireceğin günlerin sayılı olduğunu düşünüyorum."

Nefesim kesildi. "Ne söyledi? Bütün sabah onu aradım." "Sana söyleyemem. Karlene tarafından lanetlenmeye çalışmıyorum. O lanet olası findık." Kelly yüzümün her iki yanını kavradı ve dudaklarım büzülene kadar sıktı. "Bu acıya bir son verecek misin?"

Ellerini ittim ve ayaklarıma baktım. "Görünüşe göre ilerlemenin tek yolu bu, ha?"

Güldü ve beni itti. "Ailenle akşam yemeği partileri için sabırsızlanıyorum. Sen ve ben çok iyi arkadaş olacağız, bebeğim. Noah'a işkence yapmama yardım edeceksin."

Her şeyin olacağından, her şeyin yoluna gireceğinden bu kadar emin olduğunu duymak kalbime bir hafiflik getirdi. "Üç erkek getirirsem yine de çifte randevu olur mu?"

"Onlarla gerçekten uğraşabilir ve seni bizim tarafımıza çekebiliriz." Gülmeden ve kumda tökezleyerek uzaklaşmadan önce kaşlarını bana doğru salladı. "Dün gece yediğim pastanın acısını çıkarmaya çalışıyordum. Eğer kığım büyürse, seni suçlarım."

Kelly gittikten sonra Lucy ile sahilde kaldım ve güneşin sıcaklığı, Lucy'nin yumuşak horlaması ve Kelly'nin bana bıraktığı hafiflikle ilgili bir şey gözlerimi ağırlaştırdı. Lucy'nin içine kıvrıldım ve uyanmadım.

Ta ki bir süre sonra bir martı alnıma konana ve Lucy sonunda canına tak edene kadar.

*****Logan*****

I Başımı yana eğdim ve nalbur dükkanının yan tarafındaki duvar resmini inceledim. bir yenisini eklemek istemediğim için bir süre oradan uzak durmuştum. Bu sefaletin daha fazla sürmeyeceğine karar vermiştim. Brooke'un erkeği olarak onun gereksiz yere acı çekmemesini sağlamak benim görevimdi ve buna bir son verecektim. Sert ve ısrarcı olmam gerekse bile. Buna karar verdikten sonra, Brooke'un Beaumont'a bakışının altında durabilirdim.

ve her şeyi içine al.

"Haklıydın." Noah'nın sesi bana yalnız olmadığımı hatırlattı.

Neden bahsettiğini çok iyi biliyordum. Arka planda, çiçeklerin ve diğer doğanın ayrıntılarıyla örülü ağaç evimiz vardı. "Bu biziz."

"Öyle. Beaumont'la ilgili değil. Biziz." Colt bir adım daha yaklaştı ve sonra bana döndü. "Sence bir ağaç ev inşa etmemiz ne kadar sürer?"

Noah durduğu yerde zıpladı, enerjisi nihayet artıyordu. "Bugün."

Homurdandım. "Eğer üzerimize düşmesini istiyorsak."

"Hayır, ben ciddiylim." Telefonunu çıkardı. "İkimizde de her zaman fazladan paraya ihtiyacı olan gençlerin bir listesi var. Onları ara. Colt, sen Demont'taki kereste deposuna git, Logan ve ben de çocukları toplayalım. Sen döner dönmez başlayıp bugün bitirebiliriz. Bu işi bu gece bitirelim."

İçimi bir umut dalgası kapladı. "Şu anda neye ihtiyacımız olduğuna dair bir liste hazırlayabilirim."

"Yapın. Listeyi kereste deposuna bırakacağım ve çiçekçilerden birine uğrayacağım. Bu işi doğru yapıyoruz." Colt omzumu kavradı ve aynı anda Noah'ninkini okşadı. "Bu gece eve geliyor."

"Onu kaçırmak zorunda kalsam bile." Bakışları karşısında omuz silktim. "O ağlarken başında beklemekten bıktım."

*

O gece Brooke'un annesinin evinin önünde durduğumda saat neredeyse on olmuştu. Ellerimi tişörtümde gezdirdim, birden gerildim. Ağaç ev inşa edilmişti, içinde çiçekler bekliyordu, Colt ve Noah hazır. Her şey hazır. Yine de kalbim boğazıma düğümlenmişti ve kusacak gibi hissediyordum.

Brooke'un dev köpeği tarafından geriye doğru savrulduğumda ön verandaya daha ilk adımımı atmıştım. Ön patilerini omuzlarıma mutlu bir şekilde nefes nefese kalmıştı. "Tanrım, köpek. Ödümü kopardın. Yeterince korktuğumu bilmiyor musun, bir de sen ekleme?"

"Neden korkuyorsun?" Brooke'un sesi verandanın karanlık köşesinden geldi ve beni de köpeği kadar ürküttü.

"Burada ne halt ediyorsun?" Köpeği tekrar dört ayağının üzerine yatırdım ve etrafından dolaştım. Gözlerim karanlığa alıştığında, Brooke'un kucağında bir battaniye ve yastıkla dışarıdaki sandalyelerden birinde oturduğunu gördüm. "Ne oluyor lan? Annen seni yine mi kapı dışarı etti?"

Güldü ve sonra içini çekti. "Jimmy'yle barıştı ve benim üzülmemden bıktı. Onun sözleriyle. Eğer hepinize geri dönersem verandada uyumak zorunda kalmayacağımı söyledi."

Her şey kafama dank edince homurdandım. "Bize gelmek yerine verandada uyumayı mı seçtin?"

Ayağa kalktı ve kucağındaki eşyaları sandalyeye bıraktı. "Verandada uyumayacağım, değil mi?"

Yaklaştığında ve üzerinde küçücük bir atlet ile o güne kadar gördüğüm en küçük şortu giydiğini gördüğümde içimi bir ihtiyaç sarsıntısı kapladı. Görünüşe göre ona çok uzun süredir bakıyordum, çünkü öne doğru uzandı ve göğsüme vurdu. "Ne oldu? Özür dilerim. Ben sadece..."

"Neden böyle giyindiğimi bilmek ister misin?"

Dudaklarımı yaladım ve bir adım daha yaklaştım. "Uh huh. Elbette."

"Bugün sahilde uyuyakalmışım." Beni inceledi. "Vücudumun yarısı inanılmaz derecede güneş yanığı."

Başımı kaldırdım ve onun gözleriyle karşılaştım. "Ne?"

Dudakları gülümsemek için mücadele ediyormuş gibi seğirdi. "Evet. Kelly ile ilginç bir konuşma yaptıktan sonra Lucy'ye sarılıp uyuyakalmışım. Sağ tarafımın tamamı güneşten yandı ve kendimi bok gibi hissediyorum. Ve bir anlığına evsiz kaldım."

Nabzım hızlandı. "Küçük tavşan."

Gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. "Keşke ağaç ev hâlâ buralarda olsaydı. Tıpkı ilk seferki gibi olurdu. Hatırlıyor musun?"

Boğuk bir kahkaha attım. "Tıpkı bunun gibi küçük beyaz bir atlet giyyordun. Ayrıca o küçücük jean şortu da giymiştin. kış yanakların ortaya çıkıyordu. Annenle kavga ediyordun ve eve gitmek istemiyordun."

"Logan, her şey düzeldi demiyorum ama sızsiz olmaktan yoruldum. Eve gelebilir miyim?"

Kalçalarını kavradım ve onu göğsüme çektim. Onu çok sıkı tutarken saçlarının tatlı kokusunu içime çektim ve inledim. "Siktir, Brooke. Biraz mücadele etmemi sağla. Bu kadar kolay gelmeni hak etmiyorum."

"Eve gelmemi istemiyor musun?" Endişesi çok açıktı.

Geri çekildim ve yüzünü kavradım. "Gitmeni hiç istemedim. Seni sonsuza dek evimde, yatağında istiyorum. Seninle evlenmek ve bir düzine çocuk sahibi olmak istiyorum. Senin bedenine gömülerek uyumak ve hayatımın geri kalanında her gün seni becererek uyanmak istiyorum. Her şeyi istiyorum. Sadece sana davranışından sonra bunu hak ettiğimden emin değilim. Yine de seni seviyorum küçük tavşanım ve bencil olacağım. Ne olursa olsun seni eve getirmeye geliyordum. Kaçırılma suçundan hapse girmeye çoktan hazırdım."

Gözlerini kırıştırdı ve gözyaşları uzun kirpiklerini kararttı. "O ilk gece yarı yarıya güneşten yanmıştım. Bu sadece bir işaret gibi geliyor. Artık senden ayrı kalmak istemiyorum."

"Hatırlıyorum. Her şeyi." Derin bir nefes aldım. "Benimle gel. Sana göstermemiz gereken bir şey var."

Başıyla onayladı. "Lucy için yeriniz var mı? Artık paketlenmiş bir anlaşılmayız."

Gözlerimi ondan ayırmadım. "Hepsini istiyoruz, küçük tavşanım. Lucy artık bizimle yaşıyor. Eğer istersen ona kendi odasını hazırlayabilirim. Seni eve, yanımıza getirmek için her şeyi yaparım."

"Gidelim o zaman."

Başımı eğdim ve bir gök gürültüsü gece havasını doldururken onu usulca öptüm. "Çılgın teyzenin gerçekten medyum olduğunu düşünmeye başlıyorum."

Brooke'un yüzünde endişeli bir ifade belirdi. "Eğer öyleyse, daha sonra konuşacak daha çok sürprizimiz olacak."

Durdum. "Ne oldu?"

Uzandı ve beni öptü. "Daha sonra. Şu anda yine ağaç evimize sürünerek giriyormuşuz gibi yapmak istiyorum."

Ön kapı gıcırdayarak açıldı ve çırılçıplak Daisy dışarı eğildi. "Bırak şu lanet köpeği. Yetişkin kızımdan kurtulabilmem için gecenizin mükemmel geçmesini istiyorum."

Brooke inledi. "*Anne*."

Lucy oflayıp pufladı ama sonra Daisy'nin yanından geçip gitti. Önce köpeğe sonra da Brooke'a baktım. "Onun bir köpek olduğuna emin misin?"

Elimi tuttu ve beni çıplak annesinden uzaklaştırdı. "Hiç de değil."

Colt

T Ağaç evde yoğun çiçek ve kek kokuları vardı. Noah tıpkı yıllar önce yaktığımız gibi bir mum bulmuştu. Ağaç evdeki titrek ışık ve dışarıdaki gök gürültüsü vücudumun zamanda geri dönmüş, Brooke'un üzerinde geziniyormuş gibi tepki vermesine neden oldu. Ağaç ev orijinalinden biraz daha büyüktü ama yine de dar bir alandı. Duyabiliyordum Farlar Logan'ın sokağına döndüğünde Noah'nın nefesi kesildi.

"Sence onunla mı geldi?" Noah bana baktı ve sonra boğazını temizledi. "İsteyerek mi?"

Kamyonun cipimin yanında durmasını izlerken nefesimi tuttum. Yolcu kapısı açıldığında arkama yaslandım ve başımın duvara çarpmasına izin verdim, rahatlama neredeyse başımı döndürmeye yetecekti. "O burada."

Noah ve ben gök gürültüsünü duymak için zorlanırken sessizliğe gömüldük. Yine de yağmur başladı ve ağaç evin üzerine koyduğumuz teneke çatı yağmurun sesini yükseltti. Ona baktım, ellerim nemli. Brooke'a onunla ciddi olduğumuzu göstermek için her şeyimizi ortaya koymuştuk. Noah'ın başparmağı ezilmişti, Logan muhtemelen ağaçtan düştüğü için topalladığını gizlemek için elinden geleni yapıyordu ve benim de yardım eden çocuklardan birinin taşıdığı serseri bir tahta yüzünden morarmış bir gözüm vardı. Ağaç ev Brooke'a sevgimizi göstermezse, bir sonraki adımın ne olacağından emin değildim.

Gergin bir dakika daha geçti ve sonra yüzü zeminin kenarından göründü. Gözleri kocaman açılmış, saçları başına yapışmış bir halde bizi fark etti ve ayağa fırladı.

içeri girmek için son birkaç adımı attı. Logan onun hemen arkasındaydı, gülümsemesi bana bilmem gereken her şeyi anlatıyordu. Kapı görevi gören kapağı kapattı ve sonra hepimiz çiçekler, mumlar ve fırtınanın sesiyle çevrelendik.

Brooke'un gözleri her şeyin üzerinde gezindi ve sonra gözüme takıldı. "Ne oldu?"

"Treehouse karşılık verdi." Alnında bir çizik fark ettim ve kaşlarımı çattım. "Ne oldu sana böyle?"

Sırıttı, gülümsemesi genişledi ve gözlerinin köşelerini kırıştırdı. "Sahilde uyuyakalmışım. Uyandığımda alnımda bir martı vardı ve Lucy ona saldırıyordu. Bu Lucy onu içine çekmeden önceki son hareketiydi."

Noah ona doğru yaklaştı. "İyi misin?"

"Ben de geliyordum. Logan ortaya çıkmadan önce. Bu bütün bir şey. Vücudumun yarısı güneş yanığı ve-"

"Tıpkı o geceki gibi giyinmişsin." Elimini yüzümde gezdirdim ve sakın kalmak için mücadele ettim. "Eksik olan tek şey gece kalacak bir yere ihtiyacın olması."

Sürünerek bana yaklaştı. "Annem beni evden kovdu. Beni bekleyen çok iyi bir evim olduğunu ve benim mızımlanmamı dinlemekten bıktığını söyledi."

Islak saçlarını kulaklarının arkasına ittim ve bakışlarını tuttum. "Sen bizimsin. Çılgın teyzen başından beri haklıymış. Bizimle evleneceksin ve bir sürü çocuğumuz olacak, takımlarımızı dolduracak kadar. Seni bir daha asla bırakmayacağız, Brooke."

Dudağındaki bir yağmur damlasını yaladı ve kollarımı kavradı. "İlk seferinde bana dokunmanız için üçünüzden rica etmek zorunda kaldım. Eğer benimle evlenmek istiyorsanız, düzgün bir tekliften daha azını kabul etmeyeceğim."

"Ne istersen alabilirsin." Yüzünün yanlarını kavradım ve sonra ellerimi boynunun yanlarını tutmak için aşağı kaydurdım. Başparmağımı boğazının çukurundaki nabzının üzerinde gezdirerek bakışlarını inceledim. "Sadece bizim olduğunu söyle."

"Ben seninim." Önce Logan'a sonra da Noah'ya baktı. "Her biriniz benim. Bir daha asla sensiz olmak istemiyorum."

"O zaman yapmayacaksın." Onu sıkıştırmak ve ait olduğu yeri asla unutamayacağı kadar sert bir şekilde almak istedim ama kendimi yavaşça ona yaklaştırmaya zorladım. Tıpkı ilk seferki gibi. "Eğer bunu yaparsak, göğüslerinin neye benzediğini her zaman bileceğim. Onları her zaman tekrar görmek isteyeceğim."

Ona on yıl önce söylediğim sözlerin aynısını söylediğimde dudakları aralandı. Tam o gece bana nasıl karşılık verdiğini hatırlayıp hatırlamadığını merak etmeye başlamıştım ki gülümsedi ve atletinin alt kısmını tuttu. "Belki de her zaman sana göstermek isteyeceğim."

Üstünü başının üzerinden çekip bir kenara fırlattığında dünyanın geri kalanı yok olmuştu. Çıplak göğüsleri gururla dikiliyor, sert meme uçları bana doğru uzanıyordu. Normalde soluk olan pembe tonları daha koyuydu, kan hücumuyla kızarmışlardı. Dikkat çekmek için yalvarıyorlardı ama tıpkı ilk seferinde olduğu gibi bekledim.

"Eee?" Bunu ilk sorduğunda olduğu gibi gergin değildi. "Onları seviyor musun?"

Ben yaklaşırken dışarıda gök gürledi. Eğildim ve nefesimin meme uçlarının üzerinde tozlanmasına izin verdim. "Hiç bu kadar ateşli memeler görmemiştim, Brooke. Tanrım. Hep hayal etmiştim ama..."

"Onları hayal ettin mi?" Göğsü daha hızlı inip kalkıyordu. "Yapabilirsin... Onlara dokunabilirsin."

O gece olduğu gibi titremiyordum. Göğüslerini avuçladım ve başparmaklarımla meme uçlarını okşadım, çıkardığı nefes nefese küçük iniltiyi sevdim. Gerçeği söylemek için senaryodan saptım. "Her zaman. Ve o günden beri her gün. Uzan, Brooke."

"Altımı çıkarmamı ister misin?" Aramızda uzandı, başımı sallamamı izlerken yüzündeki tatlı ifade neredeyse melek gibiydi. Sonra aşağı uzandı ve şortunun üst kısmını kavradı. "Bana yardım eder misin?"

Yanına diz çökecek şekilde hareket ettim. Şortunu alarak yavaşça kalçalarından aşağıya, dizlerinin üzerinden baldırlarına doğru çektim. Çıplak kaldığında dizlerini birbirine bastırdı ve dudağı dişlerinin arasına sıkışmış bir şekilde bana baktı.

Konuştüğümüz her kelimeyi hatırlamak için onun yardımına ihtiyaç duymadan ben devraldım. "Yanına uzandım ve elimi karnına koydum. Ne kadar gergin olduğunu hissedebiliyordum. Birden kendimi beceriksiz bir aptal gibi hissettim. Ne istediğimi biliyordum ama yanlış bir şey yapacağımdan ve senin buradan koşarak kaçacağından korkuyordum. Seni öpebilir miyim diye sordum ve sen kıkırdadın. Zaten çıplak olduğun için bunun aptalca olduğunu düşündün. Sana söylemediğim şey, kendimi bildim bileli seni öpmeyi hayal ettiğim ve bunun bekaretini almak kadar önemli bir duygu olduğuydu. Dudaklarının tadına bakmanın bir sınır olduğunu biliyordum ve o sınırı bir kez geçtiğimde bir daha asla geri dönmek istemeyecektim."

Yanına uzandığımda elini saçlarımda gezdirdi ve bana eğildi. Başını geriye eğdi, bana dudaklarını uzattı ve gülümsedi. "Beni öptüğünde anladım."

Dudaklarımı onunkilere bastırdım ve içimden zevk dolu bir ses çıkardım. İlk seferinde ve o zamandan beri her seferinde olduğu gibi yumuşak ve naneliydi. Öpüşmeyi derinleştirirken parmaklarım karnının üzerinde sıkılaştı, dilimi onunkine karşı okşadım ve onu tattım. Onu öptükçe bacakları birbirinden ayrılıyordu ve kalçalarını oynatmaya başladığını hissedebiliyordum. İlk seferinde olduğu gibi utangaç değildi. Arzusunu kucakladı ve dudaklarıma karşı adımı inledi.

Parmak uçlarımı ıslaklığının üzerinde gezdirirken ve sonra klitorisini bulmak için dudaklarını ayırırken elimi seksine doğru okşadım ve inlemelerinin tatlı seslerini dinledim. Bunu yaptığımda kalçaları kıpırdadı ve parmaklarımı içine sokmak için acele ettim. Önce bir, sonra iki parmağımı onun ıslak sıcaklığına soktum ve yüzümü göğsüne gömdüm.

"Bu Noah ve Logan'ın geldiği zaman. Onlar izlerken daha da ıslandın. Tıpkı isimlerini söylediğimde amının parmaklarımı daha sıkı kavraması gibi." Göğüs ucunu emdim ve gözlerimi onunkilere dikmeden önce ağzımdan çıkmasına izin verdim. "Sen bizim için yaratılmışsın. Bacaklarını daha geniş aç, Brooke. Tıpkı çok tatlı bir şekilde istediğin gibi seni becereceğim."

Brooke

I Bacaklarımı ayırdım ve Colt'un vücudunun bacaklarıma yerleştiğini hissederek inledim. Colt kalçalarımı kavrayıp içime doğru kayarken uzanıp Noah'nın elini tuttum. Nefes nefese bacaklarımı kaldırdım ve vücuduna sardı. "*Colt.*"

Yavaşça çekildi ve tekrar içeri girdi. Beni izlerken gözleri kısılmıştı ve dünyadaki tüm zamana sahipmiş gibi itti. "İlk seferinde de böyle boşalmıştın."

Başını eğdi ve yavaş itişlerine devam ederken meme uçlarımı emdi. Haklıydı ve tıpkı ilk seferinde olduğu gibi, ilk orgazmım hızla geldi. Beni sertçe öptü ve sonra çekti. Beni dört ayak üzerinde ters çevirmeden önce nefesimi bile alamadım. İlk gece rezil olmuştum ama artık daha yaşlı ve bilgeydim ve böyle bir seksin içimde özel bir şeye çarptığını ve beni 4 Temmuz gibi aydınlattığını biliyordum.

Noah ve Logan soyunmuşlardı ve Noah yeni pozisyonda geçmekte tereddüt etmedi. Tıpkı ilk seferinde olduğu gibi ağzımı açıp sikini içime almakta tereddüt etmedim. Çoğu insanın bekâretini bu şekilde kaybetmediği hiç aklıma gelmemişti. Sadece doğru hissettiriyordu.

Noah saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve ben onu emerken yanaklarımı okşadı. Colt'un vuruşlarından biri beni onun boyunda daha derine ittiğinde gözleri doldu. Öne uzandı ve göğüslerimi avuçladı, göğüslerimi okşadı.

Ben onun sikini okşarken meme uçlarını okşuyordu. Kısa sürede baş edemeyeceğim kadar çok şey oldu ve Colt'un parmakları klitorisimi bulduğunda sertçe boşaldım.

Zevk üzerime yıkandı ve beynimi sıcak doldurdu. Titrerken burnumdan hava emdim. Yine de Colt son zamanlarda yaptığı gibi beni daha sert sikmedi. Aynı yavaş, nazik tempoyu sürdürdü. Dokunuşuyla sevgisini hissetmek gözlerimi yaşarttı. Geçmiş ve bugün arasındaki orta yerde, yanımdaydı.

Onlar beni alırken ben kendimi kaybettim. Sanki dünya, istediğim ve ihtiyaç duyduğum şeyi bana vermek üzere yıldızları hizalamak için yer değiştirmiş gibi hissediyordum. Noah çekildi ve gözlerimi sildi.

"Seni çok seviyorum, B."

Colt içime gömülürken dondu kaldı ve adımını söylerken geldiğini hissettim. Yumuşamaya başladığında bile içimde kaldı, sırtımı okşadı ve adımını fısıldadı. "Brooke... Seni seviyorum. Bunu sana on yıl önce söylemeliydim."

Logan arkamda Colt'un yerini aldı ve beni ilk seferinden daha yoğun şekilde becerdi. Nefes alışındaki düzensizliği duyabiliyordum ve şimdiden sınırdan olduğunu biliyordum. Elleri belimde sımsıkı duruyordu ve boğuk sözcükler arasında omurgama öpücükler konduruyordu. "Çok mükemmel. Yani bizim. Bu sonsuza dek sürecektir bebeğim. Benim mükemmel küçük tavşanım. Seni seviyorum. Seni çok seviyorum. Tanrım, Brooke, seni seviyorum. Bunu anlıyor musun?"

Kalçalarını içime sokarken bir nefesle boşaldım. Noah başparmağını ağzıma soktu ve ileri geri sallanan bedenimi izledi. Diğer eliyle kendini okşuyordu ve ben gözlerimi ayıramıyordum.

Logan son bir hamleyle boşaldı ve Noah zaman kaybetmedi. Beni ters çevirdi ve derinlere doğru iterken ellerini başımın iki yanına koydu. Sert ve hızlı bir şekilde iterken kendimi desteklemek için herhangi bir şeye tutundum. Colt ve Logan'ın her biri bir elimi tuttu ve aşağıda tuttu. Noah ağzını benimkine doğru indirdi ve beni sertçe öptü. İticileri klitorisimi okşuyordu ve hepsinin bana dokunmasının verdiği his bile beni sınıra doğru itmeye yetti ve sonra da aştı. Sertçe boşaldım, vücudum Nuh'un etrafında kenetlendi. Haykırmak için öpüşmemizi kestim ve ağzımdan kaçan kelimeler Noah'ı kontrolünden çıkarmış gibiydi.

"Sizi seviyorum! Hepinizi seviyorum!"

Noah donup kaldı ve boşaldı, tohumları Colt ve Logan'ın kilerle içimde birleşti. Hepimiz boşaldıktan ve nefesimizi tuttuktan sonraki sessizlikte Noah yorgun bir ses çıkardı

Gölmek. "Belki de aşkını ilan etmek için bu geceden biraz daha uzun sürmesini beklemeliydin. Bu biraz utanç vericiydi."

Logan homurdandı. "Bunun hakkında konuşmuyoruz bile." Doğrudum ve onlara baktım.

"Ben hamileyim."

Colt o kadar hızlı ayağa kalktı ki kafasını tek kek mumunun üzerinde durduğu küçük rafa çarptı. Mum yuvarlandı ve neyse ki yeni ağaç evimizi yakmadan önce kendini söndürdü. Yine de bizi zifiri karanlıkta bıraktı, yani onlara Karlene Teyze'nin nihayet bana geçtiği haberini verdikten sonra yüz ifadelerini göremedim.

"Emin misin?" Colt'un sesi tereddütlü gibiydi. "Emin olmadan kutlama yaparak uğursuzluk getirmek istemiyorum."

Sadece bu cümle bile göğsümün onlar için sonuna kadar açılmasını sağladı. Gülümsedim ve gözlerimden akan yaşları sildim. En azından bunlar mutluluk . "Karlene Teyze söyledi ve ben de Dr. White'ın ofisinde hızlı bir test yaptım."

"Veteriner mi?!" Logan hemen yanımda oturuyordu. "Bir hayvana mı hamileyiz?"

"Zaten orada olduğum için daha kolay oldu. Bu gerçek. Ben hamileyim. Bir bebeğimiz olacak." Sulu bir kahkaha attım. "Keşke yüzlerinizi görebilseydim."

Noah beni yakaladı ve kucağına çekti. Karanlıkta öpüşmeye çalışırken dişlerimiz birbirine çarptı. "Sen hamilesin."

Ona sıkıca sarıldım. "Bu sefer her şeyi doğru yapacağım. Mükemmel olacağım ve-"

"Brooklyn." Colt'un sert sesi hâlâ sıcaklık doluydu ama içindeki kınamayı . "İlk kayba sen neden olmadın. Seni tanıyorum ve bebeğimizi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmadığını biliyorum. Gençtin ve bu oldu. Bunun senin yaptığın bir şey olduğunu ima ettiğim için çok özür dilerim."

Gözyaşları daha hızlı süzöldü. "Bunun tekrar olmasından korkuyorum."

"Ne olursa olsun, artık birlikteyiz, küçük tavşanım." Logan saçlarımı okşadı. "Telaî etmemiz gereken çok şey var. Seni hak etmiyoruz. Yine de bunun için savaşıcağız."

"Sadece son on yılı unutmak ve kaybettiğim zamanı telaî etmeye başlamak istiyorum. Lucy ve yaptığımız bu küçük bebekle. Sizi seviyorum çocuklar."

"Buraya gel, bebeğim. Şimdi bunu telaî etmeye başlayalım." Colt beni kucağına çekti ve içime girerken inledi. "Seni seviyorum, Brooke. Sence uygun bir evlenme teklifi tam olarak nasıl olmalı?"

Bir iniltinin ardından güldüm ve sonra Noah ile Logan'ın ellerinin Colt'a katılarak kaybettiğim zamanı telafı ettiğini hissettim. Onlarla evlenmenin en iyi fikir olduğuna beni ikna etmek için canla başla çalışırken aklımdan geçen her şey yok olup gitmişti. Çok az şey biliyorlardı, ben çoktan kararımı vermiştim.

Epilog Bir

Noah

One Yıl Sonra

Belki de eski karımın yeni karımın baş nedimesi olması garip olmalıydı. Ama değildi. Kelly bizim için zaman çizelgesini hızlandırmada büyük bir rol oynamıştı. Sonunda Brooke'la birlikte olacağımızı biliyordum, tıpkı olması gerektiği gibi, ama sanki çok daha uzun sürecekmış gibi hissediyordum. Kendimizi toparlayana kadar delirmiş olabilirdik. Yani, hayır, Brooke'u beklerken koridorun karşısına bakıp Kelly'yi görmek garip değildi.

Sinclair annesinin yanında durmuş nedimelik yapıyordu. Çiçekçi kız olmak için çok büyük olduğu konusunda ısrar etmişti, bu da beni küçük bir sarmala sokmuştu. Resmi olarak abla olması önemli değildi; o benim küçük bebeğimdi. Anlaşılan benim paniğim Sin'i istemediği bir role zorlamak için yeterli bir sebep değildi. Annesinin yanında duruyordu ve Kelly'nin izin verdiği hafif makyajla biraz fazla büyümüş görünüyordu.

West'in ciyakladığını duydum ve Daisy ile Karlene'in oturduğu yere dönüp baktım. Daisy yeni oğlumuzu kucağına almıştı ama Karlene onu rahatsız ediyor ve onu almaya çalışıyordu. Bu, iki kadın için de olağan bir durumdu. Onlar

West için durmadan didiştiler. En azından Beaumont'un geri kalanına işkence etmekten bir süreliğine uzaklaşmışlardı. Ben izlerken West kollarını açarak Daisy'nin çenesine vurdu. Karlene başını geriye attı ve kıkırdadı. İkisinin de asla daha az deli olmayacak olması neredeyse rahatlatıcıydı.

Colt yanımda kıpırdandı ve Logan ona dirsek attı. "İşemen gerekiyormuş gibi kıpırdanmayı kes."

Colt homurdandı ve ona dirsek attı. "İnsanlar bunları nasıl giyiyor anlamıyorum. Kaşınıyorum."

Karlene kulak misafiri oldu ve yüzüne yayılan gülümsemeyi dehşet içinde izledim. Bakışlarımla karşılaştı ve kaşlarını kaldırdı. O bakış. O bakışın ne anlama geldiğini biliyordum. Uyarı işaretlerini bir araya getiremeden müzik değişti ve Colt'un yanımdan gelen nefesini duydum.

Brooke koşarak koridora çıktığında trene katılan herkesin nefesi kesildi. Elbisesi kalçalarına kadar sıyrılmıştı ve Lucy de kendi takım elbisesi ve kravatıyla onun yanındaydı. Köpek sadece West'le birlikte olmak için yanından ayrılıyordu. Yine de herkesi şaşırtan köpek değil, Brooke'un koşma şekliydi.

Kayarak önümüzde durdu ve kaygısız bir kahkaha attı. Elbisesi vücudunu o kadar mkemmek sarıyordu ki neredeyse odağımı kaybediyordum. Byleyiciydi. "Sana *doğru* koştum. Tıpkı hayatımın geri kalanında yapacağım gibi. Anladın mı?"

Colt, onun daha yeni ve hafif versiyonu, başını geriye attı ve onu yakalayıp ateşli bir pcğn içine çekmeden önce güldü. Düğün o andan itibaren rayından ıktı. Nikah memuru karıma dokunmamızı ve onu pmemizi engelleyemedi. Karlene ve Daisy, Brooke'un göğüslerinin kime miras kaldığı konusunda fısılđařarak tartıştılar. Lucy bir sinek gördü ve sonunda bitkin ve gazlı bir şekilde yere düşüp osurana kadar ona defalarca vurdu. Sonra kaşıntı başladı. Colt'un kıpırdanmaları daha da arttı ve sonra Logan'a ve nihayet bana geçti. Karı koca olduğumuz ilan edilene kadar kendimizi tuttuk. Sonra Karlene'e döndüm, görünüşe göre Brooke gibi ben de onların ılgınlıklarından etkilenmiştim.

"Ne yaptın sen?!"

Karlene gülümsemeye devam etti. "Sizi uyarmıştım. Size o oyunu kaybetmenizi söylemiştim. Büyük para yatırmıştım."

Colt arkasını döndü. "Ben ko değilim!"

"Senin için bir oyun bile dzenleyemedik!" Logan boynunu sertçe kaşıdı. "Brooke'un seni bir huzurevine yerleştirmesini sağlayacağım. Kötü bir yere."

"Seni çok çok uzaklara göndermesini sağlayacağım!" Karnımı tırmaladım. "Durdur şunu!"

Brooke elinde tuttuğu buketle yanımdan iç geçirdi. "Bunu öylece durduramaz. O gerçek bir cadı falan değil, çocuklar. Muhtemelen kaşınıtı tozu kullanmış ve bugün erken saatlerde kıyafetlerinize serpmiştir."

Logan yavaşça dönüp sevgili yeni eşimize baktı. "Brooke."

Kıkırdadı. "O oyunda benim de param vardı! Karlene Teyze'yi suçla! Üzerimde kötü bir etkisi var."

Brooke'u tuttum ve omzuma attım. "Okyanusta biraz yüzeceğiz ve sonra resepsiyon için geri döneceğiz."

"Hey! Ben sadece onun yapmasına izin verdim! Suçu kendim işlemedim.

Bu da daha az alacağım anlamına geliyor!" Brooke faydasızca çırpındı.

"Karlene Teyze'yi okyanusa atın!" "Başın çok büyük belada." Colt herkesin önünde onun kışını tokatladı.

ve çıkardığı ciyaklamaya gülmek zorunda kaldım.

"Beni okyanustan uzak tutarsan, o sevdiğin şeyi yaparım. Hemen şimdi." Nerede hatırlıyor gibiydi. "Şey, şimdi değil. Özel bir yere gittikten sonra."

Biz basit adamlardık. Ve onun diliyle yaptığı şeyi gerçekten sevdik. Böylece dördümüz düğün resepsiyonunda pireli köpekler gibi kaşınmaya başladık. Tozun bulaşabileceği Brooke'un aklına gelmemiştii. Hâlâ moralimizin yerinde olması ne kadar mutlu olduğumuzun bir göstergesiydi.

Ayrıca Karlene'in sağlıklı bir karma dozuna sahip olduğunu bilmem de yardımcı oldu. Yerel polisler onun tehditlerinin üstesinden gelmek için bir araya geliyordu. Büyük bir park cezasına çarptırılmak üzereydi. Hak etmişti.

Dans pistinde, Brooke kollarımdayken, yarattığımız hayata baktım ve bir duygu dalgasını göz kırparak uzaklaştırmak zorunda kaldım. Hayat düşündüğümünden daha güzeldi. Brooke evde bizimle birlikteydi ve hiçbir yere gitmiyordu.

Sinclair dönerek yanımdan geçti, bukleleri her yere uçuşuyordu. "Babacığım! Evlendiğimde tüm gece boyunca dans etmek istiyorum, tıpkı böyle!"

Brooke yüzümdeki dehşet ifadesine güldü. "Baban henüz düğünün hakkında konuşmaya hazır değil, tatlım. Ama eminim annen bu konuda konuşmayı çok ister."

Odanın öbür ucundan Kelly'nin yüzünün kızarmasını izledik ve Brooke ellerini boynuma kenetlerken mutlulukla güldü. Aşağı doğru eğildim.

ve onu öptü. "Çocuklarımızın asla izin verilmiyor."

Gözleri parladı ve West'e sahip olduğu için hâlâ heyecanlandığını anladım, sanki hâlâ gerçek olduğundan emin olmak için kendini çimdikliyordu. "Nasıl bu kadar şanslı oldum bilmiyorum."

Logan ona arkadan bastırdı. "Ben de kendime aynı şeyi soruyordum."

Colt kucığında West'le bize katıldı. "Bu küçük çocuk annesini özlüyordu."

Sinclair geri koştu ve Brooke'un bacaklarına yapıştı. "Seninle ve West'le dans etmek istiyorum, Brooke!"

Üç erkek ve iki çocukla hokkabazlık yapma konusunda uzman olan Brooke, Sinclair'i kucagina aldı ve sırtıttı. "Hep birlikte dans etmeye ne dersiniz?"

Sin iç çekti. "Tamam. Sadece bu seferlik, tamam mı? Gerçek ilk dansımı düğünüme saklıyorum."

Kan basıncım yükseliyor olmalıydı. Hâlâ kaşınıyordum ve Karlene'in odanın diğer tarafından sanki bir şeyler planlıyormuş gibi beni izlediğini hissedebiliyordum. "Kimse evlenmiyor."

"Evlendin baba."

"Bugünden sonra başka düğün yok." Dudağının yapıştığını ve gözlerinin yaşla dolduğunu gördüm. Kendime küfrederek homurdandım. "Peki. Evlenebilirsin."

Brooke sırtıttı. "Zavallı Noah."

Epilog İki

Brooke

Five Yıl Sonra

"Ayağın takılıp kafanı bir yere çarpmadan önce yavaşla." Colt beni tutmaya çalıştı ama elinden kurtuldum ve rıhtımdan aşağı koştum. "Brooklyn!"

Güldüm. Beş yaşından küçük üç çocuğumuz olması önemli değildi. Çocuklar hâlâ yeni ebeveyn olmuş gibi benim için endişeleniyorlardı. Yine de iki ay sonra çocuklar olmadan ilk randevu gecemizi yaşıyorduk ve ben geceyi kamyonlar ve kirli bebek bezleri dışında herhangi bir şey hakkında konuşarak geçirmeye hazırdım.

West, Jordan ve Patton'ı annem ve Karlene Teyze'ye bırakmıştık ve sadece kanaması olan ya da kusan biri olursa bizi aramaları konusunda kesin talimat almıştık. Bir bira içmek ve biri, West, tabağımdan çalmadan yemek yemek istiyordum. Colt'un yeni teknesine ne kadar çabuk varırsam, rahatlama geceme o kadar çabuk başlayacaktım. *Still Brooklyn* beni bekliyordu.

İki büyük kol etrafımı sardı ve ben güverteye tırmanamadan beni ayağımdan kaldırdı. "Çocuklarımız kadar iyi dinliyorsun."

Colt beni döndürdüğünde ve beni tutmak için kıcımı kavradığında irkildim. Kendimi ona sararak gülümsedim ve eşsiz kokusundan derin bir nefes aldım. "Beni büyük teknenize alın ve şımartın Kaptan."

Sırıışı parlaktı. "Öyle mi? Kaptanının talimatlarını görmezden geldikten sonra şımartılmayı mı bekliyorsun? Bunun işe yarayacağını görebilmemin tek yolu, bunu kaptanına telafi etmen."

Pantolonunun içinde sertleştiğini hissettim ve vücudum buna bir arzu patlamasıyla karşılık verdi. Zaman yaratmıştık ama üç çocuk istediğimiz kadar seks yapmamızı zorlaştırıyordu. "Kaptanım ne isterse yaparım."

Gözleri parladı. "Kaptanınız içeri girmenizi, soyunmanızı ve dizlerinizin üzerine çökmenizi istiyor."

İnledim ve onu öpmek için eğildim. Dudaklarına karşı mırıldanarak, aşağı inmek için uzuvlarımı çözdüm. "Sanırım bu gece aklının nereye gittiğini anladım."

Beni tekneye oturttu ve kıcıma bir tokat attı. "Sana söyleneni yap, sürtük."

Noah ve Logan'ın bize doğru geldiğini gördüm ve Colt'un dediğini yapmak için acele ettim. Çırılçıplak soyunup dizlerime kadar inerken vücudum tüylerim diken diken oldu. Teknede hava sıcaktı ama ihtiyaç ve bilgisi vücudumun donmuş gibi tepki vermesine neden oldu. Beklentiyle titriyordum.

Colt'un teknesinde bir randevu önerdiklerinde tam olarak ne düşündüklerinden emin değildim ama planladıkları şeye yakın bir şey olmasını umuyordum. İçeri girmelerini izledim ve en sevdiğimiz restorandan gelen yiyecek ve içecek torbalarını gördüğümde neredeyse sevinçten alkışlayacaktım.

Noah çantalarını yere bıraktı ve önümde durdu. "Ne kadar seksi olduğunu biliyor musun?"

Yaşayan en seksi kadın olduğumu düşündüklerini biliyordum. Bunu kabul etmem biraz zaman almıştı ama sonunda kabul etmiştim. Ona sinsi bir gülümseme verdim ve omuz silktim. "Bana gösterebilirsin."

Gömleğini kafasına geçirdi ve kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirmeden önce bir kenara fırlattı. "İrzına geçmeden önce seni beslemeyi planlıyordum."

"Onu hâlâ besleyebilirsin." Colt, Noah'nın yanında durdu ve parmağını çenemin altına soktu. Başparmağını dudaklarıma bastırarak inledi. "Aç mısın, bebeğim?"

Başparmağını emerken bile başımı salladım. Ellerini üzerimden çekememelerine bayılıyordum. Beni ilk günden beri istedikleri kadar istiyorlardı. Çocuklar bakmıyorken evin içinde kaç kez ellendiğimin sayısı astronomikti. Onlara ihtiyaç duydukları şeyi vermeye ve ihtiyacım olanı almaya hevesliydim.

"Öyle mi? Aç mısın, bebeğim? Açlıktan ölüyor musun?" Colt kımıldayıp sikini çıkardığında Noah bir adım daha yaklaştı. "Aç şu güzel ağzını."

Uzunluğunu derinlere çekerken kalçalarının arkasını kavradım. Yıllarca onlarla alay ettikten sonra öğürme refleksimi kaybetmiştim, bu yüzden ben emerken kalçalarını daha derine pompalamasına izin verdim. Arkamda birinin olduğunu hissettim ve sonra Logan'ın arkamda olduğunu duydum.

Arkamda diz çökerek uzandı ve alt dudaklarımı ayırdı. "Bizim için çoktan ıslanmışsın, küçük tavşancık. Böyle muhtaç küçük bir şey."

Logan hiç vakit kaybetmeden üç parmağını içime sokarken Noah'ın şaftının etrafında inledim. Dudaklarını boynumun arkasına bastırdı ve parmaklarını serbest bıraktı. Yine de işi bitmemişti. Aynı parmaklardan birini kıcıma doğru itti ve gevşeyip içeri girmesine izin verdiğimde homurdandı.

"Bu gece bütün kocalarını aynı anda alacaksın, küçük tavşancık. Çok uzun zaman oldu. Seni gevşeteceğim ve sonra Noah öğürme refleksini test ederken seni domaltıp kıcını sikeceğim. Bu gece seni becereceğiz, bebeğim." Logan parmağıyla kıcımı sikti ve dişlerini omzumda gezdirdi. "Seni sikmeyeli uzun zaman oldu, ha? Evde çok sessiz olmak zorundayız. Ama burada değil. Bizim için çılgılık attığını duymak istiyoruz. Çok sert boşalırken seğirmeni izlemek istiyoruz. Buna ihtiyacın var, değil mi?"

İkinci bir parmak daha eklediğinde inledim. Noah ağzımdan çekildi ve kendini okşadı. Bunu izlemek çok ateşliydi. Haklıydılar. Çok uzun zamandır kirlenmemiştik. "Buna ihtiyacım var."

Logan beni dik tutmak için kolunu göğsüme doladığında Colt önümde durmak için hareketlendi. Öne doğru eğildi ve meme ucumu sıktı. "Benim küçük tatlı sürtüğümü özledim."

Inledim ve kalçalarımı Logan'a doğru salladım. "Lütfen."

"Onu duydun. Karımızın kıcını sık, Logan." Colt geri çekildi ve Logan'ın beni ellerim ve dizlerim üzerinde öne doğru itmesini izledi. Çenemi kavradı ve bakışlarımı tuttu. "İyi bir kız ol ve kocalarının seni mahvetmesine izin ver."

Logan kıcıma hafifçe girdi, parmakları klitorisimin üzerindeydi. Kıcımın içine tamamen oturduktan sonra homurdandı ve kalçalarımı kavradı. "Tanrım, küçük tavşancık."

Colt kenara çekildiğinde Noah önümde diz çöktü. "Sence bu gece seni öğürtebilir miyim, B?"

Logan'ın yavaş itişlerinin hissinde kaybolmuştum. Noah ağzıma bastırduğunda, onun uzunluğunun etrafında inledim ve bakışlarını tuttum. İyi olduğumu anladıklarında hızları arttı. Logan adımı homurdanırken kıcımlı daha sert tuttu ve Noah ağzımı uzun, derin vuruşlarla becerdi. İçimde oluşan basınç neredeyse çok fazlaydı ama sonra Colt altıma uzanıp klitorisimi sıkıştırdı ve patladım. Boğuk bir çığlıkla boşaldım ve onlar beni hareket ettirmeden önce boşalmam bile bitmemişti. Logan kanepeye uzandı ve sırtım göğsüne gelecek şekilde beni sikinin üzerine çekti. Colt belimi kavradı ve Noah başımı kavrayıp boğazımı sikkemeye devam edebilmek için yana çevirirken bile sikini göbeğime sokmaya zorladı.

"İşte böyle, küçük tavşancık. Aletimi sür." Logan yeni açıyla ve Colt'un göbeğimi doldurmasıyla kıcımda kocaman hissediyordu.

Colt'un ağzı meme uçlarımla üzerine yerleşti, hepsi aynı içime girerken ısırdı ve emdi. Birlikte çekildiklerinde de, birlikte derinlere dalana kadar beni boş ve yoksun hissettirdiler. Sonra, neredeyse çok fazlaydı. Beni çılgına çevirmek için yavaş bir oyundu ve işe yaradı. Tekrar tekrar boşaldım ve boğazım Noah'ın sikinin etrafında çiğ hissedene kadar çığlık attım.

"Siktir, Brooke!" Colt omuzlarımı kavradı ve Logan'ın hızına yetişemeyerek beni daha sert becerdi.

Her biri boşalmaya yaklaştıkça beni kendi ritimlerinde daha sert ve daha hızlı becerdiler. Bir orgazm daha yaşadığımı hissedebiliyordum ama çoktan bitkin düşmüştüm. Vücudum baskıdan kasılır ve zonklarken, tırnaklarımı Colt'un kollarına geçirdim.

Önce Noah boşaldı, boşalırken adımı haykırdı. Onu yuttum ve Logan içime daha sert girerken neredeyse boğuluyordum ve sonra içime boşalmaya başladığında donup kaldım. Vücudum o kadar gergindi ki canımı acıtıyordu ama Colt'un parmakları klitorisime bir kez dokundu ve her şey koptu. Son bir orgazm daha içimden geçerken çığlık attım. Göbeğim kasılırken ve Coltun boşalmasını sağarken aralarında sarsıldım. Üzerime çöken çok büyük hislere karşı mücadele ederken gözlerimden yaşlar süzüldü. Orgazm nihayet doruğa ulaştığında, çok ihtiyacım olan bir nefesi içime çektim ve gevşedim.

Bittikten sonra bile vücudumu ürpertiler sardı. Logan beni ters çevirdi ve sarıldı, beni sıkıca tutarken sırtımı okşadı. I

Sonunda yemek pişirme sesleri ve kokuları bilincime girene kadar etrafımdaki her şeyin izini kaybettim.

Logan hareket ettiğimi fark etmiş olmalı ki başıma bir öpücük kondurdu ve kısık bir kahkaha attı. "Yaşayanlar diyarında bize katılacak mısın, küçük tavşan?"

Göğsüne sokuldum. "Hayır."

"Makarna için bile mi?" Colt yanımda diz çöktü ve yüzümü nazikçe ona çevirdi. "İyi misin, bebeğim?"

Aptalca bir gülümseme ağzımı gerdi. "Hiç bu kadar iyi olmamıştım, Kaptan."

Saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı. "Seni seviyorum, Brooke. Seni besleyelim ki bu gece bunu birkaç kez daha yapabilelim."

Dik oturdum ve Logan'ın sikine diz çökmekten kıl payı kurtuldum. "Birkaç kez daha mı? Beni öldürmeye mi çalışıyorsun?"

Noah sırtarak Colt'un yanına diz çöktü ve elinde makarna dolu bir kâse tuttu. Bir kaşık aldı ve bana uzatmadan önce üzerine üfledi. "Seni öldürmekten nefret ederiz."

"Bu yüzden bir dahaki sefere seni daha çok boşaltacağımızdan emin olabilirsin." Colt göz kırptı ve sonra ona gönderdiğim bakışa güldü. "Pratik yapmıyorsun, Brooke. Eskiden olsa, etrafımızda daireler çizerdin."

Onu göğsünden dürttüm. "Sözünü geri al."

"Hayır."

Logan bana sırtıttı. "Sorun değil. Anlıyoruz. Artık ayak uyduramıyorsun."

Göğsüne bir tokat attım ve üzerinden kalktım. Makarnayı kaptığım gibi kaşığı onlara doğru salladım. "Bana otuz dakika verin ve bu partiyi ben yöneteceğim."

Noah elini bacağımda gezdirdi. "Seninle uğraşmalarına izin verme, B. Bir kez daha böyle yaparsan Colt'un inhaler kullanması gerekecek."

Eline baktım ve ihtiyacımın yeniden arttığını hissettim. Birkaç kaşık dolusu ağzıma attım ve tekrar tırmanmaya hazırlanırken bile onlara nasihat ettim. "Çocuklarımıza benim yapmak üzere olduğum gibi kışkırtmalara boyun eğmemeleri gerektiğini göstermemiz gerekecek."

Noah beni aşağı çekti ve yerleşti. "Kışkırtmalarımıza boyun eğmeyi seviyorsun."

Haksız değildi. Eğildim ve onu öptüm, tartışmanın berabere bitmesinden mutluydum. Özellikle de o gece sadece kazananlar olduğu için.

[Ex Marks The Spot Serisinin Birinci Kitabını Okuyun: Eski Erkek Arkadaşımın Kardeşleri](#)

Eski Erkek Arkadaşımlın Kardeşlerinin ÜCRETSİZ ÖNİZLEMESİ

Christina "CeCe" Canton, yakında Christina Heath olacak, benimle olan düğünü için seçtiği özel locadan bile daha güzeldi. eski erkek arkadaşı Brad. Bazı insanlar bunu anlaşılabilir bir kırgınlıkla söylemiş olabilir ama ben sadece hayranlık duyuyordum. Onunla ilk kez tanışıyordum ve popüler sosyal medya kanallarını gözetlememe rağmen, onun güzelliğine şahsen hazır değildim.

Eğer bir perinin bir melekle aşk çocuğu olsaydı, CeCe kadar güzel olabilirdi. Doğal olarak soluk sarı saçları, parlak mavi gözleri, çok şirin bir düğme burnu ve kısmen dolgudan yapılmış olabilecek dudakları vardı ama çok iyi yapıldığı için anlayamadım. Makyajı muhteşemdi. Ufak tefekti, Brad'in kolunun altına sığacak kadar ufak tefekti ama doğru yerlere doğru eğilip kabaran kıvrımlarla kutsanmıştı. CeCe'de olmaması gereken hiçbir yerde zerre kadar şişkinlik yoktu. Selülit buna cesaret edemezdi. Ve tabii ki dantelli beyaz pantolon takımı özel dikim gibiydi ve içimde sağlıklı bir kıskançlık duygusu uyandıran tek şeydi.

Pek de mükemmel olmayan kıvrımlarımı, beni harika gösteren ama ciğerlerime ve diğer iç organlarıma zarar veren bir elbisenin içine tıktırmıştım. Göğüslerim de tehlikeli bir şekilde uygunsuzluğa yakındı. Odamdaki aynanın karşısında yarım saat kadar düşündükten sonra tedbiri elden bırakıp eski sevgilim ve nişanlısıyla buluşmak için dışarı çıktım.

"Burası şahsen çok muhteşem. Biraz endişeliydim. Aklımızda bir düzine başka yer vardı, bazı kız arkadaşlarımın evlendiği yerler, bu yüzden güzel olduklarını biliyorum, ama normal hayatımızın koşuşturmasından uzak bir şey istedim, anlıyor musun?" CeCe ortasında oturduğumuz ahırın etrafına baktı ve bana döndüğünde gözlerinde kalpler vardı. "Kulübedeki odan nasıl Maggie? Brad'e seni gerçekten güzel bir yere yerleştirmesini söyledim. Yaptığın onca işten sonra bunu hak ediyorsun."

Gülümsedim. Brad beni tam boy yataklı ve ahırın arka tarafını gören tek kişilik bir odaya yerleştirmeyi ihmal etmemişti. Tüm pansiyonun en kötü odası olduğuna emindim ama şikâyet edecek değildim.

"Ailemizin ve yakınlarımızın sütleri aldığından emin olmalıyım, tatlım. Maggie iyi. Böyle yerlere alışık değil. Eskiden çıktığımızda onun dairesini görmeliydin." Brad, eski güzel Brad. Her zamanki kadar acımasızdı ama her zamanki gibi sözlerini nazik bir gülümseme ve her şeyi hafif ve eğlenceli hissettiren bir şakayla yumuşattı. "O zamanlar, gerçek bir ahırdaki bir ahırın bize tatil gibi geldiğinden eminim. Maggie'nin ev sahibinin dairesinin üstündeki banyoyu su bastığı ve tavanın çöktüğü zamanı anlatmış mıydım?"

CeCe garip bir şekilde güldü ve Brad'in kolunu okşadı. "Hatırlamıyorum. Neyse, Maggie, burası hakkında ne düşünüyorsun?"

Yer değiştirdim, böylece Brad görüş alanımın yan tarafındayken ona tam olarak bakıyordum. "Bence gerçekten büyülmüş bir yer seçmişsiniz. Burası şimdiye kadar çalışabildiğim en muhteşem mekân. Kulübe büyüleyici ama bu etkinlik salonu daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyor. Dün gece geldim ve burayı ıslıl ıslıl görme şansım oldu... Buraya bayılacaksınız, CeCe."

Ellerini mutlulukla çırpı ve elimi sıkmak için masanın diğer tarafına uzandı. "Bunu bizim için yaptığınıza çok sevindim. Düğünü bu kadar kısa sürede yapmaya karar verdiğimizde, bulduğumuz her düğün planlayıcısının bizden nefret edip kaçacağından endişelenmişim. Tanrı'ya şükürler olsun ki siz varsınız."

Yani güzel, yetenekli ve nazik biriydi. Tabii ki öyleydi. Nişanlısının eski kız arkadaşının düğününü planlamasını nasıl karşılayabileceğini düşününce nezaketi için minnettar oldum. "Sen de bana bir iyilik yapıyorsun. Bu kadar büyük bir şeyi planlamak için çok fazla şansımın olduğu bir yerde yaşamıyorum. Her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak için canla başla çalışacağımdan emin olabilirsiniz. Sadece senin için değil."

Bunu hak ettiğim için değil, bana bu işin üstesinden gelebileceğimi kanıtlamam için bir şans verdiğin için."

"Seninle tanışırken çok gergindim ama çok güzel bir enerjin var Maggie. Bu çok eğlenceli olacak."

Brad boğazını temizledi ve kolunu CeCe'ye doladı. "Aslında... Bunu sana yapmaktan nefret Maggie, ama ön taraftaki tabelanın büyük bir hayranı değilim. İstedğim yazı tipini belirttiğimi biliyorum ve bunun o olduğunu sanmıyorum."

CeCe kızardı. "Oh, Brad, bu çok güzel. Yazı tipi olsa bile-"

"Mükemmellik için para ödüyoruz, tatlım. Tabelanın düzeltilmesini istiyorum." Bana gülümsedi ve kaşlarını kaldırdı. "Sorun olur mu?"

Ona normal maliyetimin yüzde ellisini ödediğini, çünkü onun bir arkadaş olduğunu ve benim de teşhire ihtiyacım olduğunu söylerken neredeyse boğuluyordum. Yarı mükemmellik için para ödüyordu. Yine de en kötüsüyle çalışmışım, bu yüzden gülümsememi korudum ve başımı salladım. "Elbette Brad. Sorun değil. E-postalarımızı gözden geçirip nerede hata yaptığımı bakacağım. Misafirler gelmeden önce düzeltmiş olurum. Neyse ki bu tür pürüzleri çözmek için iki haftamız var."

"Bu hatalardan daha fazlası ortaya çıkarsa, onları düzeltmek için iki haftadan fazlasına ihtiyacın olacak Maggie. Bunun mükemmel olması gerekiyor. İkimiz de senin kötü görünmeni istemiyoruz." Sandalyesini masadan geriye itti ve ayağa kalkarak takım elbise ceketinin düğmelerini ilikledi. "Bu kadar güzel şeylere alışık olmadığını biliyorum ama sana güveniyoruz. Sadece mükemmel yap."

CeCe ayağa kalktı ve ben ayağa kalkar kalkmaz bana sarılmak için masanın etrafından dolandı. Beni sıktı ve nefesinin altında fısıldadı. "Sadece kapatacağı bir iş anlaşması yüzünden stresli. İyi davranmasını sağlayacağım. Teşekkür ederim Maggie. Sonunda seninle tanıştığımıza çok sevindim."

Pahalı parfümünü içime çektim ve onu kırmaktan korktuğum için çok sert olmamak kaydıyla sırtını nazikçe sıktım. "Sizinle tanışmak da çok güzel. Düğününüzün istediğiniz gibi geçmesini sağlayacağım."

Masada kaldım ve kanımı kavuran sağlıklı bir öfkeyle ahırdan ayrılımlarını izledim. Brad ve yorumları tansiyonumu yükseltecekti. Çıktığımız dönemde beni aşağılamaya bayılırdı ve görünüşe göre hiçbir şey değişmemişti. Sadece iki hafta hayatta kalmam gerekiyordu ve işim kurtulacaktı. CeCe'nin zengin influencer arkadaşlarından bir sürü müşteri adayı bulacaktım ve bu Brad'le uğraşmak zorunda kalmamı telafi edecekti. En azından ben öyle umuyordum.

Onlar iki katlı yüksek ahır kapılarından çıktıktan sonra mekâna baktım ve gördüklerimi takdir etmeye çalıştım. Dügün resepsiyonunun yapılacağı bu alan, en çarpıcı ahşapla kaplanmış otuz ayak yüksekliğindeki tavanlarıyla gerçekten muhteşemdi. Eğer rustik milyarder bir teknoloji patronu olsaydı rustik olurdu. Minik peri ışıkları tavanı yarı saydam tellerle kaplıyordu, böylece geceleri gerçekten yıldızlara bakıyormuşsunuz gibi hissediyordunuz. Her şey güzel ve mükemmeldi. Brad hariç her şey.

Brad ve kardeşi dışında her şey, diye düzeltilti, ahırın köşesinde duran ve eli Brad için sipariş ettiğim çok pahalı viski kasasında olan ağabeyi Jackson'la göz göze geldiğimde. Nereden geldiğini bile bilmiyordum ama Jackson Heath'in içmeye başlamasına ve tüm planlarımı altüst etmesine izin veremezdim. Tehlikeli elbisemin içinde olabildiğince hızlı bir şekilde ahıra doğru yürüdüm.

"Jackson, gözümün önünde bir şişe viski çalamazsın. Ben-"

"Hey, Bubbles." Derin sesi ve yavaş çekimi, aptal takma adıyla birleşince üzerimde her zaman yarattığı kelebek etkisini yarattı. Ki bu hiç olmadı. Midemin derinliklerinde kelebekler uçuşmuyordu ve bana en sevdiği atıştırılacakmışım gibi yukarıdan aşağıya bakması umurumda değildi. Gerçekten umursamadım.

[Okumaya Devam Et 2,99 \\$ veya Kindle Unlimited ile ÜCRETSİZ: https://www.amazon.com/dp/B0DKZNNCH3](https://www.amazon.com/dp/B0DKZNNCH3)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.